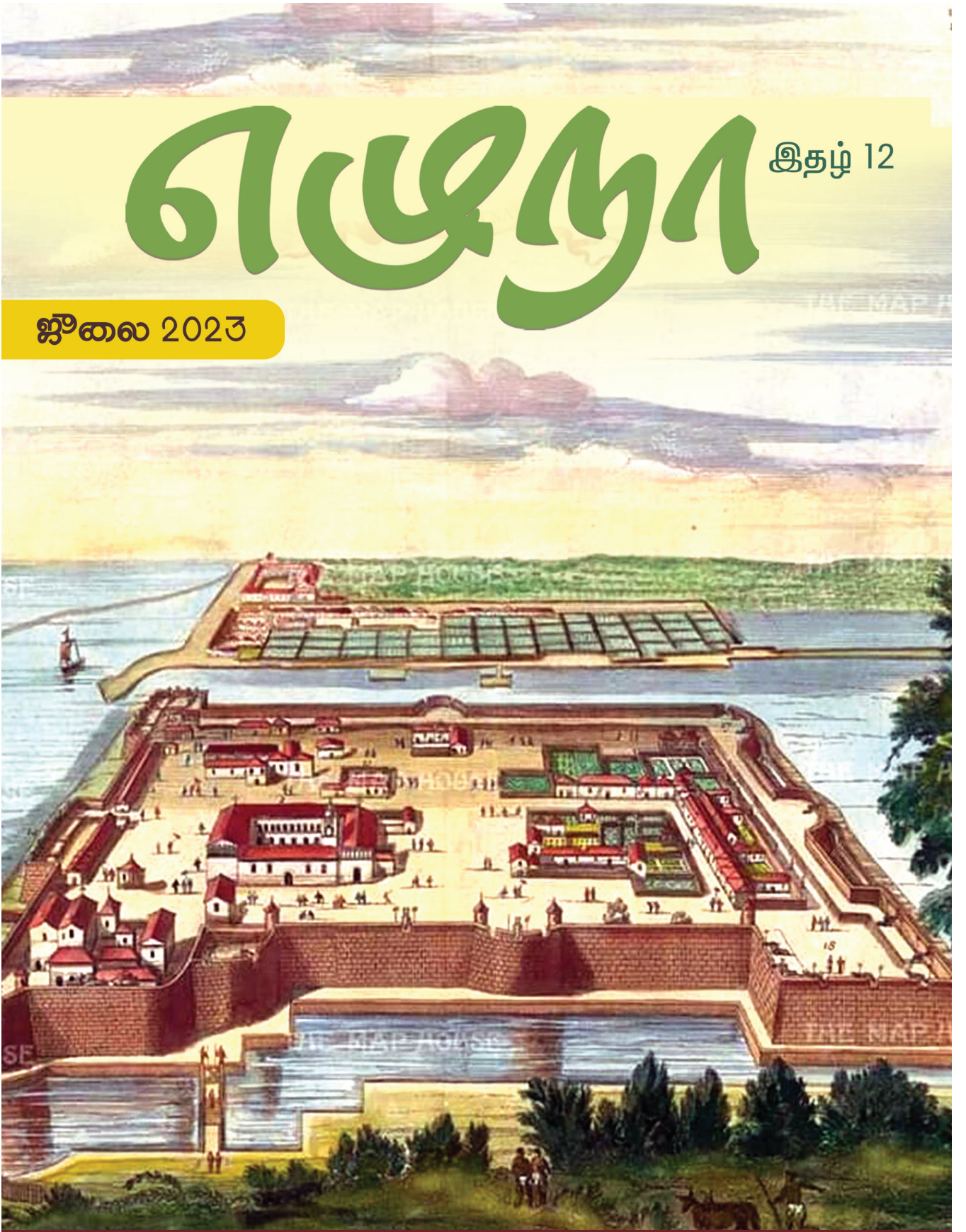

எழுந்து

இதழ் 12

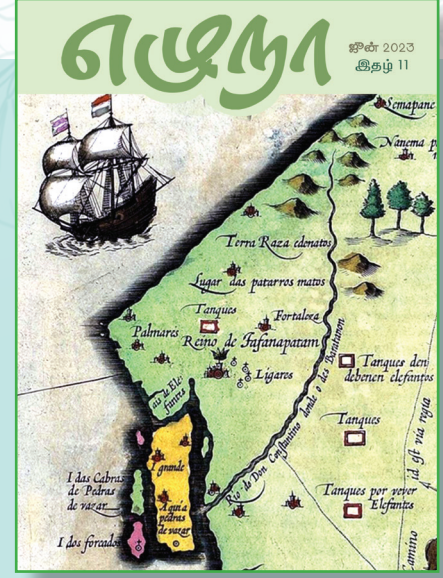
ஜூலை 2023

எழுநூ

இதழ் 12

முந்தைய இதழ்

பதிப்பாசிரியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாசிரியர்கள்

மாயமுகு பவித்ரா
பரமசிவம் பவதாரணி
ஸ்ரணிஸ்லஸ் கபில்தேவ்

குரல் வடிவம்

பாலரூபன் கிருஷிகா
இராதாகிருஷ்ணன் தர்ஷினி

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர் - உசாத்துணை சேவை
கதிர் சயந்தன் - நூல் தயாரிப்பு
தபின் - கட்டுரை திருத்தம்
பா. சிவகுமார் - காணொலி எண்ணக்கரு
பரணீதரன் - காணொலி தயாரிப்பு
தி. கோபிநாத் - நூல் வரிசை
கனகலிங்கம் சுகுமார் - உசாத்துணை சேவை

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

கந்தையா ரமணிதரன் - நீரியலும் கூழ்பொறியியலும்
மகேந்திரன் திருவரங்கன் - மொழியும் இலக்கியமும்
குமாரவடிவேல் குருபரன் - சட்டமும் சட்டமுறைமையும்
பரமு புஷ்பரட்சணம் - வரலாறும் தொல்லியலும்
இ. மயூரநாதன் - கட்டிடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
தர்சன் அம்பலவாணர் - மதமும் இறையியலும்
சபா ஜெயராசா - கல்வியியலும் கற்கையும்
சேரன் உருத்திரமூர்த்தி - சமூகவியலும் மாணிடவியலும்

பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகரூபன்
கருணானந்தன் சஞ்சயே

விநியோகத் தொடர்புகளுக்கு

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

FOLLOW

எழுநூ

- <https://ezhunaonline.com/>
- <https://youtube.com/user/Ezhuna>
- <https://www.facebook.com/Ezhunax/>
- <https://twitter.com/Ezhuna>
- <https://www.instagram.com/ezhuna/>
- <https://www.tiktok.com/@ezhuna>
- <https://open.spotify.com/show/4Xn>
- <https://tinyurl.com/ykj8ru3f>
- <https://tinyurl.com/3zfkzme>
- <https://tinyurl.com/2p83m8zj>
- <https://pca.st/swr6zomk>
- <https://radiopublic.com/6rX3L4>
- <https://tinyurl.com/bdeky92h>
- <https://anchor.fm/ezhuna>
- <https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>
- <https://www.magzter.com/publishers/>

தொடர்பு முகவரி :

எழுநூ

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

வேட்டையாடப்படும் வேடமொழி
- கமலநாதன் பத்திநாதன் 04

பௌத்தமும் இலங்கை அரசியலும்
-- கந்தையா சண்முகலிங்கம் 09

காலணித்துவத்தின் கோரமுகமும்
இலங்கையில் அது பதித்த முத்திரைகளும்
- மி. ஏ. காதர் 14

இலங்கை — சீன ஒப்பந்தங்கள்
- மரியநாயகம் நியூட்டன் 19

பறிக்கப்பட்ட பிரஜாவுரிமையும் நடத்தப்பட்ட
தேர்தல்களும்
- இரா. சடகோபன் 25

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் அண்மைக்காலத்
தொல்லியல் ஆய்வுகள்
- பரமு. புஸ்யராட்சம் 28

அசமத்துவ அதிகாரப்பகிர்வு:
ஸ்பானிய நாட்டின் அனுபவம்
- கந்தையா சண்முகலிங்கம் 49

இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம்
- கந்தையா சண்முகலிங்கம் 65

பஞ்சத்தில் உயிர்காத்த மரவள்ளி
- பால. சிவகடாட்சம் 71

பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களது
வேதனங்கள்— ஒரு சுவர்மையான ஆய்வு
- முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி 75

சமணப் பள்ளி பழதாண்டி
பக்தி இயக்கத்துக்கு
- நடேசன் இரவீந்திரன் 80

மொழிகளுக்கிடையே கண்ணுக்குப்
புலனாகாத மோதல்
- இரா.சடகோபன் 87

போர்த்துக்கேயர் கால நிலப்படங்கள்
- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை
மயூரநாதன் 91

கீழைக்கரைக்கான எழுத்துச்சான்றுகள்:
மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம்
- விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சன் 98

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில
ஆரம்பகால நூலகங்கள்
- நடராஜா செல்வராஜா 104

உணர்ச்சி நுண்ணறிவும் [EQ]
புது வணிகத்தை மேம்படுத்தவும்
- கையாழ்ப்பிள்ளை ரூபன் 111

இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்களின்
பாரம்பரிய பண்பாட்டின் அண்மைக்காலப்
போக்கு
- ஏ.எஸ். சந்திரபோஸ் 114

நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின்
எதிர்ப்புநிலை கால்நடை மருத்துவத்தின்
நிலைப்பாடு
- சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன் 118

வலுவற்ற இலங்கையின்
விவசாயக் கொள்கை
- கந்தையா பக்தரன் 122

அசைவ உணவுகளின் சாதகங்களும்
பாதகங்களும்
- தியாகராஜா சுதர்மன் 127

இலங்கைத் தீவின் பூர்வீக குடிகளாக சிங்களவர்களையும் மற்றும் தமிழர்களையும் அவர் தம் பேரினவாத சிந்தனையானது, பலவரலாற்றுபுனைவுகளின் ஊடாக இற்றைவரை தொடர்ந்து முன்வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள் வேடுவர் என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது. அதனடிப்படையில், கிழக்குக் கரையோரம் எங்கும் வாழும் இன்று தமிழை பேசு மொழியாகக் கொண்டுள்ள வேடுவர்களின் இருப்பியல் பற்றியும், அவர் தம் தேவை பற்றியும் 'வேடர் மானிடவியல்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத்தொடர் ஆய்வுப்பாங்கில் விவரிக்கின்றது. வேடுவர்களுக்கே உரித்தான அடையாளங்களை வெளிக்கொணர்வதாகவும், இதுவரை நாம் அறிந்திடாத வேடுவர் குணமாக்கல் சடங்குகள், இயற்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்த அவர்களின் வாழ்வியல், வேடுவர் மீதான ஆதிக்க சாதியினரின் பாசுபாடுகள் என்பன உள்ளிருந்து மரபு மீட்கும் நோக்கில் பிரதானமாகக் கண்டறியப்பட்டு, அவை தொடரின் ஊடாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் காலனிய எண்ண மேலாதிக்கத்துள் சிக்கலுண்டு அழிந்துகொண்டிருக்கும், அழிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அவர் தம் மானுட நகர்வுகள் முதலான பல அல்லோலகல்லோல நிலைமைகளும் இதில் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன.

● கமலநாதன் பத்திநாதன்

கமலநாதன் பத்திநாதன் அவர்கள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நடன நாடகத்துறையில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கைநெறியில் இளமானி சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். கிழக்கிலங்கை யின் பூர்வ குடிகளான வேடர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இவர் இலங்கையில் தமிழ் பேசும் வேட்டுவ மக்கள் சார்ந்து பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். அவ்வகையில் 'வேடர் மானிடவியல்' எனும் விடயத்தின் கீழ் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்றார்.

மேலும் பல்வேறு உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நாளிதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் வேடர் சமூகத்தின் சமயம், வரலாறு, தமிழ் இலக்கியம், பண்பாட்டு ஆய்வு சார்ந்த கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ள பத்திநாதன் தற்பொழுது இலங்கை நூலக நிறுவனத்தில் கள ஆய்வாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

வேட்டையாடப்படும் வேடமொழி

மனித இனத்தின் தோற்றத்தில் இருந்தே மொழியின் தோற்றத்தினையும் கருத்திற்கொள்ள முடியும். மனிதத் திரள்களின் தொடர்பாடல் ஊடகமாக மொழியானது ஆரம்பத்தில் இருந்து பயன்பட்டு வருகிறது. இது தொடக்கத்தில் சைகை, ஊமத்தில் இருந்து பின்னர் ஒலிவடிவம், எழுத்து வடிவம், பேச்சு வழக்கு, இலக்கண வழக்கு என்னும் படி நிலைகளை மனித வரலாற்றுப் போக்கின் அடிப்படையில் கண்டு கொண்டது. இவ்வாறான மொழியினை "ஒரு வகுப்பார் அல்லது நாட்டார் தம் கருத்தைப் பிறருக்குப் புலப்படுத்துதற்கு ஒரு கருவியாகக் கொள்ளும் ஒலித்தொகுதியே மொழி" என்பார் பாவாணர். பேசப்படுவதும், கேட்கப்படுவதுமே உண்மையான மொழி எனலாம் இருந்தும் எழுதப்படுவதும்,

படிக்கப்படுவதும் அடுத்த நிலையில் வைத்துக் கருதப்படும் கூட மொழியாகும். இவைகளையன்றி வேறுவகை மொழி நிலைகளும் உண்டு. அதாவது எண்ணப்படுவது, நினைக்கப்படுவது, கனவு காணப்படுவது ஆகியவைகளும் மொழியே ஆகும் என்பர் அறிஞர்கள்.

எனவே மொழி என்பதை சைகை, ஊமம், பேச்சு, எழுத்து, எண்ணம் என்றும் பல நிலைகளில் அறியலாம். இதில் ஒலி வடிவான குறியீடுகளைக் கொண்டது பேச்சுமொழி; வரிவடிவான குறியீடுகளைக் கொண்டது எழுத்து மொழி என்று பொதுவாக வகைப்படுத்த முடியும். என்னதான் பேச்சு மொழியில் ஒலி வடிவம் இருந்தாலும் சரி அதில் சைகைகளின் ஆதிக்கம் என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாகும்.

உலகில் மொழிகள்

சுமார் 6500க்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் உலகளவில் பேசப்படுகின்றன. இதில் 2000க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசுவோரின் எண்ணிக்கை 1000 க்கும் குறைவானது. 150-200 மொழிகள் மட்டுமே 10 லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்களால் பேசப்படுகின்றன. அவ்வகையில் ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா, அமெரிக்கா ஆகிய கண்டங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இம்மொழிகள் பல மொழியினங்களில் அடங்கும். திராவிட மொழியினம், ஆரிய மொழியினம், முண்டா மொழியினம் என்பவை இந்தியாவில் வழக்கில் உள்ளவை. கிரேக்கம், இலத்தீன், ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், வெல்ஷ் ஆகிய ஐரோப்பிய மொழிகளும் ஆரிய மொழியினத்தைச் சார்ந்தனவாகவே கருதப்படுகின்றன. அத்துடன் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, குடகு, பிராகுவி போன்ற மொழிகள் திராவிட மொழியினத்தைச் சார்ந்தவையாகவேப் பார்க்கப்படுகின்றன. சீனமொழி, திபேத்திய மொழி, பர்மிய மொழி, சயாம் மொழி ஆகியவை ஓரினத்தைச் சேர்ந்தவை. ரஷ்யாவிலும் துருக்கியிலும் வழங்கும் மொழிகள் சிந்திய மொழிகளாகும். அரேபியாவிலும், வட ஆப்பிரிக்காவிலும் வழங்கும் மொழிகள் செமிட்டிக் மொழிகளாகும். இதுபோல தான் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளான வேட்டுவ மக்களின் மொழியானது கிரியோல் மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததொன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

நமது மனதின் உள்ளே, ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றிச் சிந்திப்பதும் மொழியின் ஒரு நிலை ஆகும். பலர் சேர்ந்து ஓர் இனமாக வாழ்கிறார்கள் என்பதற்கு அவர்களின் நிறமோ, பழக்கவழக்கங்களோ காரணமில்லை. மாறாக அவர்கள் ஒரே மொழியைப் பேசுவோராக இருப்பது தான் காரணமாகும் என்பர் மொழியியலாளர்கள். எனவே மொழி என்பது ஓர் இனத்தின் அக புற அடையாளம் எனலாம். இதனடிப்படையில் தான் மொழி என்பது மனித வாழ்க்கையில் இன்றியமையாத ஒரு விடயமாகின்றது. தற்போது

1890களில் எடுக்கப்பட்ட படம்

Image Source : ta.wikipedia.org

இலங்கையில் வாழும் ஆதிக்குடிகளின் வாழ்க்கை முறையானது சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை நிலையிலிருந்து மாறுபட்டதைப் போன்று அவர்களது மொழியும் மாறுபட்டதாகவே காணப்படுகின்றது.

வேட்டுவ மொழி

உலகின் நெடுகிலும் தொல்குடிகள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்றனர். அவ்வகையில் இலங்கையில் வாழும் தொல்குடிகளாக வேடர்கள் கொள்ளப்படுகின்ற அதேவேளை, அவர்களின் மொழியாக வேட மொழியானது கருதப்படுகின்றது.

இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள்

Image source - www.thinakaran.lk

வேட்டுவ மொழியானது இலங்கை உள்நாட்டு வேட மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் மொழியாகும். எனினும் கரையோர வேடர் சமூகங்கள் இம்மொழியை அவர்களது சடங்கார்ந்த நடவடிக்கைகள் மற்றும் தொழில் நடைமுறைகளில் தமது முன்னோர்களை மன்றாடல் (ஆனாச்சினை) முதலான நடவடிக்கைகளுக்காகவே பயன்படுத்தி வருகின்றன. இதனை பார்ப்பனியப் பார்வையில் சொன்னால் தேவபாஷை எனலாம்.

உதாரணமாக வேடர் வழிபாட்டு அழைப்புப் பாடல் ஒன்று “இந்தா பெடியப்பா வடபலவலோ நொதியம; பலோ ஆயியே..... நாயோ... நாகம; மாயா கண்டா பெடியாப்பா கமகமளு பனுவனளு ஏக; மந்தரயே ரயனமோ ரயனமல் ஏ...கமந்த் வெல்லாயன் வெல்லம்பாளன் வெரிகடிகத; தோ உஸட சாயனட உன்னும் பாணன் கட்டாங்கரியோ ஓ...கமந்தரயோ தயங் ...” (பாடல்) என்றவாறு அமைகின்றது.

இலங்கை வேடுவர்களைப் பற்றி முதலில் எழுதியவராக ரைக்லோப் வான் கொன்ச் (1663-1675) என்பவர் கொள்ளப்படுகின்றார். இவர் டச்சுக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் இலங்கைக்கான பணிப்பாளர் நாயகமாக பணிபுரிந்துள்ளார். அவர் வேட்டுவ மொழியானது தமிழ் மொழியிலும் பார்க்க சிங்கள மொழிக்கு நெருக்கமுடையதாக காணப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார். 1681ஆம்

ஆண்டு கண்டி ராஜ்யத்தில் கைதியாக இருந்த

ரொபர்ட் நொக்ஸ் என்ற ஆங்கிலேயர் வேட்டுவ மக்கள் தமது மொழியுடன் சிங்கள மொழியையும் கலந்து பயன்படுத்தினர் என்றார். 1686 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துகீய துறவி பெர்னாண்டோ டி குயெரொஸ் வேடுவர்களைப் பற்றி எழுதிய தொகுப்பில் கூறியதாவது “வேடுவ மொழி இலங்கையில் உள்ள வேறு மொழிகளில் இருந்து வேறுபட்டது” என்பதாகும். எனினும் ஜோன் டேவிஸ் 1831ஆம் ஆண்டு வேடுவர்கள் பேசிய மொழியில் உள்ள பெரும்பான்மையான சொற்களைச் சிங்கள மக்கள் தமது மொழியுடன் இணைத்து விட்டனர் என்றார். ஆனால் 1848ஆம் ஆண்டு சார்லஸ் ப்ரிதம் கூறுகையில் வேடுவ மக்கள் தங்களிடையில் வேட மொழியைப் பாவித்தனர் இருந்தும் வெளி மக்களிடம் சிங்களம் போன்ற ஓர் மொழித்தன்மையைப் பாவித்தனர் என்றார்.

இலங்கையில் சேவையாற்றிய ஆங்கில அரசு ஊழியர் ஹூக்ஹ் நேவிள்ளே என்பவரே வேடுவ மொழியை ஒரு முறையான திட்டமிடலின் கீழ் ஆராய்வதற்கு முதலில் முயற்சி எடுத்தார் எனக்கருதப்படுகிறது. அவர் ‘தி டேபிரோபனியன்’ என்ற சஞ்சிகையில் பண்டைய இலங்கையைப் பற்றி அனைத்து விடயங்களையும் எழுதினார். அதன்படி சொற்பிறப்பியல் மூலம் அவர் ஊகித்துக் கூறியது யாதெனில் வேடுவ மொழியானது பண்டைய சிங்கள மொழியின் ஒரு பிரிவாகக் கருதப்படும் ‘ஹெல’ எனும் பிரிவுக்குள் அடங்கும் என்பதாகும். இது வெறும் ஊகம் மட்டுமே தான்.

இது இவ்வாறு இருக்கையில் இலங்கையில் வேடர்களின் மொழி பற்றியதான முறையான ஆய்வு ஒன்று 1959ஆம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் போது இம்மொழியானது தம்பனவில் உள்ள பழைய மொழிகளுக்கு மட்டுப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது. வேடுவ மொழியின் தாய்மொழி அறியப்படவில்லை. ஆனால் சிங்களத்தின் தாய்மொழியானது இந்திய - ஆரிய மொழிக்குடும்பங்களில் இருந்து வந்ததாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆகவே ஒலியியல் ஆய்வு மூலம் வேடுவ மொழி சிங்கள மொழியின் சாயலோடு அதன் ஒலியியல், உருப்பியல் அடிப்படையில் வேறுபட்டதாகவே காணப்படுகின்றது என்பது தான் நிரூபிக்கப்பட்ட ஒரு ஆய்வு நடவடிக்கையாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆரம்ப காலத்தில் மொழியியலாளர்கள் வேடுவ மொழியானது சிங்களத்தின் பேச்சு வழக்கு மொழியா அல்லது வேறு ஓர் இன மொழியா என்று ஐயப்பட்டனர். பின்னைய காலங்களின் தான் அவ்வையமானது தீர்க்கப்பட்டு, வேட்டுவ மொழியானது கிரியோல் மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததொன்றென்று முடிவு காணப்பட்டது. இதனடிப்படையில் மொழியியலாளர்கள் கூறுவதைப் போன்று வேட்டுவ மொழியானது சிங்கள மொழியின் சாயலுடன் காணப்படுகின்றதே அன்றி அது சிங்கள மொழி அல்ல. மேலும் இவ்வேடுவ மொழி ஒலியியல் மற்றும் உருப்பணியியல் அடிப்படையில் வேறுபட்டதாகவே காணப்படுகின்றது. வேட்டுவ மொழிச் சொற்களில் அளவுகள் எதுவுமில்லை. பெரும்பாலும் குறியீடுகளாகவே சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தாய்மொழியாக்கமும் வேடுவ மொழியும்
தாய்மொழியாக்கம் என்பது ஒரு மொழி அதைத் தாய்மொழியாகப் பேசுவோரைப் பெறும் வழிமுறையைக் குறிக்கின்றது. பெரியவர்களால் இரண்டாவது மொழியாகப் பேசப்படும் ஒரு மொழி அவர்களின் பிள்ளைகளுக்குத் தாய்மொழி ஆகும்போது இது நடைபெறுகின்றது. தாய்மொழியாக்கம், மொழியியலாளர்களுக்கும்,

கிரியோல் மொழிகள் தொடர்பான ஆய்வாளருக்கும் ஆர்வத்துக்கு உரிய ஒரு விடயம் ஆகும். குறிப்பாக இரண்டாவது மொழி ஒரு பிட்யினாக இருப்பின் (பிட்யின் என்பது பொது மொழியொன்றைக் கொண்டிராத இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குழுக்கள் தம்மிடையே தொடர்பு கொள்வதற்காக உருவாக்கப்படும் எளிமையான ஒரு மொழியைக் குறிக்கும்). அது சிறப்புக் கவனம் பெறுகிறது.

இந்த நிலையில் தான் இன்றைய காலத்தில் தீவின் நெடுகிலும் வாழும் வேட்டுவ மக்களிடம் புழக்கத்தில் உள்ள அவர்தம் மொழியினை நோக்க வேண்டியுள்ளது. காலமாற்றம், ஆரிய மற்றும் ஐரோப்பிய காலனியவாக்கம், சதேச அரசுகளின் குடியேற்றத் திட்டங்கள் (கல்லோயா மற்றும்

மகாவலித் திட்டங்கள்), வாழ்வாதார இழப்பு முதலான காரணங்களினால் வேடர்கள் தமக்கு வாலாயமான பூர்வ நிலங்களை விட்டு நாட்டுக்குள்ளேயே அகதிகளாக்கப்பட்டனர். இதன் விளைவாக நாட்டின் வந்தேறு குடிகளான தமிழர் மற்றும் சிங்களவர்களுடன் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கலப்புற வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதன் காரணமாக முகிழ்ந்த திருமணம், தொழில்முறை முதலான உறவாடல்களே வேட்டுவ மொழியின் தாய்மொழியாக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தி இன்றைய நிலைக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளன.

பல காரணிகளால் நிலை குலைக்கப்பட்ட வேட்டுவ மக்கள் சிங்களவர்களுடன் அண்டி

வாழ்ந்ததால் சிங்கள மொழியினையும், தமிழருடன் அண்டி வாழ்ந்ததால் தமிழ் மொழியினையும் தமது தாய்மொழியாக இன்றைய நிலையில் ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்ந்துவருகின்றனர். இந்த மாற்றமானது கடந்த மூன்று தலைமுறையினருக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் தான் மிகவும் அதிகமாக ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நிலைமையானது கிழக்கிலங்கைக் கடலோர வேடர்களையே வெகுவா கப் பாதித்துள்ளது என்றும் கருதமுடியும். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் சிங்களம் மற்றும் வேட மொழியினைக் கலந்த ஒரு

“
உலகின் நெடுகிலும் தொல்குடிகள் வாழ்ந்து கொண்டு வருகின்றனர். அவ்வகையில் இலங்கையில் வாழும் தொல்குடிகளாக வேடர்கள் கொள்ளப்படுகின்ற அதேவேளை, அவர்களின் மொழியாக வேட மொழியானது கருதப்படுகின்றது.

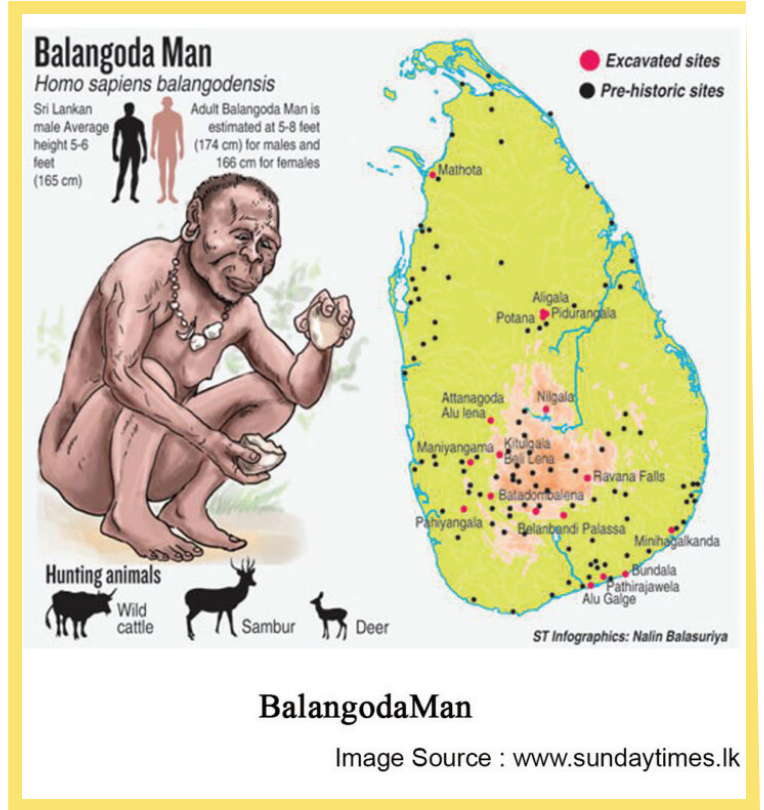
கலப்புற்ற போக்கில் தமது நாளாந்த உரையாடலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

சனத்தொகையும் வேடமொழியும்

இலங்கையில் ஐம்பதாயிரம் முதல் 2 இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த பலாங்கொடை மனிதர் என்ற மனித குலத்தில் இருந்தே இலங்கை வேடர்கள் தோன்றியதாக மானுடவியலாளரும் மற்றும் இயற்கை ஆர்வலருமான கலாநிதி ரிச்சர்ட் லியோனல் ஸ்பிட்டல் (1881-1969), அவர்கள் “வைல்ட் சிலோன்” என்ற தனது புத்தகத்தில் குறிப்பிடுகிறார். அன்று தொடக்கம் இன்று வரை வாழ்ந்து வருகின்ற பூர்வகுடி மக்களின் சனத்தொகை பற்றி அரசாங்கம் எடுத்த குடிசன மதிப்பீட்டின் படி 1911ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் தூய வேடர்களாக எல்லாமாக 5,300 வேடுவர்கள் இருந்தார்கள். இந்தத் தொகை 1946ஆம் ஆண்டில் 2,400 ஆக குறைந்தது. கி.பி. 1939 ஆண்டில் வேடுவர்கள் மலேரியா நோயினாலும், இன்புளுவென்சா காய்ச்சலினாலும் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களில் பலர் மரணித்தார்கள். இதுவே சனத்தொகை வீழ்ச்சிக்கான காரணமாக அமைந்தது. பின்னர் 1953ல் 803 பேராகவும், 1963ஆம் ஆண்டில் 400 பேர் மட்டுமே இலங்கையில் இருந்ததாக கணிப்புகள் கூறுகின்றன. ஆயினும் இன்று சிங்கள, தமிழ் கலப்பை உடைய 40,000 வேடுவர்கள் இலங்கையின் நெடுகிலும் வாழ்ந்து வருவதாக அரசாங்க மதிப்பீடுகள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறான குடிக்கணிப்பின் போது வேடர்கள் தம்மை சிங்களவர்களாகவும், தமிழர்களாகவும் அடையாளம் காட்டிக் கொள்கின்றமையே இவ்வெண்ணிக்கையில் குறைவு ஏற்பட்டுள்ளது எனக்கொள்ள இடமுண்டு. குறிப்பாக கிழக்கு, ஊவா, மத்திய பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்ற வேடர் பரம்பரையினர் சிங்களவர்களாகவும், தமிழர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். சிங்கள மொழியினைப் பேசும் வேடர்களுக்கு அரசாங்கம் அண்மைக்காலங்களில் பல்வேறு நலத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகின்ற

படிப்படியாக இணைக்கப்பட்டு வருகின்றனர். தமிழ்பேசும் கரையோர வேடர்கள் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆங்காங்கே சிறியளவில் வாழ்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் பொருளாதாரம் மற்றும் மதமாற்றம் முதலான நடவடிக்கைகளினால் தம்மை வேடர்கள் எனக்கூற பின் நிற்பதும், மதமாற்றப்பட்டவர்கள் தமது எஞ்சிய இருப்புக்காரணியான சடங்காசாரங்களினை மறுப்பது, மறப்பது முதலான நடவடிக்கைகளும் கூட வேடமொழியின் அழிவுக்குப் பெரும் காரணமாக அமைகின்றன. மேற்கூறப்பட்டதான பல காரணிகளினை நாம் வேடமொழியானது வேட்டையாடப்பட்டுக்

BalangodaMan

Image Source : www.sundaytimes.lk

கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமாகக் காண முடியும். இலங்கையின் பூர்வகுடிகளையும் அவர்தம், மொழிகளையும் பல புறக்காரணிகளும் பலவாறும் தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தாலும் சரி, கொண்டு வர எத்தனித்தாலும் சரி வேடரின் சடங்கு நடவடிக்கைகளும், அவர்களின் முன்னோர்களுடன் இணைந்த குணமாக்கல் முறைகளும் இருக்கும் வரைக்கும் வேடமொழியினை முற்றாக அழித்துவிட எவராலும் முடியாது.

(தொடரும்)

'இலங்கையில் பௌத்தம்' என்னும் இந்தத்தொடர் பௌத்தம் பற்றி மானிடவியலாளர்களாலும் சமூகவியலாளர்களாலும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளாலும் எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் பற்றி அறிமுகம் செய்வதாக அமைகின்றது. குறிப்பாக 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் பௌத்த சமய சீர்திருத்தவாதம், சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் அரசியல் பௌத்தத்தின் வகிபாகம் என்பன பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் விரிவாக இந்தத் தொடரில் நோக்கப்படும். கணநாத் ஓயசேகர, ஸ்டான்லி ஜே. தம்பையா, எச். எல். செனவிரத்தின, கித்சிறிமலல் கொட, சரத் அமுனுசும, ஜயதேவ உயன்கொட, குமாரி ஜயவர்த்தன, லெஸ்லி குணவர்த்தன ஆகிய இலங்கையின் சமூக விஞ்ஞானிகளின் நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், ஹர்வார்ட் நிஜின்ஸ், உர்மிலா படனிஸ், றிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ், யொனாதன் ஸ்பென்சர் முதலிய இலங்கையரல் வாத ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் சிலவும் இந்தக் கட்டுரைத்தொடரில் விமர்சன நோக்கில் வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவுள்ளது.

● கந்தையா
சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

என்ற பௌத்த பிக்கு 2001ஆம் ஆண்டில் நாடாளுமன்றத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை இணக்கமாகத் தீர்க்கவேண்டும், போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை உடையவரான பத்தேகமசமித்த 2004 ஆம்

1943 ஆம் ஆண்டில்
பௌத்த பிக்கு

ஒருவர் கொழும்பு மாநகரசபை உறுப்பினர் பதவிக்கான தேர்தலில் போட்டியிட்டார். பௌத்த பிக்கு ஒருவர் தேர்தல் அரசியலில் இறங்கிய முதலாவது உதாரணமாக இது அமைந்தது. ஆயினும் அவர் அந்தத் தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டார். 1977ம் ஆண்டில் தான் முதன்முதலாக பிக்கு ஒருவர் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டார். அவரும் அந்தத்தேர்தலில்

தோல்வியுற்றார். அதன் பின்னர் பத்தேகம சமித்த

ஆண்டின் தேர்தலில் தோல்வியுற்றார். அவரின் இடத்திற்கு தீவிரவாதம் பேசிய இன்னொருவர் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 2004 ஆம் ஆண்டின் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் "ஐராதிக ஹெல உறுமய" என்ற சிங்கள பௌத்த அரசியல் கட்சி புத்தபிக்குகளின் கட்சியாகத் தோற்றம் பெற்றதோடு, 200 வேட்பாளர்களைத் தேர்தலில் நிறுத்தியது. அந்தத்தேர்தலில் 9 பிக்குகள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பௌத்த குருமாரின் அரசியல் பிரவேசம் பல கோணங்களில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம். பிக்குகளின் அரசியல் பிரவேசத்தைத் தூண்டிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்கள் யாவை என்பது ஆழமான ஆய்வுக்குரியது.

இலங்கையில் பௌத்த குருமாரின் அரசியல் பிரவேசம் பற்றிய மானிடவியலாளர்களின் ஆய்வுகள் பல உள்ளன. இப்பொருள் குறித்து ஆய்வு செய்தவர்களில் எச். எல். செனவிரத்தின முக்கியமான ஒருவர். 1999ம் ஆண்டில் அவரது 'The Work of Kings' என்ற நூல் வெளிவந்தது. அவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும்

எழுதியுள்ளார். “Buddhist Monks and Ethnic Politics” (பௌத்த பிக்குகளுக்கும் இனக் குழும அரசியலும்) என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய கட்டுரையில் உள்ள கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் கூறுவதாக எனது இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

மரபுச் சமூகத்தில் பிக்குகளின் வகிபாகம்

பௌத்த சமய புனித நூல்களின் நோக்கில் மரபுச் சமூகத்தில் பிக்குகளின் வகிபாகத்தை ‘உலகைத் துறந்தோர் குழுமம்’ (Community of Renouncers) என்ற தொடரால் வரையறை செய்யலாம். மக்ஸ் வெபர் என்ற சமூகவியலாளர் கூறிய மேற்குறித்த வரைவிலக்கணம் ஓர் இலட்சிய மாதிரியாகும். இவ்வரைவிலக்கணத்தில் பிக்குவின் சமூகத் தொடர்புகள் அழுத்தம் பெறவில்லை. இலங்கையில் வனவாசிகளான பிக்குகள் (Forest Monk), கிராமவாசிகளான பிக்குகள் என இருவகையினர் இருந்து வந்தனர். இவ்விருவகையினரும் இவ்வாழ்வோரான பௌத்த சமயிகளின் ஆதரவுடன் தமது துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர்.

மரபுவழிச் சமூகத்தில் துறவி - இல் வாழ்வோர் உறவுகளை (Monk/ Lay Relations) கொடைப்பரிவர்த்தனை (Gift Exchange) உறவு என செனிவிரத்தின விளக்குகிறார். இவ்வாழ்வோர் துறவியின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருட்களை (Material Goods) கொடையாக வழங்குகிறார். இதற்குப் பதிலீடாக துறவி ஆன்மீக வழிகாட்டல் (Spiritual Guidance) என்ற சேவையை வழங்குகிறார். அவர் வழங்கும் சேவை/கொடை எல்லாவகைக் கொடைகளிலும் உயர்ந்தது. துறவி தன் முழு நேரத்தையும் பிறப்பு, இறப்பு என்ற தளைகளில் இருந்து விடுவிப்பதற்கான ஆன்மீகத் தேடலில் செலவிடுகிறார்.

கொடைப் பரிவர்த்தனையின் அடிப்படையிலான இவ்வுறவு சமூக உறவுப் பிணைப்பாக மலர்ச்சி பெற்றது. துறவியின் ஒழுக்கம் மடாலய ஒழுக்க விதிகளால் (Code of Monastic Discipline) வரையறை செய்யப்பட்டது. ‘விநய’ என அழைக்கப்பட்ட இவ்விதிகள் மீது பிக்குகளின் பற்றுதல் உறுதியான அடித்தளத்தைக் கொண்டிருந்தது.

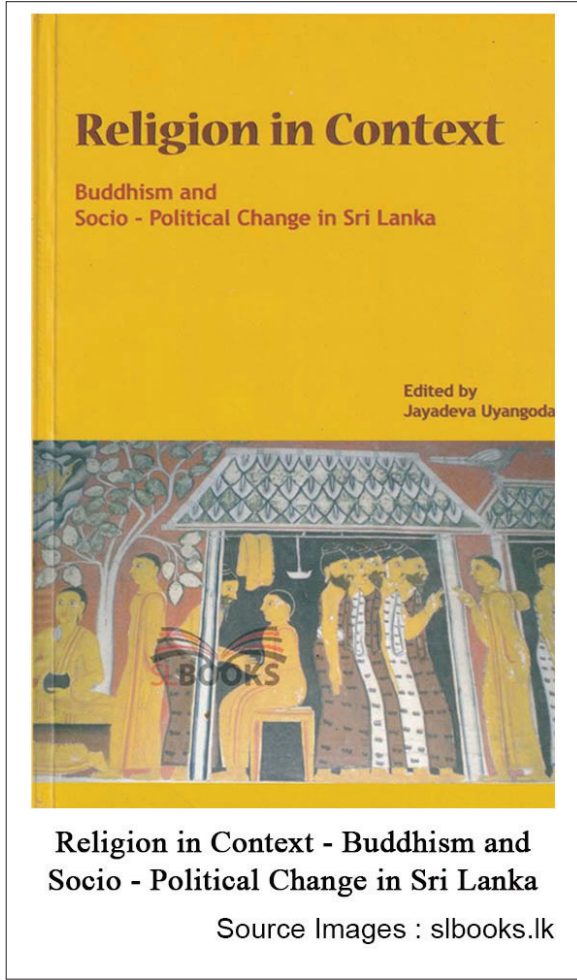
இவ்வாழ்வோருடன் துறவிகள் கொள்ளும் உறவும் தெளிவான எல்லைகளால் வரையறை செய்யப்பட்டன என்றும் செனிவிரத்தின கூறுகிறார்.

புத்தபிக்குகளும் ‘சமூகசேவையும்’

புத்த பிக்குகள் வழங்கிய ‘ஆன்மீக வழி காட்டல்’ என்ற யாவற்றிலும் உயர்ந்த கொடையை விட, அவர்களுக்கு சமூகசேவை என்ற கடப்பாடும் உள்ளதாக நவீன காலத்தில் விளக்கங்கள் எழுந்தன.

பௌத்தசமய சீர்திருத்தவாத இயக்கத்தினர் பிக்குகளுக்கு ‘சமூக சேவை’ என்ற கடமையை வலியுறுத்தினர். வல்பொல ராகுலதேரர் ‘பிக்குவின் பாரம்பரியம்’ (பிச்சுகே உறுமய) என்ற பிரசித்தமான நூலில் ‘பௌத்தம் பிறருக்கு சேவை செய்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டது’ என்ற விளக்கத்தைக் கூறியதோடு, துறவிகள் சமூகவேலை செய்தவற்காக, ‘நிர்வாணம்’ என்ற உயர் இலக்கை இன்னொரு பிறப்பிற்கு ‘ஒத்தி’ப் போடுவதான தியாகத்தைச் செய்தல் வேண்டும் என்ற கருத்தையும் கூறினார். எச்.எல். செனிவிரத்தின ‘சமூகசேவை’ என்ற இப்புதிய விளக்கத்தின் விளைவுகளை பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறுகிறார்.

‘சமூக சேவை (சமாஜசேவய)’ என்ற சொற்தொடர் உலகியல் சார் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் ஆலோசனைகளையும், வழிகாட்டல்களையும் வழங்குவதை உள்ளடக்குகிறது. அரசியல் நடவடிக்கைகளும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளமை வெளிப்படையானது. அரசாங்கங்களை ஆட்சியில் இருத்துவதும், அவற்றை ஆட்சியில் இருந்து அகற்றுவதும் தெரிவு செய்யப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் மீது அழுத்தங்களைப் பிரயோகிப்பதும் துறவிகளின் சமூக சேவைகளில் உள்ளடங்குகின்றன. மேற்குறித்தவாறான சமூக சேவைகளும் அரசியல் வகிபாகமும் இலங்கையில் ‘இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் பௌத்தம் கால்பதித்த காலம் தொட்டு’ புத்த பிக்குகளுக்கு உரியதாக இருந்து வந்துள்ளதென்றும் இன்றைய படித்த பிக்குகள் சிலர் கூறுவதாக செனிவிரத்தின குறிப்பிடுகின்றார். பிக்குகள் சிலரின் இக்கருத்தை பௌத்த சமயத்தினரின் பெரும்பகுதியினர் மௌனமாக ஏற்றுள்ளனர் என்றும், குறிப்பாக மத்தியதர வர்க்கத்தினர்களிடம் ஏற்கப்பட்டதொரு கருத்தாக இது மாறியுள்ளதெனவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். அவர் தொடர்ந்து கூறுவதாவது: இவ்விடயத்தை நுணுகி நோக்கும் போது, இது பண்டைக் காலத்தில் இருந்து வந்த ஒரு கருத்து அன்று. இது தேசிய சீர்திருத்தவாதியான

Religion in Context - Buddhism and Socio - Political Change in Sri Lanka

Source Images : slbooks.lk

அநகாரிக தர்மபால (1864 - 1933) கண்டுபிடித்துக் கூறிய புத்தாக்கம். தேசிய மறுமலர்ச்சி என்ற அவரது செயற்திட்டத்தை இயக்குவதற்கு சுதேசியத் தலைமைத்துவம் ஒன்று அவருக்குத் தேவைப்பட்டது. துறவிகள் இதற்கு மிகச் சிறந்த தெரிவு என அவர் கருதினார். பௌத்த துறவிகளை அவர்கள் முன் எப்போதும் வகித்திராத பீடத்தில் தர்மபால உயர்த்தி வைத்தார். குறித்ததொரு உலகியல் வகிபாகம் அவர்களிற்கு வழங்கப்பட்டது. அவ்வகிபாகம் மரபுரிமை என அவர்கள் கருத்த் தொடங்கினர். 'சமூக சேவை' என்ற வடிவில் உருப்பெற்ற இக்கருத்து துறவிகளின் அரசியல் செயற்பாட்டை நியாயப்படுத்துதும் கருத்தியலாக வடிவமைக்கப்பட்டது.

வித்தியோதய, வித்தியாலங்காரப் பிரிவேனகள்

1930களிலும் 1940களிலும் கொழும்பு மாவட்டத்தில் வித்தியோதய பிரிவேன, வித்தியாலங்கார பிரிவேன என இரு கல்வி நிறுவனங்கள், பௌத்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் மையங்களாகச் செயற்பட்டன. தர்மபாலவின்

தேசிய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் செயல்திட்டத்தில் இவ்விரு பிரிவேனக்களும் பங்கேற்றன. 1933 இல் தர்மபாலவின் மறைவிற்குப் பின்னர் இவை பௌத்த சமய நடவடிக்கைகளின் முக்கியமான நிறுவனங்களாக இருந்தன. தேசிய மறுமலர்ச்சியும் சிங்கள தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுமான தர்மபாலவின் செயற்திட்டம் இருவழிமுறைகளைக் கொண்டதாக இருந்து.

- கிராம அபிவிருத்தி மூலமான பொருளாதார முன்னேற்றம்.
- பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி

என்பனவே இவ்விரு வழிமுறைகளாகும். விஞ்ஞான அடிப்படையிலான விவசாயம், சுகாதார மேம்பாடு, கிராம மக்களிடையே முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் ஆகியன கிராம அபிவிருத்தி என்ற வழிமுறையில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. மந்திர தந்திர நடைமுறைகளை நீக்கிச் சுத்திகரிக்கப்பட்ட பௌத்த சமயமும் கிராமிய அபிவிருத்தி வழிமுறையின் முக்கியமானபாகமாக அமைந்தது. கிராம அபிவிருத்தி என்ற வழிமுறையை வித்தியோதய பிரிவேன பிக்குகள் ஏற்றுச் செயற்படுத்தினர். இலங்கை பண்மைப் பண்பாடுகளைக் கொண்ட பல்லினச் சமூகம் என்ற யதார்த்தத்தையும் இப்பிரிவினர் ஏற்றுக்கொண்டோராகவும், அரசியலில் இருந்து விலகியும் செயற்பட்டனர். வித்தியோதயப் பிரிவினரை நடைமுறைவாதிகள் (Pragmatic Monks) என எச். எல். செனிவிரத்தின குறிப்பிடுகிறார்.

தர்மபாலவின் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்ற வழிமுறையில் வித்தியாலங்கார பிக்குகள் அதிதீவிர கவனம் செலுத்தினர். 'நாடு, தேசியம், சமயம் (Country, Nation and Religion)' என்ற தர்மபாலவின் கோஷம் வித்தியாலங்காரப் பிரிவினரை கவர்ந்து ஈர்த்த மந்திரச் சொற்களாயின. தமிழர்களும், ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களும் இலங்கையில் சம உரிமையோடு வாழ்வதை மறுக்கும் முறையிலான செயற்பாடுகளை வித்தியாலங்கார பிரிவேன பிக்குகள் முன்னெடுத்தனர். 1930 களிலும் 1940 களிலும் தீவிரம் பெற்ற வித்தியாலங்கார பிரிவேனவின் செயற்பாடுகள் 1956 இல் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கவின் தேர்தல் வெற்றியுடன்

உச்சக்கட்டத்தை எய்தின. மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வல்பொல ராகுலதேரர் வித்தியாலங்கார பிரிவேனைவைச் சேர்ந்தவர். அவர் எழுதி வெளியிட்ட 'பிக்ககே உறுமய 1946 இல் வெளியாகி, இருவாரங்களுக்குள் முற்றாக விற்றுத் தீர்ந்தது, 'ஒரு நாட்டை உலுக்கிய நூல்' என இது விமர்சகர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வித்தியலங்கார பிக்குகளை 'கருத்தியல் பிக்குகள்' (Ideological Monks) என்று எச். எல். செனிவிரத்தின குறிப்பிடுகிறார்.

வித்தியோதய (நுகேகொட) வித்தியாலங்கார (காணி) என்ற அடையாளங்கள் இடஅமைவு சார்ந்து பிக்குகள் இரு அணியினராகப் பிரிந்தனர் என்ற தவறான கருத்தை தரலாம்.

உண்மையாதெனில் வித்தியோதயவில் கிராம அபிவிருத்தி என்று நடைமுறைவாதம் மேலோங்கிய போக்காகவும், வித்தியாலங்காரவில் பண்பாடு அரசியல் என்பன மேலோங்கியனவாகவும் இருந்தன. ஆகையால் நடைமுறைவாதிகள், கருத்தியல் பிக்குகள் என்ற வகைமைகள் இருபிரிவேனக்களிலும் மேலோங்கிய போக்குகளைச் சுட்டுவதோடு இரு வகையினரும் இரண்டு பிரிவேனக்களிலும் இருந்துள்ளனர் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன. வித்தியாலங்கார பிக்குகள் அல்லது கருத்தியல் பிக்குகளின் நடவடிக்கைகள் பிக்குகளை உலகியல் விவகாரங்களுக்குள்ளும், அரசியலுக்குள்ளும் எவ்வாறு ஈர்த்தது என்பதை செனிவிரத்தின அடுத்து விளக்குகிறார்.

தர்மபாலவின் பண்பாட்டுத்துறைகள் திட்டங்களை 1940களில் வித்தியாலங்கார பிக்குகள் முன்னெடுத்தனர். இவர்களது நடவடிக்கைகளால் ஏற்பட்ட பௌத்த தேசியவாத எழுச்சி 1956 இல் பண்டாரநாயக்கவின் தேர்தல் வெற்றிக்கு உதவியது. தர்மபாலவின் 'நாடு, தேசியம், சமயம்' என்ற கோஷத்தை முன்னெடுத்த வித்தியாலங்கார கருத்தியல்வாதிகளின் செயற்பாடுகள் தமிழர்களுக்கும் ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களிற்கும் சமத்துவமான குடியரிமைகளை மறுப்பதான அரசியல் மேலாதிக்கம் பெற வழிவகுத்தது. வித்தியோதயப் பிக்குகளின் கிராம அபிவிருத்தி, சமய நல்லிணக்கம் ஆகிய செயற்திட்டங்கள் பின்தள்ளப்பட்டு வித்தியாலங்கார பிக்குகளின் கருத்தியல்வாதம் முன்னிலை பெற்றது.

பின்னாளில் ஏற்பட்ட சமூகக் கொந்தளிப்பு

நிலை சிவில் யுத்தம், பொருளாதார நெருக்கடி என்பனவற்றிற்கு பிக்குகளின் அரசியல் பிரவேசம் ஒரு காரணியாக அமைந்தது. 1956 இல் பதவிக்கு வந்த அரசாங்கம் சிங்கள பெளத்த தேசியவாதிகளுக்கு வழங்கிய வெகுமதிகளில் வித்தியாலங்கார, வித்தியோதய என்ற இரண்டு பிரிவேனக்களையும் பல்கலைக்கழகங்களாகத் தரமுயர்த்தியமை முக்கியமான ஒன்றாகும்.

மேற்குறித்த இரு பல்கலைக்கழகங்களும் இளம் துறவிகளுக்கு சமயச்சார்பற்ற பாடங்களில் (Secular Subjects) கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பைத் திறந்து விட்டன. இதன் விளைவுகள் சமூகத்தளத்தில் பெரும் மாற்றங்களுக்கு வித்திட்டன.

- சம்பளம் பெறும் உத்தியோகப் பதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு பட்டப்படிப்பு உதவியது. குறிப்பாக ஆசிரியர் சேவையில் பெருந்தொகையான பிக்குகள் இணைந்து கொண்டனர்.
- சுயமாக வருமானத்தைத் தேடும் நிலைக்கு மாறிய இளம் பிக்குகள் தமது தேவைகளுக்காக இல்வாழ்வோரில் தங்கியிருக்கும் நிலையில் இருந்து விடுபட்டனர்.
- இளம் பிக்குகளின் சுயமதிப்பு உயர்ந்தது. அவர்கள் தம்மிடம் இருக்கும் ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தக் கூடிய உலகியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர்.

மேற்கூறிய காரணங்களால் பிக்குகள் தமது சமய ஒழுக்க நெறிகளில் இருந்த விலகி உலகியல் வாழ்விலும், அரசியலும் ஈடுபடத் தொடங்கினர். இதன் பயனாக சங்க அமைப்பு உலகியல் சார்புடையதாதல் (Secularisation of the Sangha) என்ற செயல்முறைக்கு ஆளானது. உலகியல் சார்புடையதாதல் செயல்முறை பிக்குகளின் அரசியல் பிரவேசத்தை வேகப்படுத்தியது. பிக்குகள் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதும், லாபம் தரும் தொழில் முயற்சிகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்துவதும் சமூகத்தில் பிக்குகள் பற்றிய பிம்பத்தை முற்றாக மாற்றியது. செனிவிரத்தின இது பற்றிக் கூறுவன வருமாறு:

“இன்று பிக்குகள் சம்பளத்திற்காக ஆசிரியர் வேலை செய்கிறார்கள். சிலர் பெரு முதலீட்டுடன் கூடிய முன்பள்ளிகளின் நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர்களாக இருக்கிறார்கள். வேறு சிலர் முதலீட்டுத் துறை நிபுணர்களாக உள்ளனர். சிலர் மோட்டார் வாகனத்திருத்த வேலை செய்யும் 'கராஜ்' உரிமையாளர்களாகவும், வேறு சிலர்

‘டாக்சி’ சேவை நிர்வாகிகளாகவும் உள்ளனர். ஒருவர் தாதிமார் சங்கத் தலைவராக இருக்கிறார். வேறு ஒருவர் இசைப்பாடல்களை எழுதுபவராக பெரும் ரசிகர் கூட்டத்தைத் தன் பின்னால் வைத்திருக்கிறார். இன்னொரு பிக்கு ஓவியர். வேறு ஒருவர் சிற்பக் கலைஞர். ஒரு பிக்கு வெளிநாட்டு உல்லாசப் பயணிகளுக்குத் தியான வகுப்பு நடத்துகிறார். இன்னொருவர் ‘றோட்டரி கிளப்’ தலைவராக இருக்கிறார்.”

எச். எல். செனிவிரத்தினவின் கட்டுரை 1990 களின் நடுப்பகுதியில் எழுதப்பட்டது. பிக்குகளின் வாழ்வியல் மாற்றங்களை மேற்கண்டவாறு விபரிக்கிறார். இந்த விபரிப்பைத் தொடர்ந்து அவர் முக்கியமான குறிப்பு ஒன்றைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

‘ஆசிரியர் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களே பிக்குகளில் அதிகமானவர்கள். அது தவிர்ந்த, பிற தொழில்களில் ஈடுபடுவோரின் எண்ணிக்கை குறைவாகும். ஆயினும் குறைந்த எண்ணிக்கையுடையவர்களாதலால் இவர்களின் நடவடிக்கைகள் மடாலயப் பண்பாட்டில் எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை மறைக்கும் தன்மையுடையதாக இருக்கிறது’. பிக்குகளில் பெரும்பாலானோர் ஆசிரியர்களாகத்தானே இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால் அது விதிவிலக்கான ஒரு விடயம் என்ற வாதம் தவறானது என்பதையே செனிவிரத்தின அழுத்திக் கூறுகிறார்.

நாடு, தேசியம், சமயம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் அரசியல் பிக்குகள் மடாலய ஒழுக்கவிதிகள் சார்ந்த பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது பௌத்த சமயத்தின் உள்ளகப் பிரச்சினையாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் அது ஓர் உள்ளகப் பிரச்சினை மட்டுமல்லாமல் இலங்கையில் சிறுபான்மைத் தேசியங்களின் இருப்புக்கு அச்சுறுத்தலான விடயமாக அரசியல் பிரச்சினையாக மாறியுள்ளது. காரணம் அநகாரிக தர்மபாலவின் வழிவரும் ‘நாடு, தேசியம், சமயம்’ என்ற கருத்தியல் ‘இலங்கை சிங்கள பௌத்தர்களின் நாடு, இந்நாட்டில் சிறுபான்மையினருக்கு சமத்துவமான

உரிமைகளுக்கு இடம் இல்லை’ என்ற இனவாதமாக சிங்கள பௌத்த மேலாண்மையை அரசு அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி நிலை நிறுத்தும் அரசியல் இயக்கமாக வளர்ச்சியுற்றிருப்பது தான். இலங்கை பல சமயங்கள், பல மொழிகள், பல பண்பாடுகள் கொண்ட தேசம் என்ற கருத்தை இவ்விவாதம் முற்றுமுழுதாக நிராகரிக்கிறது. அரசியல் பௌத்தத்தின் கருத்தியலை ‘நாடு, தேசியம், சமயம்’ என்ற தர்மபாலவின் கோஷம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

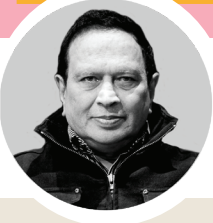
தர்மபாலவின் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்ற வழிமுறையில் வித்தியாலங்கார பிக்குகள் அதிதீவிர சுவணம் செலுத்தினர். ‘நாடு, தேசியம், சமயம் (Country, Nation and Religion)’ என்ற தர்மபாலவின் கோஷம் வித்தியாலங்காரப் பிரிவினரை கவர்ந்து ஈர்த்த மந்திரச் சொற்களாயின. தமிழர்களும், ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களும் இலங்கையில் சம உரிமை யோடு வாழ்வதை மறுக்கும் முறையிலான செயற்பாடுகளை வித்தியாலங்கார பிரிவேண பிக்குகள் முன்னெடுத்தனர்.

உசாத்துணை

1. செனிவிரத்தினவின் இக்கட்டுரை ஐயதேவ உயன்கொட பதிப்பித்த இலங்கை சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்க (S.S.A) வெளியீடான Religion in context, Buddhism and Socio Political Change in Sri Lanka’ என்ற நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது (பக்கம் 88 . 101).
2. Richard F. Gombrich Theravada Buddhism A Social History from Ancient Benares to modern Colombo ரவடலெட்ஜ் பதிப்பகத்தின் வெளியீடான இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பின் (2006) இறுதியான எட்டாவது அத்தியாயமான CURRENT TRENDS என்ற கட்டுரையும் (பக் 196 - 210) அண்மைக்காலப் போக்குகளின் புரிதலுக்கு உதவக்கூடியது. தொடரும்.

குறிப்பு: எச். எல் செனிவிரத்தின எழுதிய ”Buddhist Monks and Ethnic Politics (பௌத்த பிக்குகளும் இனக் குழும அரசியலும்) என்னும் கட்டுரையை அறிமுகம் செய்யும் வகையில் தமிழில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை.

இன்று இலங்கை எதிர்நோக்கியுள்ள வரலாறு காணாத பொருளாதார நெருக்கடிக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. இது தற்செயலாக வெடித்த ஒன்றோ தற்காலிகமான ஒன்றோ அல்ல. இதன் வரலாற்று வேர்கள் ஆழமானவை, நீண்டவை. இந்நிலைமைக்கு நிதிநிர்வாகத்தவறுகளை மாத்திரம் காரணம் காட்டமுடியாது. அதனை விடவும், 1948 முதல் இதுவரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்த செய்த அனைத்து தலைவர்களும் நடத்திய இனவாத அரசியலுக்கு நாடுகொடுத்த விலையே இதுவாகும். இதனை விளக்குவதாகவே இலங்கையின் 'இனவாத அரசியல் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது. இதன்படி, 1915 க்கு முன்னர் இருந்து இன்றுவரை சிறுபான்மைத் தேசியங்கள் மீது இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இன வன்முறை தாக்குதல்களையும், அவற்றின் பின்னணியையும் வரலாற்று பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் நேரடி அனுபவங்கள் ஊடாகவும், நூல்கள், செய்திகள் உள்ளிட்ட ஏனைய ஆதாரங்கள் வழியாகவும் இந்தத் தொடர் ஆராய்கின்றது. இரு பகுதிகளாக அமையவுள்ள இந்தத் தொடரின் முதல் பகுதி, இலங்கையின் இனவாத அரசியலின் தோற்றம் பற்றியும் வளர்ச்சி பற்றியும் இரண்டாம் பகுதி இலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடியிலும் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் இனவாத அரசியலின் பாத்திரம் பற்றியும் ஆராய்கிறது.

● பி. ஏ. காதர்

பி. ஏ. காதர் அவர்கள் நுவரெலியா ராகலையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். அத்துடன் ஆய்வாளராகவும், சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

பாவா அப்துல் காதர் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் முக்கியமானவையாக 'சர்வதேச தேசிய இயக்கங்கள் வழங்கும் படிப்பினைகள்', 'சுயம் நிர்ணயம் உரிமை' மற்றும் 'மேதின வரலாறும் படிப்பினைகளும்' போன்ற நூல்கள் அமைகின்றன.

சீனக் கடற்படை தளபதி சாங்கை (Zheng) விபரிக்கும் ஓவியம்

Image Source : www.southbaysail.com

காலனித்துவத்தின் கோரமுகமும் இலங்கையில் அது பதித்த முத்திரைகளும்

இலங்கையில் வெளிக்காரணிகளின் தாக்கங்கள்

அந்நியர் ஆட்சியும் வெளிநாடுகளின் செல்வாக்கும் இலங்கைக்கு புதிய விடயங்கள் அல்ல. இலங்கை சிலசமயங்களில் தென்னிந்திய மன்னர்களின் படையெடுப்புக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது.

இத்தகைய நிலப்பிரபுத்து வத்தால் யுத்தங்கள் இனவாத ரீதியில் திரித்து

விளக்கப்படுகின்றன. அது மாத்திரமல்ல 1411 இல் ஒருதடவை சீனக் கடற்படையின் தாக்குதலுக்கும் இலங்கை உள்ளானது. அப்போது நீராவிக்கப்பல் இன்னும் புழக்கத்துக்குக்கு வராத சமயத்தில் ஒப்பரும் மிக்காரும் இல்லாதபடி பெரிய கடற்படையை மிங் வம்ச (Ming) ஆட்சியின் கீழ் சீனா கொண்டிருந்தது. அதன் வர்த்தகக் கப்பல்கள் இலங்கைக் கடற்கொள்ளையர்களால் தாக்கப்பட்டது. இதனை அப்போதைய

இலங்கையின் கோட்டை மன்னன் அழகேஸ்வரா (அழகக்கோனாரா) தடுக்கவில்லை. இவ்விடத்தில் இராஜதந்திர ரீதியாக பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வுகாண்பதற்காக சீனக் கடற்படைத்தளபதி செங் (Zheng) மன்னனை சந்திக்க சென்றபோது அவனை தந்திரமாக சுற்றிவளைத்து கொல்வதற்கும் சீனக் கப்பல்களை கொள்ளையடிப்பதற்கும் அழகேஸ்வரா முயன்றான். அதனால் ஆத்திரமடைந்த சீனக் கடற்படைத் தளபதி செங், கோட்டை மீது தாக்குதலை நடத்தி மன்னன் அழகேஸ்வராவையும் அவனது குடும்பத்தினரையும் அரச பிரதானிகளையும் கைதுசெய்து சீனாவுக்கு - நான்ஜிங்கிற்கு - கொண்டு சென்று யோங்கிள் பேரரசரிடம் (Yongle Emperor) ஒப்படைத்தான். சீன மன்னன் அவர்களை எச்சரித்து மன்னித்து விடுதலை செய்து இலங்கைக்கே திருப்பி அனுப்பிவிட்டான். சீனாவுக்கு இலங்கையை ஆக்கிரமிக்கும் எண்ணம் இருக்கவில்லை.

தென்னிந்தியாவுடனான உறவு

சிறிசில குட்டி முஸ்லிம் அரசுகள் பேருவளை போன்ற பகுதிகளில் அவ்வப்போது தோன்றி மறைந்தாலும் கூட, இந்தியாவைப்போல் முஸ்லிம் மன்னர்களின் ஆட்சி இலங்கையில் நிலவவில்லை. எனினும் முஸ்லிம் மன்னர்கள் இந்தியாவில் கோலோச்சிய காலத்தில் இங்கு இஸ்லாம் மதம் வேகமாகப்பரவியது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அதேவிதமாக தென் இந்தியாவில் தமிழ் மன்னர்களின் பலம் அதிகரித்திருந்தபோது அதன் தாக்கம் இலங்கையிலும் எதிரொலித்தது. உலகில் தோன்றிய முதலாவது மொழி இதுதான் என எவராலும் கூற முடியாது. எத்தனையோ மொழிகள் தோன்றி மறைந்திருக்கின்றன.

Yongle Emperor

Image Source : www.meisterdrucke.de

இன்று நிலைத்திருக்கின்ற உலகின் பழைய மொழியான தமிழ், தொடர்ச்சியாக பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் இலங்கைக்கு அருகில் இருக்கும் இந்தியாவில் மையம் கொண்டிருந்ததால் அதன் தொடர்ச்சி இலங்கையிலும் நீடித்தது. ஆயினும் இலங்கையில் காலனித்துவத்துக்கு முந்தைய காலப்பகுதில் இருந்த அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசாரக் கட்டமைப்புகள் இலங்கைக்கே உரிய தீவுத் தன்மை கொண்டவையாக இருந்தன. இந்தியாவிலிருந்தும் பின்னர் சிறிதளவு அரேபியாவில் இருந்தும் வந்த அனைத்து விடயங்களும் இலங்கையை செழுமைப்படுத்தியதுடன் இலங்கைத் தன்மையைப்பெற்றன. சிங்கள மொழியும், தமிழ் மொழியும், சைவமும், பௌத்தமும் பின்னர் இஸ்லாமும் இச்சின்னஞ் சிறிய தீவில் பன்னெடுங்காலம் சக ஜீவனம் நடத்தின.

நிலப்பிரபுத்துவ காலத்துக்கே உரிய மன்னருக்கிடையிலான போர்கள் இங்கும் ஒரு போக்காக இருந்தபோதும் சில சமயங்களில்தான் அவை மதம்சார்ந்த, மொழிசார்ந்த யுத்தங்களாக இருந்தன. அதுவும் குறிப்பாக பெரும்பாலும் தென்னிந்தியப் படையெடுப்பின் போது மாத்திரம் தான். பெரும்பாலான இந்திய

மன்னர்கள் இலங்கை மன்னர்களின் பாதுகாவலர்களாகவும் நண்பர்களாவும் உறவினர்களாவுமே இருந்து வந்துள்ளனர். அசோக மன்னன், இலங்கை மன்னனான தேவநம்பிய திஸ்ஸவுடன் நட்புறவு பாராட்டி அவன் மூலம் பௌத்தமதத்தை பரப்பியமை, பௌத்த, இந்து மத பிக்குகளும் குருக்களும், சேனாதிபதிகளும், சிற்பிகளும் கட்டடக் கலைஞர்களும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு இலங்கை மன்னர்களுக்கு சேவை செய்தமை,

வாரிசுரிமைப் போர்கள் வெடித்தபோதும் எதிரி மன்னனை வெற்றி கொள்வதற்கும் தென்னிந்திய மன்னர்களின் துணையை நாடியமை, தென்னிந்திய மன்னர்களுக்கு போரின்போது துணையாக தமது படைகளை அனுப்பிய சந்தர்ப்பங்கள், தென்னிந்திய மன்னர்களின் புதல்விகளை திருமணம் செய்து கொண்டமை, மன்னர் வாரிசுகள் இல்லாத சமயத்தில் தென் இந்திய மன்னர்களை வரவழைத்து அவர்களுக்கு மகுடம் சூட்டியமை போன்ற பல்வேறு உதாரணங்களை இதற்கு சான்றாகக் கூறலாம். ஐரோப்பியர்கள் இலங்கையை ஆக்கிரமிக்கும்வரை இலங்கை மீதான வெளிக்காரணிகளின் செல்வாக்கு அனைத்துமே ஆசியத் தன்மை கொண்டதாக இருந்தது.

ஆசியாவின் வீழ்ச்சியும் ஐரோப்பாவின் எழுச்சியும்

போர்த்துகேயர் இலங்கையில் காலடி எடுத்துவைக்கும் போது கூட ஆசியாவே ஐரோப்பாவைவிட உயர்ந்தநிலையில் இருந்தது. ஐரோப்பாவில் கிரேக்க ரோம காலத்தை விட உயர்ந்தநிலையை ஆசியா வகித்தது. கிரேக்கத்தில் பகுத்தறிவுவாதமும் மதவாதமும் செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கு முன்பே ஆசியாவில் அவை செல்வாக்குச் செலுத்தின. ஆயினும் ஐரோப்பிய வரலாற்றாசிரியர்கள் பலர் இனவாத ரீதியில் வரலாற்றைச் சித்திரித்து எம்மை நம்பவைக்கின்றனர் ஐரோப்பிய மேலாதிக்கத்தின் தொடக்கம் கொலம்பஸின் பயணத்துடன் தொடங்கியது என்று மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கப்படுகிறது, எரிக் வுல்பின் Eric Wolfe “வரலாறு இல்லாத மக்கள்” என ஆசியர்களை வர்ணித்தார். எரிக் ஜோன்ஸ்(Eric Jones) டேவிட் லாண்டஸ் (David Landes), மைக்கேல் மான் (Michael Mann) ஆகியோர் “மேற்கத்திய மேன்மைக்கு” ஐரோப்பியர்களின் சிறிய குடும்ப அமைப்புமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட உயர்ந்த ஐரோப்பிய கலாசாரமே இயந்திரமாக அமைந்தது என தம்பட்டமடிக்கின்றனர். கொலம்பசுக்குப் பிந்தைய சகாப்தம் பற்றிய பாரம்பரிய விளக்கங்களில், ஐரோப்பாவே உலக வரலாற்றின் மையமாகவும், “மேற்கத்திய நாகரிகத்தை” பரப்புவதற்காகவே அவர்கள் ஆசியாவுக்கு வந்தார்கள் எனவும் பரப்புரை செய்யப்படுகிறது.

உண்மையில் இந்த வணிக யுகத்தில் ஆசியாவின் ஐந்து பெரிய பேரரசுகள் எழுச்சியுற்றன.

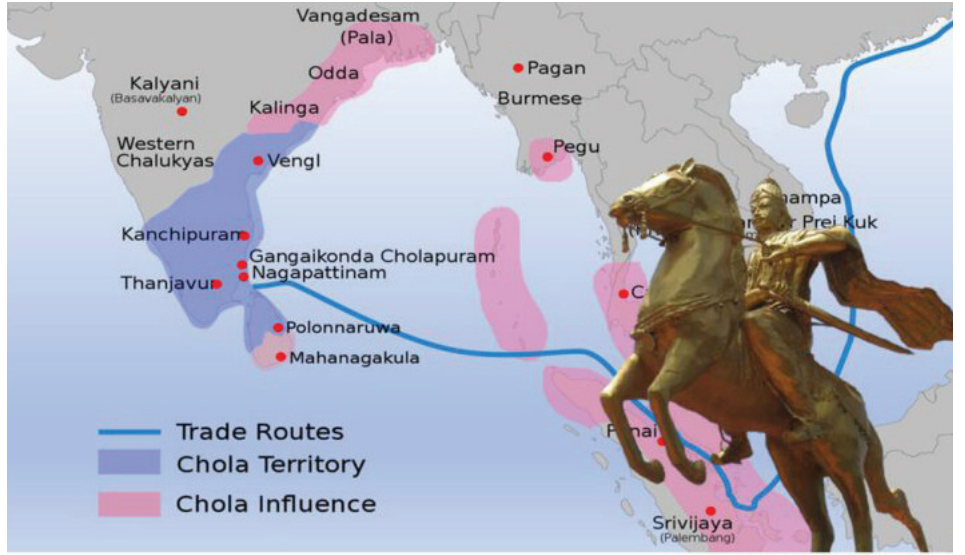
அவையாவன: ஒட்டோமான்கள் Ottomans, (1300-1922); சஃபாபிட்கள் Safavids (1501-1722); முகலாயர்கள் Mughals (1526-1757); மிங் Ming (1368-1644) மற்றும் கியூங் Qing (1644-1911). புராதன ரோமா சாம்ராச்சியத்தை இவை விஞ்சின. இவற்றிற்கு வெகுகாலத்துக்கு முன்னரே கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாக தமிழகத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்த சோழ வம்சப் பேரரசு உலக வரலாற்றில் மிக நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்த வம்சங்களில் ஒன்றாகும். இப் பெரிய, செழிப்பான பேரரசுகள் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் அமைதியை வழங்கின, இது மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை எளிதாக்கியது மற்றும் உற்பத்தி உற்பத்தியின் அதிகரிப்புக்கு ஏற்றுமதி நன்மைகள் மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் சுதந்திர வர்த்தகத்தின் மண்டலங்களை விரிவுபடுத்தியது. ஆசியாவிற்குள், இந்தியாவும் சீனாவும் முக்கியமான உற்பத்தி மையங்களாக இருந்தன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை இவ்விருநாடுகளும் சாதகமான வர்த்தக நிலைகளை அனுபவித்த நாடுகளாகத் திகழ்ந்தன. உருளைக்கிழங்கு, மக்காச்சோளம் மற்றும் வேர்க்கடலை போன்ற லத்தீன் அமெரிக்கப் பயிர்களின் அறிமுகத்தால் இவ்விரு நாடுகளும் பெரிதும் பயனடைந்தன.

உண்மையில் கூறுவதானால் ஆசியாவின் இயல்பான வளர்ச்சியும் கலாசார விழுமியங்களும் ஐரோப்பியர்களின் ஆக்கிரமிப்பால் தடைப்படும் திரிபடைந்தும் போயின. அதன் பின்னர் ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன, அவற்றின் வளங்கள் குறையாடப்பட்டன. அது மாத்திரமல்ல ஆபிரிக்காவிலிருந்து கறுப்பர்கள் அடிமைகளாக பிடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள். அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்டதும் இந்தியாவிலிருந்தும் சீனாவிலிருந்தும் நவீன அடிமைகள் ஏமாற்றி கொண்டு செல்லப்பட்டார்கள். வர்த்தக உரிமை, மத உரிமை, ஜனநாயகம் என்ற பெயரில்தான் இத்தனை கொடுமைகளும் நடந்தேறின, இன்றும் நடந்தேறிக்கொண்டிருக்கின்றன.

ஐரோப்பாவிலே கைத்தொழில் புரட்சி ஏற்படாமல் ஆசியாவில் அது வெடித்திருந்தால் உலகப்போக்கே மாறியிருக்கும் இதைவிட உயர்ந்த சகிப்புத்தன்மைகொண்ட நாகரிகம் தழைத்திருக்கும். ஆனால் ஆசியா நிலப்பிரபுத்துவ பிளவுகளால் மாத்திரமல்ல சாதி, மத, மொழிப் பூசல்களாலும் கூட செல்லரித்து

போய்க்கொண்டிருந்தது.
 ஐரோப்பா முழுவதும்
 ஒரே மதம் (கிறிஸ்துவமதம்
 - உட்பிளவுகள்
 இருந்தாலும் கூட)
 ஆதிக்கம் செலுத்தியது.
 அது நீண்டகாலம்
 போப்பாண்டவர்
 தலைமையில்
 பகுத்தறிவையும்
 விஞ்ஞானத்தையும்
 மூர்க்கமாக தடுத்து
 வந்தது. அதில் 1500 களில்
 புரட்டஸ்தாந்து மதம்
 உடைவை ஏற்படுத்திய
 பின்னரே

The Great Chola Empire

Image Source : currentaffairs.adda247.com

பகுத்தறிவுரீதியான

சிந்தனையும்

விஞ்ஞானமும் வளர்ந்து

கைத்தொழில் புரட்சி

வெடிப்பதை

சாத்தியமாக்கியது. இப்படியான ஒரு உடைவு

ஆசியாவில் நடைபெறவில்லை. இங்கு

மூடநம்பிக்கைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள்

மீதான அதீத நம்பிக்கையும் ஆழ வேரூன்றி

நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தை உடைத்துக்கொண்டு

ஒரு முதலாளித்துவப் புரட்சிவெடிப்பதைத் தடை

செய்தது. இவ்வாறு ஆசியாவின் எழுச்சிக்காலம்

மாறி தேக்க நிலையில் அது திண்டாடிக்

கொண்டிருக்கும்போதுதான் ஐரோப்பாவில்

முதலாளித்துவப் புரட்சி வெடித்தது.

ஐரோப்பாவின் யுகம் தொடங்கியது. அதன்

இராட்சத பலத்தின் முன்னால்

செல்லரித்துப்போன நிலப்பிரபுத்துவம் மெல்ல

மெல்ல மண்டியிட நேர்ந்தது.

காலனித்துவத்தின் ஆரம்பகாலம்

கொடுமைமிக்கதாய் இருந்தது. போர்த்துகேயர்

இலங்கையில் காலடி வைப்பதற்கு 13

வருடங்களுக்கு முன்னர் புதிய உலகான

அமெரிக்காவில் கொலம்பஸ் 1492 ஒக்டோபர்

மாதம் 12 ஆம் திகதி காலடி பதித்து

அமெரிக்காவை ஐரோப்பாவுக்கு

அறிமுகப்படுத்திய பின்னர், அங்கு

படையெடுத்த ஐரோப்பியர், அங்கு வாழ்ந்த

வளர்ச்சி குன்றிய மக்கள் சமூகங்களைக்

கொன்றுகொடுத்து, அவர்களின் பொன்னையும்

வெள்ளியையும் கொள்ளை அடித்தனர்.

எஞ்சியோரை அடிமைப்படுத்தி வேலை

வாங்கும் அவர்களது முயற்சி

தோல்வியடைந்ததும் பூர்வீகக்குடிகளின்

பிணக்குவியல் மீது தமது வெள்ளைக்

குடியேற்றங்களை நிறுவுவதும், கைப்பற்றிய

ஆபிரிக்க நாடுகளில் இருந்து கறுப்பர்களை

ஆடுமாடுகளைப்போல பிடித்துக்கொண்டு

போய், அங்கெல்லாம் பெருந்தோட்டங்களை

உருவாக்கி அடிமைகளாக அவர்களிடம்

குரூரமாக வேலைவாங்குவதும் அப்போதைய

போக்காக இருந்தது. நாளடைவில் இதன்மூலம்

அதீத லாபம்தரும் முக்கோண வியாபாரம்

(Transatlantic Slave Trade) ஒன்று உருவானது.

ஐரோப்பாவிலிருந்து ஆயுதங்களும், துணியும்,

வைணும் ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு கப்பல்களில்

கொண்டு செல்லப்பட்டு அங்கிருந்து

அடிமைகளை அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றிச்சென்று

அங்கிருந்து சீனி, புகையிலை மற்றும் ஏனைய

கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பொருட்களை

ஐரோப்பாவுக்கு கொண்டுவரும் வர்த்தகம்

இவ்வாறு தழைத்தோங்கியது. பிரித்தானியர்

இலங்கையை கைப்பற்றி கோப்பிப்

பெருந்தோட்டத்தை (1823) உருவாக்கிய 10

வார்டன்கள் கழித்த பின்னரே 1833 இல்

பிரித்தானிய சாம்ராஜ்யத்தில் பழைய

அடிமைமுறை ஒழிக்கப்பட்டது.

இலங்கை 1505 முதல் 1948 வரை 443 நீண்ட

வருடங்கள் மூன்று மேற்கத்தைய நாடுகளின்

காலனியாகக் கிடந்தது.

முதலில் போர்த்துகேய

யர் 1505 முதல் 1658

வரை இலங்கையை தமது காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் வைத்திருந்தனர். அவர்களிடமிருந்து நாட்டைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தர் 1658 முதல் 1796 வரை தமது காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் வைத்திருந்தனர். திருகோணமலைத் துறைமுகம் 1796 இல் சில மாதங்கள் பிரெஞ்சுக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. 1796 முதல் 1948 வரை ஆங்கிலேயரின் காலனித்துவப் பிடிக்குள் வந்தது. 1815 இல் பிரித்தானியர்கள் முழுத் தீவையும் கைப்பற்றும் வரை இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகள் மட்டுமே காலனித்துவப்படுத்தப்பட்டன.

இலங்கையில் ஐரோப்பிய காலனித்துவம்

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதைப்போல இலங்கைக்கு வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பும் சரி வெளிக்காரணிகளின் ஊடுருவல்களும் சரி புதியவை அல்ல. ஆனால் இந்நாடு அவர்களால் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது, எம்மக்கள் லட்சக்கணக்கில் கொல்லப்பட்டார்கள், அவர்களது உடமைகள் தீ வைக்கப்பட்டன போன்ற காரணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு பார்த்தால் கூட, அவை அனைத்தும் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களைவிட ஐரோப்பிய காலனித்துவவாதிகளின் ஆட்சி ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் ஆழமானவை, அடிப்படையானவை, அளவிலும் குணாம்சத்திலும் பாரியவை. ஏனெனில், முதலாவதாக, எந்த ஒரு வெளிநாட்டு சக்தியும் இவ்வளவு நீண்டகாலம் இதற்கு முன்னர் இலங்கையை ஆட்சி செய்ததில்லை. இரண்டாவதாக, இலங்கையின் பெரும் நிலப்பரப்பை இதற்கு முன்னர் நிலையாக ஆட்சி செய்ததில்லை. மூன்றாவதாக, அனைத்துக்கும் மேலாக முற்றிலும் மாறுபட்ட (முதலாளித்துவ) பொருளாதார முறையையும், கிறிஸ்தவ மதத்தையும், மொழியையும், கலாசாரத்தையும், சட்டத்தையும், நிர்வாகமுறையும், ஆட்சிமுறையும் அறிமுகப்படுத்தி இலங்கையின் அடிப்படைத் தன்மையையே தலைகீழாக இது மாற்றிவிட்டது. 443 நீண்ட வருடங்கள் நிகழ்ந்த இம்மாற்றங்கள் 152 வருட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் (1796-1948) கீழ்தான் துரிதம் பெற்றன. அளவிலும் குணாம்சத்திலும் இவை பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. இன்றைய தலைமுறை காணுகின்ற குறை அபிவிருத்தி - நவீனத்துவமாகட்டும் இன்று நாம் முகம்கொடுக்கின்ற அரசியல் பொருளாதார

சமூக

பிரச்சினைகளாகட்டும் அனைத்தினதும்

மூலவேரை காலனித்துவ ஆட்சியில்தான் குறிப்பாக பிரித்தானிய காலனித்துவத்தில் தான் காணமுடியும். இத்தகைய பாரிய மாற்றங்கள் பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே ஏற்படுத்தப்பட்டன.

Bibliography

1. Andre Gunder Frank,(1998) ReOrient: Global Economy in the Asian Age (Berkeley, University of California Press.
2. Carlton Hayes and Parker Moon,(1924) Modern History (New York: Macmillan Company.
3. De Silva, K.M (1981) A history of Sri Lanka, C Hurst & Co Publishers Ltd
4. Dreyer, Edward L. (2007). Zheng He: China and the Oceans in the Early Ming Dynasty, 1405-1433. New York: Pearson Longman. ISBN 9780321084439.
5. Duyvendak, J. J. L. (1939). "The True Dates of the Chinese Maritime Expeditions in the Early Fifteenth Century. T'oung Pao. 34 (5): 341-413. doi:10.1163/156853238X00171. JSTOR 4527170.
6. Duyvendak, J. J. L. (1939). "The True Dates of the Chinese Maritime Expeditions in the Early Fifteenth Century. T'oung Pao. 34 (5): 341-413. doi:10.1163/156853238X00171. JSTOR 4527170
7. Emert, Phyllis (1995). Colonial triangular trade: an economy based on human misery. Carlisle, Massachusetts: Discovery Enterprises Ltd. ISBN 9781878668486. OCLC 3284070
8. Eric Jones,(1981) The European Miracle (Cambridge, England: Cambridge University Press.
9. David Landes, (1999) The Wealth and Poverty of Nations: Why Some are Rich and Some are Poor (New York: W.W. Norton & Co.,
10. Eric Wolfe, (1982) Europe and the People Without History (Berkeley. University of California Press,
11. Holden Furber,(1951) John Company at Work: A Study of European Expansion in India in the Late Eighteenth Century (Cambridge: Harvard University Press,
12. Kenneth Pomeranz, (2000) The Great Divergence: Europe, China, and the Making of the Modern World Economy (Princeton: Princeton University Press.
13. Mendis, G.C. (2005) Ceylon Under the British, Asian Educational Services.
14. Merritt, J. E. (1960). "The Triangular Trade. Business History. Informa UK Limited. 3 (1): 1-7. doi:10.1080/00076796000000012. ISSN 00076791. S2CID 15393064
15. Michael Mann, (1986) The Sources of Social Power; Vol. 2, A History of Power from the Beginning to A.D. 1760, (Cambridge, England: Cambridge University Press,
16. Morgan, Kenneth (2007). Slavery and the British Empire: From Africa to America. Oxford: Oxford University Press
17. Philip S. Golub, (2004) "All the Riches of the East Restored. Le Monde Diplomatique,
18. Quoted in G. J. Resink,(1968) Indonesia's History Between the Myths: Essays in Legal History and Historical Theory (The Hague: W. van Hoeve Publishers Ltd.,
19. Wong. R. Bin (1997) China Transformed: Historical Change and the Limits of European Experience (Ithaca: Cornell University Press.

'காட்டிக் கொடுக்கப்படாத கடலும் கைவிடப்படாத மக்களும்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடரானது இலங்கையின் வடக்குக் கடற்பகுதி மீன்பிடி சமூகத்தினர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் பரிமாணம் பற்றி ஆராய்கின்றது. இந்து சமுத்திரப் பிராந்திய கடல் அரசியலை விமர்சனப் பார்வையுடன் ஆராய்கின்ற இந்தத் தொடரானது, இலங்கையின் கடல் வளம் எவ்வாறு சர்வதேச சக்திகளால் சுறுபோடப்பட்டு சுரண்டப்படுகின்றது என்பதையும் அதன் பின்னணியிலுள்ள உள்ளூர் சக்திகளை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. மேலும், இலங்கைத் தமிழ் கடல்சார் மக்களின் கடல் தொடர்பான இறைமை, அதில் அவர்கள் சுதந்திரமாக மீன்பிடித்து தமது வாழ்வாதாரத்தை தேடும் உருத்து என்பவை தொடர்பிலும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் பேசுவள்ளது.

● மரியநாயகம் நியூடன்

சமூக ஆய்வாளர் மரியநாயகம் நியூடன் அவர்கள் 14 வயதில் ஈழத்திலிருந்து நோர்வே நாட்டுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர். The Arctic University of Norway and NORD University Bod, Norway பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையில் தனது பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த இவர் இன்று வரை இலங்கையின் அரசியல், சமூக விடயங்கள் சார்ந்து பல்வேறு செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றார். நோர்வே மாநில மற்றும் நகராட்சி நிர்வாகங்களில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். தற்போது அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் அரசியல் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

இலங்கை - சீன ஒப்பந்தங்கள்

ஒரு பக்கம் இந்தியக் கடற்கொள்ளை மக்களைப் பட்டினியில் வாட்ட, சீனத் திருடர்கள் இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையின் வளங்களைக் கொள்ளையடிக்க உள்ளூர் அரசியல் சதிகாரர்களின் வழிகாட்டலுடன் வடக்கு மாகாணத்தை நோக்கி

வந்தார்கள். இதைப் பற்றி பேசுவதற்கு முன்பு இலங்கைக்கும் - சீனாவுக்கும் இடையிலான அரசியல் - பொருளாதார வரலாற்றையும் அதன் உள்ளடக்கத்தையும் மேலோட்டமாகப் பார்ப்பது நல்லது. சீன - இலங்கை உறவு

ஆழமான, வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டது. உதாரணமாக கி. பி. 401இல் சீன பெளத்த துறவிகள் இலங்கைக்கு வருகை தந்ததைச் சுட்டிக்காட்டலாம். 1950இல் மாவோ சேதுங் இன் தலைமையிலான மக்கள் சீனக் குடியரசை அங்கீகரித்த முதல்

நாடுகளில் இலங்கையும் ஒன்றாகும். இதன் தொடர்ச்சியாக 1952 இல், சீனாவுடன் அரிசி மற்றும் இறப்பர் வர்த்தகம் செய்வதற்கான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. இதன் விளைவாக அமெரிக்கா, இலங்கைக்கான அனைத்து உதவிகளையும் அப்போது இரத்து செய்தது.

1960 களில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் - பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் முதல் பதவிக் காலத்தின் இறுதியில் அவர் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை தேசிய மயப்படுத்திய காரணத்தினால், அமெரிக்காவும் பிரித்தானியாவும் இலங்கைக்கான பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப உதவிகளை நிறுத்தின. இது, இலங்கை அரசாங்கம் சீனாவுடனும் ரஷ்யாவுடனும் நெருக்கமாகச் சாய்வதற்கு வழிவகுத்தது. 1963 இல் சீனாவும் இலங்கையும் வர்த்தகத்தை வளர்ப்பதற்கான வணிக - கடல்சார் ஒப்பந்தம் ஒன்றில் கையெழுத்திட்டன. இந்தியாவும் சில மேற்கு நாடுகளும், சீனா தனது கடற் படையின் இருப்பை தெற்காசிய - இந்து சமுத்திர பிராந்தியத்தில் விரிவுபடுத்துதல் முயற்சியாக இந்த ஒப்பந்தங்களைக் கருதின.

1965 தேர்தல்களில் UNP கட்சியானது கடல்சார் ஒப்பந்தத்தையும், இலங்கையின் அரசு வணிகத்தில் சீனா செலுத்திய செல்வாக்கையும் தேர்தலில் எதிர்ப்பு பிரசாரத்துக்கு பயன்படுத்தியது. UNP அதன் வெற்றிக்குப் பிறகு மேற்கத்திய சார்பு சாய்வை எடுத்துக் கொண்டது. 1967 இல் சீன மாவோயிஸ்ட் அரசுடனான எதிர்மறையான இராஜதந்திர நிலைப்பாட்டை இலங்கை கடைப்பிடித்தது.

1970 ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தது. 1971 இல் இலங்கை அரசு, ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் நிரந்தர ஆசனத்தை சீன மக்கள் குடியரசிற்கு வழங்கும் வரைவுத் தீர்மானத்திற்கு இணை அனுசரணை வழங்கியது. இலங்கை அரசின் இந்த நிலைப்பாட்டையும், அதன் இடதுசாரி சொல்லாடல்களையும் கண்டு பூரித்துப்போன சீனப் பிரதமர் Zhou Enlai (சோ என் லாய்) அப்போது ஜே. வி. பி. யின் முதல் எழுச்சியை பிற்போக்குவாதிகளின் சதி

என்று கண்டித்தார்.

1972 இல் பல கட்டுமான உதவிகள் உட்பட, வர்த்தகம் மற்றும் ஆயுத ஒப்பந்தங்கள் இரண்டு நாடுகளுக்கிடையிலும் கைச்சாத்திடப்பட்டன. இந்த ஒப்பந்தங்கள் கைச்சாத்திடப்பட முன்பேயே, புரிந்துணர்வு அடிப்படையில் இலங்கையும் - சீனாவும் 1970 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஒப்பந்தத்தின் உள்ளடக்கங்களை நடைமுறைப்படுத்த தொடங்கின. உதாரணமாக, பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மண்டப வேலைகள் 1970 இறுதியிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டன. இக் கட்டுமான பணிகளின் செலவீனங்களுக்கு ஈடாக இலங்கையிலிருந்து சீனாவுக்கு அரிசி ஏற்றுமதியாகியது. ஆனாலும், பண்டாரநாயக்கா

vannemei shrimp cultivation program in Sri Lanka

Image Source : www.seafoodsource.com

சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபக் கட்டடம், சீன மக்களின் அன்பளிப்பென்றே வெளியில் கூறப்பட்டது.

1975 ஆம் ஆண்டளவில் சீனா இலங்கையின் மிகப் பெரிய ஏற்றுமதி இலக்காக இருந்தது. இலங்கை கிழக்காசியப் பெரும் பொருளாதாரத்துடன் மிகவும் நெருங்கிய உறவை வைத்திருந்ததானது, சர்வதேச அரசியலில் அப்போது மிக ஆச்சரியமாகப் பார்க்கப்பட்டது. 1977 ஆம் ஆண்டு, ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா அதிகாரத்துக்கு வந்த பின் இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான சமூகப் - பொருளாதார - வர்த்தக - அரசியல் உறவானது மங்கத் தொடங்கியது.

உலக வர்த்தகத்தில் இன்று ஆதிக்கத்தை வைத்திருக்கும் நாடுகளில் உச்சத்திலிருக்கும் சீனா இந்தக் கடற்பிரதேசத்தில் தனது வர்த்தக இருப்பை காத்துக்கொள்ள முயற்சிப்பது இயற்கையானதே. இந்தப் பின்னணியில் இலங்கை - சீன ஒப்பந்தமானது சீனாவின் பாதுகாப்பு அபிவிருத்திகளுக்கு ஏதுவாக விளங்கியது - விளங்குகின்றது.

1990களில் இலங்கையுடன் வர்த்தகம் செய்த நாடுகளில் மிகவும் குறைந்த அளவு வர்த்தகத்தை செய்தது சீனா என்று கணிக்கப்பட்டது. ஆனாலும், 1991இல் இலங்கை வரலாற்றில் பெரிய அளவிலான ஆயுத இறக்குமதிக்கான ஒப்பந்தத்தை இலங்கை, சீனாவுடன் செய்து கொண்டது.

2004 இல், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் அதன் கூட்டணிக் கட்சிகளும் நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைப் பெற்றனர். இதைத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலில் மஹிந்த ராஜபக்ச 2005 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதியானார். மஹிந்த ராஜபக்ச ஜனாதிபதியான காலம் தொடக்கம், சீனாவுடனான பொருளாதார - அரசியல் நெருக்கப்பாட்டை வலுப்படுத்தும் ஒப்பந்தங்கள் பல கைச்சாத்திடப்பட்டன. அவ் ஒப்பந்தங்களில் ஒன்று இந்தக் கட்டுரையின் பேசுபொருளுக்கு அடிப்படையான சீனாவுடன் செய்து கொண்ட “தொழில்நுட்ப உதவியும், மின் வளர்ப்பு மீன்பிடி அபிவிருத்திக்கான நிதி மூலதன முதலீடும்” என்ற ஒப்பந்தமாகும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தை நாடு முழுவதும் நடைமுறைப்படுத்துவதில் இலங்கை அரசுக்கும் சீன முதலீட்டாளர்களுக்கும் பல இடைஞ்சல்கள் - தடைகள் இருந்தன. காரணம், இக்காலத்தில் வடக்கு கிழக்கின் கணிசமான பகுதிகள் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தன. அல்லது அங்கு போர்ச் சூழல் காணப்பட்டது. அத்துடன், நோர்வே மற்றும் மேற்கு நாடுகளின் தலைமையிலான சமாதான முன்னெடுப்பு முயற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டும் இருந்தன. இதனால் வடக்கு கிழக்கில் சீன - கடல்சார் மூலதனத்தின் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பது தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது.

தெற்கில், குளம் குட்டைகள் ஆறுகளில் சீனாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மரபணு மாற்றப்பட்ட மீனினங்கள்

விடப்பட்டன. மாகாண சபைகளின் ஊடாக உள்நாட்டு விவசாயிகள் பகுதிநேரத் தொழிலாளர்கள் மீன் வளர்ப்புச் செய்வதை ஊக்குவிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மரபணு மாற்றப்பட்ட மீனினங்களின் குஞ்சுகள் இலங்கையில் சீனத் தொழில்நுட்பத்துடன் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. திலாப்பியா, கெளுத்தி, பாலமீன் மற்றும் இரண்டு இறால் வகைகள் இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இலங்கையில் ஏற்கனவே இந்த வகை மீன் மற்றும் இறால் இனங்கள் இயற்கையாகவே காணப்பட்டன.

இயற்கை சார்ந்த மீன் மற்றும் இறால் இனங்கள் வளர்ச்சியடைந்து சந்தைக்குத் தயாராவதை விட, மரபணு மாற்றப்பட்ட இனங்கள் மிகக் குறுகிய காலத்தில் சந்தைக்குத் தயாராகக் கூடியவையாக இருந்தன. உதாரணமாக, இயற்கையான திலாப்பியா என்ற ஜப்பான் மீன் இனம், ஒரு கிலோ நிறையை அடைய குறைந்தது இரண்டுமூன்று வருடங்களாகும். ஆனால், ஆறு மாதங்களுக்கு உட்பட்ட காலத்திலேயே சீன மரபணு மாற்றப்பட்ட திலாப்பியா ஒரு கிலோ எடையைத் தாண்டிவிடும், சந்தைக்கும் தயாராகிவிடும்.

சீனாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மீன் குஞ்சுகள் சில மாதங்களிலேயே பெரு வளர்ச்சியைக் கண்டு சந்தைக்கு வரக்கூடியவை. யுத்த முடிவின் பின், வடக்கு மாகாணத்தில் - குறிப்பாக வன்னிப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் விவசாயக் குளங்கள் அனைத்திலும் இராணுவ உதவியுடன் இவ்வகை மீன்கள், இறால்கள் விடப்பட்டன.

உள்நாட்டு நன்னீர் மீன் வளர்ப்பு பெரிய அளவில் இலாபம் தரும் தொழிலாக இன்றுவரை உருவாகவில்லை. குளங்கள் மற்றும் விவசாய நீர்நிலைகளில் காலநிலை மாற்றத்தால் ஏற்படும் வறட்சி, மீன் வளர்ப்பில் நிரந்தரமில்லாத தன்மையை

யாழ். அராவித்துறை இறால்

Image Source : jaffnazone.com

உருவாக்குகிறது. சீனாவின் மரபணு தொழில்நுட்பத்தின் ஊடாக உருவாக்கப்பட்ட மீனினங்கள் இலங்கையின் காலநிலைக்கு பெரும்பாலும் தாக்குப் பிடிக்க முடியாதவையாகவும் இருக்கின்றன. தப்பிப்பிழைக்கும் இவ்வகை மீன்களுக்கு உள்ளூர்ச் சந்தையில் பெரிய அளவில் (Demand) கேள்வி கிடையாது. கடல் மீன்களையே பெரிதும் தமது உணவாக உட்கொள்ள விரும்பும் இலங்கையர்கள், அவை கிடைக்காத சந்தர்ப்பத்திலேயே நன்னீர் வளர்ப்பு மீன்களை வாங்குகிறார்கள். அதுவும் இவை கடல் மீன்களுடன் ஒப்பிடுகையில் பத்தில் ஒரு விகித விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. இந்தக் காரணங்களினால் நன்னீர் மீன் வளர்ப்பு செய்த விவசாயிகளுக்கு அவர்களின் உழைப்பிக்கேற்ற வருமானம் கிடைக்கவில்லை.

ஒட்டுமொத்தமான மீன்பிடி பொருளாதாரத்தில் இதுவரை இவ்வகை மீன் வளர்ப்பு பெரிய பங்கு அளிக்கவில்லை. அதேவேளை, சிறு அளவில் சில குடும்பங்களில் பொருளாதாரத் தேவைக்கும், வறுமைப்பட்ட மக்களின் உணவுக்காகவும் மலிவாக வாங்கக்கூடிய மீன்களாக நன்னீர் வளர்ப்பு மீன்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

சீன உதவியுடன் அறிமுகப்படுத்த இறால் வளர்ப்பு 2018 க்கு பின்னான காலத்தில் ஓரளவு வருவாயைத் தரும்

தொழிலாக இருக்கிறது. இறால் வளர்ப்பானது கணிசமான அளவு முதலீடு தேவைப்படும் தொழிலாக இருப்பதனால் அரசியல் அதிகாரத்தோடு நெருக்கம் கொண்டவர்கள் மற்றும் மூலதன வளம் கொண்டவர்களால் மட்டுமே அது செய்யப்படுகிறது.

இயற்கை சார்ந்த பார்வையில் (Ecological Perspective) இவ்வகை மீன் மற்றும் இறால் வளர்ப்பை சற்று ஆராய்வோமெனில், இலங்கையின் இயற்கை சார்ந்த உள்நாட்டு மீனினங்களுடன், சீனாவிலிருந்து இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மீனினங்கள் உயிரியல் கலப்பு ஏற்படுவதனால், அவை அழிந்து போகும் நிலையில் உள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். எமது இயற்கை சார்ந்த மீனினங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும், அவைகளின் இன்றைய நிலை பற்றிய எந்த வகைத் தரவும் இலங்கை அரசின் மீன்பிடி ஆய்வு நிறுவனங்களில் கிடையாது. அதேபோலவே, சீனா போன்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ள இந்த மீன் குஞ்சுகள் மற்றும் இறால் குஞ்சுகளின் உற்பத்தியானது எந்த வகையான நோய்களை - நோய்த் தொற்றுக்களை உள்ளடக்கி உள்ளன, அவை எவ்வாறு இலங்கையில் உள்ள இனங்களைப் பாதிக்கும் அல்லது பாதித்திருக்கின்றன என்பது பற்றிய ஆய்வையும் இதுவரை எவரும் செய்யவில்லை.

சீனா இலங்கையின் கடல் வளத்தைக் குறிவைத்தமைக்கான மூன்று காரணிகள் :

இலங்கை அரசுடன், சீனா செய்துகொண்ட கடல் உணவு சார்ந்த ஒப்பந்தங்களை பொறுத்தளவில், சீன அரசு மற்றும் அதன் நிறுவனங்கள் மூன்று விடயங்களை நிறைவேற்றி கொள்வதில் அதிக கவனம் காட்டின - காட்டுகின்றன.

1. கடல் விவசாயத்துக்கான புதிய கடல் பிரதேசத்தின் தேவை அதிகரிப்பை ஈடுகட்டல். தமது விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளை பரீட்சிக்கும் புதிய களத் தேவையை பூர்த்தி செய்தல்.
2. இந்துசமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் தனது பாதுகாப்புக்கான வலையமைப்பை உறுதிப்படுத்துதல் - கட்டமைத்தல்.
3. மீன்பிடி கப்பற்படையின் திறன் அதிகரிப்பு (Increase of the Fishing Fleet's Capacity) காரணமாக தேவைப்பட்ட கடல் பிரதேசத்தையும், உட்கட்டமைப்பையும் பெற்றுக்கொள்ளல்.

சீன அரசும் அதன் தனியார் நிறுவனங்களும் மேற்படி மூன்று விடயங்களில் கவனத்தைச்

செலுத்துவதற்கு பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. முதல் விடயத்துக்கான காரணம், காலநிலை மாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளினாலும், கடலுணவு உற்பத்தி / கடலுணவு விவசாயம் என்பவற்றில் ஏற்பட்ட கட்டுப்படுத்த முடியாத நோய்கள், மற்றும் மாசடைவு. மற்றைய காரணம், சீனாவின் உள்நாட்டு கடல் விவசாயம் பாரிய பாதிப்பை 2005 இல் இருந்து சந்தித்து வருகிறது. அந்தச் சரிவை நிமிர்த்த வெளிநாடுகளில் புதிய கடல் பிரதேசம் அதற்கு தேவைப்படுகிறது. இதில், உள்நாடு தவிர்ந்த வேறு வகையான காலநிலையை கொண்ட கடல் விவசாய களத்தில் (சீன எல்லைக்கு வெளியில்) கடலுணவு விவசாயம் சார்ந்து, தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட புதிய விஞ்ஞான “கண்டுபிடிப்புகளை” பரீட்சிக்கும் தேவையும் உள்ளடங்கும்.

இதனால், சீன நிறுவனங்கள் இலங்கை கடல் உணவு விவசாய உற்பத்தியை, இலங்கையில் புத்தளம் தொடக்கம், தீவுப்பகுதி வரையான இலங்கையின் வட - மேற்கு கரைகளில் கடல் அட்டைப் பண்ணைகளை உருவாக்குவதற்கு தகுந்த பிரதேசமாக தேர்வு செய்தார்கள். இதனுடன் இணைந்த செயற்பாடாக, கிழக்கில் வாகரை பிரதேசத்தில் அட்டை வளர்ப்பு, குழுவாய் நண்டு வளர்ப்பு மற்றும் பிரதானமாக, இறால் வளர்ப்பு மேற்கொள்வதையும் விரும்பினார்கள்.

புதிய மரபணு மாற்றப்பட்ட இறால், மற்றும் கடலட்டை வகைகள் இலங்கையின் காலநிலைச் சூழலில் எவ்வாறு பலன் தருகின்றன, அவை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் எவை என்று கண்டடைவதற்கும் உகந்த பிரதேசமாக இலங்கையின் கரைகளைக் கருதினார்கள். ஒப்பீட்டளவில், வடக்கு - கிழக்கின் கடற் பிரதேசமானது மிகவும் குறைந்த அளவிலான மாசடைவை கொண்டதென்பதும் சீனர்களின் விருப்பத்திற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

இந்துசமுத்திரக் கடல் பிராந்தியமானது இன்று உலகில் வர்த்தகத்தை தீர்மானிக்கும் மிக முக்கியமான கடல் கப்பல் பாதைகளைக் கொண்டது. குறிப்பாக இலங்கையின் அதிவிசேட பொருளாதார கடல் பிரதேசம் மற்றும் அதன் கடல் எல்லைக்குட்பட்ட கடலுடாகவே பெருமளவிலான கப்பற் போக்குவரத்தும் நடைபெறுகிறது. இலங்கையின் கடற்பரப்பே சீனா உட்பட கிழக்கு நாடுகளின் ஐரோப்பிய, மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஆப்பிரிக்க நாடுகளுடனான கடல் வர்த்தகப் பாதையாகத் திகழ்கிறது. உலக வர்த்தகத்தில் இன்று ஆதிக்கத்தை வைத்திருக்கும் நாடுகளில் உச்சத்திலிருக்கும் சீனா

இந்தக் கடற்பிரதேசத்தில் தனது வர்த்தக இருப்பை காத்துக்கொள்ள முயற்சிப்பது இயற்கையானதே. இந்தப் பின்னணியில் இலங்கை - சீன ஒப்பந்தமானது சீனாவின் பாதுகாப்பு அபிவிருத்திகளுக்கு ஏதுவாக விளங்கியது - விளங்குகின்றது.

இந்து சமுத்திரத்தில் சீனா மீன் பிடிப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல் - தனது பாதுகாப்பு சார்ந்த விடயங்களுக்கும் தனது மீன்பிடிக்கப்பற்படையை (Fishing Fleet) பயன்படுத்தி வருகிறது. இந்தப்பிரதேசத்தில், மீன்பிடிக்கும் சீன மீன்பிடிக்கப்பல்கள் ஒவ்வொன்றும் சீனாவின் பாதுகாப்புக் கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டவையாகும். இதன் மூலம், சீனா தனது இராணுவ - கடற்படைக் கப்பல்களை பெரிய அளவில் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது. இராணுவ - கடற்படைக் கப்பல்களை இந்தப்பிரதேசத்தில் பெரும்பாலும் தவிர்ப்பதானது, அநாவசியமாக இந்தியா, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுடன் பாதுகாப்பு சார்ந்த முரண்பாடுகளை சீனா குறைத்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது.

சீன அரசு இலங்கைக் கடற்பிரதேசத்தில் தனது பாதுகாப்பு சார்ந்த விடயங்களில் கரிசனை செலுத்தும் அதேவேளை, சீன மீன் உணவு உற்பத்தி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தளவில் இலங்கையின் கடல் வளம் அவைக்கு முக்கியமானதாகும். இலங்கையின் விசேட பொருளாதார கடல் பிரதேசமானது கணிசமான அளவு மீன் வளத்தைக் கொண்டது. இலங்கை தனக்குச் சொந்தமான கடற்பரப்பின் கடல் வளத்தை முற்றுமுழுதாக அனுபவித்து கொள்வதற்கான பொருளாதார, தொழில்நுட்ப, மற்றும் இயந்திரக் கட்டமைப்புகளை என்றுமே கொண்டிருக்கவில்லை. ஆனால், கடல் சார்ந்த அனைத்து வகைத் தொழிலையும் செய்யக் கூடிய நவீன கட்டமைப்பைக் கொண்ட சீன மீன்பிடி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை, குறைந்த செலவில் பெரும் இலாபத்தை ஈட்டித் தருவதற்கான, பாரிய கடல் மீன் வளங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ள இலங்கையின் கடல் பிரதேசமானது அவர்களுக்கு ஓர் அரிய வரப்பிரசாதமாகும். இலங்கையின் அதிவிசேட பொருளாதார கடல் எல்லைப் பிரதேசத்தில் சீன தனியார் மீன்பிடிக்கப்பல்கள் மீன் பிடிப்பதற்கான அனுமதியை இலங்கை அரசாங்கம் 2006 ஆம் ஆண்டு வழங்கியது. சீன நிறுவனங்கள் அவ்வாண்டின் இறுதியில் இருந்து இலங்கைக் கடலில் வளக்

கொள்ளையில் ஈடுபட தொடங்கின. தற்போது, இலங்கையின் ஊடகங்களோ அல்லது அரசியல்வாதிகளோ எவரும் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்ளாத - கண்டு கொள்ளாத நிலையில், இலங்கையுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தை கையில் வைத்துக் கொண்டு சீனா பாரிய கடல்வளக் கொள்ளையை இலங்கைக் கடற்பரப்பில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

உலகச் சந்தையில் அதியுச்ச கேள்வியில் இருக்கும் சூரைமீன் இனங்கள் சீனக் கப்பல்களால் பிடிக்கப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. பல இலட்சம் தொன் சூடை, சாளை, நெத்தலி மற்றும் சிறுவகை மீனினங்கள் சீன மீன்பிடி நோலர்களினால் அள்ளப்படுகிறது. இவை, மீன் வளர்ப்புக்கான மற்றும் பிராணிகளின் வளர்ப்புக்கு உபயோகிக்கும் தீவனம் மற்றும் மீன் எண்ணெய் உற்பத்தி போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், இலங்கைக்கு இதனால் எந்தப் பெரிய இலாபமும் கிடைப்பதில்லை.

தற்போது, அம்பாந்தோட்டையில் உள்ள துறைமுகம் சீனக் கட்டுப்பாட்டில் இயங்குவதால் சீனக் கப்பல்களின் மீன்பிடிச் செயற்பாடுகள் பற்றியோ, அவர்களால் பிடிக்கப்படும் மீன் வகைகள், அவற்றின் தொகைகள் பற்றியோ எந்தக் கணக்கும் இலங்கையிடம் கிடையாது. இலங்கைக் கடல் எல்லைக்குள் நடக்கும் சீனாவின் வளக் கொள்ளையைக் கட்டுப்படுத்தவோ அல்லது கண்காணிக்கவோ இலங்கையிடம் எந்தவிதமான தொழில்நுட்ப மற்றும் சாதனங்களும் கிடையாது.

இலங்கையில் விசேட பொருளாதாரக் கடற்பிராந்திய எல்லைக்குள் மீன்பிடிக்கும் அனுமதியை இலகுவாகத் தனதாக்கிய சீன நிறுவனங்களுக்கு, இலங்கையின் வட - மேற்குக்கரையில் அட்டை வளர்ப்பு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை.

காரணம் வடக்கில் நிலவிய போர் சூழல் ஆகும். ஆனால் கிழக்கில், இறால் வளர்ப்புத் தொழிலில் ஈடுபட சீன நிறுவனங்களுக்கு, சிவனேசத்துரை சந்திரகாந்தன் (பிள்ளையான்) தலைமையில் கிழக்கு மாகாணம் கொண்டுவரப்பட்ட பின் (2008) அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

இக்காலகட்டத்தில் சிவனேசத்துரை சந்திரகாந்தன் தலைமையில் கிழக்கு மாகாணசபை இயங்கிய போது, சுற்றுலா அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் கடற்கரை சார்ந்த நிலங்கள்

தனியாருக்கு தாரை வார்க்கப்பட்டன. பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் கடற்கரை சார் நிலங்கள் மஹிந்த ராஜபக்ச அரசுக்கும் அவர் குடும்பத்துக்கும் தேவையானவர்களுக்கு தாரைவார்த்துக் கொடுத்து சிவனேசத்துரை சந்திரகாந்தனின் ஆட்சி. தேனெடுத்தவன் புறங்கையை நக்கியதுபோல சில நூறு ஏக்கர்களை தனது பிளாமிகளுக்கும் உரித்தாக்கினார் சிவனேசத்துரை சந்திரகாந்தன். இறால் வளர்ப்பு செய்ய 2000 ஏக்கர் கடல் - களப்பு சார் உவர் நிலத்தை சீன நிறுவனங்களுக்கு வழங்க முன்வந்தது சிவனேசத்துரை சந்திரகாந்தனின் மாகாணசபை. அன்றிருந்த அரசியல் மற்றும் போர் சூழல் காரணமாக அந்த நிறுவனங்கள் கிழக்கிற்கு போக விரும்பவில்லை.

2022 இன் இறுதிப்பகுதியில் ரணில் - ராஜபக்ச அரசின் பிரதிநிதியாக கிழக்கை ஆண்ட சிவனேசத்துரை சந்திரகாந்தன், தனக்கு நெருக்கமான 40 நபர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் சீன நிறுவனங்களினால் கைவிடப்பட்ட 2000 ஏக்கர் நிலத்தை இறால் வளர்ப்பிற்கும் பிரித்து கொடுத்துள்ளார். இதை பற்றிய விவாதம் இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில், 2022, கார்த்திகை 21 அன்று நடந்தபோது எந்தவித உருப்படியான பதிலையும் சிவனேசத்துரை சந்திரகாந்தனால் கொடுக்க முடியவில்லை. கிழக்கில் கடலும் - கடல் சார்ந்த நிலமும் இவ்வாறு கொள்ளையிடப்படுவது பற்றியோ - அந்நிலத்தின் உரித்தாளர்களான வறுமையில் வாடும் மக்கள் சார்ந்தோ எவரும் பெரிதாக எமது சமூக அரசியல் தளத்தில் பேசுவதில்லை.

மக்கள் ஆங்காங்கே சிறு சிறு போராட்டங்களைச் செய்த வண்ணம்தான் இருக்கிறார்கள். கிழக்கில் நடக்கும் இந்த கடல் - நில வளக் கொள்ளைகள் பற்றி சரியான ஆய்வுகளும், தகவல்களும் மிகவும் குறைந்ததாகவே காணப்படுகிறது. இக்குறையைப் போக்கி, கிழக்கில் நடைபெறும் கடல் - நில வளக் கொள்ளைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த, இயற்கை வளம் மற்றும் மக்களின் நல்வாழ்வு சார்ந்து இயங்கும் சக்திகள் முன்வர வேண்டும்.

2022 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் கிழக்கில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் இறால் வளர்ப்பு திட்டங்களில் சீன நிறுவனங்கள் தொழில்நுட்பம் வழங்குதல் மற்றும் இறால்களை வாங்கி ஏற்றுமதி செய்து சந்தைப்படுத்துவது போன்ற பாத்திரத்தை வகிக்கிறார்கள்.

(தொடரும்)

இந்தியவம்சாவழி தொழிலாளர்களின் இலங்கை வருகை, அவர்களின் பிரஜாவுரிமை போன்ற பல விடயங்கள் தொடர்பேசப்பொருளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கோப்பி பயிர்செய்கைக்குப் பின்னரான இந்தியவம்சாவழித் தமிழரின் வாழ்க்கை கழல் எவ்வாறு அமைந்ததென ஒரு சில ஆய்வுகளே வெளிவந்துள்ளன. "கண்டி சீமையிலே2 - சதிகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் கடந்த வரலாறு என்ற இந்த வரலாற்றுத்தொடர் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதாக அமைகின்றது. இலங்கையில் கோப்பிப்பயிர்செய்கை முடிவுற்று தேயிலை பயிர்செய்கைக்கான ஆரம்பத்தினை எடுத்துக்கூறுகின்றது. இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் தேயிலை தோட்டங்களில் பட்ட இன்னல்களையும் இடர்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகின்றது. கண்டி சீமைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையினை வரலாற்றுப் பார்வையினூடாக ஆதாரங்களுடன் எடுத்தியம்புகின்றது. இது வெறுமனே மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைசார் விடயங்களை மாத்திரம் தெளிவுப்படுத்தாமல், தொழில்சார், அரசியல், பொருளாதார, சமூகம் சார்ந்த பல்பரிமாண அம்சங்களினை வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

● இரா. சடகோபன்

இரா. சடகோபன் என்று எழுத்து உலகில் அறியப்பட்ட இராமையா சடகோபன் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல் சிறப்பு பட்டதாரி ஆவார். அதன்பின் ஒரு சட்டத்தரணியாக தன்னை உயர்த்திக் கொண்ட இவர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் மூன்று நூல்களுக்கு தேசிய சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

விஜய் சிறுவர் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியரான இவர், 'சுகவாழ்வு' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும் ஆவார். இதனைத் தவிர மலையக மக்கள் மேம்பாடு தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். சடகோபன் ஊடகத்துறையில் ஆற்றிய பணிக்காகச் சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கான ஜனாதிபதி விருதையும் பெற்றுள்ளார்

பறிக்கப்பட்ட பிரஜாவுரிமையும் நடத்தப்பட்ட தேர்தல்களும்

1950 களைத் தொடர்ந்து அடுத்துவந்த ஒரு தசாப்த காலம் இந்த நாட்டில் வசித்த இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமன்றி இலங்கை பூர்வீக தமிழர்களுக்கும் கூட சட்டியிலிருந்து அடுப்பில் விழுந்தது போல் சிம்மசொப்பனமாகவே அமைந்தது. மேற்படி இரண்டாவது பிரஜா உரிமை சட்டத்தின்கீழ் இலங்கை பிரஜாவுரிமைக்கு விண்ணப்பித்தவர்களின் தொகை 237,034 பேர். இவர்களில் ஒரு லட்சத்து 60 ஆயிரம் பேருக்கு மட்டுமே பிரஜா உரிமை கிடைத்தது. இந்தக்காலத்தில் தம்மை வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்திருந்தோரின் எண்ணிக்கை 8 லட்சத்து 25 ஆயிரமாக இருந்தது. இவர்கள் உள்ளடங்கலாக

பிரஜாவுரிமை பெற்று வாக்காளர்களாக பதிவு செய்யாமல் இருந்த ஏனைய இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 11 லட்சம் பேர் நாடற்றவர்கள் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இந்த நிலைமையில்தான் பிரதமர் டி. எஸ். சேனாநாயக்க இறந்துபோக அவரது புத்திரன் டல்லி சேனாநாயக்க பிரதமராகப் பதவி ஏற்றார். உடனடியாக பொதுத்தேர்தல் ஒன்றை நடத்த வேண்டிய சட்டத்தின் தேவை கருதி 1952 ஏப்ரல் 28 ஆம் திகதி பொதுத் தேர்தலுக்கான அறிவிப்பு விடுக்கப்பட்டது.

இதே காலப்பகுதியில் பிரஜா உரிமை மற்றும் வாக்குரிமை என்பவற்றை இழந்தவர்க

ளின் பெயர்கள் வாக்காளர்
பட்டியலி லிருந்து
அகற்றப்பட்டன. வாக்குரிமை
பறிக்கப்பட்டபோது
நாடாளுமன்றத்தில் இருந்த
தொழிலாளர் தலைவர்களுக்கும்
கூட அடுத்த தேர்தலின் போது
போட்டியிட முடியாமல்
போய்விட்டது. 1952 ஆம்
ஆண்டுக்கான

Sir John Lionel Kotelawala
Image Source : facebook.com/Maatram.org

பொதுத்தேர்தலின்போது
அமைந்திருக்க வேண்டிய
தேர்தல் மாவட்டங்கள் மற்றும்
தேர்தல் தொகுதிகள் என்பன
அந்தந்த தொகுதிகளில் வாழ்ந்த பிரஜா
உரிமையுள்ள சனத்தொகையின் எண்ணிக்கை
அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டன.
அதிகமான தமிழ்த் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்
மத்திய மலைநாட்டின் அண்டிய
மாவட்டங்களிலேயே வசித்தபடியினால்
அவர்கள் அனைவரின் வாக்குரிமையும்
பறிக்கப்பட்ட நிலையில் அவ்வித மேலதிக
எல்லாத் தேர்தல் தொகுதிகளுக்கும்
சிங்களவர்களே நியமிக்கப்பட்டதனால் அவர்கள்
அதிக நன்மைகளைப் பெற்றனர். அப்படி
நடந்ததால் அதில் அவர்கள் பேருவகை
கொண்டனர். துள்ளிக் குதித்தனர்,
கொண்டாடினர். ஒரு மக்கள் கூட்டத்தினரை
துன்பத்தில் தள்ளி விட்டுவிட்டு இன்னொரு
மக்கள் கூட்டத்தினர் அதற்காகச்
சந்தோஷப்பட்டனர். குதூகலித்தனர். உலக
வரலாற்றை ஊன்றிக் கவனித்தால் இது
புதுமையானதும் அல்ல, புதியதும் அல்ல.

அநேகமான சந்தர்ப்பங்களில் வரலாறு
அப்படித்தான் இருந்திருக்கிறது. ஆபிரிக்க
கறுப்பின மக்களைப் பொறுத்தவரையில்
வரலாறு அவர்கள் தொடர்பில் மிகக் குரூரமாக
நடந்து கொண்டது. இப்போதும் கூட ஆபிரிக்க
எத்தியோப்பிய நாட்டு மக்கள் சபிக்கப்பட்ட
மக்களாக தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்
பஞ்சத்திலும் பட்டினியிலும் மாண்டு அழிந்து
கொண்டிருப்பது எத்தனை கண்களுக்கு
தெரிகிறது? ஒரு கவிஞன் சொன்னான்
“மண்ணில் வந்த சொர்க்கம் என்று” ஆனால்
மண்ணில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சொர்க்கங்களுக்குப்
புறம்பாக ஆயிரம் ஆயிரம் நரகங்களையே
அவர்கள் விதித்திருக்கிறார்கள். இந்திய
வம்சாவழித் தமிழ் மக்களுக்கும் 1950 ஆம்

ஆண்டுகளை தொடர்ந்து
வந்த 3 தசாப்தங்கள்

மண்ணில் விதிக்கப்பட்ட நரகங்களாகத்
தான் இருந்தன. அவர்கள்
ஒருகட்டத்தில் அந்த இறைவன் இந்த
மண்ணில் நம்மை ஏன் படைத்தான்
என்று மனதுக்குள் ஓலமிட்ட
சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் காணப்பட்டன.
அவர்கள் தங்கள் விருப்பத்துக்கு மாறாக
நாடற்றவர்கள் என்று சாபம்
விடுக்கப்பட்டு ஒன்றுக்கும்
லாயக்கில்லாத நாதியற்றவர்களாக
தெருவில் விடப்பட்டனர்.

இந்த இடைக்காலத்தில் 1953, 1954
ஆகிய ஆண்டுகளில் இந்த நாட்டிலிருந்து
இந்த மக்கள் கூட்டத்தினரை ஒட்டுமொத்தமாக
இந்தியாவுக்கே துரத்தி அடித்து விட வேண்டும்
என்று திரைமறைவில் இந்திய அரசுத்
தலைவர்களுடன் மறைமுகமாகப்
பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்றன என்றபோதும்
இந்தியப் பிரதமர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு
அவர்களின் உறுதியான கொள்கையால் அந்தப்
பேச்சுவார்த்தைகளின் உள்நோக்கங்கள்
நிறைவேறவில்லை. இந்த நிலைமை 27, மே
மாதத்தில், 1964 ஆம் ஆண்டு இந்திய பிரதமர்
ஜவஹர்லால் நேரு மரணம் அடையும் வரை
நீடித்திருந்தது. இந்தக்காலத்தில் இலங்கையின்
நிலைமையும் அரசியலும் ஒரு ஸ்திரமற்றதாகவே
காணப்பட்டது.

இந்தக்காலத்தில் அரசியல் பின்னணியில் இருந்து
இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழ் மக்களுக்கு
எதிராக செயற்பட்டவர்களில் சேர். ஜோன்
கொத்தலாவல, சேர். ஒலிவர் குணதிலக்க
ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். சேர். ஜோன்
கொத்தலாவல 12 ஒக்டோபர் 1953 ஆம்
ஆண்டிலிருந்து 12 ஏப்ரல் 1956 ஆம் ஆண்டு
வரை பிரதமராகப் பணியாற்றினார். அதேபோல்
சேர். ஒலிவர் குணதிலக்க இந்நாட்டின் ஆளுநர்
நாயகமாக 1954 முதல் 1962 வரை
கடமையாற்றினார். இவர்கள் தமது உயர்
அலுவலக அந்தஸ்தைப் பயன்படுத்தி
புதுடில்லியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இந்திய
வம்சாவழித் தமிழ் மக்களை இந்தியாவுக்கு
அனுப்பவே திட்டமிட்டனர். ஆனால் அது
சாத்தியப்படவில்லை.

மறுபுறத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இருந்து
பிரிந்து சென்ற எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி.
பண்டாரநாயக்க, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்
கட்சியைத் தோற்றுவித்து அரசு நிர்வாகத்தில்
சிங்களம் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்றும்

இந்த நாட்டில் தேசிய மதமாக பௌத்தம் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்றும் கோரி, இனவாத அரசியலுக்குள் மிகக் கூரான வாள் ஒன்றைச் செருகினார். இந்தக் கூர்வாள் இந்நாட்டு மக்களை சாதி, இனம், மதம், மொழி, சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள், இந்திய தமிழர், பறங்கியர் எனப் பல துண்டுகளாக கூறுபோட்டு இன மத மொழி ரீதியிலான வன்மங்களை மக்களின் மனதில் ஆழமாக விதைத்தது. இந்த வன்மத்தையே முதலீடாகக் கொண்டு 1956 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தலை வெற்றி கொண்ட ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அதன் தலைவரான எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கவை பிரதமராக கொண்டு அரசாங்கம் அமைத்தது. அந்த அரசாங்கம்

தமது தாய்நாடான தென்னிந்தியாவுக்கு திரும்பிச் செல்லும் தாயொருவர்

Image Source : facebook.com/Maatram.org

கொண்டுவந்த முதல் சட்டம் சிங்களம் மட்டுமே இந்த நாட்டின் அரசு கரும மொழி என்பதாகும். இவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்ட இந்த சட்டமே வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களை பிரித்து தனிநாடு பெற்றுக்கொடுங்கள் என்ற கோரிக்கைக்கு தூண்டு கோலாகவும் அமைந்தது. 1956, 1958, 77, 78, 83 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட தமிழ் - சிங்கள இனக் கலவரங்களுக்கும் காரணமாகியது. இந்த நாட்டில் 30 ஆண்டுகளாக இடம்பெற்ற கோர யுத்தம் ஒன்று உருவாகக் காரணமாகவும் இருந்தது. இதுவரை இந்த நாட்டு மக்களை ஒன்று சேரவிடாமல் தடுத்துக் கொண்டு இருப்பதும் இந்த மொழிப் பிரச்சினை தான்.

இவ்விதம் இலங்கையில் அரசியல் தடாகமானது

சேறும் சகதியுமாக நுங்கும் நுரையுமாக கலங்கி போய்க் கொண்டிருந்தபோதுதான் அன்றைய பிரதமர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க பௌத்த துறவி ஒருவரால் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டார். இது மீண்டும் ஒருமுறை பொதுத் தேர்தலுக்கு வழியமைத்தது. இந்தத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றி பெற்ற போதும் அவர்களால் பெரும்பான்மையை நிரூபிக்க முடியாததால் மீண்டும் ஒருமுறை அதே ஆண்டிலேயே பொதுத்தேர்தல் ஒன்றை நடத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இவ்விதம் இம்முறை பொதுத்தேர்தல் 1960 ஜூலை மாதம் நடத்தப்பட்ட போது எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கவின் விதவை மனைவியான திருமதி ரீமாவோ பண்டாரநாயக்க ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாக போட்டியிட்டு அமோக வெற்றியைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவரது இந்த அமோக வெற்றிக்கு காரணமாக அமைந்ததும் கூட வேறொன்றுமில்லை, இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களின் பிரஜா உரிமை பறிக்கப்பட்டு அவர்களால் வாக்களிக்க முடியாமல் ஆக்கப்பட்டதன் விளைவுதான்.

1959 ஆம் ஆண்டின் பொதுத் தேர்தலின் பொருட்டு நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட தேர்தல் தொகுதிகள் சனத்தொகை மற்றும் வாக்காளரின் அடிப்படையில் அடையாளம் செய்யப்பட்டிருந்தன. எனினும் மத்திய மாகாணம் கண்டி மற்றும் நுவரெலியா, அதனை அண்டிய பகுதிகளில் செறிந்து வாழ்ந்த பகுதிகளில் இந்திய வம்சாவழித் தமிழ் மக்களுக்கான தேர்தல் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல்

அடிக்கப்பட்டது. அவர்களால் இந்தத் தேர்தலில் எந்த ஒரு பிரதிநிதியையும் தெரிவு செய்து நாடாளுமன்றத்துக்கு அனுப்ப முடியவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக வெறும் இருபத்தி ஆறு சதவீதமே வாழ்ந்த கண்டியச் சிங்கள மக்களின் நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் 44 சதவீதமாக உயர்ச்சி அடைந்தது.

எனினும் புதிய அரசாங்கம் பதவிப்பிரமாணம் செய்து கொண்டபோது ஒரு கண்துடைப்புக்காக இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவர் திரு. எஸ். தொண்டமான் அவர்களுக்கு நியமன அங்கத்தவர் என்ற பதவியை வழங்கியது. இப்படித்தான் இந்த நாட்டை அவர்கள் படிப்படியாக படுகுழியை நோக்கி இட்டுச் சென்றார்கள்.

(தொடரும்)

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் கழுவில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

● பரமு புள்பரடணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புள்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார். வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வு களில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் அண்மைக்காலத் தொல்லியல் ஆய்வுகள்

ஒரு புதிய பார்வை

ஒல்லாந்து கோட்டை - யாழ்ப்பாணம்

உலக நாடுகள் பலவற்றின் வரலாறு பற்றிய ஆரம்பகால ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் அந்நாடுகளில் நிலவிய வரலாற்று வாய்மொழிக் கதைகள், வட்டார வழக்கில் உள்ள மரபுவழிச் செய்திகள், ஐதீகங்கள், பாரம்பரியச் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள்

என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் அடியாகத் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்று நம்பிக்கைகளை மீளாய்வு செய்வதில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தோன்றி வளர்ந்த தொல்லியல், மானிடவியல், வரலாற்று

மொழியியல் முதலான ஆய்வுகளுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. இது இலங்கைக்கும் பொருந்தும் என்பதை இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து வெளிவரும் புதிய வரலாற்று முடிவுகளும், அரச வரலாற்றுப் பாட நூல்களில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்களும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. பௌத்த மதத்தின் பரவலைத் தொடர்ந்து தென்னாசியாவில் தொடர்ச்சியான வரலாற்று இலக்கிய மரபு தோன்றி வளர்ந்த நாடு என்ற சிறப்பு இலங்கைக்கு உண்டு. இவ்வரலாற்று இலக்கியங்களில் இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கே திருகோணமலை, வன்னி, யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட பிராந்தியங்கள் பாளி மொழியில் நாகரீபம் என்ற பெயரால் தனித்து அடையாளப்படுத்திக் கூறுவது சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இப்பெயரே பழந்தமிழில் இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் என்பவற்றில் தமிழில் நாகநாடு எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இப்பெயர்களே பதின்முன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து வன்னி, வன்னிப்பற்று யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் முதலான பெயர்கள் தோன்றும் வரை வடஇலங்கையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்பிரதேச தனித்துவம் பௌதிக அடிப்படையில் மட்டுமன்றி பண்பாட்டு அடிப்படையிலும் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என்பதை தொல்லியல், இலக்கிய மூலாதாரங்களும் உறுதி செய்வதாக உள்ளன.

பாளி இலக்கியங்களில் வடபிரதேசம் தனித்து அடையாளப்படுத்திக் கூறப்பட்ட போதிலும் அநுராதபுரம், பொலநறுவை இராசதானிகள் கால ஆட்சியாளர்கள் இவ்வரச தலைநகரங்களுக்கு தெற்கே மிகத் தொலைவிலுள்ள பிராந்தியந்தியங்களுடன் கொண்டிருந்த அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டு உறவுகளை விரிவாகக் கூறும் இப்பாளி இலக்கியங்கள் இத்தலைநகரங்களுக்கு வடக்கே மிகக் கிட்டியதொலைவிலுள்ள வடஇலங்கையுடனான உறவுகள் பற்றி மிகக் குறைந்தளவு செய்திகளையே தருகின்றன. இதனால் பாளி இலக்கியங்களை முதன்மைச் சான்றுகளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பெரும்பாலான இலங்கை பற்றிய வரலாற்று நூல்களில் கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு

முற்பட்ட வடபிராந்தியத்தின் வரலாறானது புகைபடர்ந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில் 1970 களில் கந்தரோடையில் பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழக அரும்பொருள் ஆய்வார் விமலா பேக்கிளையின் தலைமையில், மேற்கொள்ளப்பட்ட விஞ்ஞானபூர்வமான தொல்லியல் அகழ்வாய்வும், 1980 காலப்பகுதியில் கலாநிதி இரகுபதி மேற்கொண்ட யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் பூர்வீக மக்கள் பற்றிய தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளும், மேலாய்வுகளும், அவரைத் தொடர்ந்து 1990 களின் பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல்

கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கோறல் கற்களுடன் பல அளவுகளிலும், பல வடிவங்களில் அமைந்த கண்ணாம்பு மற்றும் கருங்கற்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இணைந்து வடஇலங்கையில் பூநகரி, சாட்டி, முள்ளியான், பெரிய புளியங்குளம், செட்டிகுளம், கட்டுக்கரை, நாகபடுவான் முதலான இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளும், இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்களைப் போல் வடஇலங்கைக்கும் தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாறு உண்டு என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. அந்த உண்மைகளை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதில் 2010 இல் இருந்து யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த தொல்லியல் ஆய்வுகளுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. வட இலங்கையில் 327 ஆண்டுகள் ஐரோப்பியர் மேலாதிக்கம் நிலவியதன்

அடையாளமாக காணப்படும் நினைவுச் சின்னங்களில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்கு தனித்துவமான வரலாற்றுச் சிறப்புண்டு. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திற்கு தெற்கே கடல் நீரேரியுடன் இணைந்துள்ள இக் கோட்டை இலங்கையில் உள்ள இரண்டாவது மிகப்பெரிய கோட்டையாகக் காணப்படுகின்றது. கி.பி

1621 அளவில் மண், கல்லைப் பயன்படுத்தி வட்ட வடிவில் போர்த்துக்கேயரால் இக் கோட்டை கட்டப்பட்டாலும் 139 ஆண்டுகள் (1658-1796) யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சி புரிந்த ஒல்லாந்தரால் மீளக் கட்டப்பட்ட தோற்றத்துடனேயே தற்போதைய கோட்டை காணப்படுகின்றது. அக்கோட்டையில் சில மாற்றங்களை பிரித்தானியர் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் அவை ஒல்லாந்தர் காலக்கோட்டையின் அடிப்படைத் தோற்றத்தில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. அதனால் தான் இக்கோட்டை ஒல்லாந்தர் காலக் கோட்டையென அழைக்கப்படுகின்றது.

போர்த்துக்கேயரால் நான்கு பக்கச் சுவர் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்ட இக்கோட்டையை ஒல்லாந்தர் நட்சத்திர வடிவில் ஐந்து பக்கச் சுவர்களைக் கொண்டதாக மாற்றியமைத்தனர். இந்த வடிவில் இலங்கையிலுள்ள ஒரேயொரு கோட்டை இதுவாகும். 62 ஏக்கர் பரப்பில் அமைந்துள்ள இக்கோட்டையின் வெளிப்புறச் சுவர்கள் ஒவ்வொன்றும் கீழ்ப்பகுதி 40 அடி அகலமும், மேற்பகுதி 20 அடி அகலமும், 30 அடி உயரமும் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. இக்கோட்டைமீது படையெடுத்து வரும் எதிரிகளை இலகுவாக அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் வகையில்

சுவரின் உயரம் மேலிருந்து கீழ்நோக்கிப் பதிந்து காணப்படுகின்றது. கோட்டையின் வெளிப்புறச் சுவர்களைச் சுற்றி 20 அகலத்தில் ஆழமான அகழிகள் காணப்படுகின்றன. நான்கு பக்கமும் பாரிய பீரங்கித் தளங்களையும், பாதுகாப்பு அரண்களையும், காவற்கோபுரங்களையும், சுரங்கங்களையும், சுடுதளங்களையும் கொண்ட

மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் ஆய்வுக் குழியில் இருந்த தொன்மையான ஆதாரங்கள்

இந்து சமுத்திர நாடுகளில் உள்ள கோட்டைகளில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை கம்பீரமும், அழகும், சிறந்த தொழில்நுட்பத் திறனும், ஐரோப்பியர் காலக் கலை மரபும் கொண்ட கோட்டை என்ற சிறப்பிற்குரியது.

இக்கோட்டையைச் சுற்றி இரண்டு மைல் தொலைவில் 200 போர்த்துக்கேயப் படைவீரர்களும், உள்ளூர் படைவீரர்களும் பாதுகாப்பிற்காக நிறுத்தப்பட்டிருந்ததாக போர்த்துக்கேய ஆவணங்கள் தெரிவிக்கின்றன. 34 ஏக்கரில் அமைந்த கோட்டையின் உட்பகுதியில் நிர்வாக மையங்கள், படைவீரர்களின் இருப்பிடங்கள், ஆயுதக்

களஞ்சிய அறைகள், ஒல்லாந்தர் மீளக்கட்டிய கிறிஸ்தவ தேவாலயம், இந்து ஆலயம், பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஆளுநர் மாளிகை, சிறைச்சாலைகள், பிற நிர்வாகக் கட்டடங்கள் என்பன காணப்படுகின்றன. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில்

கொழும்பு, காலி முதலான இடங்களில் உள்ள கோட்டைகள் அந்தந்த மாவட்டங்களின் நிர்வாக மையமாகச் செயற்பட்ட போதும், யாழ்ப்பாணக் கோட்டை மட்டும் இராணுவப் பாதுகாப்பு மையமாகவே செயற்பட்டு வந்துள்ளது.

இந்து சமுத்திர நாடுகளில் உள்ள கோட்டைகளில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை கம்பீரமும், அழகும், சிறந்த தொழில்நுட்பத் திறனும், ஐரோப்பியர் காலக் கலை மரபும் கொண்ட கோட்டை என்ற சிறப்பிற்குரியது. 1984 இல் இலங்கையிலுள்ள ஒல்லாந்தர் காலக் கோட்டைகள் பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்ட நெல்சன் என்பவர் சமகாலத்து சிறந்த தொழில்நுட்ப முறைகளைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை இங்கிலாந்திலுள்ள தலைசிறந்த கோட்டைகளுடன் ஒப்பிடும் அளவிற்கு சிறந்த வடிவமைப்புக் கொண்டதெனப் புகழ்ந்து கூறுகின்றார் (Nelson 1984).

இத்தகைய சிறப்புக்குரிய இந்தக்கோட்டை இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்ததன் பின்னர், அதிலும் குறிப்பாக கடந்த மூன்று சகாப்த கால அனர்த்தத்தால் அதன் பொழிவையும், சிறப்பையும் இழந்து காணப்படுகின்றது. இந்தக்கோட்டையை வெளியில் நின்று பார்ப்பவர்களுக்கு சுற்றிவர அமைந்துள்ள பெரிய அரண்கள் கோட்டை என்பதனைப் புலப்படுத்தினாலும் உள்ளே இருந்த கட்டடங்கள் பெருமளவிற்கு அழிவடைந்து பல இடங்களில் கற்குவியலாகவே காட்சியளிக்கின்றது.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கால ஆவணங்களில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை கட்டிய வரலாறு விபரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதில் கோட்டை கட்டுவதற்கு வேண்டிய கோறல் கற்கள் அயலில் உள்ள வேலணை, நயினாதீவு, எழுவைதீவு, அனலைதீவு முதலான இடங்களில் இருந்து பெறப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் காங்கேசன்துறையிலிருந்து கோட்டை வரையில் உள்ளூர் மக்களை வரிசையாக நிற்கவைத்து காங்கேசன்துறையில் இருந்தும் கோட்டை கட்டுவதற்கான கற்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள கடல்களில் இருந்து கோறல் கற்களைக் கொண்டுவந்த தோணிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அக்காலத்தில் மூன்று பணம் கூலியாக வழங்கப்பட்டது. கடலில் இருந்து கற்களை சேகரித்து தோணியில் ஏற்றுவதற்கு அரைப்பணம் வழங்கப்பட்டது. தோணிகளுக்கு பாதுகாப்பாகச் செல்லும் அதிகாரிகளுக்கு மாதம்

ஒன்றுக்கு 13 பணம் சம்பளமாக வழங்கப்பட்டது. கோட்டையைக் கட்டுவதில் போர்த்துக்கேய மேசன்மாருடன் உள்ளூர் மேசன்மாருடும் பங்கு கொண்டனர். அவர்களுள் தலைமை மேசனுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு பணமும், அவனுக்கு கீழே வேலை செய்யும் மேசனுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு அரைப் பணமும், சிற்றாள்களாக வேலை செய்யும் ஒவ்வொருவருக்கும் சாப்பாட்டிற்கு வருடம் ஒன்றுக்கு 70 கரண்டி சாமி அரிசியும், கோட்டை கட்டுவோரை மேற்பார்வை செய்யும் பண்டாரத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 8 பணமும் சம்பளம் வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. மேலும் கோட்டை கட்டுவதற்கு சுதை தயாரிக்கும் சுண்ணாம்புக் கால்வாய்கள் குடாநாட்டின் பல இடங்களில் உருவாக்கப்பட்டன. அவை சுண்ணக் கற்களைப் பதமாக்கி பண்ணைக் கரைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டன. அவற்றோடு கலப்பதற்கான சர்க்கரை மூடைகள் இந்தியாவின் கோவாவில் இருந்து தருவிக்கப்பட்டன. இவற்றோடு கலப்பதற்கான களிமண் குளங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன எனவும் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த விபரங்கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை முழுக்க முழுக்க கோறல் கற்களைக் கொண்டே கட்டப்பட்டதென்ற கருத்தை புலப்படுத்துகின்றன.

ஆனால் கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளிலும், அழிவடைந்து காணப்படும் கிறிஸ்தவ ஆலயப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வுகளும் கோறல் கற்களுடன் பல அளவுகளிலும், பல வடிவங்களில் அமைந்த சுண்ணாம்பு மற்றும் கருங்கற்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் அவதானிக்கக் கூடிய முக்கியமான வேறுபாடு கோறல் கற்கள் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் (10" X 6") வெட்டப்பட்டு பொழியப்பட்டு கோட்டையின் வெளிப்புறச் சுவர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ள போது கருங்கற்களும், சுண்ணக்கற்களும் வேறுபட்ட அளவுகளிலும், வடிவங்களிலும் ஒழுங்கற்ற முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் அந்தக் கற்களில் பெரும்பாலானவை ஏற்கனவே இந்து ஆலயங்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட கற்கள் என்பதற்கு அவற்றில் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள், அலங்காரங்கள், கற்களின் வடிவ அமைப்புக்கள் சான்றாகக் காணப்படுகின்றன. இந்தக்கற்கள் எங்கிருந்து பெறப்பட்டதென்பதற்கு போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்த ஆவணங்களில் விபரமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆயினும்

இயற்கை மண்ணோடு ஒட்டிய கலாசார மண் அடுக்கில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெருங்கற்காலப்பண்பாட்டிற்குரிய கறுப்பு-சிவப்பு மட்பாண்டங்கள்

அவர்கள் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரிதும், சிறிதுமாக இருந்த ஏறத்தாழ 500 ஆலயங்களும், பெரிய வசிப்பிடங்களும் இடிக்கப்பட்டு அவற்றிலிருந்த கற்கள் கோட்டை கட்டப் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கான குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

அதிலும் குறிப்பாக நல்லூர் இராசதானியை 1519 இல் வெற்றி கொண்ட போர்த்துக்கேயர் அங்கிருந்த ஆலயத்தை தமது பாசறையாகப் பயன்படுத்திவிட்டு பின்னர் அவ்வாலயத்தையும் இடித்தழித்து அந்தக்கற்களைக் கோட்டை கட்டப் பயன்படுத்தியதாக போர்த்துக்கேய ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இதனால் கோட்டையில் கோறல் கற்கள் கலந்த நிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆலயங்களின் கற்களின் முக்கியத்துவத்தை இந்தக்கோட்டை கட்டிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் பின்னணியில் நோக்கப்படுவது பொருத்தமானதாகும்.

இந்நிலையில் இலங்கை - நெதர்லாந்து அரசுகளின்

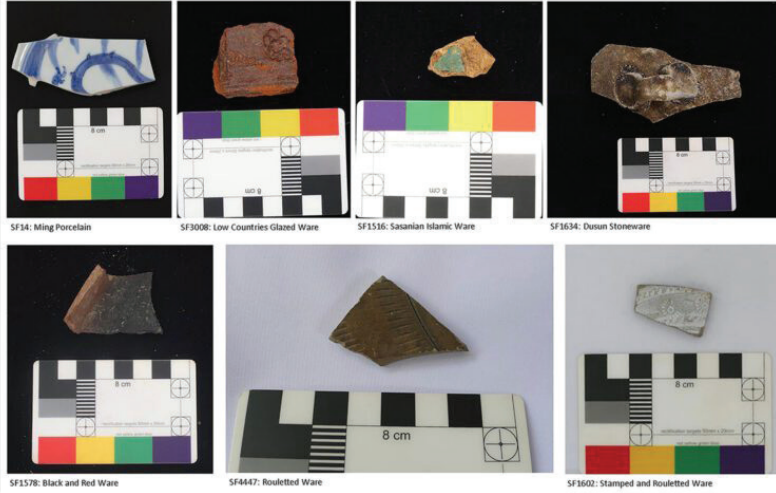
நிதி உதவியுடன் மூன்று ஆண்டுகால திட்டத்தில் இக்கோட்டையை பழைய நிலைக்கு கொண்டு வரும் புனர்நிர்மாணப் பணியை இலங்கை தொல்லியல் திணைக்களம் மேற்கொண்டது. இதற்காக தொல்லியல் திணைக்கள அறிஞர்கள், யாழ்ப்பாண தொல்லியல் பட்டதாரி மாணவர்கள் பலதரப்பட்ட தொழில்நுட்பவியலாளர், தொழிலாளர்கள் என நூற்றுக்கணக்கான பணியாளர்கள் சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர்.

இவர்கள் தமது ஆரம்ப புனர்நிர்மாணப் பணிகளாக கோட்டைக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் மாதிரி அகழ்வாய்வுகளையும், இடியுண்ட கட்டிடப்பகுதிகளில் தொல்லியல் மேலாய்வுகளையும் மேற்கொண்டனர். இந்த ஆய்வுகளின் போது கிடைத்த தொல்லியல் ஆதாரங்கள் கோட்டையின் வரலாற்றுக்கு மட்டுமல்ல இப்பிரதேச பூர்வீக வரலாற்றுக்கும் புது வெளிச்சம் ஊட்டுபவையாக அமைந்தன.

கோட்டைப் பிரதேசத்தின் தொல்லியல் ஆய்வுகள்

கோட்டைப் பிரதேசத்தில் இதுவரை நான்கு இடங்களில் மாதிரிக் குழி அகழ்வாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 2011 இல் கோட்டை வாசற் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வின் போது போர்த்துக்கீசர் காலத்திற்கு முந்திய சில ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இந்த ஆதாரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு கோட்டை வாசல் தொடங்கும் இடத்திற்கும் கடற்கரைப் பக்கமாக உள்ள வீதிக்கும் இடையில் தற்போதைய கிறிஸ்தவ ஆலயத்திற்கருகில் முதலாவது அகழ்வாய்வு நடாத்தப்பட்டது. இவ் இடத்தில் 10 X 6 அடி நீள அகலத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஆய்வுக் குழியில் ஏறத்தாழ 2.5 அடி ஆழம் வரை நடாத்தப்பட்ட அகழ்வின் போது மூன்று வேறுபட்ட கலாசார மண்

கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கிடைக்கப்பெற்ற ஆதாரங்கள்

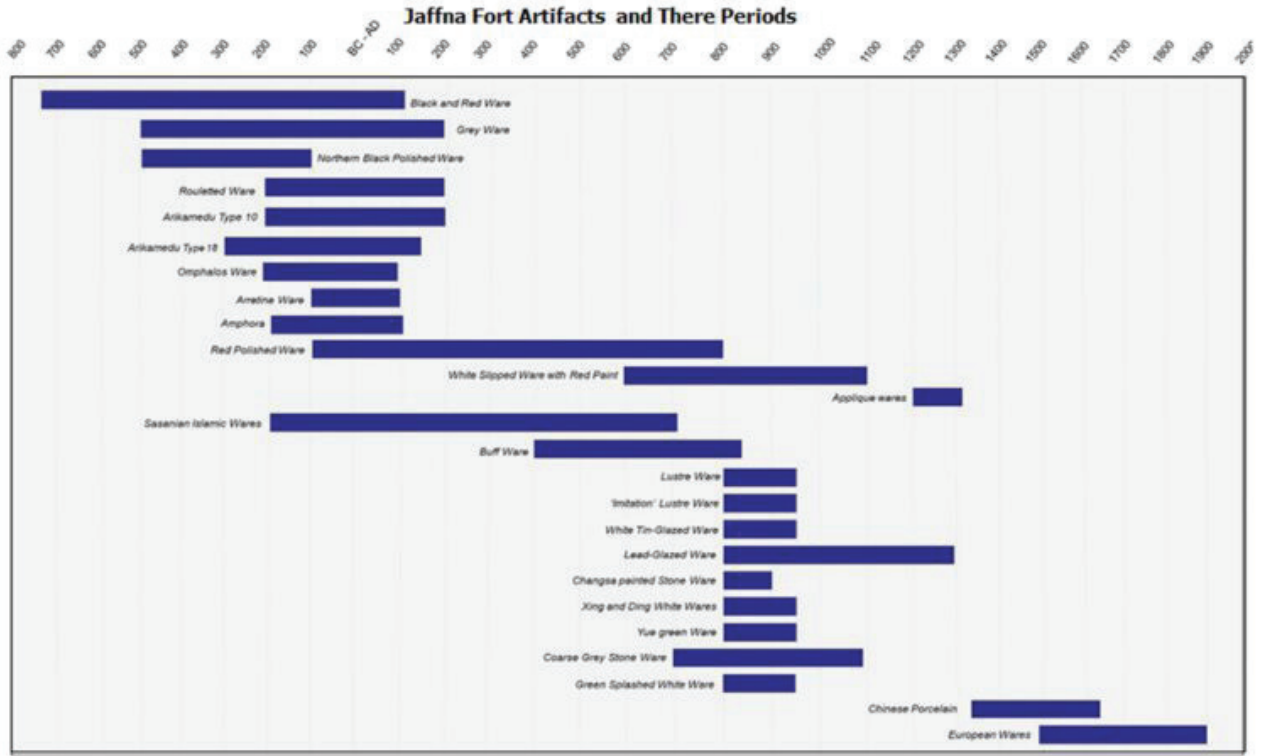
அடுக்குகளை அடையாளம் காணமுடிந்தது. இக்கலாசார மண் அடுக்குகளில் பல்வேறு வடிவங்களில் அமைந்த பலதரப்பட்ட மட்பாண்ட ஓடுகள் கிடைத்தாலும் மூன்றாவது கலாசாரப் படையில் மனித எலும்புக் கூடுகளுடன் பெருமளவு சீன மட்பாண்டங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இம்மட்பாண்டங்களின் காலம் கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்டதால் மூன்றாவது கலாசாரப் படையின் காலம் போர்த்துக்கீசர் யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கு 300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்பது உறுதியாகத் தெரிகின்றது. ஆயினும் இவ்வாய்வுக் குழியில்

இயற்கை மண்ணை அடையாளம் காணும் வரை தொடர்ந்து அகழ்வாய்வு நடத்தப்படாததால் அவ்வாய்வுக் குழியில் இருந்திருக்கக் கூடிய தொன்மையான ஆதாரங்களை வெளிக்கொண்டுவர முடியவில்லை.

இரண்டாவது அகழ்வாய்வு கோட்டையின் உட்பகுதியில் ஆயுதக் களஞ்சிய அறைக்கு முன்னால் நடாத்தப்பட்டது. தொல்லியல் திணைக்கள உதவிப் பணிப்பாளர் கலாநிதி நிமல் பெரேரா தலைமையில் நடாத்தப்பட்ட இவ்வகழ்வாய்வில் 6 X 6 அடி நீள அகலத்தில் இயற்கை மண்ணை அடையாளம் காணும் வரை அகழ்வு நடாத்தப்பட்டது. இவ்வகழ்வாய்வின் முழுமையான பெறுபேறுகள் இதுவரை வெளியிடப்படாவிட்டாலும் இவ்வகழ்வாய்வுக்கு பொறுப்பாக இருந்த தொல்லியல் திணைக்கள உதவிப் பணிப்பாளர் கலாநிதி. நிமல் பெரேரா பத்திரிகைகளுக்கு வழங்கிய செய்திக் குறிப்பில் இவ்வகழ்வாய்வுக் குழியில் கிடைத்த தொடக்க கால ஆதாரங்கள் கி.பி 5 ஆம் நூற்றாண்டை அதாவது போர்த்துக்கீசர் யாழ்ப்பாணம் வருவதற்கு 1200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மூன்றாவது அகழ்வாய்வு ஐரோப்பியப் படை வீரர்கள் தங்கியிருந்த கட்டடத்திற்கு முன்னால் நடாத்தப்பட்டது. இவ்வகழ்வாய்வு முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்டதல்ல. இவ்விடத்தில் பிற தேவைக்காக 6 x 6 அடி நீள அகலத்தில் 7 அடி ஆழம் வரை குழி ஒன்று வெட்டிய போது வெளிவந்த அரிய தொல்லியல் சின்னங்கள் பின்னர் அவ்விடத்தில் அகழ்வாய்வு செய்ய காரணமாக அமைந்தன.

இக்குழியில் கலாசார மண் அடுக்குகள் குழம்பிய நிலையில் காணப்பட்டாலும் இவற்றிடையே காணப்பட்ட ஆதாரங்கள் பூர்வீக குடியிருப்புக்களைத் தொடர்ந்து உரோமர், அரேபியர், சோழர், சீனர் யாழ்ப்பாண இராசதானி மற்றும் ஐரோப்பியர் காலத்திற்கு உரியவை என்பதை உறுதிப்படுத்த உதவியுள்ளது. நான்காவது அகழ்வாய்வு இவ்வாய்வுக்குழிக்கு அருகே 2017 ஆண்டின் பிற்பகுதியில் மத்திய கலாசார நிதிய யாழ்ப்பாண செயல் திட்டத்தின்

Jaffna Fort Artifacts and Their Periods

அனுசரணையுடன், பிரித்தானிய டர்காம் (Durham) பல்கலைக்கழகமும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக தொல்லியல் பிரிவும் இணைந்து மேற்கொண்டிருந்தது. இவ்வகழ்வாய்வு சமகால தொல்லியல் அறிஞர்கள் மத்தியில் நன்கு அறிமுகமான பேராசிரியர் கொனிகாம் வழிகாட்டலில் நடைபெற்றமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன்போது நவீன தொழில் நுட்பக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி விஞ்ஞானபூர்வமாக அகழ்வு மேற்கொள்ளப்பட்டதால் இங்கு கிடைத்த தொல்பொருட் சின்னங்களின் காலம், அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் தொடர்பான கணிப்பீடுகள் நம்பகத்தன்மை வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வுக் குழியில் இயற்கை மண்படைவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் ஒன்பது வேறுபட்ட கலாசார மண் அடுக்குகள் அடையாளம் காணப்பட்டன. அவற்றுள் இயற்கை மண்ணோடு ஒட்டிய கலாசார மண் அடுக்கில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பெருங்கற்காலப்

பண்பாட்டிற்குரிய கறுப்புசிவப்பு மட்பாண்டங்கள் (Black and Redware) கி.மு.700க்கும் கி.பி.100 நூற்றாண்டுக்கும், நரைநிற மட்பாண்டங்கள் (Grey ware) கி.மு. 500க்கும் கி.பி.200க்கும் இடைப்பட்டதெனவும் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இக்காலக்கணிப்புகள் போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கோட்டைப் பிரதேசம் முக்கியமான குடியிருப்புகளைக் கொண்ட பிரதேசமாக இருந்துள்ளதை உறுதி செய்கின்றன.

கோட்டையில்மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கிடைக்கப்பெற்ற ஆதாரங்கள் மேலும் இவ்வகழ்வாய்வின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு காலகட்டத்திற்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட கோட்டைப் பிரதேசத்தின் தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றன. அவற்றுள் பல்வேறு காலத்தை சேர்ந்த பல நாடுகளுக்குரிய பலவகை மட்பாண்டங்கள் கிடைத்திருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன.

வருகைக்கு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தற்போதைய யாழ்ப்பாண நகரம் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றைக் கால அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்த உதவுகின்றன. பேராசிரியர் கொனிங்காம் அகழ்வாய்வில் கிடைத்த மட்பாண்டங்களை முக்கியமான ஆதாரமாகக் கொண்டு கோட்டைப் பிரதேசத்துடன் கடசார் வாணிபத்தில் ஈடுபட்ட நாடுகளையும், அவற்றின் காலங்களையும் கணித்துள்ளார். அவற்றுள் இந்திய Northern Black Polished Ware (500 BC to 100BC), உரோமநாட்டு Rouletted Ware (200 BC to 200AD), தமிழக Arikkamdu Type - 10 (200 BC to 200AD), Arikkamdu Type - 18 (300 BC to 200AD), உரோம கிரேக்க

கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கிடைக்கப்பெற்ற ஆதாரங்கள் மேலும் இவ்வகழ்வாய்வின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல்வேறு காலகட்டத்திற்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட கோட்டைப் பிரதேசத்தின் தொன்மையான, தொடர்ச்சியான வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளப் பெரிதும் உதவுகின்றன. அவற்றுள் பல்வேறு காலத்தை சேர்ந்த பல நாடுகளுக்குரிய பலவகை மட்பாண்டங்கள் கிடைத்திருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன.

நாடுகளின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட Omphalos Ware (200 BC to 100AD), உரோம நாட்டு Arretine Ware (100 BC to 100AD), Amphora (200 BC to 100AD), இந்திய Red Polished Ware (100 BC to 800AD), தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் பயன்பாட்டிலிருந்த Wite Slipped with Red Paint (600 AD to 1100AD), Appliqué Ware (1300 AD to 1400AD), ஈரான் ஈராக் நாடுகளுக்குரிய Sasanian Islamic Ware (200 BC to 700AD), Buff Ware (400 AD to 800AD), Lustre Ware (800 AD to 1000AD), Imitation Lustre Ware (800 AD

to 1000AD), Wite TinGlazed Ware (800 AD to 1000AD), Lead Glazed Ware (800 AD to 1000AD) மற்றும் சீன நாட்டுக்குரிய Changsa Painted Ware (800 AD to 900AD), Xing Ding Wite Wares (800 AD to 1000AD), Yue green Ware (800 AD to 1000AD), Coarse Stone Ware (700 AD to 1100AD), Green Splashed Wite Ware (800 AD to 1000AD), Chinese Porcelain (1400 AD to 1700AD) முதலான நாடுகளுக்குரிய மட்பாண்டங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன.

மேற்கூறப்பட்ட அகழ்வாய்வைத் தவிர 1995 இற்கு முன்னர் கோட்டையை மையப்படுத்தி நடந்த போரில் பெரிதும் அழிவடைந்த கோட்டையின் உட்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வின் பெறுபேறுகள் இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வெளித்தோற்றத்தில் காணப்படும் அரண்கள், பிரங்கித் தளங்கள் முழுமையாக கோட்டையின் அடையாளமாக இருப்பினும் கோட்டையின் உட்பகுதியில் 35 ஏக்கரில் அமைந்திருந்த கிறிஸ்தவ தேவாலயம், போர் வீரர்களுக்கு, நிர்வாக அதிகாரிகளுக்கு அமைக்கப்பட்ட கல்லறைகள், நினைவிடங்கள், இராணி மாளிகை, படை வீரர் தங்கியிருந்த இடங்கள், நிர்வாக அலுவலகங்கள், சிறைச்சாலைகள், ஆயுதக் களஞ்சியங்கள், பாதுகாப்பு அரண்கள் என்பன பெருமளவுக்கு அழிவடைந்த நிலையில் காணப்பட்டன.

இந்நிலையில் 2010 இல் இருந்து இக்கோட்டை மீள் புனரமைப்பு செய்வதற்காக புதையுண்டிருந்த கட்டட அழிபாடுகள் அகற்றப்பட்டு அவ்விடங்களில் களவாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆய்வின் போது ஐரோப்பியர் கால கட்டிட எச்சங்கள், பலவகை மட்பாண்டங்கள், நாணயங்கள் என்பவற்றுடன் ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட கால உள்நாட்டு வெளிநாட்டு மட்பாண்டங்கள், பலவகை நாணயங்கள், சிலைகள், சிற்பங்கள், ஆலயங்களின் கட்டட எச்சங்கள் என்பன கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆதாரங்கள் கோட்டை அமைந்துள்ள இடத்துக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு குறையாத வரலாறு உண்டு என்பதை கோட்டைக் காட்டுகின்றன.

கோட்டைப் பிரதேசத்தின் பூர்வீக மக்கள்

யாழ்ப்பாண நகரின் தொன்மையும் சிறப்பும் பற்றிய வரலாற்று ஆய்வில் அந்நியரான போர்த்துக்கேயர் கட்டிய கோட்டையுடன் முதன்மைப்படுத்திப் பார்க்கும் மரபு நீண்ட காலமாக இருந்து வருகின்றது. ஆனால் 2010 இல் இருந்து இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வில் கிடைத்து வரும் ஆதாரங்கள் கோட்டை அமைந்த இடத்திற்குத் தொன்மையான தொடர்ச்சியான நீண்ட பாரம்பரிய வரலாறு உண்டு என்பதும், அவ்வரலாற்றுப் பின்புலம் தான் இவ்விடத்தைக் கோட்டை கட்டுவதற்குப் பொருத்தமான இடமாகப் போர்த்துக்கேயர் தெரிவு செய்திருக்கலாம் என்பதும் தெரியவருகின்றது. கோட்டைக்கு மிகக் கிட்டிய தொலைவில் கிழக்கே அரியாலை, பூம்புகார், தென்கிழக்கே மண்ணித்தலை, கல்முனை, தெற்கே சாட்டி, மேற்கே ஆணைக்கோட்டை முதலான இடங்களில் யாழ்ப்பாணத்தின் தொடக்ககால மக்களான பெருங்கற்கால அல்லது ஆதி இரும்புக்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய மக்கள் வாழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன. இதனால் அப்பண்பாட்டுக்குரிய மக்கள் கோட்டை அமைந்துள்ள பிரதேசத்திலும் வாழ்ந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. கந்தரோடையில் 1970களில் இந்தப் பண்பாடு பற்றி ஆய்வு நடாத்திய அமெரிக்க பென்சில்வேனியப் பல்கலைக்கழக அரும்பொருள் ஆய்வாளர் விமலாபேக்கிலே கந்தரோடைப் பண்பாடு தமிழகப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுடன் கொண்டுள்ள நெருங்கிய ஒற்றுமையைச் சுட்டிக்காட்டி கந்தரோடையில் வாழ்ந்த பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் தமிழகத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்திருக்கலாம் அல்லது கந்தரோடையில் வாழ்ந்த மக்கள் தமிழகத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கலாம் எனக் கூறியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கோட்டைக்குள் ஐரோப்பியர் பயன்படுத்திய இருப்பிடங்களுக்கு முன்னால் நடாத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வில் ஏறத்தாழ கி.பி.1ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த உரோம மட்கலன்களைத் தொடர்ந்து அதன் கீழ் உள்ள கலாசாரப் படை கோட்டைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த

நாட்டுப்புற தெய்வங்களுக்குரிய சுடுமண் சிற்பம்

தொடக்க காலக் குடியிருப்புகளுக்கு உரியதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இந்த அகழ்வாய்வின் போது பெருமளவு உரோம மட்கலன்களைக் கண்டுபிடித்த போதும் அதன் கீழ் அமைந்த கலாசாரப் படையை ஆய்வு செய்வதற்கு ஆய்வுக் குழுக்குள் கடல் நீர் உட்புகுந்தமை பெரும் தடையாகக் காணப்பட்டது. ஆயினும் இந்தக் கலாசாரப் படையில் இருந்தும், உரோம மட்கலன்களுடன் கலந்த நிலையிலும் பலவகை மட்கலன்களைக் கண்டறிய முடிந்தது. அவற்றுள் சில பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்குரிய கறுப்பு சிவப்பு நிற மட்பாண்ட ஓடுகளாகும். அந்த மட்பாண்ட ஓடுகளில் மென்மைத் தன்மை பெருங்கற்கால மட்பாண்ட ஓடுகளை விடக் குறைவடைந்து காணப்படுகின்றது.

ஆயினும் இதன் மேற்படையிலுள்ள உரோம மட்கலன்களின் (Rouletted Wares) காலம் கி. பி 1 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததால் அதற்கு முற்பட்ட குடியிருப்புக்களுக்குரிய கலாசார காலம் கி. மு 3 ஆம் அல்லது கி. மு 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக எடுத்துக்கொள்ள இடமுண்டு. ஆயினும் பேராசிரியர் கனிங்காம் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கோட்டை அகழ்வாய்வில் கண்டுபிடித்த கறுப்பு - சிவப்பு நிற மட்பாண்டத்தின் காலம் கி.மு 700 எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து இற்றைக்கு

கோட்டைக்குள் ஐரோப்பியர் பயன்படுத்திய இருப்பிடங்களுக்கு முன்னால் நடாத்தப்பட்ட அகழ்வாய்வில் ஏறத்தாழ கி.பி1ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த உரோம மட்கலன்களைத் தொடர்ந்து அதன் கீழ் உள்ள சலாசாரப் படை கோட்டைப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தொடக்க காலக் குடியிருப்புகளுக்கு உரியதாகக் காணப்படுகின்றது.

2700 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கோட்டைப் பிரதேசத்தில் மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. இந்தக்குடியிருப்புக்கள் தொடர்ந்தும் இங்கு நிலைத்திருந்ததை இப்பிராந்தியத்தில் கிடைத்த சற்றுப் பிற்பட்ட காலத் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் உறுதி செய்கின்றன. அவற்றுள் இங்கு கிடைத்த நாட்டுப்புற தெய்வங்களுக்குரிய சுடுமண் சிற்பம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தச்சிற்பம் கோட்டையின் மேற்குப் புறத்தில் அமைந்துள்ள (Site08) கோட்டை அரணின் (Rampart) அத்திபாரத்தின் கீழ் நிலமட்டத்திலிருந்து 4. 5 அடி ஆழத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டதாகும். முற்றாக அழிவடைந்த இவ்வரணின் அத்திபாரம் இயந்திரத்தின் உதவியோடு தோண்டியெடுக்கப்பட்டதனால் அதன் கீழ் அமைந்திருந்த கலாசார அடுக்குகள் குழம்பிய நிலையில் காணப்பட்டன. ஆயினும் இந்தச்சிற்பத்துடன் பலவகை மட்பாண்டங்களும், செங்கட்டிகளும் வெளிவந்ததனால் இக்கோட்டை அரண் கட்டப்படுவதற்கு முன்னர் அவ்விடத்தில் குடியிருப்பு அல்லது ஆலயம் இருந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. மண்ணோடு மண்ணாகக் காணப்பட்ட இச்சிற்பத்தின் வரலாற்றுப் பெறுமதியை உணர்ந்த இவ்விடத்தின் புனரமைப்புக்கு பொறுப்பாகவிருந்த ஆய்வு மேற்பார்வையாளர் திருமதி ராகினி, இச்சிற்பத்தை சரிவர அடையாளம் கண்டு உரியமுறையில் துப்பரவு செய்து அதைத் தொல்லியல் திணைக்களத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளார். சுடுமண்ணால் அமைந்த இச்சிற்பம் 6. 3 செ.மீ உயரமும் 6.6 செ.மீ அகலமும் 2. 5 செ.மீ சுற்றளவும் கொண்டது. இது அச்சினால் வடிவமைக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பம் என்பதை அதன் வடிவமைப்பும், அதன் உருவங்களும் உணர்த்துகின்றன. பெருமளவுக்கு வட்டவடிவில் அமைந்த இச்சுடுமண்

தட்டின் ஒரு பக்கத்தில் மூன்று உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு பெண் உருவங்கள் என்பது தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. மூன்றாவது உருவம் ஆணுக்குரியதெனப் பேராசிரியர் இரகுபதி கூறுகின்றார். இச்சிற்பத்தை ஒரு இடத்தில் வைத்து வழிபடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அதன் கீழ்ப்பகுதியில் தட்டையான பீடம் காணப்படுவதுடன் அதன் மேற்பகுதி திருவாசி போன்ற வடிவில் செதுக்கப்பட்டு அதன் மேற்பகுதியில் சிறிய முடியொன்றும் காணப்படுகின்றது.

ஆய்வின்போது கிடைக்கப்பெற்றவை

தமிழகத்தில் கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆகம மரபில் கற்களைப் பயன்படுத்தி ஆலயங்கள், தெய்வச் சிலைகள், சிற்பங்கள் வடிவமைப்பதற்கு முன்னர் சுடுமண்ணால் செய்யப்பட்ட சிலைகள், சிற்பங்களை அக்கால மக்கள் வழிபட்டு வந்தனர். இதற்கு தமிழகத்தில் மாளிகைமேடு, அரிக்கமேடு, மாமல்லபுரம் முதலான இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளின் போது கிடைத்த சுடுமண் சிற்பங்கள் சான்றாகும். இதற்குப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலும் பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இம்மரபு சமகால இலங்கை இந்துக் கலை மரபிலும் பின்பற்றப்பட்டதற்கு பல ஆதாரங்கள் உண்டு. அண்மையில் வவுனியா மாவட்டத்தில் சாஸ்திரி கூழாம்குளத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்விலும் இது போன்ற சிற்பங்கள் கிடைத்துள்ளன. இதனால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த இச்சிற்பத்தை அக்காலத்தில் கோட்டைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களால் வழிபடப்பட்ட நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களாகக் கருத இடமுண்டு.

இலங்கையில் புராதன குடியிருப்பு மையங்களில் காணப்பட்ட சான்றுகளுள் பெண் உருவம் பொறித்த நீள் சதுர நாணயம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பல அளவுகளிலும், பல வடிவங்களிலும் அமைந்த இந்நாணயம் கி.மு 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டு வரை புழக்கத்தில் இருந்ததாகக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வட இலங்கையின் புராதன குடியிருப்பு மையங்களில் இவ்வகை நாணயங்களே அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளன. இந்நாணயங்கள் இலங்கையில் வெளியிடப்பட்டதென்பதற்கு அந்நாணயங்களை வடிவமைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய சுடுமண் அச்சுக்கள் புராதன குடியிருப்பு மையங்களில் கிடைத்திருப்பது சான்றாகும். இந் நாணயங்களை இலங்கையின் குறுநில அரசர்கள், வணிகக் குழுக்கள் வெளியிட்டிருக்கலாம் என நம்பப்படுகின்றது. 1917 இல் கந்தரோடையில் களவாய்வினை மேற்கொண்ட 'போல் பீரிஸ்' இவ்வகை நாணயங்களைக் கண்டுபிடித்து அதில் உள்ள பெண் உருவம் தாமரை மலரில் நிற்பது போல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை ஆதாரமாகக் காட்டி அதற்கு லக்ஷ்மி நாணயம் என முதன் முதலாகப் பெயரிட்டுள்ளார். அவரால் இடப்பட்ட பெயரே இன்றுவரை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வினும் இவ்வகை நாணயங்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாதாரம் இங்கு புராதன குடியிருப்புக்கள் இருந்ததற்கு மேலும் சான்றாகும்.

கோட்டைப் பிரதேசமும் அயல்நாட்டுத் தொடர்புகளும்

யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரியுடன் இணைந்துள்ள யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் அமைவிடம் தென்னிந்தியாவின் தென்பகுதியில் குறிப்பாக தமிழகத்திற்கு மிக அண்மையில் அமைந்துள்ளது. இலங்கை வரலாறு இந்தியப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கிற்குட்பட்டு வந்தாலும் அதன் ஆதிகால, இடைக்கால அரசியல் பொருளாதார பண்பாட்டு வரலாறு பெருமளவுக்கு தமிழகத்தின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு வளர்ந்ததற்கே அதிக சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. அதில் இலங்கைத் தமிழக உறவின் குறுக்கு நிலமாக வட இலங்கை சிறப்பாக யாழ்ப்பாணம் காணப்படுவதனால் தமிழகத்தில் காலத்திற்கு காலம் தோன்றி வளர்ந்த பண்பாட்டை

முதலில் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் தொடக்க வாயிலாக இப்பிராந்தியம் இருந்துள்ளது எனலாம். ஆதியில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அமைந்துள்ள பிரதேசத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும் இடையிலுள்ள தீவுகள் ஓர் இணைப்பு பாலமாக இருப்பதனால் தமிழகச் செல்வாக்கு இப்பிராந்தியத்திலும் அவ்வப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் எனக் கூறலாம்.

நாட்டுப்புற தெய்வங்களுக்குரிய வழிபாட்டிடம் இலங்கையின் ஆதிகால வரலாறு கூறும்

நாட்டுப்புற தெய்வங்களுக்குரிய வழிபாட்டிடம்

பாளி இலக்கியங்கள் இலங்கையின் அயல்நாட்டு உறவுகள் வட இலங்கையிலுள்ள மாதோட்டப்பட்டினம், ஜம்புகோளப்பட்டினம் ஊடாக நடந்ததாகக் கூறுகின்றன. இலங்கையின் ஏனைய துறைமுகங்களை "தொட்ட" எனப் பாளி மொழியில் கூறும் போது இவ்விரு துறைமுகங்களையும் 'பட்டின' எனக் கூறியிருப்பதும் இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இந்த அயல் நாட்டு உறவில் குறிப்பாக வணிக உறவில் கோட்டையின் அமைவிடத்திற்கும் முக்கியமான பங்குண்டு என்பது தெரியவருகின்றது. இதன் அமைவிடம் மேற்கே இந்திய உரோம, அரேபிய

நாடுகளுடனும், கிழக்கே தென்கிழக்காசியா, கிழக்காசிய நாடுகளுடனும் நடைபெற்ற கடல் சார் வாணிபத்தில் முக்கியமான பரிவர்த்தனை மையங்களில் ஒன்றாக இருந்துள்ளது. அதனையே கோட்டைப் பகுதியில் கிடைத்து வரும் தொல்லியல் ஆதாரங்களும் உறுதி செய்கின்றன.

இலங்கையின் நிலையமும் இங்கு இயற்கையாகக் கிடைத்த வணிகப் பொருட்களும் பண்டுதொட்டு அயல்நாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த காரணமாக அமைந்தது. ஆதியில் வட இலங்கையின் வணிகத் தொடர்புகள் பெருங்கற்கால பண்பாட்டுடன் தோற்றம் பெற்றதை மாந்தை, பூநகரி, கந்தரோடை ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த சிலவகை மட்கலன்கள், கல்மணிகள், உலோகப் பொருட்கள் என்பன உறுதிசெய்கின்றன. இவ்வர்த்தகத்தில் தென்னிந்தியா சிறப்பாகத் தமிழ் நாடு முக்கியமான பங்கு வகித்துள்ளது. கோட்டை அகழ்வாய்வில் கிடைத்த விலையுயர்ந்த மட்பாண்ட வகைகள் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக்காலத்தில் இருந்து தமிழகத்திற்கும் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பிரதேசத்திற்கும் இடையே வணிக உறவு இருந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன. கி. பி 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பெரிப்பிளஸ் எனும் நூலில் உரோம வணிகர்கள் இலங்கைக்கு வராமலே ஆரம்பத்தில் தென்னிந்தியத் துறைமுகங்களில் இலங்கைப் பொருட்களைப் பெற்று திருப்தி அடைந்தனர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தில் உரோமப் பேரரசில் ஏற்பட்ட அமைதியும் உட்பலஸ் பருவக் காற்றின் உதவியைக் கண்டுபிடித்தமையும் உரோம அரசின் செல்வமும் அரசியல் அமைதியையும் கீழைத்தேய வாசனப் பொருட்களுக்கு மேற்கு நாடுகளில் மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அதனால் உரோம வர்த்தகர்களின் வருகை தமிழ் நாடு, ஆந்திரம், இலங்கை முதலான பிரதேசங்களில் அதிகரித்தது. உரோமரோடு தமிழ்நாடு கொண்ட வர்த்தக உறவை பட்டினப்பாலையும், மதுரைக் காஞ்சியும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. இதை அரிக்கமேடு, உறையூர், கரூர், காவிரிப் பூம்பட்டினம், காஞ்சிபுரம் முதலான இடங்களிற் கிடைத்த உரோம நாட்டுத் தொல்லியல் சின்னங்களும் உறுதி செய்கின்றன. தொலமி, பிளினி ஆகிய மேற்கு நாட்டவரது குறிப்புகளிலும் இவ்வர்த்தக உறவு பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. தொடக்க காலத்தில் தமிழ்நாட்டு வணிகர்கள் இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து ஏலம், கறுவா,

மிளகு போன்ற வாசனைப் பொருட்களையும் முத்து, இரத்தினம், யானை, யானைத்தந்தம் முதலான பொருட்களையும் பெற்று தென்னிந்தியத் துறைமுகங்கள் ஊடாக உரோமுக்கும் ஏனைய நாடுகளுக்கும் அனுப்பி வைத்தனர். அதேபோல் இலங்கைக்குத் தேவையான குதிரை, சில உணவுப் பொருட்கள், பலதரப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், உலோகப் பொருட்கள், மது வகைகள் என்பன தென்னிந்தியத் துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு பின்னர் அங்கிருந்து இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டன. இந்நிலை கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டளவில் மாற்றமடைந்தது. உரோம நாட்டு வர்த்தகர்களே இலங்கையில் நேரடியாக வணிக நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டனர். இவ்வணிக நடவடிக்கை கி. பி 5 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்திருந்ததை அனுராதபுரம், பொம்பரிப்பு, மாந்தை, திருகோணமலை, கந்தரோடை, பூநகரி, பொலநறுவை போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உரோம நாட்டுக்குரிய நாணயங்கள், மட்பாண்டங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் என்பன உறுதிப்படுத்துகின்றன. சமகாலத்தில் இவ்வர்த்தகத் தொடர்பு யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பிராந்தியத்திலும் ஏற்பட்டிருந்ததை அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கோட்டைப் பிரதேசத்தில் உரோமரின் வர்த்தகத் தொடர்புகள் கி. பி 1ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதனை இங்கு மிகச்செறிவாகக் கிடைத்த உரோம மட்கலன்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. கொடறிங்டன் 1924 வெளியிட்ட தனது நூலில் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியில் மட்குடம் ஒன்றில் சில பொன் நாணயங்களைக் கண்டுபிடித்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உரோமர் பொன் நாணயங்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்ட செப்பு நாணங்கள் பெரும்பாலும் கி. பி 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதால் கோட்டைப் பிரதேசத்தில் கிடைத்த பொன் நாணயங்கள் இப்பகுதியில் உரோமருக்குள்ள தொடர்பு கி. பி 1ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. கோட்டையின் உட்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் மேலாய்வில் உரோம மட்பாண்ட சிதைவுகள் அடையாளம் காணப்பட்டாலும் ஐரோப்பியரின் இருப்பிடங்களுக்கு முன்னால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கிடைத்த உரோம மட்பாண்டங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆய்வுக் குழியில் ஐந்தாவது

கலாசாரப் படையில் செறிவாகக் காணப்பட்ட மட்கலன்களில் சில அதற்கு முற்பட்ட குடியிருப்புக்களுக்குரிய மட்பாண்டங்களுடன் கலந்த நிலையிலும் காணப்பட்டன. இங்கு கிடைத்த மட்பாண்டங்களில் ரௌலட்ட் மட்பாண்டங்கள் (Roulette Ware), அரிட்டைன் மட்கலன்கள் (Arretine Ware) ஆம்போராச் சாடி (amphorae Jar) என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. உரோம வர்த்தகத்தில் மதுபானம், எண்ணெய் போன்ற திரவப் பொருட்களைப் பாதுகாக்க ஒருவகைச் சாடி பயன்படுத்தப்பட்டது. இவை ஆம்போராச் சாடிகள் என அழைக்கப்பட்டன. இவை மிருதுவான களிமண்ணால் வனையப்பட்டு பழுப்பு நிறத்தினை உடையனவாகவிருக்கும். இவற்றின் அடிப்பகுதி கூராகவும், வாய்ப்பகுதி மூடியதாகவும், கழுத்துப் பகுதியின் இருபுறமும் கைப்பிடிக்க உடையதாகவும் காணப்படும். இதிலே கைப்பிடிக்க இருப்பதால் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லவும் கூர்மையான அடிப்பகுதி இருப்பதால் நிலத்தில் ஊன்றி வைப்பதற்கும் வசதியாக இருந்தது. இவை தமிழ்நாட்டில் அரிக்கமேடு, வசவ சமுத்திரம், கரூர் அகிய இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. கோட்டை அகழ்வாய்வில் இவ்வகைச் சாடிகள் முழுமையாகக் கிடைக்காவிட்டாலும் சாடியின் உடைந்த பாகங்களும், அவற்றின் காற்பகுதிகள் சிலவும் கிடைத்துள்ளன. இவை உரோம நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதால் இலங்கையில் உரோமரின் நேரடி வர்த்தகம் நடைபெற்ற இடங்களில் கோட்டைப் பகுதியும் ஒன்று எனக் கருத இடமுண்டு.

இலங்கை - தென்னிந்திய வர்த்தகத்தில் உரோமரின் செல்வாக்கு கி. பி 5 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைய மேற்காசியாவில் ஏற்பட்ட அராபியரின் வர்த்தக எழுச்சி இப்பிராந்தியங்கள் செல்வாக்குப் பெறக் காரணமாகியது. இவற்றை உறுதிப்படுத்தும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் வட இலங்கையில் மாந்தை, பூநகரி, கந்தரோடை போன்ற இடங்களிலும் தமிழகத்தில் அரிக்கமேடு, மாழிகைமேடு போன்ற இடங்களிலும் கிடைத்துள்ளன. இந்த அராபியரின் வர்த்தக எழுச்சியில் மாதோட்டம் முக்கியமான துறைமுகமாக மாறியதை அங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட செறிவான மட்கலன்கள் உறுதி செய்கின்றன. சமகாலத்தில் அராபியரின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் கோட்டைப் பகுதியிலும் ஏற்பட்டிருந்ததை அகழ்வாய்விலும்,

தொல்லியல் மேலாய்விலும் கிடைத்த சிலவகை மட்பாண்டங்கள் உறுதிசெய்கின்றன.

கி. பி 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் கி. பி 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட கால இலங்கை வரலாற்றின் அயல்நாட்டு உறவுகளில் கோட்டைப் பிரதேசம் வட இலங்கையில் அதிக முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கலாம் என்பதனை இங்கு கிடைத்த நாணயங்கள், மட்பாண்டங்கள், கல்வெட்டுக்கள் என்பன உறுதி செய்கின்றன. கோட்டையில் கிடைத்த அயல்நாட்டு நாணயங்களில் சோழ நாணயங்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாகும். இங்கு சோழ நாணயங்களுடன் சோழரைத் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் ஆட்சிபுரிந்த சேர, பாண்டிய நாணயங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்துடன் கள ஆய்விலும், அகழ்வாய்விலும் கிடைத்த சிலவகை மட்பாண்டங்கள் சோழர் கால மரபைச் சார்ந்தவையாகவுள்ளன. இம்மட்பாண்டங்கள் தமிழகத்தில் தஞ்சாவூர், கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் கிடைத்த சோழர்கால மட்பாண்டங்களை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளன. 1970 களில் கோட்டைக்குள் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி. பி 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த முதலாம் இராஜேந்திர சோழனது கல்வெட்டு நல்லூரில் இருந்த ஆலயம் ஒன்றுக்கு வழங்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. இந்நல்லூர் தற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூரைக் குறித்ததா அல்லது சோழர் காலத்தில் கோட்டைப் பகுதியில் ஓர் இடம் நல்லூர் என்ற பெயரில் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகின்றதா என்பது தெரியவில்லை. பேராசிரியர் இந்திரபாலா மற்றும் பேராசிரியர் வி. சிவசாமி இக்கல்வெட்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் கோட்டை அரணில் தெற்குப் பகுதியில் கி. பி 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கிரந்தக் கல்வெட்டை அவதானித்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாதாரங்களை நோக்கும் போது கோட்டைப் பிரதேசம் சோழரின் வணிக மையமாக மட்டுமன்றி அவர்களின் குடியிருப்பு மையமாகவும் இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் கி. பி 993 இல் இருந்து கி. பி 1070 வரை இலங்கையில் சோழரின் தலைநகராகப் பொலநறுவை இருந்த போது அவர்களின் அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுச் செல்வாக்குக்கு பெருமளவு வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களிலேயே காணப்பட்டன. பேராசிரியர் க. இந்திரபாலா கி. பி 993 இல் முதலாம் இராஜராஜ சோழன் அனுராதபுர அரசை வெற்றி கொள்ள முன்னர் அவர்களின் ஆதிக்க மையம்

யாழ்ப்பாணத்தில் அல்லது திருகோணமலையில் இருந்துள்ளது எனக் கூறியுள்ளார். இக்கூற்றைக் கோட்டையில் கிடைத்து வரும் சோழர் கால ஆதாரங்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க இடமளிக்கின்றது.

இலங்கைக்கும் சீனாவுக்கும் இடையில் கி. பி 5 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஏற்பட்ட வணிக கலாசார உறவுகள் பற்றிச் சீன இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றில் வட இலங்கையுடனான உறவுகள் பற்றிக் குறிப்புக்கள் தெளிவற்றதாக இருப்பினும் வட இலங்கை முக்கியமான பங்கு வகித்ததை மாந்தை, பூநகரி, கந்தரோடை முதலான இடங்களில் கிடைத்த சீன நாணயங்கள், மட்பாண்டங்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள் உறுதி செய்கின்றன. இவ்வணிக கலாசார உறவுகள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியில் அல்லது இப்பிரதேசத்தினூடாகவும் நடைபெற்றிருக்கலாம் என்பதனை இங்கு கிடைத்து வரும் ஆதாரங்கள் உறுதி செய்கின்றன. அவற்றுள் அதிகளவானவை சீன மட்பாண்டங்களும், கண்ணாடிப் பொருட்களும் கோட்டை அகழ்வாய்வில் மட்டுமன்றி கள ஆய்வின் போதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிடையே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சீன நாணயங்களின் காலம் கி. பி 10ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகக் கணிப்பிடப்பட்டதனால் இக்காலப் பகுதியில் சீன நாட்டவர் கோட்டைப் பிரதேசத்தின் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர் எனக் கூறலாம்.

சமகாலத்தில் பொலநறுவை அரசு வட இலங்கையில் உள்ள ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகம் ஊடாக தென்னிந்தியா மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுடன் அரசியல், பொருளாதாரத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியதாக பாளி இலக்கியமான சூளவம்சம் கூறுகின்றது. இது உண்மையென்பதனை நயினாதீவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி. பி 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் தமிழ்க் கல்வெட்டும் உறுதிசெய்கின்றது.

இக்கல்வெட்டு ஊர்காவற்றுறையில் துறைமுக நிர்வாகத்திற்குப் பொறுப்பாகவிருந்த அதிகாரிகள், வெளிநாட்டு வணிகருக்கு செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும், அவர்களிடம் பெறவேண்டிய வரிமுறைகளையும் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நிலையில் கோட்டைப் பகுதியில் பொலநறுவை அரசு கால நாணயங்கள் பல கிடைத்திருப்பது பொலநறுவை அரசு கால வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் கோட்டைப்

பிரதேசமும் முக்கியமான பங்கு வகித்திருக்கலாம் என்பதைக் கோட்டிட்டுக் காட்டுகின்றது.

நகரமயமாக்கம்

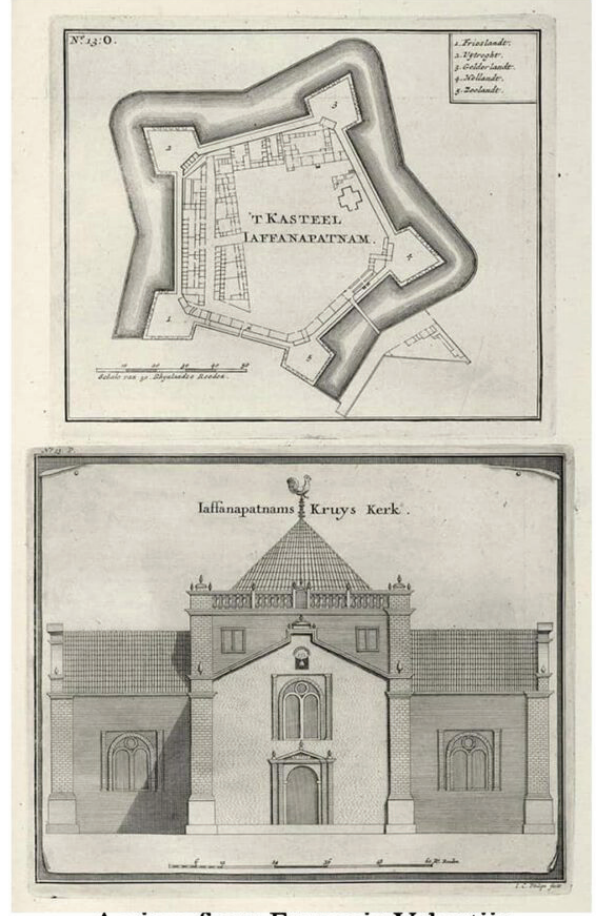
தென்னாசியாவில் நகரமயமாக்கத்தின் தோற்றமும், அதற்கான வரலாற்றுப் பின்னணியும் இடத்திற்கு இடம் வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. பொதுவாக நிலையான குடியிருப்புகள், நிரந்தர பொருளாதாரக்கட்டமைப்பு, மிகை உற்பத்தி, சிறுதொழில் நுட்பவளர்ச்சி, உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வர்த்தகம் என்பன நிகழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள், நகரமயமாக்கம், அரசு உருவாக்கம் என்பன தோன்றியதன் தொடக்ககாலமாகக் கூறப்படுகின்றது. தமிழகத்தில் சேர நாட்டின் நகரமயமாக்கம், அரசு உருவாக்கம் என்பன உரோம நாட்டு வணிகத் தொடர்பால் ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. பாண்டி நாட்டிலும், சோழ நாட்டிலும் இவை விவசாய உற்பத்தியால் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. வடஇந்தியாவில் நகரமயமாக்கத்தின் தோற்ற காலம் கி. மு. 500 - 400 எனக் கணிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் இதன் தோற்ற காலம் ஏறத்தாழ கி. மு. 200 எனக் கூறப்படுகிறது. இலங்கையில் புராதன நகரங்கள் தோன்றிய இடங்களாக அனுராதபுரம், மகாகமை, கந்தரோடை, மாதோட்டம் என்பன அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இவ்விடங்கள் பிற நாடுகளுடன் குறிப்பாக உரோம நாட்டுடன் கொண்டிருந்த கடல்சார் வாணிபத் தொடர்பு முக்கியமான காரணமாகக் கூறப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பிரதேசத்தில் மேற்கொண்ட மேலாய்வில் கிடைத்த பண்டைய நாணயங்கள், பலவகை மட்பாண்டங்கள் இப்பிரதேசம் தொடக்கத்தில் உள்நாட்டு வர்த்தகத்திலும் பின்னர் இந்தியாவுடனும் இவற்றைத் தொடர்ந்து உரோம அரேபிய, சீனா முதலான நாடுகளுடன் கடல்சார் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டதை உறுதிசெய்கின்றன. இவற்றை அகழ்வாய்வில் கிடைத்த ஆதாரங்கள் மேலும் உறுதி செய்கின்றன. இவ்விடத்தில் கொடறிங்ரன் என்ற அறிஞர் கோட்டைப் பிரதேசத்தில் இருந்து 20 உரோம நாட்டு தங்க நாணயங்களைச் கண்டு பிடித்ததாகக் கூறியிருப்பதும் இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இவ்வாதாரங்களை வைத்து நோக்கும் போது யாழ்ப்பாண நகர உருவாக்கம் இற்றைக்கு 2200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அதாவது கந்தரோடை, அனுராதபுர, மகாகமை முதலான நகரங்கள் தோன்றியதன் சமகாலத்தில் ஏற்பட்டதெனக் கூறலாம்.

கோட்டைக்குள் மறைந்து காணப்பட்ட ஆலயங்களின் அழிபாடுகள்

கோட்டை மீள் புனரமைப்பு பணிகளின் போது கிடைத்து வரும் வரலாற்றுப் பெறுமதி மிக்க ஆதாரங்களுள் 16 ஆம் நூற்றாண்டில் தற்போதைய கோட்டை கட்டப்படுவதற்கு முன்னர் வழிபாட்டிலிருந்த இந்து ஆலயங்களின் அழிபாடுகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்தக் கோட்டையைக் கட்டுவதற்கு கோட்டைக்கு அயலில் உள்ள தீவுகளிலும், கடலிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கோறல் கற்கள் பயன்படுத்தியதை போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் கால ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் கோறல் கற்களுடன் எந்தவித அளவுப் பிரமாணமும் இன்றி ஏற்கனவே பிற கட்டடங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கருங்கள் மற்றும் சுண்ணாம்புக் கற்றூண்கள் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதைக் காணமுடிகின்றது. இக்கற்கள் இந்து ஆலயங்களுக்குரியவை என்பதை அக்கற்களின் வடிவமைப்புக்களும் அவற்றில் செதுக்கப்பட்டுள்ள கலைவடிவங்களும் உறுதிசெய்கின்றன. அக்கற்கள் காணப்படும் இடங்களுள் போர்த்துக்கேயரால் கட்டப்பட்டு ஒல்லாந்தரால் மீள்புனரமைக்கப் செய்யப்பட்ட கிறிஸ்தவ ஆலயத்தின் அழிபாடுகளிடையே கிடைத்த கற்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை.

1730 இல் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் மீளக் கட்டிமுடிக்கப்பட்ட இவ்வாலயத்தின் அமைப்பு சிலுவை போன்ற வடிவத்தில் அமைந்திருந்தது. ஏறத்தாழ 600 அடி சுற்றளவு கொண்ட இவ்வாலயத்தில் 50 அடி அகலமான இரு வாயில்கள் இருந்துள்ளன. வெளியில் சிறிதாக தோற்றமளித்த இவ்வாலயத்தின் உள்ளே மிக அலங்காரமான ஒல்லாந்தர்கால கலை மரபில் அமைந்த போதனைமண்டபமும், கலையரங்கும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இங்கு ஒல்லாந்தர் காலத் தேவாலய மணியோடு போர்த்துக்கேய மணியும் பயன்படுத்தப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. மேலும் இவ்வாலயத்தில் பல்வேறு காலகட்டத்திற்குரிய கல்லறைகளும் போர்த்துக்கேயக் கல்லறைகளும், போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்து, ஆங்கிலேய கால போர் வீரர்கள், உயர் அதிகாரிகள் என்போருக்காக எழுப்பப்பட்ட நினைவுக் கற்களும், சாசனங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆதாரங்கள் போர்த்துக்கேயர் கட்டிய கத்தோலிக்க தேவாலயத்தையே பின்னர் ஒல்லாந்தரும், ஆங்கிலேயரும் புரட்டஸ்தாந்து

A view from Francois Valentijn, 'Oud en Nieuw Oost-Indien', 1724-26

Image Source : www.columbia.edu

தேவாலயமாக மாற்றினர் என்பதை உறுதி செய்கின்றன. ஆயினும் தற்போது இவ்வாலயத்தின் முழுமையான அமைப்பையோ அல்லது அவற்றின் தொழில்நுட்பக் கலை மரபினையோ தெரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு அவ்வாலயம் முற்றாக அழிவுண்டு கல் மேடாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

இவ்வாலய அழிபாடுகளிடையே கிடைத்த சான்றுகளைக் கொண்டு முருகைக்கல், செங்கட்டி, சுதை என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி இவ்வாலயத்தைக் கட்டியுள்ளனர் என்பது தெரிகின்றது. ஆயினும் இவ்வாலயக் கட்டடக் கலைமரபுக்கு பொருந்தாத வகையில் சில கருங்கற் தூண்களும், சுண்ணாம்புக் கற்றூண்களும் இங்கு காணப்படுகின்றன. இவை அழிவடைந்த ஆலயத்தின் மேற்படையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையாகும். இந்த அழிபாடு முழுமையான ஆய்வுக்கு

உட்படுத்தப்படுமானால் மேலும் பல கற்கள் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு. இங்கு கிடைத்த கற்களில் கருங்கல் மற்றும் முருகைக் கற்றாண்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. அதில் இரு கருங்கற்றாண்களும் இந்து ஆலயத்தின் கற்பக்கிருகம் அல்லது முன் மண்டபத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட தூணாக இருக்கலாம். சர்சதுர வடிவில் நன்கு பொழிந்து வெட்டப்பட்ட தூண்களின் நடுப் பாகத்தில் தாமரைப் “பூ” வடிவம் அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு கருங்கற்றாணின் மேற்பாகத்தில் காணப்படும் தாமரை வடிவம் திராவிடக் கலை மரபிற்குரிய போதிகை வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது. மற்றைய தூண் சுண்ணக் கல்லால் ஆனது. ஏறத்தாழ ஐந்து அடி நீளமும் 1 ½ அகலமும் கொண்ட இத்தூண் பலகை போன்ற வடிவில்

கோட்டையின் மேல் தளத்திலுள்ள பீரங்கித் தளங்களின் சுவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் வடிவமைக்கப்பட்ட கோறல் கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் பீரங்கிகள் பொருத்தப்பட்ட இடங்களை அமைப்பதற்கு, ஆலயங்களுக்குரிய வைரமான தூண்களும் பிற கற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. இப்பீரங்கித் தளங்களில் பீரங்கிகள் பொருத்துவதற்கு அமைக்கப்பட்ட வாசல் பகுதிகள் மீள் கட்டுமானத்திற்காக அகழப்பட்ட போது அதன் கீழ்ப் பகுதிகளிலும் மேல் பகுதிகளிலும் கோறல் கற்களோடு சுண்ணக்கல் மற்றும் கருங்கல் தூண்களும் பயன்படுத்திக் கட்டப்பட்டதற்கான ஆதாரங்களைக் காணமுடிந்தது. அவற்றில் இரு சுண்ணக் கற்றாண்கள் நடுவில் சர்சதுரமாக வெட்டப்பட்டு ஒரு பக்கத்தில் ஒரு துவாரமும்

கோட்டையின் மேல் தளத்திலுள்ள பீரங்கித் தளங்களின் சுவர்கள் குறிப்பிட்ட அளவுகளில் வடிவமைக்கப்பட்ட கோறல் கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் பீரங்கிகள் பொருத்தப்பட்ட இடங்களை அமைப்பதற்கு, ஆலயங்களுக்குரிய வைரமான தூண்களும் பிற கற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

நன்கு பொழியப்பட்டுள்ளது. இத்தூண் ஆலய முகப்பின் வாசல் படியின் அல்லது கபோதத்திற்கு மேல் வைக்கப்பட்ட கற்பலகையாக இருக்கலாம்.

ஆலயங்களுக்குரிய கற்கள் பயன்படுத்திய இன்னொரு இடம் மீள்புனரமைப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்ட கோட்டையின் வாசல் பகுதியாகும். சுரங்க வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள நீண்ட பாதையின் கூரை கோறல் கற்களைப் பயன்படுத்தி பிறை வடிவில் கட்டப்பட்ட போதும் அதன் கீழ்த்தள வாசல் பகுதி ஆலயங்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கருங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்பு கற்றாண்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இத்தூண்களின் அளவு, வடிவமைப்பு, அலங்காரம் என்பவற்றின் ஒழுங்கற்ற தன்மைகள் இக்கற்கள் கோட்டை கட்டப்படுவதற்கு முன்னர் வேறுபட்ட கலை மரபுகளில் ஆலயங்கள் கட்டுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டவை என்பதை நன்கு உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மறு பக்கத்தில் இரு துவாரமும் இடப்பட்டு இருபக்க நுனிப்பாகங்களும் அலங்காரமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அலங்காரமாகச் செதுக்கப்பட்ட இத்தூண்களில் காணப்படும் துவாரங்கள் இரு தூண்களை ஒன்றாகப்பொருத்தி முன்னர் வேறொரு கட்டத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட தூண்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மேலும் சுடுதளங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுண்ணக்கற்கள் வளைவாக வெட்டப்பட்டு அவை பிற கற்களுடன் பொருத்திக் கட்டும் வகையில் அவற்றின் உட்பாகம் மூன்று படிகள் கொண்டதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட இக்கற்கள் தூணின் மேற்புறத்தில் பலகைக்கு மிண்டு போல் அமைந்துள்ள வளைவான கொடுங்கையாக இருக்கலாம். இந்தச்சுடுதளங்களில் சர்சதுர வடிவில் நடுவில் பள்ளமாக அமைந்த கருங்கற் பலகைகள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மிகப் பெரிய கருங்கல்லின் நடுப்பகுதியில் பள்ளமிடப்பட்ட கருங்கல்

handcoloured print of the old Dutch fort near the city of Jaffna in Sri Lanka.

Image Source : www.atlasandmap.com

ஒன்று கிடைத்துள்ளது. இக்கல் கார்ப்பக்கிருகத்தில் இருந்த ஆவுடையாக அல்லது தெய்வச்சிலை வைக்கப் பயன்படுத்திய பீடமாக எடுத்துக்கொள்ள இடமுண்டு.

மேற்கூறப்பட்ட கற்களும் கற்கூறும் இந்து ஆலயங்களுக்குரியவை என்பதில் ஐயமில்லை. 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணக் கோட்டை அந்நியரின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்ததால் கத்தோலிக்க, புரட்டஸ்தாந்து மதங்களை முன்னிலைப்படுத்திய அந்நியர் ஆட்சியில் கோட்டைக்குள் இந்து ஆலயங்கள் கட்டியிருக்க வாய்ப்பில்லை. இதனால் இவ்வாலயக் கற்கள் 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களுக்குரிய கற்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவ்வாலயங்கள் போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முன்னர் கோட்டை இருந்த இடத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தவையா அல்லது கோட்டைக்கு வெளியே கட்டப்பட்டிருந்தவையா என்பது ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் மேலாதிக்கம் செலுத்திய போர்த்துக்கேயரும் பின் வந்த ஒல்லாந்தரும் தமது கத்தோலிக்க புரட்டஸ்தாந்து மதங்களைப்

பரப்புதற்காக சுதேச மதங்களுக்கு எதிரான கலை அழிவுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தனர். இதனால் இந்து ஆலயங்கள் மட்டுமன்றி அவர்களின் இருப்பிடங்களும் அழிக்கப்பட்டன. போர்த்துக்கேயர் தமது ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சிறிதும் பெரிதுமான 500 மேற்பட்ட இந்து ஆலயங்களை அழித்தாக தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். 1619 இல் நல்லூரை வெற்றி கொண்ட போர்த்துக்கேயப் படை வீரர்கள் அங்கிருந்த பெரிய ஆலயத்தை தமது பாதுகாப்பு மையமாகவும், நிர்வாக மையமாகவும் பயன்படுத்திவிட்டு பின்னர் அவ்வாலயத்தை அழித்ததாகவும் கூறியுள்ளனர். அவ்வாறு அழிக்கப்பட்ட ஆலயக் கற்களைப் பயன்படுத்தியே

கிறிஸ்தவ ஆலயங்களையும், கோட்டைகளையும் கட்டியதாகத் தெரிகின்றது. இதனால் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் காணப்படும் கற்களை யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திலிருந்த இந்து ஆலயங்களுக்குரிய கற்களாகக் கருதமுடியும். ஆயினும் தற்போது கோட்டையில் கிடைத்து வரும் ஆதாரங்கள் கிறிஸ்தவ சகாப்த காலத்திலிருந்து இவ்விடம் குடியிருப்பு மையமாகவும், வணிக நகரமாகவும் இருந்துள்ளதை உறுதிசெய்துள்ளதால் இப்பிரதேசத்திலும் போர்த்துக்கேயர் வருகைக்கு முன்னர் இந்து ஆலயங்கள் இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இதை எதிர்கால ஆய்வுகளே உறுதி செய்யவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணக்கோட்டை தோன்றிய வரலாற்றுப் பின்னணி

தற்காலத்தில் கீழைத்தேய நாடுகளிலுள்ள பெரும்பாலான கோட்டைகள் கி.பி 16 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வர்த்தக நோக்கோடு வந்த போர்த்துக்கேயர், பின்வந்த ஒல்லாந்தர் மற்றும் ஆங்கிலேயரால் கட்டப்பட்டவையாகும். ஆனால் உலகில் நாகரிக உருவாக்கம் நிகழ்ந்த காலத்திலிருந்து ஆட்சியாளரையும், அரசு வம்சத்தையும் பாதுகாக்கும் நோக்கில் பல அளவுகளிலும், பல வடிவங்களிலும்

கோட்டைகள் கட்டப்பட்டதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இவற்றைக் குறிக்கும் பெயர்கள் அந்தந்த நாடுகளின் மொழி வழக்கிற்கு ஏற்ப பல பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டன. தென்னாசியாவில் தொடக்க கால கோட்டைகள் சிந்துவெளி நாகரிகத்திலும், வேதகால நாகரிகத்திலும் இருந்ததற்கு தொல்லியல், இலக்கிய ஆதாரங்கள் உண்டு. தமிழகத்தில் சங்க காலம் தொட்டு கோட்டைகள் பற்றிய செய்திகள் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றன. சோழர் ஆட்சியில் அரசர்கள் கட்டிய ஆலயங்களையே அவர்களின் அரண்மனையாகவும், பாதுகாப்பு அரணாகவும், கோட்டையாகவும் பயன்படுத்தியமை தொல்லியல் ஆய்வுகள் மூலம் உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழில் கோட்டை என்ற சொல்லுக்கு மதிலரண், காடு, பரிவேடம், வீட்டின் உட்புறம் எனப் பொருள் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பேரகராதியில் கோட்டைப் போர் என்பதற்கு வைக்கற் போர் எனப் பொருள் காணப்படுகின்றது. தற்காலத்தில் இலங்கையிலுள்ள கோட்டைகளில் பெரும்பாலானவை போர்த்துக்கேயரால் கட்டப்பட்டு பின்னர் அவை ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் அவர்களின் கலை மரபில் மாற்றி வடிவமைக்கப்பட்டு பிரித்தானியர் ஆட்சியில் சிறிய மாற்றங்களுக்குள்ளாகின. இந்தக்கோட்டைகள் தென்னிலங்கையில் கொழும்பு, காலி, மாத்தறை, கற்பிட்டி முதலான இடங்களிலும், வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், பூநகரி, இயக்கச்சி, ஆனையிறவு, ஊர்காவற்றுறை, நெடுந்தீவு ஆகிய இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியிலிருந்து இந்தக்கோட்டைகள் மிகப் பெரிய அரண்கள், அகழிகள், பீரங்கித்தளங்கள் கொண்டு அமைக்கப்பட்டாலும் கி. மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே மிகச் சிறிய அளவிலான கோட்டைகள் இலங்கையில் பயன்பாட்டிலிருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் இலக்கியங்களிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்படுகின்றன.

கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டில் எல்லா மன்னனுக்கும் துட்டகாமினிக்குமிடையே நடந்த போராட்டத்தில் அநுராதபுரத்திற்கு தெற்கே இருந்த கோட்டை பற்றி மகாவம்சம் கூறுகின்றது. இதன் சமகாலத்தைச் சேர்ந்த கிழக்கிழங்கை பிராமிச் சாசனம் ஒன்றில் கொடவேள் என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. அதைப் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் “கோட்டை வேள்”

எனப் பெயர் கொண்டுள்ளார். இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள 21 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வேள் எனும் தமிழ்ப் பெயர் காணப்படுகின்றது. இப்பட்டப்பெயர் சங்ககாலத் தமிழகத்தில் குறு நில அரசர்கள் பயன்படுத்திய வேள் “வேளீர்” என்ற பட்டப் பெயர்களை ஒத்ததாகும். பேராசிரியர் ரோமிலா தாபர் வட மொழியில் “ராஜா” என்ற பட்டப் பெயர் என்ன பொருளைக் குறித்ததோ அதே பொருளை தமிழில் “வேள்” என்ற பட்டப் பெயர் குறித்ததாக கூறுகின்றார். மகாவம்சத்திலும் வேள் நாடு பற்றிய குறிப்பு காணப்படுகின்றது. இதனால் கிழக்கிலங்கைப் பிராமிச் சாசனத்தில் வரும் “கோட்டை வேள்” என்பது வேள் என்ற பட்டத்திற்குரியவனின் கோட்டையாகக் கருத இடமுண்டு.

மேலும் பொலநறுவை அரசு காலத்திலிருந்து கோட்டைகள் பற்றிய செய்திகள் பாளி, சிங்கள இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் 1ஆம் விஜயபாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் பௌத்த மதத்திற்கு பாதுகாப்பளித்த சோழர்கால வேளைக்காரப் படையினர் நிலைகொண்டிருந்த இடங்களாக வட இலங்கையில் மாதொட்ட, மட்டிகாவாட்ட தீர்த்த ஆகிய இடங்கள் சூளவம்சத்தில் குறிப்பிடப்பட்கின்றது. அதில் மாதொட்ட என்ற இடம் மன்னார் மாவட்டத்தில் உள்ள மாதொட்டம் என்ற இடத்தை குறிக்கின்றது. மட்டிகாவட்ட தீர்த்த என்ற இடம் அடையாளம் காணப்படாது இருந்தாலும் இவ்விடம் பூநகரியிலுள்ள மட்டுவில் நாடாக இருக்கலாம். இதைப் பொருத்தமென முடிவாக எடுத்துக் கொள்ளும் பேராசிரியர் பொ. இரகுபதி பாளி இலக்கியம் கூறும் மட்டிகாவத்த என்பதை களிமண்ணால் வட்டமாக (மட்டி, களி மண், வட்ட, வட்டம்) அமைக்கப்பட்ட கோட்டை எனப் பொருள் கொள்கின்றார். பொலநறுவை இராசதானி வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து சிங்கள இராசதானி தெற்கு நோக்கி தம்பதெனியா, யாப்பகுவா, குருநாகல், கோட்டை ஆகிய இடங்களுக்கு இடம் மாறிய போது அங்கெல்லாம் அரசின் பாதுகாப்பு கருதி கோட்டைகள் அமைக்கப்பட்டதை பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இந்நிலையில் சிங்கள இராசதானிகள் தென்னிலங்கையில் தோன்றிய போது வட இலங்கையில் கலிங்கமாகன், சாவகன் தலைமையில் தமிழர் சார்பான அரசு தோன்றியது. சூளவம்சம், இராஜவலிய முதலான பாளி, சிங்கள இலக்கியங்கள் அவ்வரசின் படை

Jaffna Fort

Image Source : [facebook.com/OFFICIALCEYLON](https://www.facebook.com/OFFICIALCEYLON)

வீரர்கள் நிலைகொண்டிருந்த இடங்களாக மன்னார் பட்டினம், மாதோட்டம், கோண, பதி மாவட்டங்கள், புலைச்சேரி, வலிகாமம், ஊர்காவற்றுறை முதலான இடங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்விடங்கள் சில சமகாலத்திலும் பிற்காலத்திலும் துறைமுகங்கள், கோட்டைகள் இருந்த இடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இதற்கு உதாரணமாக இரண்டாம் இராசாதிராச சோழனது 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பல்லவராயன் பேட்டை மற்றும் திருவாலங்காட்டு கல்வெட்டுக்கள் வட இலங்கை மீது படையெடுத்த சோழப் படை வீரர்கள் மட்டிவாள், ஊராத்தோட்டை, வலிகாமம், மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களில் நிலை கொண்டிருந்த படை வீரர்களையும், யானைகளையும் சிறைப்பிடித்து தமிழ்நாட்டுக்கு கொண்டு சென்றதாக கூறுவதை குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் ஊர்காவற்றுறை, மாதோட்டம் ஆகிய இடங்களில் போர்த்துக்கேயர்

கட்டிய கோட்டைகள் உள்ளன. மட்டிவாள் என்ற இடம் தற்போது பூநகரியிலுள்ள மட்டுவில்லைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவ்விடத்தில் போர்த்துக்கேயரால் கட்டப்பட்டு பின்னர் ஒல்லாந்தரால் மீளமாற்றி அமைக்கப்பட்ட பூநகரிக் கோட்டை அமைந்திருப்பது இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

ஆகவே தற்போதைய யாழ்ப்பாணக் கோட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் அந்நியர் ஆதிக்கம் நிலவியதன் அடையாளமாக இருப்பினும் இவ்விடத்தில் கோட்டை கட்டுவதற்கு பொருத்தமான இடமாக போர்த்துக்கேயர் தெரிவு செய்தமைக்கு அவ்விடத்தின் பாரம்பரிய வரலாற்றுப் பின்னணியும் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றிய போது இவ்விடம் யாழ்ப்பாண அரசின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தமையும் முக்கியமான காரணங்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பண்டு தொட்டு

கடல் சார் வாணிபத்தில் முக்கிய கேந்திர மையமாக விளங்கிய இவ்விடம் யாழ்ப்பாண அரசின் மேலாதிக்கத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் சோழர் ஆட்சியில் அவர்களின் வணிக மையமாகவும் பாதுகாப்புத் தளமாகவும் இருந்திருக்கலாம் என்பதை அங்கு கிடைத்து வரும் தொல்லியல் ஆதாரங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இலங்கையில் உள்ள புராதன இந்து ஆலயங்கள் பற்றி ஆராந்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் சோழர் கால ஆலயங்களில் கருங்கற்களைப் பயன்படுத்திய போது யாழ்ப்பாண அரசர்கள் சுண்ணாம்புக் கற்களைப் பயன்படுத்தியே ஆலயங்களை அமைத்ததாகக் கூறுகின்றார். யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் இருவகைக் கற்களையும் பயன்படுத்தி கட்டப்பட்டமைக்கான அழிபாடுகள் பரந்தளவில் காணப்படுகின்றன. 1980 களில் கோட்டை வாசல் பகுதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி. பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய தமிழ்க் கல்வெட்டு இங்கிருந்த ஆலயம் ஒன்றுக்கு இராஜேந்திர சோழ மன்னன் தானம் வழங்கிய செய்தியைக் கூறுகிறது. கோட்டை அழிபாடுகளிடையே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கருங்கல்லால் கட்டப்பட்ட இந்து ஆலயங்களின் அழிபாடுகளின் கலைமரபு சோழர் கலை மரபைச் சேர்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. கோட்டையின் பழைய பெயரான ஐநூற்றுவன் வளவு இலங்கையில் சுயாட்சி கொண்ட நகரங்களை உருவாக்கிய சோழர்கால ஐநூற்றுவன் என்ற வணிகக்கணத்தினை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. இவ்வாதாரங்களை வைத்து நோக்கும் போது சோழர் காலத்தில் கோட்டைப் பிரதேசம் முக்கியமான துறைமுக நகராக வளர்ச்சியடைந்ததைக் காட்டுகிறது. இப்பின்னணியில் நோக்கும் போது கோட்டையில் கிடைத்து வரும்

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்குள் இருவகைக் கற்களையும் பயன்படுத்தி கட்டப்பட்டமைக்கான அழிபாடுகள் பரந்தளவில் காணப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த ஆதாரங்களில் கணிசமானவை யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திற்குரியவை.

கருங்கல்லாலான ஆலய அழிபாடுகளை சோழர் காலத்தில் இங்கிருந்த ஆலயங்களாகக் கொள்வது பொருத்தமாகவிருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் கிடைத்த ஆதாரங்களில் கணிசமானவை யாழ்ப்பாண அரசு காலத்திற்குரியவை. இங்கு கிடைத்த நாணயங்களில் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் வெளியிட்ட சேது நாணயங்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக உள்ளன. இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுண்ணக்கல்லாலான ஆலய அழிபாடுகள் யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் கட்டப்பட்டவையாக கருத இடமுண்டு. யாழ்ப்பாண அரசு காலம் தொடர்பாக தோன்றிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்ற தமிழ் இலக்கியங்களில் யாழ்ப்பாண அரசுகாலக் கோட்டை பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாண அரசின் மீதான செண்பகபெருமாள் படையெடுப்பு பற்றிக் கூறும் கோகிலசந்தேசிய என்ற சிங்கள இலக்கியம் யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்திருந்த காவலரண்கள், கோட்டைகள் பற்றியும்

Chola inscription found at Jaffna Fort

கூறுகிறது. தென்னிலங்கையில் கொட்டகம் என்ற இடத்தில் கிடைத்த யாழ்ப்பாண மன்னன் வெளியிட்ட கல்வெட்டில் பொங்கொழில் சிங்கை நகர் என்ற குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து கடற்கரை சார்ந்த இடத்தில் யாழ்ப்பாண அரசின் முக்கியமான நிர்வாக மையம் இருந்துள்ளமை தெரிகிறது. கடல் வழியாக யாழ்ப்பாணத்தின் மீது படையெடுத்த போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண அரசின் படைகளுடன் போரிட்ட இடங்களில் தற்போதைய கோட்டை அமைந்துள்ள பண்ணைத்துறை முக்கியமாகக் இடமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நல்லூரை யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகராக போர்த்துக்கேயர் ஆவணங்கள் குறிப்பிட்டாலும் அவர்களின் அரசியல் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பண்ணைத் துறைமுகத்தை மையப்படுத்தியே நடந்ததாகக் கூறுகின்றன. பண்ணை என்ற சொல்லுக்கு மரக்கலன்கள், பண்டங்கள், களஞ்சியப்படுத்தும் இடங்கள் எனும் பதங்கள் உள்ளன. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணம் வந்த போது கோட்டை அமைந்த பிரதேசம் பண்ணைத் துறை என அழைக்கப்பட்டிருப்பது கோட்டைக்கும் யாழ்ப்பாண அரசிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததைக் காட்டுகின்றது. இதனால் யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் களிமண், மரம் கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருந்த கோட்டையையே போர்த்துக்கேயரும், பின்வந்த ஓல்லாந்தரும் கற்களைப் பயன்படுத்தி தமது நாடுகளின் கலைமரபுகளில் கட்டினர் எனக் கூறலாம். இதை கோட்டையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் தொல்லியல் ஆய்வுகள் எதிர்காலத்தில் மேலும் உறுதி செய்யலாம்.

உசாத்துணைகள்

இந்திரபாலா,கா., 1972, யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றம், கண்டி.
பத்மநாதன்,சி., 2004, ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
Abeyasinghe, T.,1966, Portuguese Rule in Ceylon 1594 1612, Colombo.
Codrington, H.W. 1924, Coins and Currency, Memoirs of the Colombo Museum, Series A, No.3, Colombo.
Coningham,Robin.,2002, “Beyond and Before the Imperial Frontiers: ERLY Historic Sri Lanka and the Origins of Indian Ocean Trade” Man

and Environment, Journal of the Indian Society for Prehistoric and Quaternary Studies;Vol. XXVII,No.1:99107.
Culavamsa, 1953, Geiger. W. [E.D.], Ceylon Government Information Department, Colombo.
Davis,C.E., Coningham, R.A.E., Gunawardhana, Pushparatnam, PSchmit, A, A. &Manuel,M.J. (2019) The Antiquity of Jaffna Fort: New Evidence from postdisaster archaeological investigations in Northern Sri Lanka. Antiquity 93(368): e13.
Mahavamsa, 1950, (E.D.) Geiger, W., The Ceylon Government Information Department, Colombo.
Paranavitana, S., 1970, Inscription of Ceylon: Early Brahmi Inscip-tions, The Department of Archaeology Ceylon, Colombo, I.
Pushparatnam, P., 2010, “Hindu Ruins Found in Jaffna Fort” in VaraluUI, (ed) Nadaraja R.,C. Published by CivattamiMiaviyalKaakam, Jaffna.
Pushparatnam, P., 2014, commercial Ties Between Northern Sri Lanka and Foreign Countries up to 13th Century AD” in National Archaeological Symposium, Department of Archaeology, Colombo
Pushparatna, P., 2014, “JaffnaMulti Lateral Views”, in Essay on History Culture and Foreign Relations: Festschrift for Professor S.Pathmanathan [eds], MahindaSomathilake and Wimalasena,, Colombo.
Pushparatnam, P.,2014, Tourism and Archaeological Heritage Monuments in Northern Sri Lanka, Colombo.
Pushparatnam, P., 2017, “Nallur The Capital of Jaffna Kingdom” in Commemoration Volume in Honour of Rev. Prof. HangurankethaDheerananda : 373 387
Ragupathy, P., 1987, Early Settlements in Jaffna: An Archaeological Survey, Mrs.Thillimalar Ragupathy, and Madras.
Rasanayagam, C., 1926, Ancient Jaffna, A.S., Everyman’s Publishers Ltd, Madras.
Queroz,FrFernaode, 1930, The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon, Fr. S.G. Perera, Colombo.
Sitrapalam, S.K., 1990, Proto Historic Sri Lanka: An Interdisciplinary Perspective in Journal of the Institute of Asian Studuies, VIII [1]: 18.

கனடா, பெல்ஜியம், சோவியத் ஒன்றியம், சுவீற்சர்லாந்து, இந்தியா, ஸ்பானியா (Spain) ஆகிய ஆறு நாடுகளின் சமஷ்டி அரசியல் முறைமைகளைப் பற்றி ஆழமான ஆய்வுகளாக இக்கட்டுரைத்தொடர் அமைகிறது. மேற்கூறிய நாடுகளின் அரசியல் வரலாறும், அரசியல் யாப்பு வரலாறும், போருக்கு பிந்திய இலங்கையின் அரசியல் தீர்வு முயற்சிகளுக்கு வழிகாட்டியாக அமையும், அரசியல் பாடங்களை (political lessons) கற்றுக்கொள்வதற்கு உதவுவனவாக 'சமஷ்டி அரசியல் முறைமைகள்' என்ற இத்தொடர் அமைகின்றது. இக்கட்டுரைத்தொடர் அரசியல் கோட்பாடுகள் (Political theories) அரசியல் யாப்பு தத்துவங்கள் (constitutional principles) என்பன சார்ந்த விடயங்களை குவிமையப்படுத்தும் உரையாடலை தொடக்கிவைப்பதாக அமைகிறது. தமிழ் சமூகவெளியில் (social space) சமஷ்டி முறைத்தொடர்பான ஆரோக்கியமான ஒரு விவாதம் இக்கட்டுரைத்தொடரின் பெறுபேறாக அமையும்.

● கந்தையா
சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மாணிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

அசமத்துவ அதிகாரப்பகிர்வு : ஸ்பானிய நாட்டின் அனுபவம்

இலங்கையில் மாகாணசபை முறை 13 ஆவது அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்தின் பயனாக ஏற்படுத்தப்பட்ட போது இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் ஒரு அலகாகவும் ஏனைய 7 மாகாணங்கள் தனித்தனி அலகு

களாகவும் கொள்ளப்பட்டன. இந்த எட்டு அலகுகளிற்கு இடையிலும் அதிகாரப்பகிர்வு சமத்துவமான முறையில் பகிரப்பட வேண்டும் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதிகாரங்களையும் பொறுப்புக்களையும் மாகாணசபையிடம் சமமான முறையில் பகிர்தல் சமத்துவமான அதிகாரப்பகிர்வு எனப்படும். இதற்கு மாறான அதிகாரப்பகிர்வு முறையொன்று ஸ்பானியா (Spain) நாட்டில்

Map of Spain

Image Source : www.nationsonline.org

பின்பற்றப்பட்டது. இதனை அசமத்துவ அதிகாரப்பகிர்வு (Asymmetrical Devolution) என்பர். "Asymmetrical Devolution: Understanding The Spanish Experience" எனும் தலைப்பில் Rangith Amerasinghe எழுதிய கட்டுரை "Power

Sharing International Experience” (2011) என்ற நூலில் எட்டாவது அத்தியாயமாக அமைந்துள்ளது. (பக் 143168) பதினொரு கட்டுரைகளின் தொகுதியாக அமையும் இந்நூலில் உலகின் பல்வேறு நாடுகளின் அதிகாரப்பகிர்வு அனுபவங்கள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் மாகாணசபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது அதிகாரப்பகிர்வை கோரிநின்ற தமிழர் பெரும்பான்மையாளராகவுள்ள வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கும், ஏனைய 7 மாகாணங்களுக்கும் அதிகாரங்கள் சமத்துவமான முறையில் பகிரப்பட்டமை இலங்கையில் இம் முறையின் தோல்விக்கு ஒரு காரணமாக அமைந்ததென வாதிடுவதற்கும் இடம் உள்ளது. வேண்டா வெறுப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அதிகாரப்பகிர்வு தமிழ் மக்களை திருப்திப்படுத்தத் தவறியதோடு, மாகாணசபை உள்ளீடற்ற வெறும்கோது என்ற விமர்சனத்திற்கும் ஆளானது. இப் பின்னணியிலேயே நாம் ரஞ்சித் அமரசிங்க அவர்களின் ஸ்பானிய அசமத்துவ அதிகாரப் பகிர்வு (Asymmetrical Devolution) பற்றி நோக்குதல் பொருத்தமானது எனக்கருதுகின்றோம். இந்த அறிமுகக் குறிப்புக்களுடன் ரஞ்சித் அமரசிங்க ஸ்பானிய நாட்டின் அதிகாரப் பகிர்வு அனுபவங்கள் பற்றி கூறியிருப்பனவற்றை நோக்குவோம்.

இலங்கையின் இனக்குழும்ப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் நோக்குடன் மாகாணசபைகள் முறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் காலத்தில் மாகாணசபைகளின் செயற்பாடுகளின் அனுபவம் பலவித குறைகளையும் இம் முறையின் மட்டுப்பாடுகளையும் பற்றிய விமர்சனத்திற்கு இடமளித்தது. இக் குறைகள் பற்றிய புலமைத்துவ ஆய்வுகள் பலவும் வெளியாயின. அவற்றுள் 2010 ஆம் ஆண்டில் “Institute For Constitutional Studies” (ICS) கொழும்பு நிறுவனம் வெளியிட்ட கட்டுரைத்தொகுதி குறிப்பிட்டு சொல்லப்பட வேண்டிய நூலாகும்.

மாகாணசபைகளை நிறுவியபோது அம்மாகாணசபைகள் யாவற்றிற்கும் அதிகாரங்களையும் பொறுப்புக்களையும் சமமான முறையில் பகிர்வு செய்ததில் போதிய காரணம் இருக்கிறதா (Justification) என்ற வினா பொருத்தமானதே. குறிப்பாக பிரிவினை கோரிய யுத்தம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னணியில் தமிழ் சமூகத்திற்கு பிராந்திய சுயாட்சியை (Regional Self Government) வழங்கிப் பிரச்சினையை

தீர்ப்பதுதான் நோக்கமாகவிருந்தது. இக் காரணத்தினால் அடையாளப் பிரச்சினைகளின் அடிப்படையிலான அதிகாரப்பகிர்வை கோரிநிற்காத பெரும்பான்மை இனத்து மக்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள மாகாணங்களிற்கும் சமத்துவமான அதிகாரங்களை வழங்கியதற்கான தேவை யாது என்ற வினா எழுகின்றது. இதன் பின்னர் 1990 களில் பதவியில் இருந்த அரசாங்கம் மீண்டும் அதிகாரப்பகிர்வு பற்றி மிகுந்த அக்கறை செலுத்தியதோடு அப்போது நடைமுறையில் இருந்த மாகாணசபை முறைக்கு (Provincial Councils System) அப்பால் செல்வதற்கும் தயாராக இருப்பதாக குறிப்பிட்ட வேளையில், எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக்கட்சி மாற்று யோசனைகளை முன்வைத்தது. அம்மாற்றியோசனைகளில் மாகாணங்களுக்கு அசமத்துவமான முறையில் அதிகாரங்களையும் பொறுப்புக்களையும் பகிர்தல் (Asymmetrical Distribution) என்ற யோசனையும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினராக வாழும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு சிங்கள மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் மாகாணங்களை விட கூடிய அதிகாரங்கள் வழங்கலாம் என்ற யோசனை முன் வைக்கப்பட்டது. அப்போது வழங்கப்படவேண்டிய அதிகாரங்களின் அளவு பற்றியே கருத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதிகாரப் பகிர்வு அசமத்துவம் இருக்க வேண்டுமா இல்லையா என்பது பற்றி அப்போது விவாதம் எழவில்லை, ஆகையால் அசமத்துவமான அதிகாரப்பகிர்வு என்ற விடயம் போதிய கவனத்தைப் பெறவில்லை. இன்று பல ஆண்டுகள் கடந்த பின்னர் அசமத்துவமான வகையில் அதிகாரத்தை பகிர்தல் என்னும் விடயம் கவனத்திற்குரியதொன்றாக ஆகியுள்ளது. இன்று இலங்கையில் நடைமுறையில் உள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கல் முறையில் பொருத்தமான வகையில் எவ்வித மாற்றங்களைப் புகுத்தலாம் என்று சிந்திக்கும் போது இவ்விடயம் முக்கியம் வாய்ந்ததாக அமைகிறது. இப்பின்னணியில் 1978 ஆம் ஆண்டில் ஸ்பெயின் நாட்டில் புதிய அரசியல் யாப்பின் படி பிராந்திய அடிப்படையிலான அதிகாரப்பகிர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டதை ஆராயவுள்ளோம். அப்போது அந்நாட்டில் வெவ்வேறு பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரத்தையும் பொறுப்புக்களையும் வெவ்வேறு அளவில், வெவ்வேறு வழிமுறைகளில் பகிர்தளிக்கப்பட்டது. இதனால் பிராந்திய மட்ட அதிகாரத்தில் பிராந்தியங்களுக்கிடையே

சமத்துவமின்மை அல்லது அசமத்துவம் எற்பட்டது. இவ்விடயம் இலங்கை பற்றிய விவாதத்திற்குப் பொருத்தமுடையது.

1. அசமத்துவ அதிகாரப் பகிர்வு எண்ணக்கரு

சமஷ்டி முறை அல்லது வேறு முறைகளில் அதிகாரப் பகிர்வு இடம்பெறும். இந்த அதிகாரப் பகிர்வு இரு வகையான அசமத்துவத்தை கொண்டிருக்கலாம்.

அ) நாட்டில் பல்வேறு பிராந்திய அலகுகள் இருக்கும். இந்த அலகுகளிடையே அதிகாரம் வேறுபட்ட அளவில் இருக்கும். இது ஒருவகை அசமத்துவம்.

ஆ) மத்தியில் இருக்கும் அரசுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அலகு தொடர்பாக இருக்கும் அதிகாரம் இன்னொரு அலகு தொடர்பாக இருக்கும் அதிகாரத்திலிருந்து வேறுபடலாம், இது இரண்டாவது வகை அசமத்துவம்.

சமஷ்டி முறைமையில் அசமத்துவம் இருப்பது அம் முறையை உருவாக்குவதற்கான சமத்துவமான பங்கேற்பு என்ற தத்துவத்திற்கு முரண்பட்டது. ஆதலால் சமஷ்டி அலகுகளிடையே சமத்துவமின்மைப் பங்கேற்பில் சமநிலையைக் குலைத்து, அதன் குலைவிற்கு வழிவகுக்கும் எனக் கருதப்பட்டது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் யேர்மன் தேசத்து சமஷ்டி இணைப்பு ஓர் அலகு அதிக அதிகாரம் படைத்ததாய் ஏனைய அலகுகளைவிட மேலாதிக்கம் பெற்றதால் தோல்வியுற்றதை ஒரு வரலாற்று உதாரணமாகக் சிலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆகவே சமஷ்டி அலகுகளிடையே சமத்துவம் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை சமஷ்டி பற்றி எழுதிய ஆரம்பகால எழுத்தாளர்கள் வலியுறுத்தினர். K. C. Wheare என்ற எழுத்தாளர் எழுதிய சமஷ்டி அரசாங்கம் என்ற நூலில் சமஷ்டி அலகுகள் ஒன்று மற்றதற்கு அதிகாரப் பகிர்வில் சமத்துவமாக இருப்பதோடு ஏனைய அலகுகளுக்கோ அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திற்கோ கீழ்ப்பட்டதாகவும் இருக்கக்கூடாது என்று சமஷ்டி பற்றி வரைவிலக்கணம் கூறினார். கே. சி. வியர் கூறிய கருத்தின் ஓர் அம்சமான சமஷ்டி அலகுகளிற்கிடையில் அதிகாரப் பகிர்வில் சமத்துவம் என்பதைப் பொதுவாக சமஷ்டி முறைமை ஏற்றுள்ளது. ஆனால் இரண்டாவது அம்சமான சமஷ்டி அலகு மத்திய அரசுக்கு கீழ்ப்பட்டதாக இருத்தலாகாது என்ற கருத்து இன்று ஏற்கப்படுவதில்லை. சமஷ்டி அரசு முறை என்ற விடயத்தில் நிபுணரான

ரொனால்ட் எல்.வாட்ஸ்

Image Source :www.queensu.ca

ரொனால்ட் எல். வாட்ஸ் என்பவர் அ) அரசியல் அசமத்துவம் ஆ) அரசியல் யாப்பு அசமத்துவம் என்ற இருவகை அசமத்துவங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிராந்திய அல்லது மாநில அரசுகளின் செல்வாக்கும் ஒப்பீட்டளவிலான அதிகாரமும் பண்பாடு, பொருளாதாரம், சமூகம், அரசியல் ஆகிய காரணிகளின் பாதிப்பால் வேறுபடும். இவ்வாறு ஏற்படும் வேறுபாட்டை அரசியல் அசமத்துவம் என்று குறிப்பிட்டார். எல்லா சமஷ்டி நாடுகளிலும் இவ்விதமான அரசியல் அசமத்துவம் உள்ளது. பரப்பளவில் பெரியதான மாநிலம் சனத்தொகையில் பெரிய மாநிலம் ஆகியன கூடிய செல்வாக்கும் அதிகாரமும் கொண்டிருக்கும். இவ்வாறே ஏனைய வளங்களும் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபடும். வளங்கள் மிக அதிகமாக உள்ளவை தேசிய அலுவல்களில் மிகுந்த செல்வாக்கைச் செலுத்தும். வளங்கள் குறைந்த வறிய மாநிலங்கள் தேசிய அலுவல்களில் குறைந்தளவு செல்வாக்குடையனவாய் இருக்கும். பெல்ஜியம் சமஷ்டியில் பிளமிஷ் பிராந்தியம் நாட்டின் சனத்தொகையின் 57% சனத்தொகையைக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்தியாவின் உத்திரப்

பிரதேச மாநிலம் மொத்த மக்கள் தொகையின் 16% கொண்ட பெரிய மாநிலம். இவை சிறந்த சமகால எடுத்துக்காட்டுகள். ஐக்கிய அமெரிக்காவில் கலிபோர்னியா, றோட்ஸ் தீவு என்ற இரண்டையும் ஒப்பிட்டால் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் அசமத்துவத்தின் இயல்பு தெள்ளெனப் புலப்படும். சமஷ்டி நாடுகளின் பொருளாதார சமத்துவமின்மையை குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசுகள் மேற்கொள்வது வழமை. (இந்தியா நல்ல உதாரணம்). இரண்டாவது சபையான மேற்சபையில் எல்லா அலகுகளிற்கும் சமத்துவமான உறுப்புரிமையை வழங்குவது (ஐக்கிய அமெரிக்கா, சுவீற்சர்லாந்து) போன்ற அரசியல் யாப்புக் காப்பீடுகள் பல நாடுகளில் உள்ளன. இக்காப்பீடுகள் சமத்துவமின்மையின் பாதக விளைவுகளைக் குறைக்க உதவுகின்றன.

வாட்ஸ் கருத்துப்படி சட்ட ஆக்கம், நிர்வாகம் ஆகிய இரு துறைகளின் அதிகாரம் வெவ்வேறு அலகுகளிற்கு வெவ்வேறு அளவுகளில் பங்கிடப்பட்டிருக்கும் போது அரசியல் யாப்பு அசமத்துவம் தோன்றும். இவ்வாறான அரசியல் யாப்பு அசமத்துவம் சமஷ்டிகளிடையே காணப்படும் பொதுவான இயல்பு எனக் கூறமுடியாது. பிராந்தியங்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிப்பதற்கும் வரலாற்று பண்பாட்டு காரணங்களுக்காகவும் சில நாடுகளில் அரசியல் யாப்பு அசமத்துவம் ஏற்படுத்தப்படும். அதிகாரப் பகிர்வில் மூன்று வகையான அணுகுமுறைகள் சமஷ்டி நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகின்றன என்றும் வாட்ஸ் கூறுகின்றார்.

1. சில மாநில அரசுகள் தொடர்பாக மத்திய அரசின் அதிகாரத்தை கூடுதலாக அல்லது குறைவாக ஆக்குதல்.
2. சில குறிப்பிட்ட மாநில அரசுக்களின் நியாயாதிக்கத்தை பொதுவான நியமத்தில் இருந்து வேறாக வகுத்தல்.
3. சில மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களும் நியாயாதிக்கமும் அசமத்துவமான முறையில் இருப்பதை அனுமதித்தல்.

என மூன்று அணுகுமுறைகளையும் குறிப்பிடும் வாட்ஸ் ஒவ்வொன்றுக்கும் உதாரணங்களையும் தருகின்றார்.

அரசியல் யாப்பு அசமத்துவத்தை உருவாக்கும் அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் இத்தகைய அசமத்துவங்கள் சமஷ்டி

அலகுகளிடையே முரண்பாடுகளை தோற்றுவிக்கலாம். கனடாவின் கியூபெக், இந்தியாவின் ஜம்மு - காஷ்மீர் என்பன அரசியல் யாப்பு அசமத்துவங்களுக்கு உதாரணங்களாகும். ஒரு மாநில அரசு அசமத்துவமான ஒழுங்குமுறை தேவையென கேட்கும் போது இன்னொரு மாநில அரசு அப்படிச் செய்யக் கூடாது என்று பிரச்சினை கிளப்பும். இந்தியாவில் ஜம்மு - காஷ்மீர் மாநிலத்திற்கு விசேட அந்தஸ்து வழங்கியமை இந்தியாவில் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாக தொடர்ந்தது. பிரச்சினைக்குரிய காலம் முழுவதும் ஜம்மு - காஷ்மீர் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளேயே இருந்து வந்துள்ளது. இருப்பினும் அரசியல் யாப்புச் அசமத்துவம் மாநில அரசுகளிடையேயான ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சமன் செய்யும் ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1987இன் ஸ்பானிய அரசியல் யாப்பு இவ்வகையில் தனித்துவம் மிக்கது. ஸ்பெயினில் இவ் அரசியல் யாப்பின் கீழ் உள்ள அசமத்துவமான உறவுகளும் அசமத்துவமான நிறுவன அமைப்புகளும் அதற்கு இத்தகைய தனித்துவத்தை வழங்கியுள்ளன.

2. ஸ்பெயின் நாட்டின் அரசாங்கக் கட்டமைப்பும் அதிகாரப் பகிர்வும்

1978 ஆம் ஆண்டின் புதிய அரசியல் யாப்பு ஸ்பெயின் நாட்டின் பெரும்பான்மை மக்களால் அவ்வாண்டு டிசெம்பர் மாதம் 6 ஆம் திகதி நடத்தப்பட்ட சர்வசன வாக்கெடுப்பின் போது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 87.9 வீத வாக்காளர்கள் “ஆம்” என வாக்களித்தனர். இது ஜனநாயக முறையொன்றையும் அதிகாரப் பகிர்வு முறையையும் ஸ்பெயின் நாட்டிற்கு வழங்கியது. இந்த அரசியல் யாப்பு ஆக்கப்படுவதற்கு முந்திய கால அரசாங்கம் பிராங்கோ என்ற சர்வாதிகாரியின் கையில் இருந்தது. பிராங்கோவின் சர்வாதிகார ஆட்சி மிகையான மத்தியப்படுத்திய ஆட்சி முறையாக இருந்தது. பிராந்திய அரசியல் அலகுகளுக்கு சிறு விடயங்களில் கூட அதிகாரம் இல்லாமல் மத்தியிலிருந்து முடிவுகள் எடுக்கப்படும் ஆட்சி முறையாக இது விளங்கியது. ஜனநாயகச் சீர்திருத்தங்களைக் கோரியும் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும் படி கோரியும் மக்கள் நடத்திய கிளர்ச்சிகள் நீண்டகாலமாக அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. பிராங்கோவின் வீழ்ச்சியுடன் இந்தக் கோரிக்கைகள் மீண்டும் உயிர்பெற்று ஜனநாயக அமைப்பு ஒன்றை உருவாக்கும் அரசியல் யாப்புச் செயல்முறை தொடங்கியது.

அரசியல் யாப்பினை வரைவதற்காக நாடாளுமன்றத்தில் இருந்து ஒரு குழு தெரிவு செய்யப்பட்டது. இதன் உறுப்பினர்கள் நாட்டின் பல்வேறு அரசியல் போக்குகளையும் பிரதிபலிப்பவர்களாய் இருந்தனர். புதிய அரசியல் யாப்பு அடிப்படையானதும், ஒன்றிலிருந்து ஒன்றைப் பிரித்துப்பார்க்க முடியாததுமான இரண்டு சமூகக் கோரிக்கைகளை உள்ளடக்கியதாய் இருந்தது. அவையாவன:

- குடிமக்களின் உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் ஜனநாயக நிறுவனக் கட்டமைப்பு ஒன்றினுள் நிலைபெறச் செய்தல்.
- சுயாட்சியை கோரி நிற்கும் சமூகங்களையும் அரசியல் சுயாட்சியுடையனவாய் ஆக்கி அவற்றின் கோரிக்கைக்கு மதிப்பும் அங்கீகாரமும் வழங்குதல்.

முதலாவது கோரிக்கையான நாடாளுமன்ற முறையில் அமைந்த ஜனநாயக நிறுவனக் கட்டமைப்பை உருவாக்குவதன் மூலம் நிறைவேற்றினார். அரசியல் யாப்பின் முதலாவது உறுப்புரை ஸ்பெயின் நாட்டினை விடுதலை, நீதி, சமத்துவம், பன்மைத்துவம் ஆகிய உயர் விழுமியங்களைக் கொண்ட சமூக ஜனநாயக அரசியல் சட்டத்தை உடைய நாடு என்பதாக வருணித்தது. ஸ்பெயின் நாடு “நாடாளுமன்ற முடியாட்சி” ஆக அமைந்ததோடு முழுமையுடைய உரிமைகள் சாசனமும் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டது. மன்னர் நாட்டின் அரசியல் தலைவர் எனவும் ஐக்கியத்தின் அடையாளக் குறியீடு எனவும் கருதப்பட்டார். மத்திய சட்டசபை இரு வகைகளை கொண்டது. கீழ்ச்சபை பிரதிநிதிகள் சபை எனவும் மேற்சபை “செனற்” எனவும் அழைக்கப்பட்டன. செனற் சபையின் ஒரு பகுதியினர் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டோராய் இருந்தனர். அச்சபை அரசியல் சட்டவாக்கத்தில் துணைநிலை வகிபாகத்தை கொண்டதாய் இருந்தது. அரசாங்கம் நிர்வாக அதிகாரத்தை உடையது. அது நாடாளுமன்றத்தின் கீழ்ச்சபைக்கு பொறுப்புக் கூறும் கடப்பாடுடையது. அரசாங்கத் தலைவரான பிரதமர் கீழ்ச்சபையினால் தெரிவு செய்யப்படுவார். அரசாங்கத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் அரசுத் தலைவரான பிரதமரின் சிபார்சின் படி அரசரால் நியமிக்கப்படுவார். நீதித்துறை அதிகாரம், நீதி அதிகாரத்திற்கான பொதுசபை என்ற அமைப்பினால்

பிரயோகிக்கப்படும்.

இந்தச்சபையில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைவரும் பிற நீதிபதிகள், நீதவான் நீதிமன்ற நீதிபதிகள், திறமைவாய்ந்தோராக ஏற்புடைமை பெற்ற சட்டவாளர்கள் ஆகியோரில் இருந்து தெரிந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளும் அங்கத்துவம் வகிப்பர். 12 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றம் ஒன்றும் இருக்கும். உறுப்புரை 159 இன் படி அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றம்,

அ). ஸ்பெயின் நாடு முழுமையிலும் நியாயாதிக்கம் உடையதாகவும்

ஆ). சட்டங்கள் பிரமாணங்கள் என்பன அரசியல் யாப்பிற்கு அமைவானவையா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் உடையதாகவும்

இ). தனிநபர்களின் உரிமை மீறல்களை விசாரிக்கும் அதிகாரம் உடையதாகவும்

ஈ). அரசுக்கும் சுயாட்சியுடைய சமூகங்களுக்கும் இடையிலான பிணக்குகள் என்பவற்றையும் தீர்மானிக்கும் நியாயாதிக்கம் உடையதாகவும் இருக்கும் என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. சுருங்கக்கூறின் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு நாடாளுமன்ற ஜனநாயக மாதிரியில் வடிவமைக்கப்பட்டதாகும்.

இரண்டாவது அடிப்படையான சமூகக்கோரிக்கை அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாக ஸ்பெயின் மக்கள் சமூகங்களிடமிருந்து எழுந்ததாகும். பிராந்திய மட்டத்தில் சுயேச்சையான சமூகங்களிற்கு தனித்துவம் மிக்க புத்தாக்கமான அதிகாரப் பகிர்வுகள் திட்டத்தை அரசியல் யாப்பு வழங்கியது. மாகாண அரசாங்கங்களும் உள்ளூர் மட்டத்தில் உள்ள நகரசபைகளும் (முனிசிப்பல் சபைகள்) சுயாட்சி அதிகாரமுடையனவாக அமைக்கப்பட்டன. மாவட்ட நிர்வாக அலகுகள் “கவுண்டி” எனப்படும் சிறு அலகுகள் என்பன ஆட்சி அமைப்பில் பங்கு கொண்டன. இவ்வாறான பல அமைப்புக்களில் எமது கவனத்திற்குரிய அமைப்புக்களாக 1978 அரசியல் யாப்பின் படி உருவாக்கப்பட்ட பிராந்தியங்கள், சுயாட்சியுடைய சமூகங்கள் என்ற புதிய நிறுவனங்களாக விளங்குகின்றன. இவை ஸ்பெயினின் வெவ்வேறு பிராந்தியங்களினதும், தேசிய இனங்களினதும் இருப்பையும் அவற்றின் சுயாட்சிக்கான உரிமையின் அங்கீகாரத்தையும்

வெளிப்படுத்தி நிற்பன. ஆயினும் அரசியல் யாப்பு ஸ்பெயின் நாட்டின் தேசிய இனங்கள் எவையெனக் குறிப்பிடவில்லை. அவற்றுக்கான அதிகாரங்கள் எவையெனவும் அரசியல் யாப்பு குறிப்பிடவில்லை. அரசியல் யாப்பில் பின்வரும் வாசகங்கள் உள்ளன.

‘வரலாறு, பண்பாடு, பொருளாதாரம் ஆகிய இயல்புகளையுடைய எல்லைப்புற மாகாணங்களும் வரலாற்றுப் பிராந்தியம் என்ற அந்தஸ்து உடைய தீவுப்பகுதிகளும் மாகாணங்களும் சுயாட்சிச் சமூகங்களாக தம்மை அமைத்துக் கொள்வதன் மூலம் சுயாட்சியைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.’

மேற்குறித்த வாசகம் அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 143 (1) இல் காணப்படுகிறது. மேற்குறித்த வரைவிலக்கணப்படி தகுதியுடைய சமூகங்கள் சுயாட்சியுடைய சமூகங்களாகத் தம்மை ஆக்கிக் கொள்ளும் நடவடிக்கையைத் தாமே தொடங்குதல் வேண்டும். தமது பிராந்தியத்தின் மக்களின் அங்கீகாரத்தையும் நாடாளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு தமக்குத் தேவையான அதிகாரங்களை “Statues Of Autonomies” என்ற சட்டங்களின் வடிவில் நிறைவேற்றிப் பெறுதல் வேண்டும். அரசியல் யாப்பு பின்வரும் இரு பிரிவுகளான தேசியங்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

அ.) வரலாற்று தொடர்ச்சியுடைய தேசிய இனங்கள்

ஆ.) வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியற்ற தேசிய இனங்கள், இனக் குழுமங்கள்

இவற்றுள் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியுள்ள தேசிய இனங்கள் கூடிய அளவு சுயாட்சியைப் பெற்றுக் கொள்ளும் உரிமை உடையவை. ஸ்பெயின் நாட்டின் அரசியல் யாப்பின் படி ஒவ்வொரு அலகுகளின் அதிகாரங்களும் பொறுப்புக்களும் அந்த அலகுகளாலேயே சுயமாக தேர்ந்து கொள்ளப்படவேண்டியவை. அந்நாட்டின் அதிகாரப் பகிர்வு சமத்துவமற்றதாக, அசமத்துவம் என்ற இயல்பைக் கொண்டதாக இருப்பதற்குரிய பிரதான காரணம் இதுவே. அசமத்துவமான அதிகாரப் பகிர்வு பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்பு ஸ்பெயின் எவ்வாறு மிகையான மத்தி யப்படுத்தப்

பட்ட ஒற்றையாட்சி முறையாக நீண்ட காலம் இருந்து வந்ததென்பதையும் அங்கு அதிகாரப் பகிர்வு முறையை உருவாக்கும் தேவை எழுந்த சூழலையும் விளங்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

பண்பாட்டு அடையாளம் பற்றிய பிரச்சினையும் அதிகாரப் பகிர்வும்

அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிய புதுமைகளை வெளிப்படுத்தியதாக ஸ்பெயினின் அரசியல் யாப்பு அமைந்தது. அரசியல் யாப்பினை வரைந்தவர்கள் விட்டுக்கொடுப்போடும்

Spain Flag

Image Source : www.youtube.com

இணக்கப்பாட்டுடனும் நடந்து கொண்டனர். புதிய ஜனநாயக அரசியலுக்கு வழிசமைத்த இவ்வரசியல் யாப்பு நடைமுறை உலகத்தின் கவனத்தை ஈர்த்தது. ஸ்பானிய அரசு ஜனநாயக அரசாக மாற்றம் பெற்றது. அந்நாட்டின் பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இந்த வரலாற்றுத் திருப்பத்துக்கு காரணமாக மூன்று இயக்கங்கள் இருந்தன. அவையாவன :

அ.) அரசு அதிகாரம் மத்தியப்படுத்த வேண்டும் என்ற இயக்கம்

ஆ.) தேசியவாத இயக்கம்

இ.) பிரிவினைவாத இயக்கம்

முதலாவதான அரசு அதிகாரம் மத்தியப்படுத்தப்பட்டிருத்தல் ஓர் நல்ல விடயம் என்ற கருத்து இருந்து வந்தது. இலங்கையிலும் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான விவாதத்தின்

போது இவ்வாறே பலர் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். அதிகாரம் பரவலாக்கப்படுவதற்கு எதிரான கருத்து இலங்கையிலும், ஸ்பெயின் நாட்டிலும் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. அரச அதிகாரத்தை மத்தியப்படுத்தி வைக்க வெண்டும் என்ற இந்தக் கருத்து ஸ்பெயின் நாட்டின் சர்வாதிகார ஆட்சியின் ஒரு மரபாக இருந்தது. புரட்சிக்குப் பிந்திய பிரான்ஸ் நாட்டில் அதிகாரத்தை மத்திய நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துத் தோன்றியது. இது அயல் நாடான ஸ்பெயினிலும் வேருன்றியது.

அதிகாரத்தை பரவலாக்கல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்த போதெல்லாம் அரசியல் வாதிகளும் அரச அதிகாரிகளும்

அதனை புறக்கணித்தல் வழமையாக இருந்தது. ஆட்சியாளர்கள் அதிகாரத்தில் உருசிகண்டவர்கள். சுயாட்சி பற்றிய கோரிக்கைகள் பிராந்தியங்களில் இருந்து எழுந்தபோது அதனை அவமதிக்கும் முறையில் நடந்து கொண்டனர். தலைநகர் மட்டுமே அதிகாரத்தில் இருந்த கஸ்டிலியன் உயர்குழாம் (Castilian elite) பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரங்களை வழங்குவதை எதிர்த்தது. அதன் நோக்கில் அவ்வாறு அதிகாரத்தை வழங்குவதால் பிரிவினைவாதப் போக்கு அதிகரிக்கும் எனக் கருதப்பட்டது. 1978 இன் அரசியல் யாப்பை வரைந்தோர் இப்படியான மத்தியப்படுத்தல் சார்பான சிந்தனைகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய தேவை இருந்தது. அரசியல் யாப்பை வரைந்த குழுவில் வலதுசாரிகள், சோஷலிஸ்டுகள், லிபரல் ஜனநாயக வாதிகள் என்ற மூன்று வகையினரின் பிரதிநிதிகள் பங்கு கொண்டனர். தீவிர தேசியவாதம் நாட்டின் பிரிவினைக்கு வழிசமைத்துவிடும் பிராந்தியங்களுக்கு

ஸ்பானிய தேசிய அரசின் பொறுமையை அறைகூவல் வீடுக்கும் முறையில் பிராந்திய அடையாளங்கள் அடிப்படையிலான இயக்கங்கள் பல தோன்றின. இவை யாவற்றுள்ளும் பஸ்க் பகுதி சுற்றலோனியா ஹலிசீயா என்பனவற்றில் தோன்றிய இயக்கங்கள் மிக முக்கியமானவை.

Spanish parliament

Image Source : www.aa.com.tr

அதிகாரங்களை பகிர்ந்து கொடுத்தால் தீவிர தேசிய வாதங்களை கட்டுப்படுத்தலாம். நாடு எதிர்நோக்கும் ஆபத்தை தடுக்கலாம். என்றவாறு வலதுசாரிகளை உணரச்செய்வது சாத்தியமாயிற்று. பிரிவினைவாதத் தேசியவாதம் நாட்டில் உறுதிநிலையைக் குலைத்துள்ளது: ஜனநாயகப் பாதையில் செல்வதற்குத் தடையாக உள்ளது. என்றவாறான வாதத்தை வலதுசாரிகள் முன்வைப்பதால் அரசியல் தீர்வு அடையமுடியாத இலக்காகியது. இக் காரணத்தால் பிரிவினைக்கு பதிலாக நியாயமான அளவு அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிக்க கூடிய அரசியல் தீர்வுக்கு இணங்க வேண்டும் என்பதை தீவிர தேசியவாதிகளை ஏற்றுக்கொள்ள வைத்தது. ஸ்பெயின்

ஐக்கியப்பட்ட ஒரே நாடு; ஸ்பானியாவின் அரசுதான் முதன்மை உடையது; பிராந்திய அரசுகளை விட ஸ்பெயினின் மத்திய அரசே மேன்மை உடையது என்ற எண்ணங்களுக்கு அரசியல் யாப்பில் அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. இது மத்தியப்படுத்தலுக்கு ஆதரவானோரைத் திருப்திப்படுத்த உதவியது. இவ்வகையில் ஸ்பானியாவின் 1978 அரசியல் யாப்பு மாதிரி பல தரப்பினரையும் சமரசம் செய்து வைக்க உதவியது.

அரசியல் யாப்பை ஒற்றையாட்சி என்றோ சமஷ்டி ஆட்சி என்றோ வகைப்படுத்தி கூற முடியவில்லை. பெயரளவில் சமஷ்டி ஆட்சி முறை என்று கொள்ளப்படுகின்ற அரசியல் யாப்புக்களை விட இவ்

அரசியல் யாப்பு கூடிய அளவு பொறுப்புக்களை பகிர்ந்தளித்துள்ளது. முன்னையவற்றை விட பல மடங்கு முன்னேற்றமானது என சில புலமையாளர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். ஸ்பானிய இராச்சியம் பல தேசிய இனங்களை உள்ளடக்கியதாய் இருந்தது. அவை சுயாட்சி கோரி நீண்ட காலமாக அழுத்தம் கொடுத்தபடி இருந்து வந்தன. 1978 அரசியல் யாப்பு வழங்கிய அதிகார பகிர்வு தேசிய இனங்களின் நீண்ட கால முனைவின் பயனாகும். நவீன காலத்தில் பிராந்தியவாதமும் தேசியவாதமும் மக்கள் இயக்கங்களாக வளர்ச்சி பெற்றன. இவ் வளர்ச்சியை விளங்கிக் கொள்வதற்கு நாம் 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஸ்பானிய இராச்சியத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களை ஆராய்தல் வேண்டும். அதிகாரங்களை மத்தியில் குவிக்கும் போக்கு 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி தொடக்கம் ஸ்பானிய அரசியல் நிறுவன அமைப்பின் முக்கிய இயல்பாக இருந்து வந்தது. இப் பின்னணியில் 1978 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி வைக்கப்பட்ட அதிகாரப் பகிர்வு யாப்பு ஸ்பானியாவின் நவீன வரலாற்றில் ஓர் திருப்புமுனையாகும். அந்நாட்டில் ஒன்றோடொன்று போட்டியிடும் பல அடையாளங்கள் இருந்து வந்தன. அவ் அடையாளங்கள் ஸ்பெயினின் வரலாற்றில் கால் கொண்டிருந்தன. பல வகையான சமூக பொருளாதார, இனத்துவ நிறுவன காரணிகள் இவ் அடையாள உணர்வுகளை பலப்படுத்தி இருந்தன. கடந்த காலத்திலும், அண்மை காலத்திலும் ஆட்சியாளர்கள் நாட்டிற்கு பொதுவான ஸ்பானிய அடையாளத்தை உருவாக்க முயன்றனர். ஆயினும் ஸ்பெயின் நாட்டின் புறநிலைமைகள் யாவரையும் உள்ளடக்கிய பொதுவான ஸ்பானிய அடையாளத்தை உருவாக்குவதற்கு இடம் தரவில்லை. இப்போது உருவாக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பகிர்வு முறையானது ஸ்பானியாவின் தேசிய இனங்களினதும் பிராந்தியங்களினதும் சமஷ்டிக்கான அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை. ஆகையால் அது ஸ்பானிய தேசியவாதத்தை பலமிழக்கச் செய்யும் என்று அண்மையில் ஓர் ஆய்வு குறிப்பிட்டது. அரசாங்கங்களின் செயற்பாடுகளில் குறையும், நிர்வாகத் திறமையின்மையும், அரசியல் முரண்பாடுகள் வேகமாக அதிகரித்தலும், சமநிலையற்ற பொருளாதார வளர்ச்சியும் ஐக்கிய ஸ்பானிய தேசிய அடையாளத்தைக் கட்டியெழுப்ப உதவவில்லை என்றும் ஆய்வு குறிப்பிட்டது.

1873 இல் ஸ்பானியா முதலாவது குடியரசாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட போது அதனை சமஷ்டிக் குடியரசு என அறிவிக்கப்பட்டது. குடியரசுவாதிகளிடம் பிராந்தியங்களுக்கான அதிகாரம் என்னும் விடயம் தீவிரமாக பரிசீலனைக்கு உட்படுத்திய முதலாவது சந்தர்ப்பமாக அது அமைந்தது. சுயாட்சி அபிலாசைகளைக் கொண்டிருந்த பிராந்தியவாதிகளுக்கு ஊக்கம் தரும் விடயமாகவும் அவ் அறிவிப்பு விளங்கியது. 1873 குடியரசு அரசியல் யாப்பின்படி 17 உறுப்புரிமை அரசுகள் சமஷ்டியில் உள்ளடங்கியிருந்தன. அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் தனியான யாப்பு, தனியான பாராளுமன்றம், தனியான நிர்வாக நீதி அதிகாரங்கள் என்பன அரசியல் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன. இச் சமஷ்டியில் கடல் கடந்த பிரதேசங்களான கியூபா புவட்டொரிக்கோ என்பனவற்றையும் சமஷ்டியில் உள்ளடக்கும் நோக்கம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் இவற்றை உறுப்பு அரசுகளாக ஆக்கும் நோக்கம் நடைமுறையில் சாத்தியமாகவில்லை. குடியரசு தலைவர்கள் சமஷ்டி முறையையோ அதிகார பகிர்வையோ செயற்படுத்தத் தவறினர். அடுத்த வருடம் குடியரசு மீண்டும் முடியாட்சியாக மாற்றப்பட்டது. அக்காலத்தில் சமஷ்டி குடியரசு என்ற தொடரின் பிரயோகம் மறைமுகமாக ஜனநாயகத்திற்கும் அதிகார பரவலாக்கத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை குறிப்பதாக இருந்தது. 1978இன் அரசியல் யாப்பிலும் ஜனநாயகம், அதிகாரப்பரவலாக்கம் என்ற இரண்டும் வெளிப்பட்டுள்ளன. 1873 இல் சமஷ்டி என்ற சொல் பிரயோகிக்கப்பட்ட பின்னர் உள்ள காலப் பகுதியில் பஸ்க், கற்ற லோனியா, ஹலிசியா ஆகிய மூன்று பகுதிகளிலும் தேசியவாத உணர்ச்சி வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. இவ்வினத்தவர்களின் இலக்கியங்கள், வரலாற்றை மீள் விளக்கம் செய்யும் எழுத்துக்கள் என்பனவற்றின் மூலம் பண்பாட்டு இயக்கம் ஒன்றும் வளர்ச்சி பெற்றது. இவை மூன்றும் வரலாற்று தேசிய இனங்கள் (Historic Nationalities) என்னும் அதிகார பகிர்வுக்கு ஏற்றவை என்றும் கருதும் நிலை தோன்றியது. வடக்கு அமெரிக்காவிலும் தெற்கு அமெரிக்காவிலும் இருந்த தனது காலனிகளைப் பாதுகாக்கும் போரில் ஸ்பானிய சாம்ராஜ்ஜியம் வீழ்ச்சியுற்றது. இவ்வீழ்ச்சி ஸ்பானிய அரசின் வலிமையை பாதித்தது. இப்பின்னணியில் அந்நாட்டின் பிராந்தியங்களில் தேசியவாதம் எழுச்சி பெற்றது. தேசியவாத

கட்சிகளும் ஸ்பானிய இராச்சியத்திற்குள் வளர்ச்சி பெற்றன. 1931இல் இரண்டாவது குடியரசு தோன்றிய போது அதன் யாப்பில் சமஷ்டி பற்றி வெளிப்படையாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆயினும் பிராந்தியங்களின் குடியரசுவாதிகள் சுயாட்சிக்கான நியதி சட்டங்களை (Statutes) இயற்றினர். இந்நிலையில் ஸ்பானிய பாராளுமன்றம் கற்றலோனியா விற்கு சுயாட்சியை வழங்கும் நியதிச் சட்டத்தை அங்கீகரித்தது. குடியரசு பெயரளவில் 1939 வரை நீடித்திருந்தது. ஆனால் ஸ்பானியாவில் உள்நாட்டு போர் ஆரம்பித்ததால் கற்றலோனியாவில் கூட சுயாட்சியைச் செயற்படுத்தல் சாத்தியமற்றதாகியது.

ஸ்பானிய தேசிய அரசின் (Nation State) பொறுமையை அறைகூவல் விடுக்கும் முறையில் பிராந்திய அடையாளங்கள் அடிப்படையிலான இயக்கங்கள் பல தோன்றின. இவையாவற்றுள்ளும் பஸ்க் பகுதி கற்றலோனியா ஹலிசியா என்பனவற்றில் தோன்றிய இயக்கங்கள் மிக முக்கியமானவை. ஸ்பானியாவின் பெரும்பான்மையினரான கஸ்ரீலியன் மொழிப் பேசுவோரில் இருந்து தம்மை வேறுபடுத்தும் இயல்புகள் கொண்டனவாய் இவ் மூன்று பிராந்தியங்களும் விளங்கின. இவற்றிற்கு சுயாட்சிக்குரிய நீண்ட வரலாறு இருந்தது. இவை தனித்துவமான பண்பாட்டு அடையாளங்களையும் மரபு வழி நிறுவன அமைப்புக்களையும் கொண்டிருந்தன.

இவற்றின் பிராந்திய மொழிகள் ஸ்பானியாவின் பெரும்பான்மையினரில் இருந்து இவற்றை வேறுபடுத்தி காட்ட உதவின. இன்று இவ் வேறுபாடுகள் தாம் ஸ்பெயினின் அதிகார பகிர்வின் அவசியத்திற்கான நியாயங்களாக அமைகின்றன. ஆதலால் இவ் வேற்றுமை களிணதும் தேசிய வாதத்தினதும் வரலாற்றுப் பின்னணியை விளக்குதல் அவசியம். பஸ்க் தேசியவாதிகளும் மூழு கற்றலன் தேசியவாதிகளும் ஸ்பானியாவின் வரலாற்றில் ஜனநாயகம் அதிகாரப் பரவலாக்கம் என்ற இரண்டினதும் தேவையை உணர்த்தும் வகையில் மிக அண்மை காலம் வரை பலமான இயக்கத்தை முன்னெடுத்தனர். நவீன ஸ்பானியாவின் அரசியல் யாப்பில் அடிப்படைகளை உருவாக்கியதில் இத் தேசியவாதிகளின் வகிப்பாக முக்கியமானது. பஸ்க் நாட்டின் கிராமப்புறங்களின் பிரபுக்களும் மத போதகர்களும் தேசியவாத உணர்வுகளை

வளர்ப்பதில் பெரும்பங்காற்றினர். இப் பிரபுக்களும் போதகர்களும் மரபு வழிபட்ட சமய உயர்குழாம் ஆவர். இவர்களை விட வேறொரு உயர்குழாம் ஆகிய நகர்ப்புற உயர்குழாமும் இருந்தது. நகர்ப்புற உயர்குழாமில் வர்த்தக முதலாளிகளும் கைத்தொழில் முதலாளிகளும் இருந்தனர். பஸ்க் நாட்டின் இரும்பு உருக்கு கைத்தொழில் வளர்ச்சி கைத்தொழில் மயமாதல் நகரமயமாக்கம் என்பவற்றின் பாதகமான விளைவுகளால் கிராமப்புற உயர்குழாம் அதிருப்பதி அடைந்திருந்தது. ஆனால் நகர்ப்புற உயர்குழாம் தேசியவாத உணர்வு அற்றதாய் மட்டிற் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவளித்தது. அத்தோடு அடையாளம் சார்ந்த பிராந்திய நலன்களைக் கவனத்தில் கொள்ளாது ஸ்பானிய அரசு செயற்பட்டது. அரசுக் கட்டமைப்பை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்தது. இதனால் மரபு வழி உயர்குழாம் அரசின் மீது வெறுப்படைந்தது. ஸ்பானிய அரசு துசியக் கல்விக் கொள்கையை உருவாக்கி அதனை நடைமுறைப்படுத்தியது. இக் கல்விக் கொள்கையில் கஸ்ரீலிய வரலாறு, கஸ்ரீலிய மொழி என்பனவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது. இதனை பஸ்க் தேசியவாதிகளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. தமது மொழிகளையும், மரபு வழிக் கல்வி முறையையும் போற்றி வளர்ப்பதில் விருப்பம் கொண்டிருந்த கற்றலன், ஹலிசியா மக்களும் தேசியக் கல்விக் கொள்கையால் அதிருப்தி அடைந்தனர்.

கற்றலோனியாவில் சுதேசிய பண்பாட்டியக்கம் எழுச்சி பெற்றது. அம்மக்கள் பிராந்திய மொழியான கற்றலன் மொழியை உபயோகிப்பதை விரும்பினர். கற்றலன் மொழியை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதும் கற்றலின் பகுதிக்கு சுயாட்சியை வழங்க வேண்டுமென்பதும் அவர்களின் பிரதான கோரிக்கைகள் ஆகும். இத்தேசியவாதத்தின் நீண்ட வரலாறு 1873 ஆம் ஆண்டின் முதலாவது குடியரசு காலத்திலிருந்து ஆரம்பமானது.

அவ்வேளை சமஸ்டி அரசியல் முறையை நிறுவ தவறியமை இத் தேசியவாதம் வளரத் தூண்டுதல் ஆயிற்று. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரசியல் பொருளாதார முன்னேற்றங்கள் கற்றலன் பண்பாட்டின் செழிப்பான வளர்ச்சிக்கு உதவின. கவிதையும் ஓவியமும் பண்பாட்டுத் துறை வளர்ச்சியினை முன்னெடுத்துச் சென்ற முக்கிய துறைகளாகும். இலத்தின் மொழியின் இடத்தைக்

கற்றலோனியா தனிநாட்டு கோரிக்கைக்கான போராட்டம்

Image Source : www.aa.com.tr

கற்றலன் பிடித்துக் கொண்டது. அம்மொழி பண்பாட்டு ஊடகமாகவும் அப்பகுதியின் அரசாங்க நிர்வாக மொழியாகவும் உயர்வு பெற்றது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் ஸ்பானியாவில் முதன் முதலில் கற்றலோனியாவில் தான் நவீன அரசியல் கட்சி ஒன்று தோன்றியது. பின்னர் இக்கட்சி கற்றலோனியாவின் பிற அரசியல் இயக்கங்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து பிராந்திய மட்டத் தேர்தல்களில் வெற்றியீட்டியது. ஸ்பானியா உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் நெருக்கடிகளை எதிர் நோக்கிய வேளை கற்றலன் பகுதியில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் வர்த்தக வளர்ச்சி அந்நெருக்கடிகளை முகம் கொடுக்க உதவியது. கைத்தொழில் வர்த்தக வளர்ச்சியின் ஊடாக எழுச்சி பெற்ற மத்தியதர வகுப்பு கற்றலோனிய அடையாளத்தை வலியுறுத்துவதன் தேவையை உணர்ந்தது. 1909 இல் கற்றலோனியாவின் கிளர்ச்சியை அரசு இராணுவ பலத்தால் அடக்கியது. இம் மக்கள் கிளர்ச்சியின் கசப்பான நினைவுகள் மத்திய அரசின் மீது மக்களுக்கு வெறுப்பை உண்டாக்கியது. நாட்டில் ஓரினத்தன்மையான பண்பாட்டை வளர்க்கும்

அரசின் திட்டம் கற்றலன் மொழியையும், பண்பாட்டையும் சீரழிக்கும் என கற்றலன் மக்கள் கருதினர். ஆயினும் அவர்கள் பிரிவினையைக் கோரவில்லை. ஸ்பெயின் நாட்டிற்குள் அதிகார பரவலாக்க முறையொன்றின் கீழ் தமக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கையும் தேசிய அரசியலில் பங்கேற்புக்கான வழிகளும் இருத்தல் வேண்டும் என அவர்கள் விரும்பினர். முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் இரண்டாம் குடியரசு 1931 ஆம் ஆண்டில் பிராந்திய சுயாட்சியை ஏற்றது. கற்றலோனியா மட்டுமே ஸ்பெயினால் சுயாட்சியை பெற்ற ஒரே ஒரு பிராந்தியமாக இருந்தது. உள்நாட்டுக்கு யுத்தம் தொடங்கியதும் பிராங்கோவின் சர்வாதிகார ஆட்சி தொடர்ந்ததும் சுயாட்சிக்கான நம்பிக்கைகள் யாவற்றையும் சிதறடித்தன.

தேசியவாத உணர்வு பலமிக்கதாக இருந்த இன்னொரு பிராந்தியம் ஹலிசியா ஆகும். அப்பகுதி மக்கள் சுயாட்சியைக் கோரினர். அக்கோரிக்கைக்குப் பலமான ஆதரவு அங்கு இருந்தது. ஹலிசியாவில் விவசாயமும் மீன்பிடியும் பிரதான தொழில்களாக இருந்தன. ஸ்பானியாவின்

கைத்தொழில் பிரதேசங்களுக்கு ஹலிசியா மூலப் பொருட்களை வழங்கி வந்தது. பஸ்க் தேசம் கற்றலோனியா என்பனவற்றோடு ஒப்பிடும்போது ஹலிசியா கைத்தொழில் வளர்ச்சியிலும், நகரமயமாக்கத்திலும் பின்தங்கியதாய் இருந்தது. ஹலிசியாவின் தேசியவாத இயக்கத்திற்கு அப்பகுதியின் புத்திஜீவிகளும் குட்டி முதலாளி வகுப்பினரும் தலைமை தாங்கினர். ஸ்பானியா அரசின் கீழ் தாம் விளிம்பு நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். மொழிச் சகோதரத்துவம் என்ற ஹலிசிய மக்கள் அமைப்பு இறுதியில் வீரியமிக்க தேசியவாத இயக்கமாக உருமாற்றம் பெற்றது. பஸ்க் தேசத்திலும் கற்றலோனியாவிலும் போன்றே ஹலிசியாவிலும் ஸ்பானிய அரசின் பண்பாட்டு ஓரினமயப்படுத்தும் கொள்கைகள் தேசியவாதத்தை தூண்டி வளர்த்தன. அரசாங்கம் கஸ்ரீலின் மொழியை தேசிய மொழியாக ஆக்கியதோடு கல்வித்துறையில் ஹலிசிய மொழியின் உபயோகத்தை ஒழித்தது. ஹலிசிய மொழி நாட்டுப்புற விவசாயிகளின் மொழி என தரம் தாழ்த்தப்பட்டது. நாடு நவீனமயமாவதற்கான இலக்குகளை அடைவதற்கு ஹலிசிய மொழி பயன்படாது என அரசாங்கம் கருதியது. இரண்டாவது குடியரசு ஹலிசிய மக்களின் சுயாட்சிக் கோரிக்கைக்கு அங்கீகாரம் அளித்திருந்தது. ஆயினும் ஸ்பானியாவில் உள்நாட்டு யுத்தம் ஆரம்பமானதன் காரணமாக பஸ்க், கற்றலின் ஆகிய பகுதிகளின் சுயாட்சி முடக்கப்பட்டது. இதேபோல் ஹலிசியாவிலும் சுயாட்சி செயற்பாடற்றதாகியது. இரண்டாம் குடியரசினால் ஏற்கப்பட்ட சுயாட்சி நடைமுறை பயனற்றது என்பது உண்மையே. ஆயினும் ஸ்பானியாவில் தொடர்ச்சியாக ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் மத்தியப்படுத்தும் கொள்கைகளை கடைபிடித்து வந்ததால் ஏற்பட்ட திரிபுகளை சீர் செய்து தேசியவாத உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்பதை இரண்டாவது குடியரசு ஏற்றிருந்தது. வரலாற்றுத் தேசிய இனங்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் குறியீடாக இரண்டாவது குடியரசு அமைந்தது. பஸ்க், கற்றலின், ஹலிசியா ஆகிய மூன்று பிராந்தியங்களிலும் சுயாட்சிக்

தேசிய ஐக்கியத்தை கட்டி எழுப்புதல் என்ற பெயரில் பிராங்கோ நடைமுறைப் படுத்திய மாதிரி ஸ்பானியாவின் சிறுபான்மை யினரையும் பிராந்திய தேசியங்களை யும் அடக்கி ஒடுக்குவதாகவே அமைந்தது.

கோரிக்கைகள் வலுப்பெற்று இருந்த காலத்தில், உருவாக்கப்பட்ட இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு இப் பிராந்தியங்களுக்கு அரசியல் யாப்பு அங்கீகாரத்தை வழங்கும் தேவையும் இருந்தது. உள்நாட்டுப் போரில் வலதுசாரி சக்திகள் வெற்றி பெற்றன. பிராங்கோவின் சர்வாதிகார ஆட்சி ஸ்பெயினில் நிலை பெற்றது. இதனால் தேசிய இனங்களின் சுயாட்சி அபிலாசைகள் சிதறடிக்கப்பட்டன. லூலிஸ் மொரினா (Luis Moreno) குறிப்பிட்டது போல் இனத்துவ பண்பாட்டுப் பன்மைத்துவத்தை பிராந்திய நிலையில் அழிப்பதற்கு அரசு தீவிரமாக முயற்சித்தது. இதற்கு பண்பாட்டுத் தரப்படுத்தல் ஒரு கருவியாகக் கையாளப்பட்டது. பிராங்கோவின் ஆட்சியின் உத்தியோகக்

கொள்கையான பாசிச கருத்தியல் (Fascist Ideology) ஸ்பானியாவை கடவுளின் சாம்ராஜ்யம் என உயர்த்திப் பேசியது. இந்தக் கருத்தியலுக்கு அதிகாரப்பகிர்வு முறை ஒவ்வாத ஒன்றாக விளங்கியது. பிராங்கோவிற்கு சுயாட்சி என்றால் தனது அதிகாரத்திற்கு அச்சுறுத்தும் விடயம் ஆகியது. அவரது ஆட்சியில் சுயாட்சிக்கான எந்த ஒரு முனைப்பும் பிரிவினைவாதம் எனக் கருதப்படலாயிற்று. தன்னை அதிகாரத்தில் இருத்தியமை தாய் நாட்டின் புனிதமான ஒற்றுமையின் அடித்தளத்தை இட்டுள்ளது என்ற கருத்தை பிராங்கோ பிரகடனம் செய்தார். பிராந்தியவாதம் இந்த ஒற்றுமையை குலைத்துவிடும், நாட்டை இந்த ஆபத்திலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் என அவர் கருதினார். ஸ்பானியாவின் தேசிய இனங்களின் உள்ளார்ந்த பண்பாட்டு விழுமியங்களிற்குத் தீங்கிழைக்கும் வகையிலான தேசிய ஐக்கியம் என்ற கருத்து ஒரு இறுக்கமான தீவிரக் கொள்கையாக மாறியது என்று மொரினோ கூறி இருப்பது பொருத்த முடையது.

தேசிய ஐக்கியத்தை கட்டி எழுப்புதல் என்ற பெயரில் பிராங்கோ நடைமுறைப்படுத்திய மாதிரி ஸ்பானியாவின் சிறுபான்மையினரையும் பிராந்திய தேசியங்களையும் அடக்கி ஒடுக்குவதாகவே அமைந்தது. கஸ்ரீலியன் ஸ்பானிய மொழியல்லாத பிற மொழிகளில் நூல்கள், பத்திரிகைகள் வெளியிடுவதை பிராங்கோ ஆட்சி தடை செய்தது. சுயாட்சியை இலட்சியமாகக் கொண்ட

தேசியவாத உணர்வு பலமிக்கதாக இருந்த இன்னொரு பிராந்தியம் ஹலிசியா ஆகும். அப்பகுதி மக்கள் சுயாட்சியைக் கோரினர். அக்கோரிக்கைக்குப் பலமான ஆதரவு அங்கு இருந்தது. ஹலிசியாவில் விவசாயமும் மீன்பிடியும் பிரதான தொழில்களாக இருந்தன. ஸ்பானியாவின் கைத்தொழில் பிரதேசங்களுக்கு ஹலிசியா மூலப் பொருட்களை வழங்கி வந்தது.

நிறுவனங்களும் தடை செய்யப்பட்டன. பிராங்கோவின் ஐக்கியத்தை கட்டி எழுப்பும் கொள்கையின் முக்கிய அம்சங்களாக இவை அமைந்தன. கற்றலன் பஸ்க் ஹலிசியன் முதலிய சிறுபான்மை மொழிகளின் உபயோகம் தடை செய்யப்பட்டது. அவை புறக்கணிப்புக்குள்ளாகின. பிராந்தியங்களின் நிர்வாகமும் மத்தியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டது. பிராந்தியங்களின் மொழிகள் பண்பாட்டு மரபுகள் என்பவற்றையும் சுயாட்சி நிறுவனங்களையும் ஏனைய இனத்துவ அடையாளங்களையும் பிராங்கோ ஆட்சி திட்டமிட்டு அழித்து வந்தது. இதனால் பிராந்தியவாதிகள் சுயாட்சி என்னும் தமது இலக்கை அடைவதற்கான உறுதியுடன் தளராது போராடினர். கஸ்ரீலியன் அல்லாத பண்பாடுகளை அழிப்பதில் பிராங்கோவின் கொள்கைகள் வெளிப்படுத்திய தீவிரம் எதிர்பாராத எதிர் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. முன்னர் சுயாட்சியில் விருப்பம் அற்றனவாக இருந்த பிரதேசங்களிலும் சுயாட்சிக்கான உணர்வுகள் கிளர்ந்தன.

உதாரணமாக 1970களில் முற்பகுதியில் கனறி மற்றும் ப்லேரிக் தீவுகளிலும் (Canary and Balearic Islands) அஸ்ரூரியா (Asturias) எகஸ்ரிமதுரா ((Extremadura) போன்ற இடங்களிலும் சுயாட்சிக்கு தீவிர முனைவுகள் எதனையும் காண முடியவில்லை. ஆயினும் பிற்காலத்தில் இப் பகுதிகளில் இருந்தும் சுயாட்சிக்கான கோரிக்கைகள் எழுந்தன.

அரசியல் யாப்பு தொடர்பான உடன்பாடு எட்டப்பட்டதும் பஸ்க் பகுதி கற்றலோனியா ஹலிசியா என்ற மூன்று வரலாற்றுத் தேசிய இனங்களும் சுயாட்சிச் சமூகங்களாக தம்மை ஆக்கிக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளை ஆர்வத்துடன் முன்னெடுத்தன. 1983 ஆம் ஆண்டளவில் சுயாட்சிக்கு தகுதியுடையன என கருதப்பட்ட சமூகங்களும் பிராந்தியங்களும் தமக்குரிய நியதிச் சட்டத்தை தயாரித்தளித்தன. இதன் பயனாக தீவிரமான அளவுக்கு மத்தியப்படுத்தலை கொண்டிருந்த ஸ்பானியா மிக விரிந்த அளவிலான அதிகாரங்கள் பிராந்திய

மட்டத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட ஒரு நாடாக மாறியது. மொத்தம் 19 சுயாட்சி அலகுகள் உருவாகின. இவற்றுள் மொராக்கோவின் வட கடற்கரையோத்தில் அமைந்துள்ள இரண்டு சுயாட்சி நகரங்களும் அடங்கும். புதிய அரசியல் யாப்பின் படி முன்னர் தீவிரமான அளவில் மத்திய படுத்தப்பட்ட ஆட்சி முறையைக் கொண்டிருந்த ஸ்பானியா மிக விரிந்த அளவில் அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட்ட ஆட்சி அமைப்புடைய நாடாக மாற்றமுற்றது.

ஸ்பானியாவின் நவீன வரலாற்றில் இதுவோர் திருப்புமுனையாகும். ஸ்பானியா பண்பாட்டுப் பன்மைத்துவம் உடைய நாடு என்ற யதார்த்த உண்மை அதன் அரசியல் யாப்பில் பிரதிபலிக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்களால் முக்கியமாக பாசிச பிராங்கோவின் ஆட்சியினால் மிருகத்தனமான முறையில் சுயாட்சிக்கான கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டு மக்கள் மீது அடக்குமுறை பிரயோகிக்கப்பட்டது. சுயாட்சிக்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டதோடு பிராந்தியங்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களை அழித்தொழிக்கும் நடவடிக்கைகளும் உத்தியோக ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. நாடு தழுவிய கஸ்ரீலிய ஸ்பானியா அடையாளத்தை உருவாக்குவதே அரசின் திட்டமாக இருந்தது. இதன் விளைவாக இனத்துவ அடிப்படையில் எதிர்ப்புக்கள் கிளர்ந்தன. இடதுசாரிகள் பஸ்க் தேசியவாதிகள் வன்முறையான பிரிவினைவாத கிளர்ச்சியில் இறங்கினர்.

இவற்றை சாட்டாக வைத்து ஆட்சியாளர்கள் முழு நாட்டிற்குமே ஜனநாயக உரிமைகளை மறுத்தனர். ஸ்பானியாவில் ஜனநாயகம் தோன்றிய போது 1978 அரசியல் யாப்பின் கீழ் அதிகார பகிர்வும் இணைந்து கொண்டது. ஸ்பானியாவின் வெவ்வேறு சமூகங்களின் வரலாறும் வளர்ச்சியும் பண்பாட்டு உணர்வுகளும் வேறுபட்டனவாக இருந்தன. இந்த வேறுபாடுகளை கருத்தில் கொண்டு சுயாட்சி அலகுகளுக்கு இடையில் அதிகார பகிர்வில் வேறுபாடுகள் இருந்தன. அசமத்துவமான அதிகார பகிர்வு ஏற்றதொரு முறையாக அமைந்தது.

அசமத்துவச் சுயாட்சி சமூக முறைமை

அரசியல் யாப்பை வரைவதற்கான சபையில் கருத்து வேறுபாடுகள் பல எழுந்தன. உணர்வுகளை தூண்டக்கூடியதான பிராந்திய சுயாட்சி என்ற விடயமே இக்கருத்து வேறுபாடுகள் யாவற்றிலும் முதன்மையானது. பஸ்க், கற்றலன், ஹலீசியா ஆகிய தேசிய இனங்கள் மொழியிலும் பண்பாட்டிலும் நாட்டின் பிறபகுதியினரை விட வேறுபட்டதாய் இருந்தன. அது மட்டுமன்றி அவை கடந்த காலத்தில் சுயாட்சி உடைய சுதந்திரமான சமூகங்களாகச் செயற்பட்டன. ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகளாக தொடர்ந்த பிராங்கோவின் மத்திய படுத்தப்பட்ட சர்வாதிகார ஆட்சியினால் மக்களின் சுயாட்சிக்கான அபிவிருத்திகளை மழுங்கடிக்க முடியவில்லை. பிராந்தியங்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்ற விருப்பு நீண்ட காலமாக அம்மக்களின் மனங்களில் பதிந்திருந்தது. ஸ்பானியாவின் தேசிய இனங்களிற்கும் பிராந்தியங்களுக்கும் ஏதாவது வகையில் சுயாட்சிக்கான வழிமுறைகளை அரசியல் யாப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்ற கருத்து யாப்பினை வரைந்த குழுவின் பெரும்பான்மை உறுப்பினரின் ஏற்புடைமையைப் பெற்றிருந்தது. ஆயினும் அவர்களிடம் எவ்வகையான அதிகாரப் பகிர்வு மாதிரியைச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றி தெளிவான சிந்தனையையோ, திட்டமோ இருக்கவில்லை. அத்தோடு பிளவுபடுத்தப்படாத ஐக்கிய ஸ்பானியா என்பதனை ஓர் இலட்சியமாக கொள்ள வேண்டிய தேவையும் அவர்களுக்கு இருந்தது. தாயகம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதோடு தேசிய இனங்களினதும் பிராந்தியங்களினதும் சுயாட்சிக்கான உரிமையை ஏற்படுத்தி அங்கீகரித்தல் என்ற கொள்கையைப் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் கொண்டிருந்தனர். ஒரே ஒரு தேசிய இனமே உள்ளது. அத்தேசிய இனம் ஸ்பானியர்கள் என்று கூறும் அதே வேளை, ஏனைய தேசிய இனங்களினதும், பிராந்தியங்களினதும் சுயாட்சியை பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற உறுதியும் அவர்களிடம் காணப்பட்டது.

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் சில தேசிய இனங்கள் குறிப்பாக பஸ்க், கற்றலன் என்ற இரண்டும் சுயாட்சிக்கான கோரிக்கையில் தீவிரம் காட்டின. இவ்விரு பகுதிகளிலும் பிராந்திய சுயாட்சி இயக்கங்கள் பலமாக இருந்தன. பஸ்க் பகுதியின் இடதுசாரிகள் பிரிவினைவாதத்தையும் தனியான நாட்டை அமைப்பதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயற்பட்டனர். ஏனைய தேசிய இனங்களும் பிராந்திய குழுக்களும் இவை போன்று தீவிரம் காட்டாத போதும் வெவ்வேறு மட்டங்களிலான அதிகாரப் பகிர்வைக் கோரின. பஸ்க், கற்றலன், ஹலீசியா ஆகிய மூன்று பகுதிகளுக்கும் சுயாட்சியை வழங்குவதே ஆரம்பத்தில் நோக்கமாக இருந்தது. ஏனெனில் இம்மூன்று பகுதிகளினதும் சுயாட்சிக்கான

உரிமை ஏலவே ஏற்பட்டிருந்தது. ஏனைய பகுதிகளுக்கு குறைந்தளவு அதிகாரப் பகிர்வை நிர்வாகப் பரவலாக்கம் மூலம் வழங்கலாம் எனக் கருதப்பட்டது. ஆகையால் வரலாற்று தேசிய இனங்கள், பிற சமூகங்கள் என்ற வகைப்பாடு பிராந்திய சுயாட்சியின் அளவைத் தீர்மானிப்பதற்கான அளவு கோலாகக் கருதப்பட்டது. பன்முகப்பட்டதும் உணர்வுகளைத் தூண்டக் கூடியதுமான இச்சிக்கலான விடயங்களை அரசியல் யாப்பில் வெளிப்படுத்துவது எப்படி என்ற குழப்பம் இருந்து வந்தது. சுயாட்சி சமூக முறை (System of Autonomous Communities) என்ற கருத்து இதற்கோர் தீர்வாக அமைந்தது.

சமஷ்டி முறைகளின் அங்கங்களான அலகுகளிற்கு ஒப்பானவையான அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளைக் கொண்டவையே ஸ்பானியாவின் சுயாட்சிச் சமூகங்கள் ஆகும். இவற்றின் கட்டமைப்புகள் சட்டங்களை இயற்றவும் அவற்றை நிறைவேற்றவும் துணை செய்வன. மத்திய அரசில் உள்ள கட்டமைப்புகளை இவை ஒத்தவை. பின்வரும் அடிப்படை அமைப்புகள் ஒவ்வொரு சுயாட்சி சமூகங்களிலும் இருக்கும்.

- அ) விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறையில் தெரிவு செய்யப்பட்ட சட்டசபை
- ஆ) நிறைவேற்று அதிகாரத்தையும் நிர்வாக அதிகாரத்தையும் கொண்ட ஆட்சி சபை (Governing Council)
- இ) அரசரால் நியமிக்கப்பட்ட, தெரிவுசெய்யப்பட்ட தலைவர் ஒருவர் தலைமை வகிப்பார்

ஆட்சி சபை சட்டசபைக்குப் பொறுப்புக் கூறுவதாக இருக்கும். அரசியல் யாப்பு மேற்குறித்த கட்டமைப்புகளுக்கு உரிய அதிகாரங்களையும் பொறுப்புகளையும் வகுத்துரைத்துள்ளது. ஒவ்வொரு சமூகமும் பின்வரும் மூன்று விடயங்களை தெளிவாக குறிப்பிடும் நியதிச்சட்டத்தை வரைந்து பாராளுமன்றத்திற்குச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

- 1) சமூகத்தின் பெயர்: இப்பெயர் சமூகத்தின் வரலாற்று அடையாளத்தை (Historical Identity) தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவதாக இருக்கும்.
- 2) அச்சமூகத்தின் புவியியல் எல்லைகள் எவை எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்.
- 3) அரசியல் யாப்புக்கு அமைவாக அச்சமூகத்திற்குரிய இயலுமைகள் (Competencies) எவை எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்.

இவ்வாறு வரைந்து சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆவணம் சுயாட்சி நியதிசட்டம் (Statue of Autonomy) எனப் பெயர் பெறும். இது பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதும் சட்டமாகும்.

இந்நியதிச் சட்டம்,

- அ) ஒவ்வொரு சுயாட்சிச் சமூகத்தினதும் நியம விதிகளாக இருக்கும்.
ஆ) இவற்றை அரசு (ஸ்பெயின்) அங்கீகரிப்பதோடு தனது நிதி முறையினதும் சட்ட ஒழுங்கினதும் அங்கமாக இவற்றை மதித்து பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

அரசியல் யாப்பில் மத்திய அரசுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் (Reserved Powers) குறிப்பிட்டுள்ளன. இவ்வாறான ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் அல்லாத பிற அதிகாரங்களை முழுவதுமாகவோ, பகுதியாகவோ தேர்ந்தெடுத்து தமக்குரிய அதிகாரங்களாக நியதிச்சட்ட வரைவில் குறிப்பிடல் வேண்டும். மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 149 (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு இவ் உறுப்புரையில் 32 விடயங்கள் அரசின் இயலுமைகள் (Competencies) எனப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு இயலுமைகள் என குறிப்பிட்ட அதிகாரங்கள் அரசின் துணை அதிகாரங்கள் (Optional Powers) எனவும் மத்திய அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள், பிறவற்றுக்குரியதல்லாத தனித்த அதிகாரங்கள் (Exclusive Powers) என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை பின்வரும் பிரதான விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன.

- 1) குடிவரவு
- 2) சர்வதேச உறவுகள்
- 3) பாதுகாப்பு
- 4) நீதி நிர்வாகம்
- 5) சுங்கமும் தீர்வைகளும்
- 6) வெளிநாட்டு வர்த்தகம்
- 7) நாணய முறை
- 8) நிலுவைகளும் அளவைகளும்
- 9) விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி வளர்ச்சியும்
- 10) இயைபாக்கம்
- 11) சமூக பாதுகாப்பு
- 12) கடல் மீன் பிடிப்பு
- 13) கப்பல் போக்குவரத்து (பொது)
- 14) துறைமுகங்களும் விமான நிலையங்களும்
- 15) தபால் சேவையும் தொலைத்தொடர்பும்,
- 16) சூழல் பாதுகாப்பு
- 17) பொது வேலைகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிராந்தியங்களுடன் தொடர்பு பட்டவை
- 18) கல்வித்துறை பட்டங்கள் வழங்குதலை தரப்படுத்தலும் ஒழுங்கமைத்தலும் 19)
- 19) ஸ்பானியாவின் பண்பாட்டு வரலாற்றுச் சின்னங்கள்

சூழலியல் கொள்கை, பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, பிற ஊடகங்கள், நீர்வளம், சமூக பாதுகாப்பு

என்பன சுயாட்சி

சமூகங்களுடன் இணைந்தும் பகிர்ந்தும் பிரயோகிக்கப்படும் அதிகாரங்களாகும்.

உறுப்புரை 148 சுயாட்சிச் சமூகங்களின் இயலுமைகளாக 22 விடயங்களை நிரைப்படுத்தியுள்ளது. இதனுள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இயலுமைகளில் சில வருமாறு:

பொது வேலைகள்

ரயில் போக்குவரத்து நெடுஞ்சாலைப் போக்குவரத்து - (பிராந்தியங்களுக்குரியவை) வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாத துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்கள் விவசாயமும் கால்நடை வளர்ப்பும் காடுகளும் வனப் பகுதிகளும் பிராந்தியத்துக்குரிய நீர் வளங்கள், கால்வாய் திட்டங்கள் உள்ளக மீன்பிடி கைவினைத் தொழில்கள் சமூகங்களின் நினைவுச் சின்னங்கள் பண்பாட்டு வளர்ச்சி சுற்றுலாத்துறை சமூக உதவி, சுகாதாரமும் உடல் நலனும்.

பிராந்தியங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்கள் தேசிய கொள்கைகளுக்கு உட்பட்டவையாகும். உதாரணமாக விவசாயமும் கால்நடை வளர்ப்பும் என்ற விடயம் பொதுவான பொருளாதாரத் திட்டமிடலுக்கு அமைவானதாக இருக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியை முன்னேற்றுதல் பற்றி சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்கு உள்ள இயலுமை தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கை நோக்கங்களிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கும். நிரலில் இறுதியாக குறிப்பிட்ட விடயமாக சுயாட்சிச் சமூகங்களின் மேற்பார்வையிலும் பாதுகாப்பிலும் உள்ள கட்டிடங்கள், அலுவலகங்கள் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அரசின் சட்டத்திற்கு அமைவாக உள்ளூர் பொலிஸ் சேவையினை ஒருங்கிணைத்தலும் ஏனைய அதிகாரங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் அரசியல் யாப்பு சுயாட்சி சமூகங்களுக்கு நீதி அதிகாரங்கள் எதனையும் குறித்துரைக்கவில்லை.

அரசியல் யாப்பில் குறிப்பிட்ட சுயாட்சி சமூகங்களின் இயலுமைகள் யாவற்றையும் தமக்குரியதாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; அல்லது அவற்றின் ஒரு பகுதியினை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இக்காரணத்தினால் சுயாட்சி சமூகங்களிடையே அதிகாரப் பகிர்வில் பெரும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஐந்து வருடங்கள் சென்ற பின் ஒரு சுயாட்சிச் சமூகம் தன் சுயாட்சி நியதிச் சட்டத்தை மாற்றியமைத்துக்

கொள்ளலாம். இத்தகைய திருத்தங்களை செய்வதற்கு இடமளிக்கப்பட்டுள்ளமை அசமத்துவ அதிகாரப் பகிர்வை அதிகரிப்பதற்கு காரணமாக அமைகிறது. ஏனெனில் கொள்கை அளவில் வெவ்வேறு சுயாட்சி சமூகங்கள் தத்தமது சுயாட்சி நியதிச் சட்டங்களை வெவ்வேறு வகையில் திருத்திக் கொள்ளலாம்.

1979 ற்கும் 1983 ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எல்லா பிராந்தியங்களும் சுயாட்சி சமூகங்களாக ஆக்கப்பட்டன. மொரக்கோவின் வடபகுதியில் உள்ள நகரங்களான Ceuta, Melilla என்ற இரு நகரங்களும் தமது சுயாட்சி நியதி சட்டங்களை இயற்றியதுடன் இச்செயல் முறை முற்றுப்பெற்றது. சுயாட்சிக்காக எந்த அடிப்படையில் ஒரு சுயாட்சி பிராந்தியம் தகுதிப் பெறுகிறது என்ற அளவுகோலும் பிராந்தியங்களிடையே வேறுபடுகின்றது. கற்றலோனியா, பஸ்க், ஹலிசியா என்ற மூன்று பிராந்தியங்களும் சுயாட்சி அந்தஸ்தை விரைவு வழியில் (Fast Track or Rapid Route) பெற்றுக் கொண்டன. இவை வரலாற்று தேசிய இனங்களாகவும் இரண்டாவது குடியரசின் போது அந்த அந்தஸ்தை பெற்றவையாதலாலும் விரைவு வழியிலும் சுயாட்சியை நோக்கிச் சென்றன. அண்டலூசியா மேற்குறித்த மூன்றினையும் போன்று வரலாற்றுத் தேசியமாக இருக்கவில்லை. ஆயினும் அப்பிராந்தியம் சுயாட்சிக்கான உரிமையை வேறுபடுத்துவதி தானே பெற்றுக் கொண்டது. அண்டலூசியாவில் இலட்சக் கணக்கான மக்கள் வீதியில் இறங்கி ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். தம் பிராந்தியத்திற்கு சுயாட்சி வேண்டும் என வலியுறுத்தினர். இதனால் அண்டலூசியாகவும் வரலாற்று தேசிய இனங்களைப் போன்று விரைவு வழியில் சுயாட்சியை பெற்றது (உறுப்புரை 143). மத்திய தரைக் கடலில் ஒரு தீவு கூட்டமும் அத்திலாந்திக் கடலில் இன்னொரு தீவுக் கூட்டமும் சுயாட்சி அந்தஸ்தை பெற்றன. இவை தீவுப் பகுதிகள் (Insular Territories) எனப்பட்டன. இவை ஸ்பானியாவுடன் நில தொடர்ச்சியுடையன அல்ல என்பதாகும். மட்றிற் நகரமும் சுயாட்சி அந்தஸ்தை பெற்றது. ஒரு மாகாணம் என்றோ அல்லது தேசிய இனம் என்றோ வரையறுக்கக் கூடியது அல்லவாயினும் கலரில் பிராந்தியத்தின் பகுதியாக இருந்த மட்றிற் நகரத்திற்கும் சுயாட்சி வழங்கப்பட்டது.

உறுப்புரை 137 பிராந்திய மட்டத்தில் சுயாட்சி சமூகங்கள் தாமாக உருவாக்கப்படலாம் என்று கூறுகிறது. இது அதிகாரப் பகிர்வு முறையின் நெகிழ்ச்சி தன்மையைக் காட்டுகிறது. ஒரு தேசிய இனமோ அல்லது பிராந்தியமோ தன்னை சுயாட்சி சமூகமாக ஆக்கிக் கொள்வதும் அவ்வாறு ஆக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல் விடுவதும் அதன் சொந்த முடிவே ஆகும் என்பதை இது குறிப்பிடுகிறது. சுயாட்சியைப்

பெறுவது சுயாதீனமான சுயவிருப்பு படியான ஒரு விடயம் என்பதே ஸ்பெயின் அரசியல் யாப்பின் முக்கிய அம்சம், சுயாட்சி நிணிக்கப்படுவது அல்ல. மாகாணங்களும் தீவகப்பகுதிகளும் தத்தமது வரலாறு, பண்பாடு, பொருளாதாரம் ஆகிய தனித்துவ இயல்புகளின் படி தமக்கு சுயாட்சி வேண்டுமா ? இல்லையா என்பதை தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம். இந்த அடிப்படையில் ஸ்பானிய அதிகாரப் பகிர்வு முறையின் கீழ் பல சுயாட்சி அலகுகள் இருக்கும். ஒரு பகுதி மக்கள் தமக்கு சுயாட்சி அலகு தேவையில்லை எனக் கருதலாம். அது பற்றிய தீர்மானத்தை எடுக்க வேண்டியவர்கள் அம் மக்களேயாவர். இவ்வாறு எத்தகைய சுயாட்சி என்பதை அலகுகள் முடிவு செய்வதால் அலகுகளுக்கிடையே அதிகாரப் பகிர்வில் சமத்துவமின்மை இருக்கும். மேலும் அரசியல் யாப்பு வரலாற்று தேசிய இனங்கள் வரலாற்று தேசிய இனங்கள் அல்லாதவை என்ற பிரிப்பை செய்திருப்பதும் சமத்துவமின்மைக்கு காரணமாகியுள்ளது. பஸ்க், கற்றலோனியா, ஹலிசியா என்ற மூன்றுமே விரைவுப் பாதையால் சுயாட்சியை நோக்கிச் செல்ல முடிந்தது. ஏனையவை வேகம் குறைந்த பாதையில் சென்றன. நகர, மாகாண அரசாங்கங்கள் முதலில் சுயாட்சி நியதிச் சட்டத்தை ஆக்க வேண்டும். இறுதியில் பாராளுமன்றம் அதனை அங்கீகரிக்க வேண்டும். வரலாற்று தேசிய இனங்களின் சுயாட்சி அதிகாரங்கள் மற்றயவற்றை விட அளவில் கூடியதாக இருக்கும்.

சுயாட்சியை பெறுவதற்குச் சென்ற பாதையும், சுயாட்சியின் அளவும் அலகுக்களிக்கிடையே வேறுபட்டனவாக இருந்ததால் சமத்துவமின்மை ஏற்பட்டது. வட மொரக்கோவின் குயுரா (Ceuta), மெலிலா (Melilla)) என்பவை சுயாட்சி நகரங்களாகின. அத்தகைய அந்தஸ்து சுயாட்சி சமூகம் முனிசிபல் சபை என்ற இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தது. அவை சாதாரண சுயாட்சி சமூகங்கள் போன்று சட்டங்களை இயற்ற முடியாது. அவை பிரமாணங்களை மட்டுமே இயற்றிச் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தலாம். இவ்வகையில் பிற முனிசிபல் சபைகளை விட தம் அலுவல்களை ஒழுங்கமைப்பதில் கூடிய அதிகாரங்களை உடையவை.

வரலாற்றுத் தேசிய இனங்களின் சுயாட்சி சமூகங்கள் பிறவற்றை விடக் கூடிய அதிகாரங்களைக் கொண்டவை. உதாரணமாக அவற்றின் தலைவர் தமது அலகின் தேர்தல் எப்போது நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதை ஒரு தேர்தல் நடந்து நாலாண்டுகள் கடந்த பின் எவ்வேளையிலும் தேர்தலுக்கு உத்தரவிடலாம் என்று கட்டுப்பாட்டுக்கு அமைய தீர்மானிக்கலாம். ஏனைய சுயாட்சி அலகுகளின் தலைவர்களுக்கு இவ்வித அதிகாரம்

இல்லை. பஸ்க், நவரே (Navarre), கற்றலோனிய என்பனவற்றிற்கு முழுமையான பொலிஸ் அதிகாரங்கள் உள்ளன.

அண்டலூசியாவிற்கும் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஆயினும் சில மட்டுப்பாடுகள் அதற்கு உள்ளன. பஸ்க், நவரே ஆகிய இரு பகுதிக்களுக்கும் வருமான வரிகளை அளவிடும் அதிகாரம் இருந்தது. இந்த உரிமையை இப்பகுதியின் மரபு வழி ஆட்சியாளர்கள் கடந்த காலத்தில் அனுபவித்து வந்தனர் என்பதால் இவ்வதிகாரம் இவற்றுக்கு கிடைத்து. வருமான வரி தொடர்பான இவ்வொழுங்கு விசேட நடப்பு முறை எனப்பட்டது. இவ்வாறு அறவிடும் வரி வருமானத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட விதாசாரத்தை பஸ்க், நவரே என்பன மத்திய அரசு இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளும் சேவைகளுக்கான செலவாகக் கொடுக்க வேண்டி இருந்தது. சுயாட்சி சமூகங்கள் நிறுவப்பட்ட பின்னர் பாராளுமன்றம் அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 150 (1) க்கு அமைவாக மேலதிக அதிகாரங்களை வழங்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் பாராளுமன்றம் வழங்கும் அதிகாரத்தாலும் சுயாட்சி சமூகங்களிடையே அதிகாரப் பகிர்வில் சமத்துவமின்மை ஏற்படுகின்றது. அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 150 இன் உப பிரிவு 2 இன் கீழ் பாராளுமன்றத்திற்கு சட்டம் இயற்றுவதன் மூலம் அதிகாரங்கள் சிலவற்றை சுயாட்சி சமூகங்களுக்கு மாற்றவும் கையளிக்கவும் முடியும். இப்பிரிவின் கீழ் நன்மை பெறுதல் ஒரு சில சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்கே சாத்தியமானது. தேசியக் கட்சிகளுக்கும் பிராந்திய கட்சிகளுக்கும் இடையே தொடர்புகள் வலுப்படுத்தப்பட்ட போது இப்பிரிவின் கீழான அதிகார மாற்றங்களும் கையளிப்பும் ஸ்பானிய அதிகாரப் பகிர்வு முறையில் செயற்படத் தொடங்கியுள்ளது.

ஸ்பெயின் சுயாட்சி சமூகங்கள்

சுயாட்சி சமூகங்களுக்குரியதான இயலுமைகளும் சுயாட்சி அதிகாரங்களும் ஒருங்கே அட்டவணைப்படுத்தப்படும் நிரல் அரசியல் யாப்பில் இல்லை. ஸ்பெயினில் உள்ள அதிகார பகிர்வு நிறைவானதொரு முறையாகும். அத்தோடு அது நெகிழ்ச்சியடையதும் ஆகும். சமூகங்களின் அதிகாரங்கள் காலத்திற்கு காலம் மாற்றிக் கொண்டே இருக்கும். இதற்கு இரு காரணங்கள் உள்ளன. சுயாட்சி சமூகங்களின் சுய முனைவினால் அதிகாரங்கள் அதிகரிக்கப்பட முடியும். பாராளுமன்றத்தால் சட்டம் இயற்றப்படுவதன் மூலமும் அதிகாரத்தை மாற்றவும் கையளிக்கவும் முடியும். இதனாலும் வெவ்வேறு சுயாட்சி

சமூகங்களின் அதிகாரங்கள் அளவில் வேறுபடுகின்றன. தொடக்கத்தில் வரலாற்று தேசிய இனங்களின் சுயாட்சி சமூகங்களுக்கும் பிறவற்றிற்கும் இடையே வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. இப்போது வரலாற்றுத் தேசிய இனங்கள் அல்லாத பிற சமூகங்களுக்கும் அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதால் இவ்விரு பிரிவுகளுக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் குறைந்துள்ளன.

குறிப்பு :

பேராசிரியர் ரஞ்சித் அமரசிங்க : இக்கட்டுரை ஆசிரியர் ரஞ்சித் அமரசிங்க பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறையின் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவும் (1998 - 2008), கலைப்பிரிவின் பீடாதிபதியாகவும் (2003 - 2006) பணியாற்றினார். இலங்கையின் இன முரண்பாடுகள் அதிகாரப் பகிர்வு, சமாதான உடன்படிக்கைகள், இடதுசாரி அரசியல் என்பன தொடர்பான ஆய்வு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். இலங்கையின் றொட்ஸ்ரிய இயக்கத்தின் வரலாறு பற்றியதான புரட்சிகர இலட்சியவாதமும் பாராளுமன்ற அரசியலும் : இலங்கையின் றொட்ஸ்ரிய இயக்கம் பற்றிய ஓர் ஆய்வு (Revolutionary Idealism and Parliamentary Politics: A Study of Trotskyism in Sri Lanka - 1998 - ISBN : 9559102250) என்னும் வெளியீடு இவரது குறிப்பிடத்தகுந்த ஆய்வு நூலாகும். 2014ஆம் ஆண்டு இவர் காலமான போது இவரின் மாணவரும் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் பேராசிரியருமான லக்ஷி பிப்ரணாண்டோ “கல்வி என்பது மேல்நோக்கிய சமூக இயக்கத்திற்கான கடவுச் சீட்டல்ல, சமூக சேவைக்குரிய முதன்மையான ஒரு சமூக ஒப்பந்தமாகும் எனும் கோட்பாட்டை அவரது ஆசிரியப் பணியில் பின்பற்றினார்” என்று இவரது தனித்துவமிக்க அர்ப்பணிப்பான சேவை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். Power Sharing International Experience என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பின் இணைப் பதிப்பாசிரியரான இவர், அத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற எட்டாவது அத்தியாயமாக அமையும் கட்டுரையின் ஆசிரியருமாவார். குறித்த அக்கட்டுரையின் தமிழாக்கம் இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கு குறைந்த பட்சம் சமஷ்டி முறையிலான தீர்வொன்றே பொருத்தமானதென்று என ரஞ்சித் அமரசிங்க நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

ஸ்பானியாவில் வரலாற்றுத் தேசிய இனங்களது சுயாட்சியின் 25 ஆவது ஆண்டு நிறைவு 2004 இல் கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது பஸ்க், கற்றலோனியா, ஹலீசியா என்பன தமது அதிகாரப் பகிர்வு அனுபவங்களை மீளாய்வு செய்தன. ஐரோப்பிய சமூகத்துடன் ஸ்பெயின் தன்னை இணைத்துக் கொள்வதற்காக செய்த இசைவினைத் தவிர அதன் அரசியல் யாப்பில் மாற்றங்கள் எதுவும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கவில்லை. சுயாட்சி சமூகங்கள் மத்தியில் அதிருப்தி காணப்படுவது இம் மீளாய்வில் அறியப்பட்டது. தமக்குரிய அதிகாரங்களின் அளவு போதியதாக இல்லை எனவும் மத்திய அரசின் தலையீடுகள் அதிகரித்திருப்பதாலும் திருப்தியின்மை வெளியிடப்பட்டது. அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றம் தீர்ப்புகளை வழங்கும்போது சுயாட்சிச் சமூகங்களை நட்புணர்வுடன் நோக்கவில்லை. அதனிடம் மத்தியவாதம் (Centralism) எனும் பக்கச் சார்பு இருத்தலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. சுருங்கக் கூறின் ஸ்பானிய அரசின் ஒற்றைத் தேசியக் கொள்கைகள் (Mono - National Policies) இம் மீளாய்வுகள் ஊடாக வெளிப்பட்டன. ஸ்பெயின் அதிகாரப் பகிர்வு முறையில் மாற்றம் வேண்டும் எனவும் கோரிக்கைகள் எழுந்தன. வரலாற்றுத் தேசிய இனங்கள் என்று கூறக்கூடிய சுயாட்சி சமூகங்களில் இருந்து மட்டுமல்லாமல் சுயாட்சி கோரிப் போராட்டம் நடத்திய வரலாறு இல்லாத சுயாட்சி சமூகங்களில் இருந்தும் இக்கோரிக்கைகள் எழுந்தன.

ஸ்பானியாவின் இன்றைய அரசியல் யாப்பில் மட்ரிடின் மத்திய அரசுக்கு

முதன்மையான இடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது சுயாதீன சமூகங்கள் தம்மைக் வகைப்படுத்திக் கொள்வதற்குத் தடையாகவுள்ளது. மத்திய அரசு சுயாட்சி அலகுகளின் அலுவல்களில் தலையிடும் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிக்கின்றது. இது அரசியல் யாப்பின் நோக்கங்களுக்கு

முரணானது. முழு நாட்டினதும் பாதுகாப்பு, நாட்டின் நலன்கள் என்பனவற்றிற்கும் பாதமானது. சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்கு அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றத்தின் மீது நம்பிக்கையின்மை ஏற்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு அரசியல் யாப்புக்குக் கூறும் விளக்கங்களையே அந்நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டு மத்திய அரசிற்குச் சாதகமான தீர்ப்புகளை வழங்குவதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது.

அரசியல் யாப்பில் எஞ்சிய அதிகாரங்கள் (residual powers) பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வெளிப்படையான சொற்களில் எடுத்துரைக்கப்படாத அதிகாரங்கள் என இவற்றை விளங்கிக் கொள்ளலாம். இவை சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்கு உரியனவாதல் வரவேற்புக்குரியது. ஆனால் நடைமுறையில் இவை மத்திய அரசாலேயே பிரயோகிக்கப்படுகின்றன.

சுயாட்சி சமூகங்களின் இயக்கம் தொடர்பான பிரச்சனைகள்

ஸ்பெயின் நாட்டின் அரசியல் யாப்பில் சென்றசபை என்னும் இரண்டாவது சபை பிராந்தியங்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக உள்ளது. ஆயினும் அது பெயரளவில் இரண்டாவது சபை என அமைந்தபோதும், பிராந்தியங்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்கான ஆணையைப் பெற்ற ஒரு சபையாக அது உருவாக்கப்பட்டிருக்கப்படவில்லை. அதன் அதிகாரங்கள் குறுகியவை. உறுப்பினர்கள் பிராந்தியங்களோடு பிணைப்பு

உடையவர்களாக இருக்கவில்லை உறுப்பினர்களில் 20% மட்டுமே பிராந்தியங்களின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தனர். பிரதிநிதித்துவத்தில் சமத்துவம் கிடையாது. மத்தியில் உள்ள அதிகாரங்கள் சுயாட்சி சமூகங்களிற்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருந்தும் அவை பங்கேற்பதற்கு வழி செய்யவில்லை. சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்கு மத்திய அரசோடு தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றத்திற்கும், நீதி அதிகாரப் பொதுச் சபைக்கும் (General Council of Judicial Power) உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்வதில் சுயாட்சி சமூகங்களுக்கு பங்கேற்பு இருக்கவில்லை. மத்திய அரசே அவ்விடயத்தில் தீர்மானம் எடுத்தது.

ஸ்பெயின் ஐரோப்பிய யூனியனின் உறுப்பு நாடாக மாறியுள்ளது. இப்பொழுது ஐரோப்பிய யூனியன் மேற்கொள்ளும் முடிவுகள் ஸ்பெயினின் சுயாட்சிப் பிரதேசங்களின் நலன்களை பாதிப்பனவாய் அமைகின்றன. ஆனால் இவ்விடயங்களில் தீர்மானம் எடுக்கும் உரிமை சுயாட்சி சமூகங்களுக்கு இல்லை. குறிப்பாகப் பொருளாதார உறவுகள் தொடர்பான விடயங்களில் சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்கு பாதிப்புகள் ஏற்படுகின்றன. ஸ்பெயினின் குடிவரவு கொள்கை நடைமுறைகளில் முழுமையான அதிகாரம் மத்திய அரசுக்கு உள்ளது. ஆயினும் சுகாதாரம், கல்வி, வீடமைப்பு, நலன்புரிச் சேவைகள் என்பன சுயாட்சி சமூகங்களின் அதிகாரங்களாக உள்ளன. இதனால் குடியேறிகளின் வரவு பற்றி தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் இல்லாத சுயாட்சிச் சமூகங்கள், குடிவரவாளர்களின் நலன்களைக் கவனிக்கும்படி தேவைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு வகையான மீள் மத்தியமயமாக்கல் (ReCentralisation) எனக் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறது.

சுயாதீன சமூகங்களுக்கு போதிய நிறுவனங்கள் இல்லை. அவை தாமதமாகவே சுதந்திரமாக நிதியைத் தேடிக்கொள்ளும் வாய்ப்புகளும் இல்லை. உறுப்புரை 156 சுயாட்சிச் சமூகங்கள் தமது அதிகாரங்களைப் பிரயோகிப்பதற்கு வேண்டிய நிர்வாகத்தை உடையனவாய் இருக்கும் எனக் குறிப்பிடுகிறது. நடைமுறையில் இது பொருளற்றதாக உள்ளது. புள்ளிவிபரங்கள் நடைமுறை எவ்வாறு உள்ளது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

1981 இல் பிராந்திய அரசுகளின் பொதுச் செலவுகள் (Public Expenditure) : 3.096 %.

2002 இல் பிராந்திய அரசுகளின் பொது செலவுகள்: 35.5 %.

மேற்படிப் புள்ளி விபரங்கள் அதிகாரப் பகிர்வுச் செயற்படுத்தப்பட்டதன் பயனாக சுயாட்சிச் சமூகங்களின் பொதுச் செலவுகள் அதிகரித்திருப்பதைக் காட்டுகின்றன. இதே காலத்தில் மத்திய அரசின் பொதுச் செயலவுகள் குறைந்து சென்றதையும் காண முடிகிறது.

- 1981 இல் மத்திய அரசின் பொதுச் செலவுகள்: 87.3 %.
- 2002 இல் மத்திய அரசின் பொதுச் செலவுகள்: 48.7 %.

இப்புள்ளி விபரங்களைக் கொண்டு சுயாட்சி சமூகங்களின் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்துள்ளன எனக் கொள்ள முடியாது. இந்த நிலைக்கு காரணம் வருமானத்தின் பெரும் பகுதியை மத்திய அரசே அறவிட்டுக் கொண்டிருப்பது தான். அரசியல் யாப்பில் நிதிச் சுயாதீனத்திற்கான ஏற்பாடுகள் இருந்த போதும், நடைமுறையில் சுயாதீனச் சமூகங்கள் நிதி விடயத்தில் பெருமளவில் தங்கி இருப்பனவாய் (High Dependency) உள்ளன. 2006ஆம் ஆண்டில் கற்றலோனியாவின் சுயாட்சி நிதிச் சட்டம் (Statute of Autonomy) திருத்தப்பட்டது. அப்போது கற்றலோனியா கூடியளவு நிதி அதிகாரங்களைக் கோரியது. ஏனைய சுயாட்சி பிராந்தியங்களும் கற்றலோனியாவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றின.

அசமத்துவம் குறைதல்

ஸ்பெயினின் அதிகாரப் பகிர்வு தொடங்கி 30 ஆண்டுகள் (1981-2011) முடிந்துவிட்டன. இக்காலத்தின் அனுபவம் ஸ்பெயினின் பிராந்தியச் சமூகங்களில் அசமத்துவம் குறையத் தொடங்கி இருப்பதைக் காட்டுகிறது. வரலாற்றுத் தேசங்களுக்கும் ஏனைய சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்கும் ஆரம்பத்தில் இடைவெளி பெரிதாக இருந்தது. காலப்போக்கில் சுயாட்சி சமூகங்களின் சுயாட்சி அதிகரித்துச் சென்றது. இதனால் 1990 இன் பின்னர் சுயாட்சிச் சமூகங்களிடையே இருந்த சமத்துவம் குறையலாயிற்று. அண்மைக் காலத்தில் சுயாட்சிச் சமூகங்களின் தேசியவாத உணர்வை மழுங்கடிக்கும் நடைமுறைகள் பல மத்திய அரசால் செயற்படுத்தப்பட்டன. இவை அசமத்துவ அதிகாரப் பகிர்வு செயல்முறையை பின்னோக்கி நகர்த்தும் முயற்சி எனக் கண்டிக்கப்பட்டது. சமூகங்களிடையே

அசமத்துவம் குறைக்கப்பட்டிருப்பது நிதர்சனமான உண்மை. ஆயினும் ஸ்பெயினின் அதிகாரப் பகிர்வு முறையில் சிறப்புக் கூறாக இன்றும் அசமத்துவம் முக்கியம் பெற்று விளங்குகிறது.

பஸ்க், நவரே ஆகியன பொருளாதார நிதிச் சுதந்திரம் உடையனவாய் இருந்து வருகின்றன. சுயாட்சி சமூகங்களான கற்றலோனியா, ஹலிசியா, அரசுன், பெலாரிக் தீவுகள், வலன்சியா, பஸ்க் என்பன தத்தம் பகுதிகளுக்குரிய குடிச் சட்டத்தை (Civil Law) நடைமுறையில் வைத்திருக்கின்றன. பஸ்க், கற்றலன், ஹலிசியா என்னும் மூன்று தேசியங்களின் மொழிகள் உத்தியோக மொழிகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் உத்தியோக மொழிகள் (Official Languages) அடிப்படையிலான அசமத்துவம் ஸ்பெயினின் அரசியல் யாப்பினால் உருவாகியுள்ளது.

பஸ்க், கற்றலோனியா, நவரே ஆகிய சுயாட்சிச் சமூகங்கள் தனியான பொலிஸ் சேவையை நடத்துகின்றன. மட்டுப்படுத்திய அளவு அதிகாரமுடைய பொலிஸ் சேவையை அண்டலூசியாவும் நடத்துகின்றது. பிந்திவந்த சுயாட்சிச் சமூகங்களுக்குப் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் வழங்கப்படவில்லை. சுயாட்சிச் சமூகங்களின் தனித்துவ அடையாளங்களை ஏற்று அங்கீகரிக்கும் நெகிழ்வுத் தன்மையும், அரசியற் பண்பாடும் (Political Culture) ஸ்பெயினில் இருப்பதால், அங்கு அசமத்துவம் நிலைத்த ஒரு பண்புக் கூறாக அமைந்துள்ளது. மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுகள் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

பிந்திவந்த சுயாட்சிச் சமூகங்கள் சுயாட்சி நியதிச் சட்டங்களை இயற்றத் தொடங்கியதும், அசமத்துவம் குறைவது எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆயினும் முன்பே தம்மை தாபித்துக் கொண்ட சமூகங்கள் தமது சுயாட்சி அந்தஸ்தையும் உயர்த்திக் கொண்டன. முதலில் தாபித்துக் கொண்ட சுயாட்சி சமூகங்களில் ஒன்றான கற்றலோனியா தனது நியதிச் சட்டத்தை 2005 இல் மறு சீரமைத்து திருத்தம் செய்தது. இத்திருத்திய சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரத்தை மேம்படுத்த அது முயற்சித்தது.

இத்திருத்தத்தின் ஐந்து நோக்கங்கள் வருமாறு:

1. கற்றலோனியாவை ஒரு தேசியம் (Nation) என வரைவிலக்கணப்படுத்தல். அதன் அரசியல் அடையாளத்தையும் தனித்துவத்தையும் வெளிப்படுத்தல்.

2. குடிமக்களின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் வகுத்துரைக்கும் சட்டத்தை இயற்றுதல்.
3. கற்றலோனியாவின் பிரத்தியேக அதிகாரங்களில் மத்திய அரசு தலையிடுவதைத் தடுத்தல்.
4. கற்றலோனியாவின் நீதித் துறையை மறு சீரமைத்தல்.
5. கற்றலோனியா ஐரோப்பிய யூனியன் அலுவல்களில் பங்கேற்பதற்கும், ஸ்பானியாவின் கொள்கை வகுப்பு செயல் முறையில் பங்கேற்பதற்கும் ஏற்ற வழிமுறையை உருவாக்குதல்.

மேற்படி நியதிச் சட்ட முன்மொழிவு கற்றலோனியாப் பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பின்னர் சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய சர்வசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதனைப் பாராளுமன்றமும் சட்டமாக ஏற்றுக் கொண்டது. கற்றலோனியாவின் 2005 நியதிச் சட்ட மாதிரியை ஏனைய சுயாட்சிச் சமூகங்களும் பின்பற்ற ஆரம்பித்தன. ஆயினும் கற்றலோனியாவின் முன்முனைவு அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றத்தில் அரசியல் யாப்புக்கு முரணானது என்ற அடிப்படையில் விசாரணைக்கு விடப்பட்டது. ஒரு முடிவை எடுப்பதற்கு 5 ஆண்டுகள் காலம் கடத்திய பின்னர், அரசியல் யாப்பு நீதிமன்றம் நியதிச் சட்டத்தின் சில பகுதிகளும் பிரிவுகளும் அரசியல் யாப்புக்கு முரணானவை எனத் தீர்ப்பளித்தது. இவ்விடைக்காலத்தில் ஏனைய பல சுயாட்சிச் சமூகங்களும் நியதிச் சட்டத் திருத்தங்களை முன்மொழிந்தன.

முடிவுரை

ஸ்பானியாவின் அதிகாரப் பகிர்வு மாதிரி அசமத்துவத்தை முடிவுறாத ஒரு தொடர் அம்சமாக கொண்டிருக்கும் நிலையை உருவாக்கியுள்ளது எனலாம். அம்மாதிரி அடிப்படையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. புதிய சுயாட்சிச் சமூகங்கள் உருவாகின்றன. முன்னரே தம்மை தாபித்துக் கொண்ட சுயாட்சிச் சமூகங்கள் மேலும் மேலும் அடுத்த படிகளை நோக்கி தம்மை உயர்த்திச் செல்கின்றன. அதிகாரப் பரவலாக்கம் தடைக் கதவுகள் இல்லாத திறந்த பாதையாக இருக்கிறது. பிராந்தியங்களது முன்முனைவுகளாலும் மத்தியின் நடவடிக்கைகளாலும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். ஆதலால் அசமத்துவம்

இன்று எந்த அளவில் இருக்கிறதோ அதனைவிட நாளை அதன் அளவு வேறுபடும்.

ஸ்பானியா தீவிர மத்தியப்படுத்தலுக்குள்ளான ஓர் அரசு ஆகும். மத்தியப்படுத்தல் ஒரு சிறந்த விடயம் என்னும் கருத்து ஸ்பானியாவின் ஆட்சியாளரிடம் இருந்து வந்தது. இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியை உடைய நாட்டில் மத்தியப்படுத்தல் மேலோங்கிய மரபாக இருந்தது. இத்தகைய நிலையில்தான் பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமான தீர்வாக அதிகாரப் பகிர்வு முறைமை தெரிவு செய்யப்பட்டது.

ஸ்பானியாவில் பல சமூகங்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தமக்கு எந்தளவுக்கு சுயாட்சி வேண்டும் என்பதை தாமே தீர்மானித்துக் கொள்ள முடியும். அங்கு மேலிருந்து திணிப்பதாக அதிகாரப் பகிர்வு அமையவில்லை. சில சுயாட்சிச் சமூகங்கள் உயர் அளவிலான சுயாட்சியைக் கோரின. அவ்வாறு அவை கோருவதற்கு சமூக பண்பாட்டு காரணங்களும், புவியியல் காரணங்களும் இருந்தன. சில சமூகங்களில் இது போன்ற சுயாட்சிக்கான வேண்டாவும் எழுச்சியும் இருக்கவில்லை. அத்தகைய சமூகங்கள் குறைந்த அளவு அதிகாரங்களைக் கொண்ட சுயாட்சி முறையைத் தெரிவு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டன. ஸ்பானியாவில் சில இனக்குழுமத் தேசியங்களின் பிராந்தியங்கள் வரலாற்று ரீதியாக சுயாதீனமாகச் செயற்பட்டு வந்தன. இவை தமக்குச் சுயாட்சி வேண்டும் என்று கோரின. வேறு சில சமூகங்களில் இவ்வாறான நிலை இருக்கவில்லை. அவை குறைந்தளவு அதிகாரப் பகிர்வைத் தேர்ந்து கொண்டன. காலப் போக்கில் அவை படிப்படியாக கூடிய அதிகாரப் பகிர்வை நோக்கிச் செல்ல முடியும்.

ஸ்பானியாவில் இனக் குழும அடிப்படையில்லாத புவியியல் பிராந்தியங்களும் இருந்தன. அத்தகைய பிராந்தியங்களும் அதிகாரப் பகிர்வைத் தேர்வு செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டன.

ஸ்பானியாவில் சில சமூகங்கள் சுயாட்சி தமக்கு வேண்டுமென தீவிரமாகப் போராடி வந்தன. வேறு சில சமூகங்களில் சுயாட்சிக்கான அபிலாசை தீவிரமானதாக இருக்கவில்லை. இத்தகைய வேறுபாட்டின்

அடிப்படையில் அதிகாரப் பகிர்வு ஸ்பானியாவில் வேறுபட்ட அளவில் இடம்பெற்று வருகிறது. சில சமூகங்கள் வேகமாகவும் வேறு சில சமூகங்கள் மந்த வேகத்திலும் இந்த இலக்கை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. கடந்த 30 ஆண்டு காலத்தில் (1981-2011) ஸ்பானியாவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட அதிகார பகிர்வு முறையின் அனுபவங்களைக் கூர்மையாகப் பரிசீலித்தல் வேண்டும். இதன் மூலம் இலங்கையர்களாகிய நாம் அரிய அரசியற் பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

குறிப்பு :

POWER SHARING INTERNATIONAL EXPERIENCE - ed. RANJITH AMARASINGHE, JAYAMPATHY WICKREMATNE. எனும் நூலில் இடம்பெற்ற ரஞ்சித் அமரசிங்க அவர்களால் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையின் தழுவலாக்கம். ஆங்கிலக் கட்டுரையின் தலைப்பு: ASYMMETRICAL DEVOLUTION: Understanding The Spanish Experience (pages: 143-168) பேராசிரியர் ரஞ்சித் அமரசிங்க "கல்வி என்பது மேல்நோக்கிய சமூக இயக்கத்திற்கான கடவுச் சீட்டல்ல, சமூகச் சேவைக்குரிய முதன்மையான ஒரு சமூக ஒப்பந்தமாகும் எனும் கோட்பாட்டை அவரது ஆசிரியப் பணியில் பின்பற்றினார்" என்று இவரது தனித்துவமிக்க அர்ப்பணிப்பான சேவை பற்றி இவரின் மாணவரும் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் பேராசிரியருமான லக்ஷ்மி பெர்ணாண்டோ குறிப்பிட்டுள்ளார்.

● கந்தையா
சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வூதியை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மாணிட வி யலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

விபரிப்பாகவும் அமையாமல், கோட்பாட்டு ஆய்வாக விளங்குகின்றது. பல எண்ணக்கருக்களை அறிமுகம் செய்யும் அவர் தமிழ்த் தேசியவாதம் பற்றிய பல தவறான கருத்துக்களை விமர்சனம் செய்யும் வகையில் வரலாற்றை விளக்கிச் செல்கின்றார். இந்தக்கட்டுரை அவரது நூலின் முன்னுரையை அறிமுகம் செய்யும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்கள் தனித்துவமான இனக்குழுமம்

இலங்கைத் தமிழர்கள் தனித்துவமான இனக்குழுமமாக (Ethnic group) நீண்டகாலம் இருந்து வந்தனர் என்ற கருத்தை வில்சன் அவர்கள் முன்னுரையின் தொடக்கத்திலேயே தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார். 19ஆம் நூற்றாண்டில் தேசியவாதம் தோற்றம்

இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம்

பேரா. ஏ. ஜே. வில்சனின் நூல் பற்றிய அறிமுகம்

“Sri Lankan Tamil Nationalism” என்னும் தலைப்பில் ஏ. ஜே. வில்சன் அவர்கள் நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டார். அந்நூலின் முன்னுரையில் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் 19ஆம், 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்ச்சியுற்ற வரலாற்றை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அவரது எடுத்துரைப்பு வெறும் தரவுகளின் தொகுப்பாகவும்

Alfred Jeyaratnam Wilson

Image Source : en.wikipedia.org

பெறுவதற்கு முன்னராகவே இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர் தனித்துவமான இனக்குழுமமாக இருந்து வந்தனர் என்பதை எடுத்துக்கூறுவதன் மூலம் 'தேசியவாதம் திடீரென வானில் இருந்து குதித்த விடயம் அல்ல. அதற்கு இனக்குழுமம் என்ற பெளதிக அடிப்படை இருந்தது' என்பதை அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இவ்வாறு எடுத்துக் காட்டுவது “Ethnic Origins of Nationalism” தேசிய வாதத்தின் இனக்குழுமத் தோற்றமூலங்கள் என்ற கருத்தாக்கத்தை வலியுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. அவர் எடுத்துக் காட்டும் சில வரலாற்று உண்மைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியன.

1833 தொடக்கம் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவ முறை இருந்து வந்ததை மேலே குறிப்பிட்டோம். சட்டசபைக்கு வெவ்வேறு சமுதாயங்களின் பிரதிநிதிகளை ஆளுநரின் விருப்பப்படி நியமிக்கும் இந்த முறையை நீக்கிவிட்டு, தேர்தல் மூலம் பிரதேசவாரியாக பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்து எடுத்தல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் முன்வைக்கப்பட்டது. பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் (Territorial Representation) என்னும் இந்தச் சொல்லாடல் 1908 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாக அமைந்தது.

- 1505இல் இலங்கைக்கு வந்த போர்த்துக்கேயரும், 1660 ஆம் ஆண்டளவில் போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து கரையோர மாகாணங்களை கைப்பற்றித் தமது ஆட்சியை நிறுவிய ஒல்லாந்தரும், தமிழர் வாழ்பகுதிகளான வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களை சிங்களவர் பெரும்பான்மையாக வாழும் பகுதிகளில் இருந்து வேறுபட்ட நிர்வாக அலகாகவும் ஆட்சிப் பகுதியாகவும் நிர்வகித்தனர்.
- பிரித்தானியர் 1815 இல் இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றிய பின்னர் 1833 வரை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களைத் தனித்த அலகாகவே ஆட்சி செய்து வந்தனர். இவ்வாறாகத் தமிழர் இனக்குழுமம் வாழும் பகுதிகளின் தனித்துவம் ஏறக்குறைய மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக (16ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை) பேணப்பட்டது.
- 1833இல் பிரித்தானியர் கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட மத்தியப்படுத்தப்பட்ட (Centralized) நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தினர். ஆயினும் தமிழர் வாழ்பகுதிகளின் தனித்துவமும் தமிழர்களின் தனித்துவ அடையாளமும் இக்காலத்தில் பேணப்பட்டன. 1948 இல் சுதந்திரம் பெறும் காலம் வரை தனித்துவ அடையாளத் தொடர்ச்சி இருந்தது.

பிரித்தானியர்கள் ஆட்சியில் தமிழர்கள்

தமிழர்கள் தாம் ஒரு தனித்த இனக்குழுமத்தினர் என்ற உணர்வுடையவர்களாக இலங்கையில் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களின் இந்த உணர்வு காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் தேசிய உணர்வாகப்

பரிணமித்தது. தமிழர்கள் தமது தனித்துவமான பண்பாட்டையும், தனித்துவமான நாகரிகத்தையும், மொழியையும் உடையவர்கள் என்ற உணர்வுடையவராக வாழ்ந்தனர். அவர்களது வாழ்விடங்கள் அடையாளம் காணக்கூடிய எல்லைகளையுடைய பிராந்தியங்களாக (Territories) நீண்ட காலம் இருந்து வந்தன. பிரித்தானியர் ஆட்சியில் கைக்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் நிர்வாக ஆட்சி முறைகள் தமிழர்களின் இத்தனித்தன்மையை (Separateness) ஏற்றுக் கொள்வதாகவே அமைந்தது.

இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் (COMMUNAL REPRESENTATION)

பிரித்தானிய ஆட்சியின் போது இலங்கை அரசியலில் “இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்” (Communal Representation) என்ற சொற்றொடர் 1833ஆம் ஆண்டில் அறிமுகமாயிற்று. கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவின் சீர்திருத்தங்களின் போது புகுத்தப்பட்ட இந்தச் சொற்றொடர் ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு கழிந்த பின்னர் “இனவாதம்” (Communalism) என்ற இழிவுப் பொருள் தரும் சொல்லாக மாற்றம் பெற்றது. “கொம்பூனிட்டி” என்ற ஆங்கிலச் சொல் “சமுதாயக் குழு” “சமுதாயம்” என்ற பொருள் உடையது. பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் இலங்கையில் பின்வரும் சமுதாயங்கள் (Communities) பிரதான சமுதாயக் குழுக்களாக இருந்து வந்ததைக் கண்டனர்.

- கரைநாட்டுச் சிங்களவர்
- மலைநாட்டின் கண்டிச் சிங்களவர்
- இலங்கைத் தமிழர்
- முஸ்லிம்கள் (1889 இல் இந்தக் குழுவை பிரித்தானியர் தனிக் குழுவாக ஏற்றனர்)

- பறங்கியர் - (இந்தச் சமுதாயக்குழு போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகிய இரு இனத்தவர்களும் உள்ளூர்வாசிகளோடு கலப்புற்றதனால் தோன்றிய இனக்குழுவினராவர்)

1833 இல் பிரித்தானியாவின் ஆளுநருக்கு ஆலோசனை கூறும் வகையில் அமைந்த சட்டசபை (Legislative Council) ஒன்றை அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்தச் சபைக்கு இலங்கையின் பிரதான சமுதாயங்களின் பிரதிநிதிகளை நியமனம் செய்யும் முடிவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. நியமன உறுப்பினர்களைக் கொண்டதும், அதிகாரமற்றதுமான இந்தச் சட்டசபை சிங்களவர்களுக்கோ தமிழர்களுக்கோ எவ்வித ஆட்சி அதிகாரத்தையும் வழங்கவில்லை. இருப்பினும் இனவாரியாக இந்த நியமனங்களை பிரித்தானியர் செய்தனர். அதன் மூலம் பிரித்தானும் சூழ்ச்சி (Divide and Rule) என்ற தந்திரம் தொடக்கம் முதல் செயற்பட்டது என்ற வாதம் இன்று வரை பலரால் முன்வைக்கப்படுகிறது. இந்தத் தவறான வாதம் காலப்போக்கில் தமிழர் என்ற “கொம்யூனிட்டி”யின் நலன்களைப் பற்றி பேசுவதே “இனவாதம்” (Communalism) என்று அடையாளப்படுத்தும் நிலையைத் தோற்றுவித்தது. இலங்கை அரசியல் சொல்லாடலில் “பிரித்தானும் சூழ்ச்சி” “இனவாதம்” ஆகியன விபரீதமான பொருளையும் அர்த்தத்தையும் பெறலாயின.

பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவம்

1833 தொடக்கம் இனவாரிப் பிரதிநிதித்துவமுறை இருந்து வந்ததை மேலே குறிப்பிட்டோம். சட்டசபைக்கு வெவ்வேறு சமுதாயங்களின் பிரதிநிதிகளை ஆளுநரின் விருப்பப்படி நியமிக்கும் இந்த முறையை நீக்கிவிட்டு, தேர்தல் மூலம் பிரதேசவாரியாக பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்து எடுத்தல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் முன்வைக்கப்பட்டது. பிரதேசவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் (Territorial Representation) என்னும் இந்தச் சொல்லாடல் 1908 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாக அமைந்தது. இலங்கையின் சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் என்ற மூன்று இனக் குழுக்களையும் சேர்ந்த, ஆங்கிலம் கற்ற படித்த வர்க்கத் தலைவர்கள் அரசியல் சீர்திருத்தம் வேண்டும் எனக் கூறியதோடு, இனவாரிப்

பிரதிநிதித்துவ முறைக்குப் பதில் தேர்தல்மூலம் பிரதேசவாரியாக சட்டசபைக்குப் பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்யும் முறையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கோரினர்.

சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவம்

சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவம் (Balanced Representation) என்ற கருத்தை 1931க்கு பிற்பட்ட காலத்தில் தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் முன்வைத்தனர். இவ்விரு சிறுபான்மை இனங்களினதும் தலைவர்கள் முன்னர் சிங்கள இனத்தின் தலைவர்களோடு ஒன்றுசேர்ந்து பிரதேசவாரிக் பிரதிநிதித்துவத்தைக் கோரினர் என்பதை மேலே குறிப்பிட்டோம். ஆயினும் 1931இல் சர்வசன வாக்குரிமை நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர் பிரதேசவாரி முறையின் பாதகமான விளைவுகளை தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் உணர்ந்து கொண்டனர். இப்பாதகமான நிலைமையைச் சரி செய்து பிரதிநிதித்துவ முறையில் சமநிலைப்படுத்தல் தேவை எனக் கருதப்பட்டது. இதன் பயனாக இச்சிறுபான்மை இனங்களின் தலைவர்கள் சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவம் என்ற கருத்தை முன்நிறுத்தினர். இதுவே “50 க்கு 50” (Fifty - Fifty) என பொதுச் சொல்லாடலில் வழங்கப்படுவதாயிற்று. சட்டசபையின் 50 வீத ஆசனங்கள் இலங்கையின் அனைத்து சிறுபான்மையினருக்குமாக ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்பதே இந்தக் கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையான உட்கருத்தாகும். சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவம் என்ற கருத்தாக்கம் சிங்களப் பெரும்பான்மை இனத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரான காப்பீடாக அமையும் என ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் கருதினார். “சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவம்” என்ற கருத்தாக்கம், இலங்கை பல்லின இனக்குழுமங்கள் கொண்ட ஒருமைத்துவமுடைய தீவு (A Single MultiEthnic Island Entity) என்ற நோக்கில் அமைந்தது என்றும், சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதன், சேர். பொன்னம்பலம் அருணாசலம் போன்ற தலைவர்களும் இவ்வழியிலேயே இலங்கை பல்லினங்களின் ஒன்றுபட்ட அரசியல் சமூகமாக உருவாவதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தனர் எனவும், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலமும் அவர்களின் வழித் தடத்தலிலேயே பயணித்தார் என்றும் ஏ. ஜே. வில்சன் கருத்துரைக்கிறார்.

அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ்

தமிழர் தேசியஉணர்வுக்கு அரசியல் இயக்கம் என்ற ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அமைப்பு என்ற வடிவத்தை 1944 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பின் ஊடாக ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் உருவாக்கினார். அந்த அமைப்பை உருவாக்கும் காலம் வரை ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகள் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் டொனமூர் சட்டசபையில் தனித்து நின்று தமிழர் நலன்களுக்காக குரல் கொடுத்தும், வாதாடியும் வந்தார். தமிழர் நலனுக்காக மட்டுமன்றி ஏனைய சிறுபான்மையினர் நலனுக்காகவும் அவர் குரல் கொடுத்தார்.

சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்படல்

சட்டவாக்க அதிகாரத்திலும், நிர்வாக அதிகாரத்திலும் சிறுபான்மையினருக்கு கூடிய பங்கேற்பை வழங்கக்கூடிய சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கையை சிங்கள அரசியல் தலைமை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தது. சிங்களத் தலைமையைத் திருப்திப்படுத்தத் தவறினால் ஏற்படக்கூடிய பகைமை உணர்வு தமது வர்த்தக நலன்களையும், இராஜதந்திர நலன்களையும் பாதிக்கும் என்பதை உணர்ந்திருந்த பிரித்தானிய அரசாங்கம், தமிழர் தரப்பின் நியாயமான அபிலாசைகளைக் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. டொனமூர் அரசியல் அமைப்பு செயற்பாடுடையதாய் இருந்த காலகட்டத்தில் (1931 - 1947) அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸின் செயற்பாடுகளும், தமிழ்த் தலைவர்களின் நடவடிக்கைகளும் “இனவாதம்” என நாமம் சூட்டப்பட்டன. உண்மையில் சிங்கள அரசியல் தலைவர்களே இனவாதத்தைப் பேசி, சிறுபான்மையினர் உரிமைகளை மதிக்காமல் நடந்து கொண்டனர். ஆனால் தமிழ்த்தரப்பினரை மட்டும் இனவாதிகள் எனக் கூறி, இழிவாகப் பேசும் போக்கு இந்தக் காலத்தில் உச்சம் பெற்றது. ஒருவர் தாம் சார்ந்திருக்கும் சமுதாயத்தின் நலன்கள் பற்றி பேசுதல் இனவாதம் எனக் கூறப்பட்ட சூழ்நிலையில் டொனமூர் குழுவினரும், சோல்பரி ஆணைக்குழுவினரும், இலங்கையின் இனமுரண்பாடுகளின் தீர்வை நோக்கிய அரசுக் கட்டமைப்பை வடிவமைக்கும் பணியில் தவறிழைத்தனர்.

இணக்க அரசியல்

சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவம் மூலம் தமிழர் நலன்களுக்கான பாதுகாப்பைத் தேடுவதற்கான கடும் முயற்சியில் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் 1947 ஆம் ஆண்டின் பொதுத் தேர்தல் வரை ஈடுபட்டார். பொதுத் தேர்தல் முடிந்த பின்னர், சிங்களப் பெரும்பான்மை அரசு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவ்வரசில் அமைச்சு பதவியை ஏற்றுக் கொண்டார். '50க்கு 50' என்ற சமநிலைப் பிரதிநிதித்துவக் கோரிக்கைக்கு தமிழ்த் தலைவர்கள் சிலர் மட்டுமல்லாமல், பிற சிறுபான்மை இனத் தலைவர்களும் ஆதரவு தராமல் அவரைக் கைவிட்டிருந்தனர். இதனால் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் ஏமாற்றம் அடைந்த நிலையில், டி. எஸ். சேனாநாயக்க தலைமையிலான அரசாங்கத்துக்கு தனது ஆதரவை வழங்கினார். முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட சிங்களவருடன் “ஒத்துணர்வு மிக்க கூட்டுறவு” (Responsive Cooperation) எனத் தமது இணக்க அரசியலுக்கு அவர் விளக்கம் கொடுத்தார். அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் தன்னிச்சையான முடிவால் இரு கூறாகப் பிளவுபட்டது. 1949 ஆம் ஆண்டில் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் தலைமையிலான குழுவினர் “சமஷ்டிக் கட்சி” (Federal Party) என்னும் பெயரில் தனிக் கட்சி ஒன்றை நிறுவினர்.

சமஷ்டிக் கட்சியின் நாடாளுமன்றவாத அரசியல்

சமஷ்டிக் கட்சியின் ஆங்கிலப் பெயரான Federal Party என்பதைத் தமிழில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி (Party for a Ceylon Tamil Government) என்னும் பொருள்தரும் பெயரால் அழைத்தனர். இதன் சுருக்கப் பெயர் “ITAK ஆகும். 1976 இல் தமிழரசுக் கட்சி ஏனைய தமிழ் அரசியல் குழுக்களுடன் இணைந்து, தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி (TULF) என்ற புதிய பெயரில் தன்னை ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டது. 1949 முதல் 1976 வரையான 27 ஆண்டு காலத்தில் சமஷ்டிக் கட்சி என்னும் தமிழ் அரசுக் கட்சி சாத்வீக வழிகளில் தொடர்ச்சியாகப் பல போராட்டங்களை நடத்தியது. இணக்கமான முறையில் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வுகளைக் காண்பதற்கும் இக்கட்சி முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. 1957, 1961, 1965 ஆகிய ஆண்டுகளில் அந்தக் கட்சியால்

சிங்கள ஆட்சியாளர்களுடன் ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்வொப்பந்தங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் போயின. இந்த நீண்ட வரலாற்றை இவ்விடத்தில் விரிவாகக் குறிப்பிடுதல் இயலாது. பாராளுமன்றத்தை அரசியல் பேரம்பேசலுக்கான ஒரு பயனுள்ள வழியாகப் பயன்படுத்தும் கொள்கையைக் இக்கட்சி பின்பற்றியது. இதனால் இக்காலத்தை பாராளுமன்றவாதம் (Parliamentarism) செயற்பட்ட காலகட்டமெனக் குறிப்பிடலாம்.

சுதந்திரத்தின் பின்னரான காலத்தில் சிங்கள அரசியல்

சிங்கள இனத்தவர்கள் தாம் இலங்கையில் ஒரு பெரும்பான்மை இனமாக இருந்தபோதும், சிறுபான்மை “மனச் சிக்கல்” (Minority Complex) காரணமாக தமிழர் பற்றிய அச்ச உணர்வுடன் வாழ்ந்து வருவதாகக் கூறத் தலைப்பட்டனர். கடந்த காலத்தில் தென்னிந்தியப் படையெடுப்புகளால் சிங்கள அரசுகளுக்கு அழிவுகள் வந்தன என்றும், இதனால் தமக்கு தமிழர் பற்றிய அச்ச உணர்வு உள்ளது எனவும் அந்த “நினைவின் சுமை” (Burden of Memory) தம்மை அழுத்துவதாகவும் சிங்களவர் கூறினர். ஏறக்குறைய 50 மில்லியன் தமிழர்கள் வாழும் தமிழ்நாடு இந்தியாவின் தென்பக்கத்தில் இருப்பதும், கடந்த கால வரலாறு எழுப்பும் அச்ச உணர்வும் தம்மை சிறுபான்மையினர் என்ற நிலைக்குத் தாழ்த்தி விட்டதாக அச்சம் தெரிவித்தனர். சில அரசியல்வாதிகளாலும் வரலாற்று எழுத்தாளர்களாலும் இத்தகைய வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. நசுக்கப்படும் தமிழ்ச் சிறுபான்மை இனத்தை பெரும்பான்மை இனமாகப் திரித்துக் காட்டும் நிலை ஏற்பட்டது. இதன்படி இலங்கையில் இரு பெரும்பான்மை இனங்கள் இருப்பதான போலியான வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசியலின் பெரும்பான்மை வாதம் இரு பெரும்பான்மைகள் எனும் போலிவாதத்தால் கட்டமைக்கப்பட்டுளதைக் காணலாம்.

இரு தேசியவாதங்கள்

இலங்கையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இரு தேசியவாதங்கள் வளர்ச்சி பெற்றன. சிங்களப் பெரும்பான்மை தேசியவாதம் தமிழினத்தின் மீதான தனது ஒடுக்குமுறையை நியாயப்படுத்தும் பல போலி நியாயங்களை முன்வைத்து வந்துள்ளது. இப் போலி நியாயங்கள் பின்வருவன:

- சிறுபான்மைச் சிக்கலுடைய பெரும்பான்மையினம்
- வரலாற்றின் “நினைவுச் சுமை”யும் அதனால் எழும் அச்சமும்.
- பிரித்தியானியாவின் பிரித்தானும் கொள்கையும் (DIVIDE AND RULE), அது தமிழர்களுக்கு சார்பாக நடந்து கொண்டமையும்.
- பெரும்பான்மை இனத்தை அச்சுறுத்தும் தமிழ்ச் சிறுபான்மையினர்.

மேற்குறிப்பிட்ட போலி விவாதங்கள் சிங்கள அரசியல் தலைமையின் இணக்கமற்ற போக்கிற்கு காரணமாயின. இதன் விளைவால் ஒடுக்கப்படும் தமிழினத்தின் பாதுகாப்புத் தேசியவாதம் இலங்கையில் உருவானது. இதனால் இன்று இரு தேசியவாதங்கள் உருவாகியுள்ளன.

- ஒடுக்கும் சிங்கள பௌத்த பெருந்தேசியவாதம்.
- ஒடுக்கப்படும் தமிழ் இனத்தின் பாதுகாப்புத் தேசியவாதம்.

1976 இல் தமிழர் விடுதலை முன்னணியால் பிரிவினைக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. சிங்களத் தலைமை நியாயமான தீர்வுக்கு இணங்கியிருந்தால் இக்கோரிக்கை எழுந்திருக்கமாட்டாது. தமிழர்கள் சமஷ்டி ஆட்சிமுறைத் தீர்வுடன் திருப்தி அடைந்திருப்பார்கள்.

பிற்குறிப்பு:

1. இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் - 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அதன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் Sri Lankan Tamil Nationalism: Its Origins and Development in the 19th and 20th Centuries

காலஞ்சென்ற ஏ.ஜே. வில்சன் அவர்கள் இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறைத் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியதன் பின்னர் கனடாவில் நியூ பிரின்ஸ்விக் பல்கலைக் கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறையின் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார். அப்பல்கலைக் கழகத்தின் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறையின் துறைசார் பேராசிரியர் என்ற சிறப்பைப் பெற்றுள்ளார். இவரது ‘Sri Lankan Tamil Nationalism’ என்ற நூல் 2006ம் ஆண்டு

தமிழர் தேசியஉணர்வுக்கு அரசியல் இயக்கம் என்ற ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அமைப்பு என்ற வடிவத்தை 1944 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் என்ற அமைப்பின் ஊடாக ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் உருவாக்கினார். அந்த அமைப்பை உருவாக்கும் காலம் வரை ஏறக்குறைய 10 ஆண்டுகள் ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் டொனமூர் சட்டசபையில் தனித்து நின்று தமிழர் நலன்களுக்காக குரல் கொடுத்தும், வாதாடியும் வந்தார். தமிழர் நலனுக்காக மட்டுமன்றி ஏனைய சிறுபான்மையினர் நலனுக்காகவும் அவர் குரல் கொடுத்தார்.

வெளியிடப்பட்டது. இவரது ஏனைய முக்கிய சில நூல்கள் வருமாறு :

Electoral Politics in an Emergent State: The Ceylon General Election of May 1970. - A. J. Wilson, A.Jeyaratnam (Cambridge, 1975)
Politics in Sri Lanka, 1947 - 1979. (London, 1979)
The Gaullist System in Asia: The Sri Lanka Constitution of 1978. (London, 1980)
The Breakup of Sri Lanka: The Sinhalese - Tamil Conflict. (London, 1988)
S. J. V. Chelvanayagam and the Crisis of Sri Lanka Tamil Nationalism, 1947 - 1977: A Political Biography. (London,1994)
 ஏ.ஜே. வில்சன் அவர்களின் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் (2006) என்ற நூலினை கனடாவின் வன்சுவர் UBC Press (University of British Columbia Press) வெளியிட்டது. (UBC என்ற சுருக்கப் பெயர் பிரிட்டிஸ் கொலம்பியா பல்கலைக் கழகத்தைக் குறிக்கும்) 203 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் பத்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. நூலின் உள்ளடக்கத்தை தமிழ் வாசகர்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவும் முகமாக பத்து அத்தியாயங்களினதும் தலைப்புகளை கீழே தந்துள்ளோம்.

- அறிமுகம்
- இலங்கைத் தமிழர்களின் சமூகக் கட்டமைப்பும் இனவரவியலும்
- தமிழ்த் தேசியவாதம் - தமிழ் மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு
- 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் 1930 வரையிலுமான காலத்தில் இலங்கை தமிழர் அரசியல்
- ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் - அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரசும் தமிழ்த் தேசிய உணர்வின் வளர்ச்சியும்

- சமஷ்டிக் கட்சியும் தமிழ்த் தேசிய வாதமும் : சமஷ்டிக் கட்சி தொடக்கம் - தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி (TUF) - தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி (TULF) வரை.
- தமிழ் இளைஞர்களின் இராணுவ மயமாக்கம்
- இந்தியாவின் தலையீடும் அதற்குப் பின்னரும்
- தமிழீழத் தேசியவாதம் : உள்ளிருந்து ஒரு பார்வை - ஏ.ஜே.வி. சந்திரகாந்தன்
- முடிவுரை

2. நூலின் 9 ஆவது அத்தியாயம் பேராசிரியர் ஏ.ஜே.வி. சந்திரகாந்தன் அவர்களால் எழுதி வழங்கப்பட்டது. போர்க்காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கிறீஸ்தவ நாகரிகத் துறையின் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் உள்ளிருந்து நிலைமைகளை அவதானித்த ஒருவரின் பார்வையினை வழங்கியுள்ளார்.

அறிமுகம் நூலின் உள்ளடக்கத்தை சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கின்றது. முடிவுரை நூல் ஆசிரியரின் கருத்துகளையும் முடிவுகளையும் தொகுத்துக் கூறுகிறது. அறிமுகத்தை பிரதான ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்ட விடயங்களை விரிவாக எடுத்துரைப்பனவாக அத்தியாயங்கள் 4, 5, 6 விளங்குகின்றன. மூல நூலில் உள்ள இம்மூன்று அத்தியாயங்களும் இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் தோற்றதையும் வளர்ச்சியையும் விபரிக்கின்றன. இத்தேசியவாதம் ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டமாக வடிவம் பெற்ற காலகட்ட நிகழ்வுகளை விளக்கும் வகையில் 7, 8, 9 ஆகிய அடுத்து வரும் அத்தியாயங்கள் அமைந்துள்ளன.

இலங்கைத் தமிழ்த் தேசியவாதம் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றிய தேடலில் ஆர்வமுடையோர் இந்நூலினைப் படிக்க வேண்டுமென சிபார்சு செய்கிறோம்.

நாள்தோறும் நாம் உணவாகக் கொள்ளும் தானியங்கள், காய்கறிகள், சுவையூட்டிகள், பாலுணவுகள் என்பவற்றின் குணங்கள் மற்றும் பயன்பாடு பற்றிக் கூறும் நூல் பதார்த்தகுணம் என்று அறியப்படும். அகத்தியர், தேரையர் முதலானோரின் பெயர்களில் பதார்த்தகுணம், குணபாடம் போன்ற தலைப்புகளில் பலநூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வகையில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆக்கப்பெற்ற நூல்களுள் ஒன்றே இருபாலைச்செட்டியார் என்று அறியப்படும் ஒரு மருத்துவரால் ஆக்கப்பெற்ற பதார்த்தகூடாமணியாகும். இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் இலங்கை வருகைக்குப் பின்னர் ஆக்கம் பெற்ற இந் நூலில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கு இவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு உணவு வகைகள் தொடர்பில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை 'பதார்த்த கூடாமணி' என்ற இத் தொடர் ஆராய்கின்றது.

● பால.சிவகடாட்சம்

பால. சிவகடாட்சம் அவர்கள் இலங்கையின் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியலை பிரதான பாடமாகக் கொண்டு உயிரியல் விஞ்ஞானத்துறையில் (B.Sc. Hons) சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் இம்பீரியல் கல்லூரியில் (London Imperial College) டிப்ளோமா சான்றிதழும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றுள்ளதடன் ரொறொன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் B.Ed பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய உயிரியற் பீடத்தில் மூத்த விரிவுரையாளராகவும் அதன் தலைவராகவும் பதவி வகித்த இவர் பின்னர் கனடாவில் உள்ள ரொறொன்ரோ கல்விச்சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள மார்க் கார்ட்னோ கல்லூரியில் விஞ்ஞான மற்றும் உயிரியற் பாட ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இலங்கையிலிருந்து 1971-1973 காலப் பகுதியில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த 'ஊற்று' என்ற மாத சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும், 1970-1971 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த தமிழழகு இலக்கிய மாத இதழின் ஆசிரியர் குழுவின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய சிவகடாட்சம் (அவர்கள்) தொடர்ச்சியாக ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் இலக்கிய கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றார்.

பஞ்சத்தில் உயிர்காத்த மரவள்ளி

த மிழ்மக்களின் உணவுப்பதார்த்தங்கள் தொடர்பான பழைய நூல்களுள் ஒன்றில்கூட மரவள்ளிக்கிழங்கு இடம்பெற்றிருக்க முடியாது. வள்ளி அல்லது வல்லி என்பது படரும் கொடியைக் குறிக்கும். வள்ளி என்றால் நிச்சயமாக அது நிலத்தின் மேலே கொடியும் சீழே கிழங்கும் உள்ள தாவரம் ஒன்றையே குறிக்கும். சங்ககாலத்தில் குறிஞ்சிநில மக்களின் பிரதான உணவுகளுள் ஒன்று வள்ளிக்கிழங்கு. பிற்காலத்தில் நிலத்தின் சீழே கிழங்கும் மேலே மரமும் கொண்டதாக ஒரு பயிர் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது அதற்கு 'மரவள்ளி' என்று பொருத்தமான ஒரு பெயரைச் சூட்டினார்கள் தமிழர்கள். ஆம். இற்றைக்கு 200 வருடங்களுக்கு முன்னர் ஈழத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஓர் உணவுப்பயிர்தான் மரவள்ளிக் கிழங்கு. பதார்த்தகூடாமணி போன்ற பிற்காலத்து நூல்களில் கூட மரவள்ளி இடம் பெறாமைக்கு இதுதான் காரணம். எனினும் இன்று உலகின் ஆறாவது மிகமுக்கியமான உணவுப்பயிராக விளங்கும்

மரவள்ளிக்கு சுவையான ஒரு வரலாறு உண்டு.

மரவள்ளியின் பிறப்பிடம் தென் அமெரிக்கா. இற்றைக்கு எண்ணாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே பிரேசிலின் தென்மேற்கு அமேசான் மற்றும் பொலீவியாவில் வாழ்ந்த மக்கள் மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கையை ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். காலந்தோறும் பயிர்ச்செய்கையாளர்கள் நல்ல இனங்களைத் தெரிவுசெய்து பேணி வந்ததன் காரணமாக நச்சுத்தன்மை குறைவான மரவள்ளி இனங்கள் எம்மை வந்தடைந்தன. 1558 ஆம் ஆண்டளவில் ஆபிரிக்காவின் கொங்கோ ஆற்றுப் பெருநிலத்துக்குப் போர்த்துகேயரால்

அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தென்அமெரிக்கப் பயிரான மரவள்ளி இன்று 30 கோடி ஆபிரிக்கமக்களின் ஜீவாதாரமாக விளங்குகின்றது.

எனினும் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் மரவள்ளியை அறிமுகப்படுத்துவதில் போர்த்துக்கேயர் ஏனோ ஆர்வம் காட்டவில்லை. பொது ஆண்டு 1800க்குச் சமீபமாகவே மரவள்ளிக்கிழங்கு இலங்கை மக்களுக்கு அறிமுகமாயிற்று. மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கை இந்தியாவுக்கு முன்னரேயே இலங்கையில் ஆரம்பமாகிவிட்டது. இலங்கையில் மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கையை அறிமுகப்படுத்தியவர்களென இருவேறு நபர்கள் வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்களுள் ஒருவர் ஆங்கிலேயர் மற்றவர் டச்சுப் பின்புலத்தை கொண்டவர். ஆங்கிலேயரான ஜே. டபிள்யூ. பென்னெற் (J. W. Bennett) என்பவர் தாம் எழுதிய 'இலங்கையும் அதன் திறன்களும்' (Ceylon and its capabilities) என்னும் நூலில் பொது ஆண்டு 1821இல் மொரீசியஸ் நாட்டில் இருந்து தாமே மரவள்ளித் துண்டங்களைக் கொண்டுவந்து இலங்கையின் தென்மாகாணத்து விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுத்ததாகவும் எனினும் வெகுசிலரே மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கையில் ஆர்வம் காட்டியதாகவும் எழுதி வைத்துள்ளார். "மரவள்ளியின் அற்புதமான பயன்களை நம்மவர்கள் உணரத் தவறிவிட்டனர். இரண்டு தடவை நெற்பயிர்ச்செய்கை பிழைத்தால் மட்டுமே மரவள்ளியின் பெருமையை இவர்கள் அறிந்துகொள்ளமுடியும்" என்றும் பென்னெற் பதிவுசெய்துள்ளார்.

எனினும் இலங்கையில் முதன்முதலாக மரவள்ளி பயிரிடப்பட்டது ஒல்லாந்தரின் ஆட்சியின்போதுதான் என்று பதிவு செய்துள்ளார் 1905இல் கண்டியில் அரசாங்க அதிபராக

இருந்தவரும் வரலாற்றாசிரியருமான J. P. லூயிஸ் அவர்கள். முதன்முதலாக மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கையை அறிமுகப்படுத்தியவர் 1783க்கும் 1795க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வன்னிப்பிராந்தியத்தின் நிர்வாகியாக இருந்த தோமஸ் நகெல் (Thomas Nagel) என்னும் டச்சுக்காரரே என்கிறார் லூயிஸ்.

இலங்கையின் வடபகுதியில் இருந்த வன்னிப்பிரதேசத்தின் இயற்கைவளங்களால் கவரப்பட்ட ஒல்லாந்தர், எப்பாடுபட்டேனும் அப்பிரதேசத்தைத் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர விரும்பினார். எனினும் அது இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை. போர்த்துக்கேயரைப் போல் பெயரளவில் மட்டும் வன்னியின் ஆட்சியாளராக இருக்க விரும்பாத ஒல்லாந்தர் வன்னியர்களைப் போரின்புலம் அடக்கத் தீர்மானித்தனர்.

1782 ஆம் ஆண்டில் கடுமையானதொரு இராணுவ நடவடிக்கையின் மூலம் ஒல்லாந்தர் வன்னியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். வன்னியர்களுக்கும் ஒல்லாந்தருக்குமான போரில் ஒல்லாந்தரை எதிர்த்து இறுதிவரை போராடிய 'வன்னிச்சி மரியை செம்பாத்தை' சிறைபிடிக்கப்பட்டுக் கொழும்புக் கோட்டையில் தடுத்து வைக்கப்பட்டார். இந்தப் போராளி அரசி பற்றிய வரலாறு பரவலாக அறியப்படவேண்டிய ஒன்று. வன்னியைக் கைப்பற்றிய ஒல்லாந்தப் படையணியின் அதிகாரியாக இருந்தவரே தோமஸ் நகெல்.

தொடர்ச்சியான போர்கள் காரணமாக நெற்பயிர்ச்செய்கை கைவிடப்பட்டு பொருளாதார நிலையில் மிகவும் பின் தங்கிக் கஷ்ட நிலையில் வாழ்ந்த வன்னிமக்களை இயன்றவரை மேலும் கொடுமைப்படுத்தாது வன்னிப்பிரதேசத்தை ஒரு வளமான பண்ணையாக நிர்வகிக்க விரும்பினார்

இலங்கையில்
முதன்முதலாக
மரவள்ளி பயிரிடப்பட்
டது ஒல்லாந்தரின்
ஆட்சியின்போது
தான்

நகெல். இம்முயற்சியில் இவர் வெற்றிபெற்றதாகவே பதிவுகள் தெரிவிக்கின்றன. வன்னிப்பிரதேச மக்களுக்கு உணவில் தன்னிறைவை உருவாக்கும் தோமஸ் நகெலின் முயற்சிகளில் ஒன்றே அவரது மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கையின் அறிமுகம் எனலாம்.

பொது ஆண்டு 1800க்குச் சமீபமாக மரவள்ளி இந்தியாவுக்கு அறிமுகப்பட்டிருந்தத்கூடும் என்று நம்பப்படுகின்றது. எனினும் இதற்குப் போதிய சான்றுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. மரவள்ளியை மலையாளத்தில் 'மரச்சீனி' என்று அழைப்பர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பாதியிலும் இந்தியாவின் பல மாநிலங்களிலும் ஏற்பட்ட பெரும்பஞ்சம் காரணமாக பல்லாயிரக்கணக்கான இந்தியக் குடிமக்கள் பட்டினியால் இறக்க நேரிட்டது. எனினும் கேரளாவில் மட்டும் 1860இல் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின் பின்னர் 1943வரை மக்கள் பட்டினியால் இறக்கவில்லை. பஞ்சங்களின்போது கேரள மக்களைப் பாதுகாத்தது மரவள்ளியே ஆகும்.

கேரளாவில் எப்போதும் அரிசிப்பற்றாக்குறை இருந்து வந்துள்ளது. பொது ஆண்டு 1880இல் விசாகம் திருநாள் என்னும் பெயருடைய இளவரசர் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் அரசனாக முடிசூடிக்கொண்டபோது தனது நாட்டுமக்கள் இனி ஒரு போதும் பஞ்சம் காரணமாகப் பட்டினிச்சாவு அடையக்கூடாது என்று தீர்மானித்தார். பல்வேறு ஆய்வுகளின் பின்னர் மாச்சத்து நிரம்பிய மரவள்ளிக்கிழங்கு அரிசிக்குச் சிறந்ததொரு மாற்றுணவாக விளங்கும் என்பதை அறிந்து கொண்டார். எனினும் மக்கள் இந்தப் புதிய பயிரை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கினார்கள்.

தனது நாட்டுமக்களின் மனப்பாங்கை நன்கு அறிந்துவைத்திருந்த அரசர் விசாகம் திருநாள் ஒரு யுக்தியைக் கையாண்டார். ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தில் மரவள்ளிக் கிழங்கைப் பயிரிட்டு அதன் அருகே அறிவிப்புப் பலகை ஒன்றை வைத்தார். அந்தப் பலகையில், "மரவள்ளி எனப்படும் கிழங்கின் மரத்துண்டங்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இங்கே நடப்பட்டிருப்பதாக எனது குடிமக்களுக்கு இதன் மூலம் தெரிவிக்கப்படுகிறது. சாப்பிட மிகவும் ருசியாக இருப்பதால், பலருக்கு இவற்றில் ஆர்வம் இருப்பது எனக்குப் புரிகிறது. எனினும் இந்த மரவள்ளித் துண்டங்களைத் திருடுபவர்கள் சிறைத்தண்டனையுடன் கூடவே மற்றும் பிற தண்டனைகளையும் அனுபவிக்கநேரிடலாம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

ஒரு வாரத்தில், ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தில் இருந்து அனைத்து மரவள்ளித் துண்டங்களும் காணாமல் போய்விட்டன. ஒவ்வொரு வீட்டாரினதும் பின்வளவில் மரவள்ளி நடப்படுவதை இவ்வாறு உறுதிப்படுத்திக்கொண்ட அரசர், மரவள்ளிக் கிழங்கை சமைப்பதற்கு முன் அதனை எவ்வாறு பதப்படுத்தவேண்டும் எவ்வாறு சமைக்க வேண்டும் என்னும் செய்முறைகள் பற்றித் தாமே முன்னின்று விளக்கம் அளித்தார்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் போது. பர்மாவை ஜப்பான் ஆக்கிரமித்ததால் பர்மாவிலிருந்து அரிசி இறக்குமதி நிறுத்தப்பட்டது. எனவே, திருவிதாங்கூர் தனது தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய அரிசியை இறக்குமதி செய்ய முடியவில்லை. மரவள்ளிக்கிழங்கு ஆடை தயாரிக்கும் தொழிலிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. போர்க்காலத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, துணி ஆலைகள் அதிக அளவு ஆடைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டியிருந்தது. பெருமளவு மரவள்ளிக்கிழங்கு இந்தத் துணி ஆலைகளால் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. முந்தைய காலங்களில் செய்ததைப்போல் நெல்லுக்குப் பதிலாக உணவாகப் பயன்படுத்தப் போதிய அளவு மரவள்ளிக்கிழங்கு கிடைக்கவில்லை. இதன்காரணமாகவே 1943 இல் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது.

மரவள்ளிக்கிழங்கு பயிர்ச்செய்கைக்கு குறைந்த மூலதனமும் அற்பமான உழைப்புமே தேவைப்படுகிறது. இப்பயிர் வறட்சியைத் தாங்கக் கூடியது. அமிலத்தன்மையுடைய மற்றும் வளம் குறைந்த மண்ணிலும் விளைச்சலைத் தரக்கூடியது. பூச்சிகள் மற்றும் நோய்களால் ஏற்படும் சேதத்திலிருந்து விரைவாக மீள்கிறது; சூரியனின் ஒளிச்சக்தியை மாச்சத்து உணவாக அதாவது கார்போஹைட்ரேட்டுகளாக மாற்றுவதில் திறமையானது. இந்தக் காரணங்களாலேயே இன்று உலகில் எண்பது கோடி (800 மில்லியன்) மக்களின் பிரதான உணவாக மரவள்ளி விளங்குகின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கையில் விவசாயிகள் போதிய ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. வருங்காலத்தில் ஏற்படக்கூடிய நெல்லரிசித் தட்டுப்பாடு, நெற்பயிருக்குத் தேவையான நீர் குறைவடைதல், மண்வளம் குறைதல் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் பெரிதும் உதவக்கூடிய மரவள்ளிப் பயிர்ச்செய்கையில் இலங்கை மக்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டியது

அவசியம். மரவள்ளிக்கிழங்கு உடல் உழைப்புக்குத் தேவையான சக்தியைத் தரக்கூடிய மாச்சத்து, நார்ச்சத்து, வைட்டமின் சி, தியாமின், ஃபோலிக் அமிலம், மாங்கனீஸ் மற்றும் பொட்டாசியம் என்பவற்றைக் கொண்டுள்ளது. எனினும் புரதச்சத்து குறைவாக இருப்பதால் மரவள்ளிக்கிழங்கை மீன் போன்ற புரத உணவுகளுடன் சேர்த்துண்பது நல்லது.

ஜவ்வரிசி, சேமியா, மைதாமாவு, என்பன மரவள்ளிக்கிழங்கில் இருந்து தயாரிக்கப்படுகின்றன. தென்அமெரிக்க இந்தியர்களின் காசிரி எனப்படும் மதுபானம் மரவள்ளிக்கிழங்கில் இருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. மரவள்ளிக்கிழங்கின் இலைகளும் உணவாகச் சமைக்கப்படுகின்றன. மத்திய ஆப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகளில் 'சூப்' மற்றும் அவியல்களில் ஒரு முக்கியமான மூலப்பொருளாக இலைகள் சேர்க்கப்படுகின்றன.

மரவள்ளியில் நச்சுத்தன்மை உடைய இரசாயனம் உண்டு. பயிரின் இனம், வாழிடம், வரட்சி போன்ற பலகாரணிகளைப் பொறுத்து இந்த இரசாயன நஞ்சின் செறிவு கூடியும் குறைந்தும் காணப்படும். மரவள்ளிக்கிழங்கின் தோலில்தான் நச்சு இரசாயனம் செறிந்து காணப்படும். எனவே உண்பதற்குமுன் மரவள்ளிக் கிழங்கின் தோலை உரித்து அகற்றுவதும், கிழங்கைச் சிறு துண்டுகளாக வெட்டித் தண்ணீரில் போட்டுக் கழுவுவதும், அவிப்பதும் அவசியம் ஆகின்றது. மரவள்ளி இனங்களுள் கயர்ப்புத் தன்மை குறைந்த இனங்களில் சயனைட் நச்சு இரசாயனம் குறைவாகக் காணப்படும். இவையே மக்களால் உணவாகப் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன.

'சயனோஜெனிக் குளுக்கோசைட்டுகள்' எனப்படும் சயனைட்டைத் தோற்றுவிக்கும் இரண்டு சர்க்கரைகள் வெவ்வேறு அளவுகளில் மரவள்ளி இனங்களில் காணப்படுகின்றன. மரவள்ளிக்கிழங்கில் உள்ள பிரதான சயனோஜெனிக் குளுக்கோசைட் 'லினாமரின்' (Linamarin) ஆகும். கைப்புத்தன்மை குறைவான மரவள்ளிக்கிழங்கில் கிலோவுக்கு 50 மில்லிகிராம் அல்லது அதிலும் குறைந்த அளவில் சயனைட் காணப்படலாம். கைப்புத்தன்மை கூடிய மரவள்ளி இனங்களில் ஒரு கிலோ கிழங்கில் 500மில்லிகிராம் முதல் 1000 மில்லிகிராம் (1 கிராம்) வரையிலான சயனைட் காணப்படலாம். முறையாகப் பதப்படுத்தப்படாத மரவள்ளிக்கிழங்குத் தயாரிப்புக்களில் சயனோஜெனிக் இருக்கக்கூடுமாதலால் அவற்றை

மரவள்ளிக்கிழங்கு

Image Source : elephantgrp.com

உண்பவர்களுக்கு உடல்நலப் பிரச்சினைகள் ஏற்படவாய்ப்புண்டு.

மரவள்ளிக்கிழங்கு சாப்பிட்ட ஒருவர் இஞ்சி அல்லது இஞ்சிப் பொருட்களான ஜிஞ்சிபியர் மற்றும் இஞ்சி பிஸ்கட் போன்றவற்றை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அறிவுறுத்தப்படுவதுண்டு. இஞ்சியில் உள்ள லினாமரேஸ் என்னும் நொதியம், மரவள்ளியில் உள்ள சயனைட் உள்ளடங்கிய இரசாயனங்களை ஹைட்ரஜன் சயனைட்டாக (HCN) மாற்றுவதற்கு ஊக்கமளிக்கிறது. எனவேதான் மரவள்ளியுடன் இஞ்சி சேர்த்து உண்பது ஆபத்தானது.

உலகின் பல பகுதிகளில், மரவள்ளிக்கிழங்கு வெவ்வேறு பெயர்களில் அறியப்படுகிறது. உதாரணமாக, பிரேசிலில் மரவள்ளிக்கிழங்கு Mandioca என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது பிரஞ்சு மொழி பேசும் மக்களிடையே Manioc ஆகும். ஸ்பானிஷ் அமெரிக்கர்களால் Yucca என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆப்பிரிக்காவின் ஆங்கிலம் பேசும் பகுதிகளில் இது Cassava அல்லது Cassata என்று அழைக்கப்படுகிறது. மலேசியா, இலங்கை மற்றும் இந்தியாவில் மரவள்ளியைக் குறிக்க Tapioca என்னும் ஆங்கிலப் பெயர் பயன்படுகிறது. மரவள்ளியின் சிங்களப் பெயரான மஞ்சொக்கா என்பது மனியொக் (manioc) என்னும் பெயரின் திரிபாகும். மரவள்ளியின் தாவரவியற்பெயர் Manihot esculenta Crantz ஆகும்.

மலையக சமூகத்தினரது சமூகநல விடயங்களையும், உயர்கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்பக்கல்வி குறித்த விடயங்களையும், தொழிற்சங்கம், அரசியல் மற்றும் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை பிரச்சினைகளையும், தோட்ட தொழிலாளர்களின் வேதன மாற்றங்கள், அது குறித்த கொள்கைகள், கூட்டு ஒப்பந்த நடவடிக்கைகள் போன்ற விடயங்களையும், வீட்டுரிமை, உணவுப் பாதுகாப்பு போன்ற பிரச்சினைகளையும் மையப்படுத்தியதாக 'மலையகம்: சமூக - பொருளாதார அரசியல் பரிமாணங்கள்' இந்தத்தொடர் அமைகின்றது. அத்தோடு இந்தத்தொடர் மலையகத்தில் தேயிலை கைத்தொழில் மற்றும் சமூக மேம்பாடு தொடர்பான கொள்கை முன்மொழிவுகள், தொழிலாளர்களின் வறுமை, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்களையும் வளர்ச்சிப் போக்கு கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கான தீர்வுகள் எவ்வாறு அமையலாம் என்பதற்கான பொறிமுறைகளையும் முன்வைக்கின்றது.

● முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி

முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி அவர்கள் 1965ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் சிறப்புப் பட்டத்தைப் பெற்று அதே பீடத்தில் உதவி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி இரண்டு வருடங்களில் நிரந்தர விரிவுரையாளராகினார். 1969இல் இங்கிலாந்தின் மன்செஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் முதுமாணிப் பட்டத்தைப்பெற்றார். 1993ஆம் ஆண்டு பேராசிரியராகப் பதவி உயர்வு பெற்ற முத்துவடிவு சின்னத்தம்பி 2006ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றார். இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடத்தை அலங்கரித்த மலையகத்தின் முதலாவது பேராசிரியர் என்ற சிறப்புக்குரியவர்.

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களது வேதனங்கள்

ஒரு கூர்மையான ஆய்வு

தோட்டத் தொழிலாளர்கள்

Image Source : www.vaaramanari.lk

பெருந்தோட்டத் துறையில் வேதனப் பொறிமுறைகள்

லகில் செயற்பட்டுவரும் ஏறக்குறைய அனைத்து விவசாயக்கம்பனிகளுமே தமது ஊழியருக்கு நாளாந்த வேதனங்களைச் செலுத்தும் ஒரு

முறையையே பின்பற்றிவருகின்றன. பெருந்தோட்ட விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு வரும் பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளும் இதற்கு விதிவிலக்கன்று. இந்தக்கம்பனிகள் எங்கெங்கு உருவாக்கப்பட்டனவோ அங்கெல்லாம் ஊழியருக்கு அவை

நாளாந்த வேதனங்களையே செலுத்திவருவதோடு மலிவான ஊழியம் அவற்றின் ஒரு விசேட பண்பாக இருந்து வருகின்றது. அதாவது, தொழிலாளருக்குச் செலுத்தப்படும் வேதனங்கள் குறைந்தமட்டத்திலேயே பராமரிக்கப்பட்டதோடு, நெடுங்காலத்திற்கு அவை தேக்கநிலையிலும் வைக்கப்பட்டன. இலங்கையின் தேயிலைத் தோட்டங்களிலும் இதே நிலையே காணப்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டு வரையிலும் வேதனங்கள் ஏனைய துறைகளில் அதேதரமான அந்தஸ்தினைக் கொண்ட தொழிலாளருக்கு செலுத்தப்பட்ட வேதனங்களிலும் பார்க்கக் குறைவாகவே இருந்தன. வேதனங்கள் இவ்வாறு குறைந்தமட்டத்திலும் நீண்ட காலத்தேக்க நிலையிலும் காணப்பட்டபோதும், பெருந்தோட்ட வேதனங்களும் தொழில்நிலைமைகளும் பெரிதும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டவையாக இருந்துவந்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இதற்கு இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம்.

ஒன்று, பெருந்தோட்டங்கள் பெருமளவிலான தொழிலாளர்களை வேலைக்கமர்த்தும் பேரளவு விவசாய முயற்சிகளாக இருந்தமை. மற்றது, பெருந்தோட்டங்களின் ஊழியச்சந்தைகள், தொழிலாளர் வேலைசெய்யும் இடங்கள், ஊழியப்படைகள் என்பன பெரிதும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டனவாக இருந்தமை. இதன் காரணமாக அந்தத்துறையின் வேதனங்கள், தொழில் நிலைமைகள், தொழில் நிபந்தனைகள் என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக காலத்திற்குக்காலம் இலங்கையில் பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. தோட்டத்துறைக்கு மட்டுமே செல்லுபடியானவையாக இருந்த இந்தச்சட்டங்கள் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் வேலைநிலைமைகள், அவர்களது வாழ்க்கைநிலைமைகள் என்பன தொடர்பில் தொழில்வழங்குநரின் பொறுப்புக்களை வரையறைசெய்வனவாக இருந்தன. இந்தச்சட்டங்களுள் முக்கியமானவை கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

1. 1865 ஆம் ஆண்டு 11ஆம் இலக்க சேவைகள் ஒப்பந்தச்சட்டம்
2. 1872 ஆம் ஆண்டு 14ஆம் இலக்கச் சட்டம். தொழிலாளருது சுகநலனுக்கு தொழில்வழங்குநரே பொறுப்பு என இந்தச்சட்டம் விதித்தது
3. 1880 ஆம் ஆண்டு 17ஆம் இலக்க மருத்துவத்தேவைகள் சட்டம்
4. 1889 ஆம் ஆண்டு 13 ஆம் இலக்க (இந்திய)

5. தோட்டத்தொழிலாளர் சட்டம்
6. 1912 ஆம் ஆண்டு 9 ஆம், 10 ஆம் இலக்க மருத்துவ உதவிச்சட்டம்
7. 1914 ஆம் ஆண்டு பிரசவநலன் பேணல்சட்டம்
8. 1920 ஆம் ஆண்டு கல்விச்சட்டம்
9. 1923 ஆம் ஆண்டு 9 ஆம் இலக்க இந்தியத்தொழிலாளர் சட்டம்
10. 1927 ஆம் ஆண்டு 27 ஆம் இலக்க இந்தியத்தொழிலாளர் இழிவு வேதனச்சட்டம்
11. 1931 ஆம் ஆண்டு 2 ஆம் இலக்க தோட்டக்குடியிருப்புக்கள் (விசேடசரத்துக்கள்) சட்டம்
12. 1939 ஆம் ஆண்டு 32 ஆம் இலக்க குழந்தைப்பேற்று நலன்கள் சட்டம்

1945 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னருங்கூட இவ்வித சட்டங்கள் சில இயற்றப்பட்டன. அவை கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

1. தோட்டங்களுக்குள் தொழிற்சங்கப்பிரதிநிதிகளின் பிரவேசம் தொடர்பான 1970 ஆம் ஆண்டு 625 ஆம் இலக்கச்சட்டம்
2. 1971 ஆம் ஆண்டு 2 ஆம் இலக்க தோட்டக்குடியிருப்புக்கள் (விசேட) சட்டம்
3. 1981 ஆம் ஆண்டு 72 ஆம் இலக்க தோட்டத்தொழிலாளருக்கான சம்பளப்படிக்கள் தொடர்பான சட்டம்

1940 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் பல இன்றும் எமது சட்டநூல்களில் இடம் பிடித்துள்ளன. ஆனாலுங்கூட, தோட்டத்தொழிலாளருக்கு நன்மைபயப்பதற்கென உருவாக்கப்பட்ட இந்தச்சட்டங்கள் அண்மைக்காலம்வரை அந்நியராகவும் வந்தேறுகுடிகளாகவும் கருதப்பட்டுவந்த தோட்டத்தொழிலாளருக்கு ஆகக்குறைந்த சேவைகளையேனும் வழங்கவேண்டிய பொறுப்பினின்றும் அரசாங்கத்திற்கு விலக்கு அளித்தன என்பதை இங்கு குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. அரசாங்க சேவைகளினூடாகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஆகக்குறைந்த நன்மைகளையாவது பெற்றுக்கொள்வதற்கு இந்தச்சட்டங்கள் தடையாகவிருந்தன என்று கூறின் அது மிகையாகாது. எழுபதாம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்படும் வரை அவை தனியார் கம்பெனிகளுக்கே உரித்தானவையாக இருந்தநிலையில் 1941 ஆம் ஆண்டு வேதனங்கள் சட்டத்தின்கீழ் வேதனசபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த வேதனசபைகளில் அரசாங்கம், தொழில்வழங்குநர்,

தொழிற்சங்கங்கள் ஆகிய மூன்று பிரிவினர் பிரதிநிதித்துவம் வகித்தனர். இச்சபையானது இழிவுவேதனங்கள், வேலைநேரம், விடுமுறைதினங்கள் என்பவற்றையும், தொழில் தொடர்பான ஏனைய நிபந்தனைகளையும் நிர்ணயிக்கும் கடமைகளைக் கொண்டிருந்தது. தொழில்வழங்குநரும் தொழிற்சங்கங்களும் இதில் சமஅளவு எண்ணிக்கையிலான பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருந்த அதேவேளையில் அரசாங்கம் தனது சார்பாக ஒற்றை எண்ணிக்கையிலான பிரதிநிதிகளை நியமித்தது.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேதன உயர்வு போராட்டங்கள்

Image Source : www.bbc.com

1970 ஆம் ஆண்டுகளில் தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டபின்னர் வேதனங்களை நிர்ணயிப்பதில் வேதனசபைமுறை செயலிழந்தது. தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்படுவதற்கு முன்னர் வேதனசபையில் இருந்த அரசபிரதிநிதிகள் அங்கு பெருமளவிற்கு தொழிற்சங்கப்பிரதிநிதிகளை ஆதரித்தே வாக்களித்து வந்தனர். அதாவது, வேதனசபையில் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதில் தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஆதரவாகவே அவர்கள் வாக்களித்தனர். ஆனால் தேசியமயமாக்கத்திற்குப் பின்னர் தோட்டங்கள் அரச உடைமையாக்கப்பட்ட நிலையில் தொழில் வழங்குநரும் அரசபிரதிநிதிகளும் ஒரேவித நலனையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். அதாவது, தோட்டங்கள் அரசஉடைமைகள் என்றவகையில் அரசபிரதிநிதிகள், தொழில்வழங்குநரின் நலன்களையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியதால், வேதனசபையானது மூன்றுசாராரைக் கொண்ட ஒருதாபனம் என்ற விதியினைப் பின்பற்றமுடியாதநிலை ஏற்பட்டது. தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமை வேதனசபையில் தொழில்வழங்குநரையும் அரசபிரதிநிதிகளையும் உள்ளடக்கிய தொழிலாளரின் நலன்களுக்கு எதிரான பலம்பொருந்திய ஒரு சக்தியை உருவாக்கிற்று. அத்துடன், இக்காலப்பகுதியில் வேதனங்களை நிர்ணயிப்பதில் மத்தியமந்திரிசபையில் முக்கியமானபதவிகளை வகித்த பலம்வாய்ந்த தோட்டத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பிரதான பங்குவகிக்கத் தொடங்கினர். அதேபோன்று, தொண்ணூறாம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதிமுதல் கம்பெனிகளுக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்குமிடையே காலத்திற்குக்காலம்

கைச்சாத்திடப்பட்டுவந்த கூட்டுஒப்பந்தங்கள் வேதனங்களை நிர்ணயிப்பதற்கான பிரதானவழியாக மாறின.

வேதனங்களின் கட்டமைப்பு

இரண்டாவது உலக யுத்த காலம் வரையிலும் தோட்டத்தொழிலாளரது வேதனங்கள் 'அடிப்படை வேதனம்' என்ற ஒரேயொரு கூறினைமட்டுமே கொண்டதாக இருந்தன. யுத்தகாலத்தில் நுகர்வுபொருட்களின் விலைகள் முன்னொருபோதும் இல்லாதவகையில் உயர்ந்தமையால் வாழ்க்கைச்செலவு சடுதியாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது, இதின்னூறு தொழிலாளருக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக வாழ்க்கைச்செலவுப்படி ஒன்றினைச் செலுத்தும் நோக்கில் வேதனக்குறியீட்டுமுறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இதன்கீழ், வாழ்க்கைச்செலவில் ஏற்படும் அதிகரிப்பை ஈடுசெய்வதற்காக அடிப்படை வேதனத்துடன், வாழ்க்கைச் செலவுப்படி ஒன்றும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. வாழ்க்கைச் செலவுச்சுட்டியின் ஆரம்ப ஆண்டான 1938ஆம் ஆண்டுமுதல் தோட்டத்தொழிலாளரின் வாழ்க்கைச் செலவுச்சுட்டியில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு 1.8 புள்ளி அதிகரிப்பிற்கும் வாழ்க்கைச் செலவுப்படியாக நாளாந்த வேதனத்தில் 3.0 சதங்களை சேர்த்துக் கொள்வதற்கு முடிவுசெய்யப்பட்டது. 1951ஆம் ஆண்டு வாழ்க்கைச்செலவைக் கணிப்பதற்கு கொழும்புநுகர்வோர் விலைச்சுட்டெண் கையாளப்படத் தொடங்கியபோது அந்தச்சுட்டெண்ணில் ஏற்படும் அதிகரிப்பிற்கேற்ப வாழ்க்கைச் செலவுப்படியானது பழைய

அடிப்படையிலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1983 ஆம் ஆண்டில் ஊழியர்களுக்கான வாழ்க்கைச் செலவுப்படியானது தேசியபாதீட்டினூடாக ஒருபுள்ளி அதிகரிப்பிற்கு ரூபா 2.0 ஆக உயர்த்தப்பட்டபோது, பெருந்தோட்டத் தொழிற்சங்கங்களும் வாழ்க்கைச் செலவுக் குறியீட்டில் ஏற்படும் ஒவ்வொரு புள்ளி அதிகரிப்பிற்கும் வாழ்க்கைச் செலவுப்படியாக தமக்கு 11.0 சதங்கள் செலுத்தப்படவேண்டும் என்ற பிரேரணையை வேதனசபையில் கொண்டுவந்தன. இது பற்றிப் பலதடவைகள் கூடி ஆராய்ந்ததன் பின்னர் ஒவ்வொரு புள்ளி அதிகரிப்பிற்கும் 6.0 சதங்களை செலுத்துவதற்கு இணக்கப்பாடு எட்டப்பட்டது. ஆனால் அந்தத்தீர்மானத்தை நடைமுறைபடுத்துவதற்கு வேதனசபை மீண்டும் கூட்டப்படாததால் அது நடைமுறைபடுத்தப்படவில்லை. மாறாக, வாழ்க்கைச் செலவுப்படியானது 1.8 புள்ளி அதிகரிப்பதற்கு 3.0 சதங்களாக பழைய அடிப்படையிலேயே செலுத்தப்பட்டுவந்தது.

தோட்டத் தொழிலாளரின் 1984 ஆம் ஆண்டு 10 நாள் வேலைநிறுத்தத்தின் பின்னர் அதனை 4.0 சதமாக உயர்த்துவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனினும் ஏனைய துறைகளைச் சார்ந்த தொழிலாளருக்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மதிப்பிற்க்கப்படியினை தோட்டத் தொழிலாளருக்கும் செலுத்துவது தொடர்பாக ஏற்பட்ட கருத்துவேறுபாடு காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவுப்படியை செலுத்துவதை முற்றாகவே கைவிடுவதற்கு வேதனசபையில் ஒருதீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதில் வெற்றியடைந்த கம்பெனிகள் அதனைச் செலுத்துவதை முற்றாகவே கைவிட்டன. எனினும், 1988 ஆம் ஆண்டில் அது மீண்டும் நடைமுறைக்கு வந்தபோதும், தோட்டங்களின் தேசியமயமாக்கல் காரணமாக 1993 க்கும் 1996 க்குமிடையே தோட்டத் தொழிலாளருக்கு எவ்வித வாழ்க்கைச் செலவுப்படியும் செலுத்தப்படவில்லை. பெருந்தோட்டங்கள் மீண்டும் தனியார்மயப்படுத்தப்பட்டபோது தோட்டத்தொழிலாளரின் வேதனங்கள் வேதனசபைத் தீர்மானங்களுக்கு உட்பட்டனவாக மாறியதால் பெருந்தோட்டக் கம்பெனிகள் தமது தொழிலாளருக்கு வாழ்க்கைச் செலவுப்படியைச் செலுத்தவேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாகின. ஏனைய துறைகளைச் சார்ந்த தொழிலாளரைப் போன்று தோட்டத் தொழிலாளருக்கும் மதிப்பிற்க்கப்படியை செலுத்துவது தொடர்பாக

தோட்டத்தொழிற்சங்கங்களுடன் ஏற்பட்ட கருத்துமுரண்பாடு காரணமாக 1996 ஆம் ஆண்டு ஜூன்மாத வேதனச்சபைக் கூட்டத்தில் வாழ்க்கைச் செலவுப்படியை செலுத்துவதன்மீது தோட்டக்கம்பெனிகள் தம்மை முற்றாகவே விடுவித்துக்கொண்டன.

தோட்டத்தொழிலாளருக்கு அதுவரைகாலமும் செலுத்தப்பட்டுவந்த வாழ்க்கைச் செலவுப்படியானது வாழ்க்கைச்செலவில் ஏற்பட்டுவந்த அதிகரிப்பிலிருந்து அவர்களுக்கு பூரணமான பாதுகாப்பினை அளிக்கத்தவறியபோதும், அவர்களுக்கு அது ஓரளவு நட்டஈட்டையாவது அளித்துவந்தது. இந்தப்படியைச் செலுத்துவது முற்றாகவே கைவிடப்பட்டபின்னர் வாழ்க்கைச்செலவு அதிகரிப்பினின்றும் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான எவ்வித ஏற்பாடுகளும் இல்லாதொரு நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டனர். மேலும், வாழ்க்கைச்செலவுப்படி தொடர்ந்தும் அவர்களுக்கு செலுத்தப்பட்டிருக்குமாயின், அவர்களது நாளாந்த வேதனம் இக்காலப்பகுதியில் அவர்களுக்கு செலுத்தப்பட்ட ரூபா 121.00க்கு மாறாக ரூபா 186.66 ஆக உயர்ந்திருக்கும் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

Try - பங்கு ஆதாரப்படி என அழைக்கப்பட்ட விலை - வேதன ஆதாரப்படி என்ற மூன்றாவது படியொன்றும் 1995 இல் தொழிலாளரது அடிப்படைவேதனத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. தேயிலையின் விலையானது பூகோளமட்டத்தில் அதற்கான கேள்விநிரம்பலில் தங்கியிருக்கும் ஒன்றாகும். பூகோளமட்டத்தில் தேயிலையின் கேள்வி - நிரம்பல் என்பவற்றில் ஏற்படும் தளம்பல்களைக் கவனத்திற்கொண்டு இந்தப்புதியபடி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

உலகசந்தையில் தேயிலையின் விலையில் காணப்படும் உறுதியற்றதன்மை காரணமாக வேதனங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட மட்டத்திற்கு மேலாக உயர்த்தமுடியாது இருந்தமையினாலேயே விலை - வேதனஆதாரப்படியை செலுத்துவதன் மூலம் வேதனங்களை கொழும்பு ஏலவிற்பனை விலைகளோடு (தேறிய ஏலவிற்பனைச் சராசரி விலையோடு) பிணைக்கவேண்டிய தேவை இருந்ததாகக் கூறப்பட்டது. வேதனங்களானவை தேயிலையினது சந்தைவிலையில் தங்கியிருக்கும் என்பதை வெளிப்படையாகவே ஏற்கும் ஒன்றாக இது இருந்தது. 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் பணவீக்கம் ஒரு

பெரும் பிரச்சினையாக உருவெடுத்தபோது வாழ்க்கைச்செலவில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பினை ஈடுசெய்வதற்காக அரசாங்கத்தினால் பல்வேறு படிகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. தோட்டத்தொழிலாளர் உட்பட அனைத்து வேதனசபை ஊழியருக்குமே இவை விஸ்தரிக்கப்பட்டன. தோட்டத்தொழிலாளருக்கு நாளாந்த வேதனங்களின் அடிப்படையிலேயே அவை செலுத்தப்பட்டன. எனவே, நாட்டின் ஏனையதுறைத் தொழிலாளருக்குச் செலுத்தப்பட்ட தொகையிலும் பார்க்க அவை குறைவானவையாகவே இருந்தன.

தோட்டத்தொழிலாளரது ஊதியமுறையில் வேறுபல ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பனவுகளும் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டமை அவர்களது வேதனங்களைப் பொறுத்தவரை இன்னுமொரு புதிய கண்டுபிடிப்பாகும். தொழிலாளி நாளொன்றிற்குப் பறிக்கவேண்டிய நியமஅளவு தேயிலைத் தளிர்லும் பார்க்க மேலதிகமாகப்பறிக்கும் தளிர்லுக்கான கொடுப்பனவு (OverPoundage Rate) இதில் ஒன்றாகும். இதன்கீழ் ஒருநாள் வேதனத்திற்குத் தொழிலாளி பறிக்கவேண்டிய இழிவுமட்டத் தளிர்லின் அளவிலும் பார்க்கக் கூடுதலான அளவு தளிரைப்பறிப்போருக்கு ஒவ்வொரு மேலதிக கிலோ தளிர்லுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்டதொகை செலுத்தப்பட்டது. ஒரு வேலைநாளில் பறிக்கவேண்டிய நியமமான தளிர்லின் அளவானது பருவகாலம், காலநிலைத்தன்மைகள், தேயிலை மலையின் உயரம், முகாமையாளரின் கொள்கைகள் என்பவற்றினால் நிர்ணயிக்கப்படும். பெண்கள் மட்டுமே தேயிலைத் தளிரைப் பறிப்பதில் ஈடுபடுவதால் மேற்படிக்கொடுப்பனவு அவர்களுக்கு மட்டுமே செலுத்தப்படும். ஒருநாளில் பறிக்கவேண்டிய இழிவுமட்டத் தளிர்லும் பார்க்கக் கூடுதலாய்ப் பறிக்கும் ஒவ்வொரு கிலோவிற்கும் இத்தொகை செலுத்தப்பட்டது.

தோட்டத்தொழிலாளருக்கு அதுவரைகாலமும் செலுத்தப்பட்டுவந்த வாழ்க்கைச் செலவுப்படியானது வாழ்க்கைச்செலவில் ஏற்பட்டுவந்த அதிகரிப்பிலிருந்து அவர்களுக்கு பூரணமான பாதுகாப்பினை அளிக்கத்தவறியபோதும், அவர்களுக்கு அது ஓரளவு நட்டஈட்டையாவது அளித்துவந்தது. இந்தப்படியைச் செலுத்துவது முற்றாகவே கைவிடப்பட்டபின்னர் வாழ்க்கைச்செலவு அதிகரிப்பினின்றும் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான எவ்விதஏற்பாடுகளும் இல்லாதொரு நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டனர்.

நாளாந்த மொத்த வேதனம்

1988 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற பெருந்தோட் டங்களின் மீள் தனியார்மயமாக்கத்திற்குப் பின்னர் நாளாந்த வேதனம் ரூபா 95.00 ஆகவும், ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பனவு ரூபா 6.00 ஆகவும் மொத்தவேதனம் ரூபா 101.00 ஆகவும் இருந்தது. 2000 ஆம் ஆண்டு கைச்சாத்திடப்பட்ட கூட்டுஒப்பந்தத்தின் கீழ் விலை - பங்குஆதாரப்படியாக ரூபா 6.00 உம் சேர்க்கப்பட்டு மொத்த நாளாந்த வேதனம் ரூபா 107.00 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

இதற்கு மேலதிகமாக வேலை வழங்கப்படும் நாட்களில் 90.0 வீதத்திற்கும் மேலான நாட்களில் வேலைக்கு சமுகமளிப்போருக்கு ரூபா 14.00 இணைக்கப்பட்டு நாளாந்த வேதனம் ரூபா 121.00 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அதேவேளையில் 90.0

வீதத்திற்கும் குறைவான நாட்களில்

வேலைக்கு சமுகமளிப்போருக்கு ரூபா 8.00 மட்டுமேசெலுத்தப்பட்டது. மேற்படி கூட்டுஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட பின்னர் அது நடைமுறையிலிருக்கும் அடுத்துவரும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு எவ்வித வேதன அதிகரிப்பையும் கோருவதில்லையென தொழிற்சங்கங்கள் இணக்கம் தெரிவித்தன.

2004 ஆம் ஆண்டு கைச்சாத்திடப்பட்ட புதிய கூட்டுஒப்பந்தத்தின் கீழ் (இல.42) நாளாந்த வேதனம் ரூபா 180.00 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. இது பின்வரும் கூறுகளைக் கொண்டிருந்தது:

1. ஊழியர் சேமலாபநிதியம் ஊழியர் நம்பிக்கைநிதியம் என்பவற்றிற்கான கொடுப்பனவுகளுடன் கூடிய நாளாந்த வேதனம்
2. விலை - பங்கு ஆதாரப்படி நாளொன்றிற்கு ரூபா 20.00
3. வேலை வழங்கப்படும் நாட்களில் 90.0 வீதத்திற்கும் மேலான நாட்களில் வேலைக்கு சமுகமளிப்போருக்கான ஊக்குவிப்புக் கொடுப்பனவு ரூபா 25.00 உம் அதற்குக் குறைந்த நாட்களில் வேலைக்கு சமுகமளிப்போருக்கு அதிலும் குறைந்தளவு கொடுப்பனவும் வழங்கப்பட்டன.

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம் மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய கழுவில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரிய தினின்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுகளும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

● நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்பட்டதாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப் பட்டத்திணையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதுடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

சமணப் பள்ளிப் படிதாண்டி பக்தி இயக்கத்துக்கு

ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்பைப் பூரணமாகத் தகர்த்து விடுதலைத் தேசிய அரசியல் முன்னெடுப்பு வாயிலாக புத்துலகப் பொதுவுடைமையை வென்றெடுப்பதாக இன்றைய வரலாற்று மாற்றம்; அத்தகைய மார்க்கத்தைக் கண்டறிவதற்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு உருவாக்கமும் தொடர் விருத்தியிலான மாற்றச் செல்நெறிகளும் வழிகாட்ட இயலும் வகையில் முழுச் சமூக சக்திக்கான இயங்கு முறையை தமிழர் வரலாறு மட்டுமே எடுத்துக்காட்டி வந்துள்ளது என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தும் தேடலுக்கு உரியது இந்தத் தொடர்.

ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக உருவாக்கத்தில் கிரேக்க, ரோம அடிமைச் சமூகங்களை முன் மாதிரிகளாகக் காண்பதும் அவை நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு மாற்றத்தை எட்டியதில் அடிமைப் புரட்சி வகித்த பாத்திரம் ஊடாக வர்க்கப் போராட்டக் கோட்பாட்டை வந்தடைவதையும்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மார்க்சியம் கண்டுகாட்ட ஏற்றதாக கூர்மையான வர்க்கப் போராட்டங்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் நடந்தேறி வந்தன. முழுச் சமூக சக்திகள் (திணைகள்) இடையேயான தீர்க்கமான மோதல்களையும் அவற்றின் வாயிலாக ஏற்பட்ட சமூக அமைப்பு மாற்றங்களையும் தமிழர் வரலாறே எடுத்துக்காட்டி இருந்தது. அந்த அனுபவங்களைத் தொகுப்பதன் வாயிலாக விடுதலையை நாடும் சாதி, இனத்தேசியங்கள் என்பன தமக்கான வழிகாட்டு நெறியாக்கத்தைக் கண்டறிய இயலுமெனப் பேசி வருகிறோம்.

ஏகாதிபத்தியத்தால் ஒடுக்கப்பட்டுச் சுரண்டப்படுகிற தேசங்களுக்கான தேசிய வடிவங்கள் ஏகாதிபத்தியத்தாலேயே நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருந்தன. எதிரியால் கட்டமைக்கப்பட்ட அமைப்புக்குள் இருந்து இயங்கும் நிர்ப்பந்தம் எமக்கானது.

இந்திய விடுதலை போராட்டத்தில் காந்தி

Image Source : facebook.com/Maatram.org

பிரித்தானியாவை வெளியேற்றும் போராட்டத்தை 'இந்தியத் தேசிய உணர்வுடன்' அனைத்து இனத் தேசியங்களும் ஒன்றுபட்டுப் போராட வேண்டிய வரலாற்று நியதி இருந்தது. இன்றைய இனத்தேசியக் குரோதங்கள் வளர ஏற்ற இந்துத்துவ - ஹிந்திப் பேரினவாத மேலாதிக்கம் வலுத்துவரும் சூழலில் அப்போதைய நிதர்சனமாக இனத்தேசிய உணர்வையும் மேலியதாக அமைந்து செயற்பட்டிருந்த 'இந்தியத் தேசிய எழுச்சியையே' பொய்யான ஒரு புனைந்துரையெனக் கருதும் அவலம் இன்று நேர்ந்துள்ளது.

இனத்தேசியங்கள் மட்டும் பிளவுபட்டனவாக இல்லை; நாடு பூராவுமுள்ள பல நூறு சாதிகள் ஒவ்வொன்றுமே தமக்கேயான பண்பாட்டுக் கோலங்கள் - வரலாறு என்பவற்றுடன் தனித்தனித் தேசங்களாக இயங்குவன என்ற கருத்து நிலையும் வலுப்பட்டு வருகிறது. காந்தி தலைமையில் இந்தியத் தேசிய எழுச்சி தாராளவாத அரைப் பிராமணத் தேசியம் எனும் அரசியல் வடிவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்த போது சாதித் தேசங்களாகப் பிளவுபட்டுள்ள இந்திய உபகண்டத்தை ஒரு தேசமாக ஒன்றிணைக்க இயலாதென அம்பேத்கர் கூறி வந்தார். குறிப்பாக, அதிபுனிதம் பேசி ஏனைய சாதிப்பிரிவினரிடம் இருந்து ஒதுங்கி நிற்கும் பிராமணரும் கடும் உழைப்பால் வாடி வதங்கித் தீண்டாமைக் கொடுமையை அனுபவிக்கும் தலித் மக்களும் எதிரெதிர்த் தேசங்கள் என வலியுறுத்திய அம்பேத்கர் நாடு பூராவுமான ஒரே சாதியாகிய பிராமணரின் நலனுக்காக கட்டியெழுப்ப எத்தனிக்கப்படும் இந்தியத் தேசியத்தை

நிராகரிக்கும் எதிர்த் தேசிய இயக்கமான தலித் அரசியலை வடிவப்படுத்தி இயக்கி வரலானார். அம்பேத்கரின் எதிர்வுகூறலையும் மீறி தலித் மக்கள் காந்தி தலைமையிலான சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றிருந்தனர். தீண்டாமையை ஒழிப்பதாயின் இந்து மதத்தை விட்டு நீங்கித் தலித் மக்கள் பௌத்தத்தைத் தழுவ வேண்டும் எனக் கூறி அம்பேத்கர் தன்னை ஏற்றுக்கொண்ட பல்லாயிரக் கணக்கானோருடன் பௌத்த மதத்துக்கு மாறியிருந்த போதிலும் 'ஹரிஜனங்கள்' என ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை அழைத்து, இந்து மதத்துக்கு உள்ளேயே தீண்டாமையை ஒழிக்க இயலும் என்ற காந்தியின் தர்க்கத்தை நியாயப்படுத்தும் வகையில் பலகோடித் தலித் மக்கள் தொடர்ந்தும் இந்துக்களாகவே நீடிக்கின்றனர்.

மருதத் திணை மேலாதிக்கத்தின் வாயிலாக விவசாயப் பெருக்கம் பெற்ற இன மரபுக் குழுக்கள் வெள்ளாளரென ஆகினர். வெற்றிகொள்ளப்பட்ட திணைகளுக்குரிய இன மரபுக் குழுக்கள் இடைநிலை, ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளெனக் கட்டமைக்கப்பட்டனர். வாழ்நிலையில் இந்த ஏற்றத்தாழ்வு சாத்தியப்பட்ட கிமு 3 - கிபி 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சாதி என்பது பேசுபொருளாகவில்லை. சமூகப் பிளவாக்கத்தை வர்ணபேதமாக அணுகும் கருத்தியல் அறிமுகமாகி இருந்தது. சாதியத்தைக் கருத்தியல்படுத்திய வர்ணாசிரமத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாத சமண, பௌத்த மதங்கள் பின்னரான கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து மேலாண்மை

பெற்று அன்றைய வாழ்நிலையாக சாதிபேதம் ஏற்பட்டிருந்தமையைக் கவனங்கொண்டு இயங்கிய போதிலும் சாதி முறைமையை வடிவப்படுத்த முற்படவில்லை.

காரைக்காலம்மையார் கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் பலவேறு சிவ வழிபாடுகளை ஒன்றிணைத்து உருவாக்கிய சைவநெறி இரண்டு நூற்றாண்டுக்குள் பக்திப் பேரியக்கமாக விருத்தியடையத் தொடங்கி அனைத்துச் சாதிகளையும் ஒன்றிணைத்து உருவாக்கிய இந்து சமயத்துக்கான அடித்தளமே சாதியக் கட்டமைப்புக்கான வடிவத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இன்று பேசப்படுவது போல சாதிப் பிளவுடனுள்ள சமூக முறைமையில் வாழ்வியலை மேம்படுத்த இயலாது என்பதாக வரலாறு அமைந்திருக்கவில்லை. தேசிய உணர்வுக்குரிய நவீன முதலாளித்துவ எழுச்சி அவசியப்பட்ட போது 'சாதித் தேசங்களாகப் பிளவுண்டு இருக்கின்ற சமூகத்தில் இந்தியத் தேசம் என்பதான தேசிய எழுச்சிக்கு வாய்ப்பில்லை' என்ற ஆளுடத்தை அனைத்துச் சாதிப் பிரிவுகளையும் சேர்ந்த பெரும்பான்மை மக்கள் பொய்யாக்கியதைப்போல நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில் சாதிகளாக இயங்கிய சமூகம் உலகின் முதல்நிலை வாழ்வியலைக் கொண்டதாகவும் திகழ இயலுமாக இருந்தது. அத்தகைய வரலாற்று இயங்குமுறை எவ்வாறு நிகழ்ந்தது?

அறிவியக்கத்தில் இருந்து பக்தி இயக்கத்துக்கு

இன்று பிராமண மேலாதிக்கம் பல தளங்களிலும் செயலாற்றுவதன் பேரில் ஆரம்பந்தொட்டு எல்லாக் காலங்களிலும் அவர்களது ஆக்கிரமிப்பும் ஆதிக்கமும் நிலவிவந்ததான எண்ணம் பலரிடம் உள்ளது; பிராமணரல்லாதோரின் இன்றைய பிரச்சினைகள் அனைத்துக்கும் அவர்களே அடிப்படைக் காரணி எனும் கருத்தும் வலுப்பட்டு வருகிறது. சாதி முறை பிராமணர்களால் வலிந்து திணிக்கப்பட்டதான தர்க்கங்களும் முன்வைக்கப்படுகின்றன. சாதி வாழ்முறைக்கான கருத்தியலை வடிவப்படுத்தித் தமக்கு வாய்ப்பாக அவற்றைப் பிராமணர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்ட வரலாறு தெளிவாக்கப்படுவது அவசியம்.

பிராமணியக் கருத்தியலை முன்னிறுத்திப் பல நூற்றாண்டுகளாக கல்வி மறுக்கப்பட்டு வந்த தலித் மக்களுக்கான இட ஒதுக்கீட்டைக் கொச்சைப்படுத்தும் கருத்துக்களை

வெளிப்படுத்துகிற பிராமணிய உணர்வுகளையும் காண்கிறோம். வேதக் கல்வி பிராமணர்களுக்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டது எனும் கருத்தையும் நடைமுறையையும் வைத்து ஆளும் சாதியினரான வெள்ளாளர்களும் சூத்திரர்களாகக் கணிக்கப்பட்டு கல்வி மறுப்புக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருந்தனர் எனும் கருத்தும் நிலவுகிறது. பிராமணக் கல்வி மொழியாக முன்னிறுத்தப்படும்

டாக்டர். அம்பேத்கர்

Image Source : www.jeyamohan.in/100107

சமஸ்கிருதத்தை விடவும் தமிழானது அறிவறிவை (அறிவைப் பற்றிய அறிவை) உடைய மொழியாகவும் பல நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே எழுத்து வடிவம் பெற்றதாகவும் அறிவியல், மெய்யியல் தேடல்களை அதிகம் பொதிந்து வைத்திருந்ததாகவும் மதச் சார்பற்ற வாழ்வியல் நெறிகளை வகுத்திருந்ததாகவும் மேன்மைப்பட்டிருந்தது. பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை சமஸ்கிருதத்தை விடவும் தமிழே செழுமை பலதுமுடையதாகத் திகழ்ந்தது. பின்னரான தமிழின் பின்னடைவுக்கான காரணங்களைத் தொடர்ந்தும் தேடும் அவசியமுள்ளது. இங்கு ஒரு அம்சத்தை மட்டும் கவனங்கொள்வோம்!

ஏற்கனவே ஆசீவகச் சிந்தனைப்பள்ளி தமிழினூடாக அறிவறிவு, அறிவியல் தேடல்கள் என்பவற்றை வளர்த்திருந்த சூழல் காரணமாக வடக்கில் இருந்து வந்த பௌத்தமும் சமணமும் தத்தமது பரப்புரை மொழிகளான பிராகிருதம், பாளி என்பவற்றைக் கைவிட்டு தமிழகத்தில் மட்டும் தமிழினூடாகவே தமது மதப் பரப்புரைகளை மேற்கொள்ள வேண்டி இருந்தது. ஆசீவகச் சிந்தனையாளராகத் தனது சமகால வளர்ச்சிகளை உள்வாங்கி வள்ளுவர்

வெளிப்படுத்திய திருக்குறள் தமிழர் சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினர் மீதும் தொடர்ச்சியான தாக்கத்தை விளைவிக்க ஆற்றல் பெற்றிருந்தது. ஆசீவகத்துக்குரிய சமத்துவச் சிந்தனையின் பாற்பட்டதாக சமூக நிலையில்லாமலாகி மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறை வலுப்பட்டு வந்த சூழலிலும் விடாப்பிடியாக ஆசீவக அடிப்படைகளில் இறுக்கமாக இருந்த இன்னொரு பிரிவினர் மெல்ல

மெல்ல வலுக்குன்றிக் காணாமலாகினர். மூன்றாந் தரப்பினர் பௌத்தம், சமணம், சைவம், வைணவம் என்பவற்றில் கரந்துறைந்தவர்களாகத் தன் நாமம் இழந்து கரைந்தனர்; அவற்றினூடாக ஆசீவகக் கூறுகளை வெளிப்படுத்த முயன்றனர். வைதிகத்தால் உள்வாங்கப்பட்ட சித்தர் மரபினர் வைதிகம் ஆராதிக்கும் பூசை, புனஸ்காரங்கள் உள்ளிட்ட மேலாதிக்க அடையாளங்கள் அனைத்தையும் நிராகரிப்பவர்கள் - ஆசீவக கருத்து நிலைகள் சித்தர் மரபில் தொடர்ந்து நீடித்திருந்தமையை அவதானிக்க இயலும்!

கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் சமணம் ஆட்சியாளர்களது மதமாக இருந்த சூழலில் அறிவுத் தேடல் மிக்க எவரும் சமணப் பள்ளி ஊடாக வளரும் வாய்ப்பிருந்தது. அவ்வகையில் தனது முதிர்ச்சியை சமணத் துறவியாக வாழ்ந்து சமணப் பரப்புரைக்காகப் பல நூல்களைப் படைத்தவர் தான் பின்னாலே பக்திப் பேரியக்கத்தைத் தொடக்கி வைத்த திருநாவுக்கரசர்; அவருடைய அக்கா, திலகவதியாரது இடைவிடாத தவத்தால் சைவத்தைத் தழுவினவர் அதன் பரப்புரைக்கான வரலாற்றுக் கடமையைக் கையேற்பவரானார். திலகவதியாரது கணவர் போர்க்களத்தில் மாண்டவர்.

வீர யுகக் காலந்தொட்டு நிலப்பிரபுத்துவ வளர்ச்சி பெற்றுவந்த காலத் தொடர்ச்சியிலும் வெள்ளாளர்கள் போர் வீரர்களாகக் களமாடி வந்துள்ளனர். சமண மத எழுச்சியில் பங்கேற்றிருந்த நாவுக்கரசருக்கு வேளாண்மைச்

தலித் சமூகம்

Image Source : scroll.in

மருத்த திணை மேலாதிக்கத்தின் வாயிலாக விவசாயப் பெருக்கம் பெற்ற இன மரபுக் குழுக்கள் வெள்ளாளரென ஆகினர். வெற்றிகொள்ளப்பட்ட திணைகளுக்கூரிய இன மரபுக் குழுக்கள் இடைநிலை, ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளெனக் கட்டமைக்கப்பட்டனர்.

செழிப்புக்கான அரசியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் சமூகப் பொறுப்பைக் கையேற்றாக வேண்டிய கட்டாயம் வலுத்தது. அப்போதைய அவருக்குரிய பல்லவ நாட்டு மன்னன் சமண சமயி. மத மாற்றத்தால் துரோகமிழைத்ததாகக் கணிக்கப்பெற்ற நாவுக்கரசரைத் தண்டிக்கும் பொறுப்பு அவருக்கானது. நாவுக்கரசரின் மனவறுதியும் தர்க்கத் திறனும் பக்தி உணர்வும் மன்னரையே

மதம்மாறத் தூண்டியது. ஏற்கனவே பக்தி இயக்க வீச்சில் விவசாயத் தரப்பினர் நாவுக்கரசருடன் அணிதிரண்டிருந்தமையும் அரசரின் மாற்றத்துக்கான காரணி. இரும்புக் கொழுவிடும் ஏர் கலப்பை, மண்வெட்டிகள் என்பவற்றை பல்லாயிரம் வடித்துப் பரவலாக்கும் பணியைப் பல்லவர் ஆட்சி பின்னரும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டது.

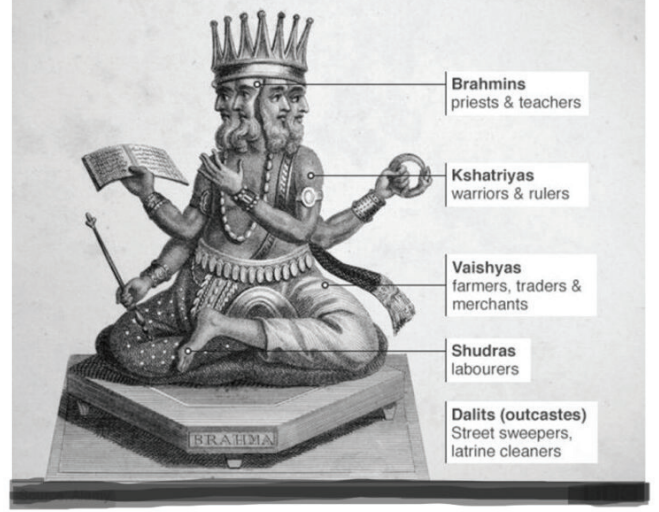
வணிகச் செழிப்பில் முன்னதாகப் பல்லவ நாடு (வட தமிழகம் - தொண்டை மண்டலம்) மேலாண்மை பெற்றிருந்தது. அதன் துறைமுகப் பட்டினமான மாமல்லபுரம் உலக வர்த்தகத்துக்கான ஒரு மையமாகத் துவங்கியது. அரேபிய, தமிழ் வணிகர்கள் போலவே சீன வணிகர்களது பட்டுப் பாதையும் அன்றைய உலக வர்த்தகச் செழிப்பின் அடையாளமாக இருந்தது. அண்மையில் சீன ஜனாதிபதி இந்தியாவுக்கான தனது முதல் பயணத்தை மேற்கொண்ட போது இந்தியப் பிரதமரை மாமல்லபுரத்தில் சந்திக்க விரும்பி ஏற்பாடு செய்துகொண்டதில் இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை இனங்காண இயலும்.

இந்த வணிகச் செழிப்பின் வெளிப்பாடாக அறிவாராய்ச்சியும் வலுத்திருந்தது; அறிவுத் தேடலுக்கான மையங்களில் ஒன்றாக 'நாளந்தா' போன்று பல்லவ நாடும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. பல்லவர் தலைநகரமான காஞ்சியின் பௌத்தப் பல்கலைக்கழகம் சீனப் பௌத்தத் துறவிகள் உள்ளிட்ட பலரையும் ஈர்த்து அறிவைப் பகிரும் இடமாக இருந்துள்ளது. இத்தகைய அறிவுப் பெருக்கத்தில் சாதனைகளை வெளிப்படுத்தியவரான நாவுக்கரசர் அனைத்தையும் சிவனிடம் அர்ப்பணம் செய்யும் பக்தி மார்க்கத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தமை அன்றைய வரலாற்று மாற்றப்போக்கின் அவசியத் தேவை சார்ந்த ஓரம்சம். வணிக எழுச்சியுடன் அவைதிக மதங்கள் மேலோங்கி இருந்தபோது வர்த்தகத் தோல்வி ஏற்படின் 'பஞ்ச விற்கப்போனால் காற்றடிப்பதும் உப்பு விற்கப் போனால் மழை பொழிவதும்' என்பதான தமது முற்பிறப்புக் கன்மப் பயன் மீது பழியைப்போட்டு ஆறுதல் காண வேண்டி இருந்தது.

குளங்களைப் பெருக்குவதோடு நீர்ப்பாசன வழிமுறைகளை விருத்தி செய்து, விவசாய உற்பத்திக் கருவிகளை உருவாக்கும் கைவினைஞர்களை இடம்பெயர அனுமதியாது விவசாய நலன் பேணும் அரசியலை வெற்றி கொள்ளவும் வலுப்படுத்தவும் பக்தி இயக்கம் அவசியப்பட்டது. அரசு ஏற்படுத்தித்தரும் இந்த ஏற்பாடுகள் இருக்கும்போது இயற்கை ஒரு போகத்தில் அழிவை ஏற்படுத்தினாலும் அடுத்த போகத்தில் மீட்சிபெற ஏற்றதாக நிலமெனும் நல்லாளும் ஆட்சிப்பலமும் கைகொடுக்கும்; அவற்றை உறுதிப்படுத்தும் இறை மீது பக்தி செலுத்தும் முழு நம்பிக்கை விவசாய வாழ்முறை சார்ந்தது. கப்பல் தடம்புரண்டு கடலில் மூழ்கி மூலதனம் அழிந்துவிட்டால் கையறு நிலைக்கு ஆளாகும் வணிகர் கன்மப் பயனில் நம்பிக்கை கொள்வதின்மீறும் வேறுபட்டது நிலம், இயற்கை, ஆட்சி என்பவை சார்ந்து கடவுளில் பாரத்தைப் போடும் விவசாயிக்குரிய வாழ்வியல் நம்பிக்கை!

வணிகச் சமூக சக்தியை வீழ்த்துவதாயின் அதன் கருத்தியலான அவைதிக மதங்களைத் தோற்கடிப்பது முன் தேவை. அதன்பொருட்டு பக்தி இயக்கத்தின் வாயிலாக விவசாயப் பெருந்திரள் மக்களைத் தம்பால்ஈர்ப்பதற்கான கருவியாக வேளாண்மைச் சமூகப் பிரதிநிதிகளான நாவுக்கரசர் தலைமையிலான அணியினர் பக்திப் பேரியக்கத்தை கையேற்று முன்னெடுத்தனர்!

Brahma and the origins of caste

வர்ணாசிரமக் கோட்பாடு

Image Source - expatlifeinthaailand.com

வர்க்கமும் சாதியும்

மருதத் திணை மேலாதிக்கத்தின் வாயிலாக நிலவுடைமையாளர்களான வெள்ளாளர்கள் தமது மேலான வாழ்நிலை கடவுளால் அருளப்பட்டது என எடுத்தோதும் வர்ணாசிரமக் கோட்பாட்டை ஆதரிக்க வேண்டி இருந்தது. அந்தக் கருத்தியலுடன் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்த பிராமணர்களையும் நிலவுடைமையாளர்களாக ஆக்கி (நில தானம் செய்து) அரவணைத்திருந்த வெள்ளாளர்கள் தமக்கான ஆகமமுறைப் பிரகாரம் அமைந்த கோயிலில் வேத மந்திரப் பூசைகளைக் கருவறையில் இருந்து மேற்கொள்ளும் சாதியாகப் பிராமணரை அங்கீகரிக்க வேண்டியிருந்தது. தமிழ்கூறும் நல்லுலகெங்கும் உள்ள அனைத்துச் சாதியினரும் வெள்ளாள மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு பிராமணருக்கு இச்சலுகை கருவறைக்குள் நுழைய இயலாத சூத்திரர்கள் தாம் எனும் வர்ண தர்மத்துக்கு இணங்கிப்பெற்ற வாழ்வியல் மேலாண்மை இது. வாழ்வியலில் தம்மளவுக்கு வலுவற்றவர்கள் என்ற நம்பிக்கையில் கருத்தியல் ரீதியிலான இந்த மேலாண்மையை வழங்கிய தவறைப் புரிந்து கொள்ள ஐந்தாறு நூற்றாண்டுகள் கடக்க வேண்டி இருந்தது. காரைக்காலம்மையார் எனும் வணிகச்சாதிப் பெண் நிலப்பிரபுத்துவ மேலாதிக்க அடையாளமான ஆணாதிக்கத் தெய்வத்தை மேலெழச் செய்து பெண்ணடிமைத்தனத்துக்கு வழிகோலியதைப் போன்றது தான் இதுவும்!

பெரு நிலவுடைமையாளராக விரிவாக்கம் பெற்று சமூக மேலாண்மையையும் அரசியல்

அதிகாரத்தையும் தம்வசம் கொண்டிருக்கும் நிலையில் கோயில் பூசகர்களான பிராமணர்களின் ஆன்மீகப் புனிதம் மேலோங்கியதாக இருப்பதில் ஆட்சேபம் இருந்ததில்லை. வடக்கில் இருந்து வரும் பிராமணர்கள் போதுமான அளவில் இல்லாத நிலையில் தமிழ் மண்ணில் இருந்தும் பிராமணக் கோத்திரங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. கோயில் குருக்களில் பெரும்பாலானோர் தமிழ்ப் பிராமணக் கோத்திரங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். வடக்கில் இருந்து வந்த பிராமணர்களில் கணிசமானோர் அதிக நிலமானியங்களைப் பெற்றதோடு அரசு பதவிகளில் இருந்து மேலாதிக்க ஒடுக்குமுறைக் கருத்தியல்களை வடிவப்படுத்துகிறவர்களாகவும் செயற்படுத்துகிறவர்களாகவும் விளங்கினர்.

நாவுக்கரசர் ஏற்கனவே அறிவுச் செழுமை பெற்றிருந்து பக்தி இயக்கத்துக்கு மதம் மாறியவர். தமிழகத்தின் வட பகுதியான பல்லவ நாடு, தென் பகுதியான பாண்டிய நாடு என்பன பேரரசுகளாக விரிவாக்கம் பெற்று வந்த நிலையில் சமணச் செல்வாக்குக்கு ஆட்பட்டிருந்தன.

இரண்டுக்கும் இடையே சிற்றரசாக அப்போதிருந்த சோழ நாட்டின் அரசர்கள் தொடர்ந்தும் சைவ சமயத்தைப் பின்பற்றுவவர்களாக இருந்தனர். பிற்காலச் சோழப் பேரரசர்களும் சைவத்தின் காவலர்களாக வெளிப்பட்ட அளவுக்கு தமிழ் அபிமானிகளாகக் காட்டிக் கொண்டதில்லை. சமணத்தில் இருந்து சைவத்துக்கு மாறியிருந்த பல்லவர்களும் நீண்டகாலம் ஆட்சி செலுத்தும் பாண்டியர்களும் தொடர்ச்சியான சைவப் பாதுகாவலர்கள் எனத் துலங்காத காரணத்தால் தமிழ்ப் பற்றை அதிகம் வெளிப்படுத்துகிறவர்களாக இருந்தனர்.

என்றென்றும் சைவம் தழைத்தோங்கிய காவிரிக் கரையின் சோறுடைத்தான சோழ நாட்டில் இருந்து வந்த ஞானசம்பந்தர் தமிழ்ப் பிராமணக் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். அறிவிலும் வயதிலும் முதிர்ச்சி பெற்ற நாவுக்கரசரே சிறு வயதினரான ஞானசம்பந்தரின் சிவ பக்திக்குத் தலைசாய்ப்பவராக இருந்தார். சமணத்தில் 'உழன்ற' உளவியல் சிக்கலை விடவும் பிராமண குலத்தின் புனிதத்தை வலியுறுத்தும் அவசியத்தாலும் இந்த மேலாண்மையை வழங்குபவராக நாவுக்கரசர் செயற்பட்டிருந்தமையைத் தொடர்ந்த சமூக அசைவியக்கங்களில் இருந்தும் புரிந்துகொள்ள இயலும்.

பக்திப் பேரியக்கத்தைப் "பெரிய புராணம்"

எனக் காவியமாக்கிய சேக்கிழார் சோழப் பேரரசு உச்சநிலையில் இருந்த காலத்துக்கு உரியவர் சோழப் பேரரசின் அமைச்சர். ஞானசம்பந்தர் சோழ நாட்டுக்குரியவர் என்பதற்காக நாவுக்கரசரைவிடவும் மேலான புனிதத்தை அவருக்கு வழங்கிவிடவில்லை. பிராமணியத்தை ஏற்கவைக்கும் கருத்தியல் தேவை உந்தியமையாலேயே ஞானசம்பந்தருக்கான அதீத புனிதம் சேக்கிழாராலும் வழங்கப்பட்டது. பெரிய புராணத்தின் காவிய நாயகரே சிவப் பிராமணரான சுந்தரர் என்பது கவனிப்புக்கு உரியது. நாவுக்கரசர் போலவே வெள்ளாளரான சேக்கிழாரும் சமூக - வரலாற்று அவசியம் காரணமாக பிராமணருக்கான ஆன்மீக மேலாண்மையை வலியுறுத்துகிறவராக இருந்தார். அதிகாரத் தரப்பால் உவந்தளிக்கப்பட்டதே அல்லாமல் பிராமணச் சதியால் அபகரிக்கப்பட்டதல்ல ஞானசம்பந்தருக்கான மேலாதிக்கம்.

தமக்கான சமூக மேலாதிக்கம் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கு பிராமணருக்கான ஆன்மீகப் புனித மேலாண்மையை அங்கீகரித்து அனைத்துச் சாதியினரையும் அதன்பால் ஆற்றுப்படுத்தும் அவசிய நிலை. வெள்ளாள - பிராமண நிலவுடைமைச் சாதிகளின் கூட்டுத் தலைமையில் அனைத்துச் சாதியினரையும் ஒன்றிணைத்து இயங்க வேண்டியிருந்த வரலாற்றுத் தேவையை நாவுக்கரசர் சிறப்புறத் தொடக்கிவைத்த போது சுயசாதி ஆதிக்கத்தை வலியுறுத்துவதை விடவும் நட்புச் சாதிக்கு முன்னுரிமையை வழங்கும் தாராள வாதத்தைக் கையாண்டுள்ளார். 'ஆவுரித்துத் தின்றுமலும் புலையராக' இருந்தால் கூட, சிவனை வணங்குபவராயின் அவரே தான் வணங்கும் கடவுள் எனப் பிரகடனப்படுத்தியவர் நாவுக்கரசர்.

முழுச் சமூக சக்தியாக இயங்கும் ஆளும் சாதிகள் மேற்கொள்ளும் சுரண்டலைக் கருத்தியல் - அரசியல் மேலாதிக்கத்தை வசப்படுத்திக் கொண்டு முன்னெடுப்பதாக எமது சாதிய வாழ்வியல் அமைந்துள்ளது. ஆளும் சாதியின் பொருளாதார - சமூக - பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தில் கருத்தியல் வகிக்கும் அதீத முக்கியத்துவம் காரணமாக பண்பாட்டுப் புரட்சி வாயிலாக ஆதிக்க சாதிக் கருத்தியல் வீழ்த்தப்பட்ட பின்னரே ஆட்சி அதிகாரத்தை வெற்றிகொள்ள இயலும். இந்தத் தேவை காரணமாக தாமே களமாடி மேலாதிக்கத்தைப் பெற்ற வெள்ளாளர்கள் தமது சகபாடிகளாக அரவணைத்த பிராமணருக்கு அதீத முக்கியத்துவம் வழங்க நேர்ந்தது.

வர்க்க சமூகத்தில் இருந்து வேறுபட்டுள்ள இந்தப் பண்பைக் கவனங்கொள்ளும் அதேவேளை ஆதிக்க சாதி முழுமையாகப் பொருளுற்பத்தி உறவில் அதிகார நிலையில் இருப்பதற்காக அதன் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பூரண உடைமை பெற்ற வர்க்கத்தினர் அல்ல என்பதனையும் அவதானிப்பது அவசியம். பக்திப் பேரியக்கம் வணிகச் சாதி அதிகாரத்தை இழக்க வைப்பதற்கானதாக முன்னெடுக்கப்பட்ட போதிலும் இந்த வர்க்க மோதல் உள்ளூர இடம்பெற்ற காரணத்தாலேயே காரைக்காலம்மையார், அப்பூதி அடிகள் போன்றோர் அதனை வழிமொழிபவர்களாகவும் ஆதரித்துச் சேர்ந்து இயங்குவவராகவும் வகிப்பாகம் பெற்றிருந்தனர். நிலவுடைமை பெற்றிராத போதிலும் ஆதிக்கச் சாதிக்குரிய வாய்ப்புகள் அனுமதிக்கப்படுகிற நிலை நிலவுடைமை பெறாத ஆதிக்கச் சாதியினருக்கு உள்ள காரணத்தால் சாதி உணர்வு வலுவுடன் இயங்க இடமுள்ளதனையும் நினைவில் கொள்ளுதல் அவசியம்!

அதிகாரப் பங்கீடு

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு உரிய வெள்ளாளர்களது தயவுடன் தமக்கான வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்குகிறவர்களாக இருந்த பிராமணர்கள் விஜயநகரப் பேரரசு ஏற்பட்டு வெள்ளாளர்கள் ஆளும் முதல் நிலையை இழந்த பின்னர் புதிய ஆட்சியாளர்களது அரவணைப்பை நாடுகிறவர்களாயினர். அதற்கமைவான ஆன்மீகப் புனித மேலாண்மையை நாவுக்கரசரில் இருந்து பெரிய புராணத்தின் சேக்கிழார் வரையான வெள்ளாளக் கருத்தியல் ஆளுமைகள் தாமாகவே விருப்பறுதியுடன் வழங்கினர் என்ற வரலாற்று உண்மையை மறந்துவிட இயலாது.

தெலுங்கு நிலவுடைமையாளரும் தெலுங்குப் பிராமணரும் (ஐயங்கார்) விஜயநகரப் பேரரசைத் தொடர்ந்து மேலாண்மையைப் பெற்று வந்த போதிலும் வெள்ளாளரின் நிலவுடைமையோ சமூக மேலாதிக்கமோ தளர்ந்துவிடவில்லை.

கருத்தியல் தளத்தில் பிராமணியம் தனது சமூக - பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தையும் விஞ்சியதாக மேலோங்கக் கண்டபோது வேதவேதாந்தத்துக்குப் போட்டியாக ஆகமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சைவசித்தாந்தத்தை வெளிப்படுத்தி முன்னிறுத்திய வெள்ளாளர்கள் அதனைக் காத்துப் பரப்புரை செய்யும் மடங்களையும் உருவாக்கிப் பேணி வளர்த்தனர்.

ஆளுந்தரப்பினர் சிற்சில

முரண்களைத் தமக்குள் கண்டுணர்ந்த போது நிலவுடைமை மேலாதிக்கத்துக்குப் பங்கம் விளைக்காத மோதல்களினூடாக முன்னிலையைத் தக்கவைக்க முயன்றனர்; நட்பு முரணுடன் மோதலும் ஒன்றுபடலும் என ஊடாடி வந்த வகையிலேயே அவர்கள் இடையேயான அதிகாரப் பங்கீடு அமைந்திருந்தது.

அனைத்துச் சாதிகளையும் ஒன்றுபடுத்திப் போராடிய தமிழர் சமூகத்தால் சோழப் பேரரசின் உச்ச நிலை வரை வரலாறு படைக்க இயலுமாயிற்று. நிலவுடைமை அமைப்புக் கட்டிற்றுக்கமாகிச் சாதிச்சமூகுகளில் சமூகப் பிளவாக்கம் வலுப்பட்ட பின்னர் தமிழரல்லாதோரின் ஆளுகைக்குள் ஆட்பட நேர்ந்தது. அவை பற்றிப் பின்னர் பார்க்க இயலும்.

வர்க்க சமூகமாக அமைந்து வரலாற்று நிர்ப்பந்தத்ததுடன் மூலதனப் பெருக்க வாய்ப்பைப்பெற்ற ஐரோப்பாவால் காலனித்துவப்படுத்தப்பட்டு கொள்ளையிடலால் ஒட்டாண்டி ஆக்கப்பட்ட இந்தியச் சமூகத்தின் 'பின்னடைவுக்கு' சாதிகளது இருப்பே காரணம் என்ற ஏகாதிபத்தியப் புனைந்துரைகளை நம்புகிறவர்கள் உள்ளனர். உண்மை நிலை இதற்கு மாறானது. அனைத்துச் சாதிகளையும் ஐக்கியப்படுத்திப் பக்திப் பேரியக்கத்தின் தொடர் வீச்சில் சோழப் பேரரசு மேலெழுகைபெற இயலுமாயிற்று. பத்தாம், பதினோராம் நூற்றாண்டுகளில் உலகின் முதல்நிலை நாடாகச் சோழப் பேரரசுத் தமிழகம் திகழ்ந்துள்ளது.

வரலாறு படைக்கும் உந்துதலுடன், மேலாதிக்க நாட்டத்துக்காக அனைத்துச் சாதிகளையும் ஒன்றுபடுத்த இயலுமாக இருந்ததெனின் ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தகர்த்தெறியும் புதிய வரலாறு படைத்தலிலும் அனைத்துச் சாதிகளையும் ஐக்கியப்படுத்தல் சாத்தியமே. மீண்டும் அனைத்துச் சாதிகளும் சமத்துவம் பெறும் புதிய கருத்தியல் வீச்சுடன் ஐக்கியப்படுத்தல் அவசியம் - அதன் வாயிலாகவே சமூக - பொருளாதார சமத்துவத்தை வெற்றி கொள்ள இயலும்.

சாதிகளை இணைத்து உருவான இந்து சமயத்தைப் பிராமண மத நீட்சியாக கருதுவதை விடவும் இன்னொரு வடிவம் என்ற தெளிவைப் பெறுதல் அவசியம். இன்றைய வரலாற்றுக் கடமையைக் கையேற்க இயலாமல் சாதி மோதல்களில் உழல்வதற்கு இந்தப் புரிதலின்மையே அடிப்படைக் காரணம். அதுபற்றித் தொடர்ந்து தேடுவோம்.

(தொடரும்)

Attack on satyagrahis

S.W.R.D. speaking about the Sinhala Only Act

Mob attacks in Colombo

The mob in action

Burning of Emroy

Cheivanayakam'ssatyagraha

தனிச் சிங்கள மொழி எதிர்ப்பின் போது இடம்பெற்ற சில நிகழ்வுகளின் தொகுப்பு

Image source - www.ft.lk

ஐக்கிய தேசிய கட்சியும் இணைந்து கொண்டு தன் பங்குக்கு துவேஷத்தைக் காட்டி, எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றியது. இவ்விதம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்த இனவாதத் தீயை அணைக்க முடியாமல் 1957 ஆகஸ்ட் 9ஆம் திகதி திரண்டிருந்த பெருந்தொகையான சிங்கள மக்கள் மற்றும் பௌத்த பிக்குகள் மத்தியில் இடம்பெற்ற கூட்டம் ஒன்றில் வைத்து மேற்படி பண்டாரநாயக்க செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தை ஆவேசத்துடன் கிழித்தெறிந்தார் பண்டாரநாயக்க.

சட்டத்தை அடுத்து இலங்கையில் பாரிய அளவில் இனக் கலவரங்களை ஏற்படுத்தியது. அந்த இனக் கலவரங்களால் ஏற்பட்ட வன்மமே பின்னர் தமிழ் மக்களின் நெஞ்சங்களில் ஊடுருவி கொடுவாளை கையிலெடுத்து எமக்கு தனி நாட்டைப் பிரித்துக் கொடு என்று போராடும் அளவுக்கு அவர்களை பிடரியைப் பிடித்து தள்ளிச் சென்றது. பல்லின, பல கலாசாரம், பல மதங்கள் கொண்ட ஒரு நாட்டில் ஒரு இனக் குழுவினருக்கு மாத்திரம் அரசாங்கத்தின் எல்லா உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் வழங்குவது ஏனைய பிரிவினரின் மனதில்

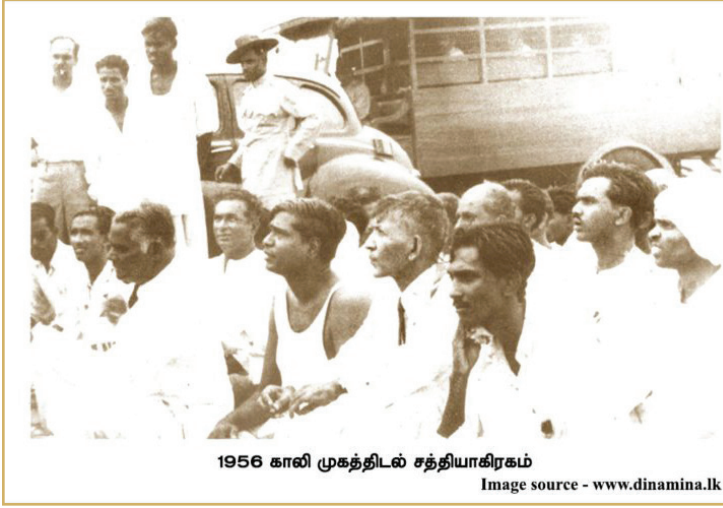
எத்தனை குரோதத்தையும், ஆக்ரோஷத்தையும், வன்மத்தையும் வளர்த்து விடும் என்பதற்கு சாட்சியாக அமைந்த 30 ஆண்டு யுத்த காலம் இந்நாட்டு மக்கள் சமூகங்களின் ஒவ்வொருவர் மனதையும் ஆழக்கீறிய காயம் ஒருபோதும் மறைந்தோ மறந்தோ போய்விடாது.

படித்த இளைஞர்களுக்கு அப்பொழுது தொழில் வாய்ப்பு வழங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரே ஒரு அரச இயந்திரமாக அரச நிர்வாக சேவையாகவே இருந்தது. அந்த வாய்ப்பு தமிழ் மக்களுக்கு முற்றிலும் இல்லாமல் போனது. அத்துடன் கல்வி கற்று பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டம் பெறுதல் வாயிலாகவே சமூக, பொருளாதார

வதாக இருக்கும் எதிரிகளான இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்கள் இந்தியாவைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு இந்த நாட்டை மிரட்டுகின்றனர் என்றும் தேர்தல் பிரசாரம் செய்தார். இத்தகைய ஒரு தேர்தல் பிரசாரமானது சிங்கள மக்கள் மத்தியில் புகைந்து கொண்டிருந்த சிங்கள - பௌத்த பேரினவாதத்தை தூசி தட்டி, எண்ணெய் வார்த்து பெரு நெருப்பாக கிளர்ந்தெழச் செய்தபெருமையும் பண்டாரநாயக்கவையே சாரும். இந்த நெருப்பு எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கவின் தேர்தல் வெற்றியைத் தொடர்ந்து அவர் முதலாவதாக கொண்டுவந்த சிங்களம் மட்டும்

முன்னேற்றத்தை நோக்கி நகரலாம் என்றும் தமிழ் மக்கள் பெரிதும் நம்பி அதனைத் தலைமேல் கொண்டு செயற்பட்டனர். அதனோடு சேர்த்து சிங்கள மொழியில் தேர்ச்சி பெறவில்லையாயின் அல்லது தடை தாண்டல் பரீட்சைகளில் தேர்ச்சி பெற முடியாமல் போகுமாயின் அவர்கள் பார்த்த தொழில்களிலிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டனர். அரசாங்கத்தின் மேற்படி தனிச்சிங்களக் கொள்கையானது ஒட்டுமொத்த தமிழ் முஸ்லிம்களின் மனதிலும் ஏற்படுத்திய வெறுப்பு கனன்றெரியும் நெருப்பாக சுவாலை விட்டு எரியச் செய்தது.

இதற்கு மத்தியில் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களைத் தலைமையாகக் கொண்ட இலங்கை தமிழ் சமஷ்டி கட்சி இதற்கு எதிராக

5 ஜூன் 1956ஆம் ஆண்டு சத்தியாகிரகப் போராட்டம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இந்தப் போராட்டத்தின் மீது குண்டர்களையும், காதையர்களையும் ஏவி அரசாங்கம் தாக்குதல் நடத்தியதில் எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் மற்றும் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் ஆகியோர் காயமடைந்தனர். கொழும்பில் பல இடங்களில் இனக்கலவரமும் தூண்டி விடப்பட்டது. தொடர்ந்து நாட்டில் ஒரு அரசியல் நிச்சயமற்ற நிலைமை இருந்து கொண்டே இருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் இலங்கை சமஷ்டிக் கட்சியினர் திருகோணமலையில் தமது பேராளர் மாநாட்டை நடத்தி, இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு சுயாட்சி முறையிலான சமஷ்டி அரசியலமைப்பு திட்டம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்துடன், மலைநாட்டில் வாழ்கின்ற இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்கான

ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தீர்வு ஒன்றையும் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டனர். தமது இந்த கோரிக்கைக்குப் பதில் கிடைக்காவிட்டால் 20 ஓகஸ்ட் 1957 ஆம் திகதி இன்னொரு சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தை நடத்தப் போவதாக இலங்கை சமஷ்டிக் கட்சி அறிவித்தது. இந்தக் கோரிக்கை பற்றித் தெரிந்து கொண்டபோது பண்டாரநாயக்க மிகுந்த எரிச்சலும் கோபமும் ஆத்திரமும் கொண்டார். அவரது மீசையில்லாத சிறு உதடுகள் இரண்டும் மேலும் கீழும் அசைந்து துடித்து கோணல் ஆகிப்போனது. அவர் சில மணி நேரங்கள் கடுமையாகச் சிந்தித்ததன் பின்னர் அப்படி ஒரு சத்தியாகிரகம் நடக்குமாக இருந்தால் அந்த இடத்தைச் சுற்றி வளைக்கப் பொலிஸாரும் இராணுவத்தினரும் அனுப்பப்படுவதுடன் அவர்களுக்கு உதவுவதற்காக ஒரு லட்சம் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தொண்டர்களும் அனுப்பப்படுவார்கள் என்று பெருங்குரலெடுத்து கொக்கரித்துப் பயமுறுத்தினார்.

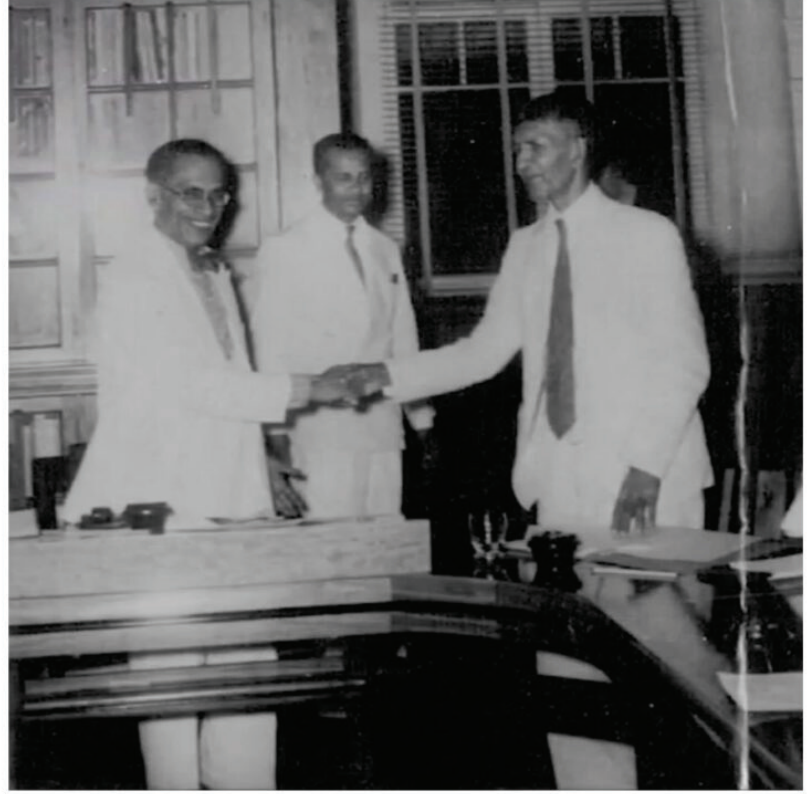
ஆனால் அப்படி ஒன்றும் நடந்துவிடவில்லை. விஷயங்கள் வேறுவிதமாக நகரத் தொடங்கின. இலங்கை சமஷ்டிக் கட்சியின் கோரிக்கை தொடர்பில் தான் பரிசீலனை செய்வதாகவும், பேசித்தீர்மானித்து ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வரமுடியும் என்றும் பண்டாரநாயக்க தெரிவித்தார். அந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் முடிவாக பண்டாரநாயக்கா - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் (B - C Pact) 1957 ஜூலை மாதம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் முக்கியமான விடயங்கள் வருமாறு

1. தமிழர் சனத்தொகை செறிந்து வாழ்கின்ற வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசங்களில் தமிழ் மொழியை நிர்வாக மொழியாக பயன்படுத்தல்
2. பிரஜா உரிமை சட்டம் மீள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு தீர்வு வழங்கல்
3. வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசங்களுக்கு பிரதேச சபைகள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முக்கியமான விடயங்களில் குறிப்பாக கல்வி, விவசாயம், போன்ற விடயங்களில் அதிகாரப் பகிர்வு வழங்கல்

இந்த ஒப்பந்தம் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் பௌத்த பிக்குகளுக்கு மத்தியிலும் மிகுந்த

அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியதுடன் எதிர்ப்பு போராட்டங்களும் ஒன்றொன்றாக வெடித்துக் கிளம்பின. இதில் பின்னர் ஐக்கிய தேசிய கட்சியும் இணைந்து கொண்டு தன் பங்குக்கு துவேஷத்தைக் காட்டி, எரியும் நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றியது. இவ்விதம் கொழுந்துவிட்டு எரிந்த இனவாதத் தீயை அணைக்க முடியாமல் 1957 அகஸ்ட் 9ஆம் திகதி திரண்டிருந்த பெருந்தொகையான சிங்களமக்கள் மற்றும் பௌத்த பிக்குகள் மத்தியில் இடம்பெற்ற கூட்டம் ஒன்றில் வைத்து மேற்படி பண்டாரநாயக்க - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தை ஆவேசத்துடன் கிழித்தெறிந்தார் பண்டாரநாயக்க. எனினும் 1958 ஓகஸ்ட் மாதத்தின் இறுதிப் பகுதியில் தமிழ் மக்களை மேலோட்டமாக திருப்திப்படுத்துவதற்காக வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசங்களில் நியாயமான அளவுக்கு தமிழ் மொழிப் பிரயோகத்துக்கென தமிழ்மொழி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டத்தை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார். இத்தகைய ஒரு பின்புலத்தில்தான் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

இத்தகைய ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்ட பின்னரும் கூட அன்னாரை அடுத்து, அடுத்த பிரதமராக வந்த அவரின் பாரியார் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க தமிழர் எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டிலிருந்து சற்றேனும் விடுபட்டு நடந்துகொள்ளவில்லை. தன் கணவரைக் காட்டிலும் சற்று மேலும் எம்பிப் பாய்பவராகவே அவரும் அரசியல் என்ற குதிரையை முடுக்கிச் சென்றார். இவர்கள் எல்லோருக்குமே பிரதமர் என்ற சொகுசு அதிகாரத்தில் நீண்ட காலத்துக்கு ஒட்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்ததே தவிர ஒரு நாட்டின் பொறுப்புள்ள பிரதமராக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அக்கறை இருக்கவில்லை. இவர் அதிகாரத்தில் இருந்தபோது வடக்கு - கிழக்குப் பிரதேசங்களில் நீதிமன்றங்களில் கூட தீர்ப்புகளை சிங்களத்தில் வழங்கும்படி கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

பிரதமர் பண்டாரநாயக்காவுடன் தந்தை செல்வா

Image Source : [Twitter.com/kryes/status](https://twitter.com/kryes/status)

பஸ்களில் பெயர்ப்பலகைகளில் சிங்களம் மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் தபால் நிலையங்களின் மொழி சிங்களமாகவே இருக்க வேண்டும் என்றும் பணிக்கப்பட்டு படிப்படியாக 1961ஆம் ஆண்டளவில் நாடு முழுவதும் மீண்டும் ஒரு முறை முற்றிலும் சிங்கள மொழி நிர்வாகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அதன் பொருட்டு 1960 ஆம் ஆண்டு நாடு முழுவதும் அவசர கால நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, ஏற்கனவே புழக்கத்தில் இருந்த “ஆங்கில மொழி - நிர்வாக மொழி” என்ற அந்தஸ்தை நீக்கிவிட்டு சகலவித அரசாங்க கொடுக்கல் - வாங்கல்களும் சிங்கள மொழியிலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இவ்விதம் அதிகாரத்திலிருந்த சிங்கள மொழிக்கும், அதிகாரமே அற்றுப்போய் முடங்கிக்கிடந்த தமிழ் மொழிக்கும் இடையில் கண்ணுக்குத் தெரியாத யுத்தம் ஒன்று அன்றே ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது.

(தொடரும்)

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழுங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

● இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

மயூரநாதன் இரத்தினவேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் சூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டிடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டிடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டிடக் கலைஞர்களின் அரச சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனை யாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக் கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

போர்த்துக்கேயர்கால நிலப்படங்கள்

கொன்ஸ்டன்டைன் டி சாவின் நிலப்படத் தொகுப்பிலுள்ள இலங்கை முழுவதையும் காட்டும் நிலப்படம்

Image Source : நெதர்லாந்து தேசிய ஆவணக் காப்பகம்

முன்னர் விளக்கப்பட்ட சான்செசின் இலங்கைப் படம், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் போர்த்துக்கேயரின் முழுக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருவதற்கு முன் வரையப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம் போர்த்துக்கேயரின் நேரடி ஆட்சிக்குள் வந்த பின்னரும் இலங்கைப் படங்களும் யாழ்ப்பாணத்தின் சில

பகுதிகளைத் தனியாகக் காட்டும் நிலப்படங்களும் வரையப்பட்டன. அவற்றுட் சிலவற்றைப் பற்றிக் கீழே பார்க்கலாம். கொன்ஸ்டன்டைன் டி சாவின் நிலப்படத் தொகுப்பிலுள்ள இலங்கைப் படம் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இலங்கையின்

ஆளுநராகப் பதவி வகித்த கொன்ஸ்டன்டைன் டி சா, 1628 ஆம் ஆண்டில், இலங்கை தொடர்பான 24 நிலப்படங்கள் அடங்கிய தொகுப்பு ஒன்றை உருவாக்கியிருந்தார். இந்தத்தொகுப்பில் முழு இலங்கையையும் காட்டும் நிலப்படமொன்று உள்ளது. எஞ்சியவை கொழும்பு, நீர்கொழும்பு, சிலாபம், புத்தளம், மன்னார், யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, தொந்திரா, மாத்தறை, வெலிகம, அமுத்கம, களுத்துறை, சப்பிரகமுவா, மல்வானை, மெனிக்கடவர ஆகிய இடங்கள் தொடர்பான நிலப்படங்கள். மேற்படி தொகுப்பின் பிரதியொன்று நெதர்லாந்து ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளது.1 உண்மையில், 1606 ஆம் ஆண்டிலேயே இவ்வாறான தொகுப்பு ஒன்றைத் தயாரித்து அனுப்பும்படி அப்போதைய போர்த்துகேய அரசர் மூன்றாம் பிலிப் இலங்கையிலிருந்த ஆளுநரைக் கேட்டிருந்தார்.2 அக்காலத்தில் மேற்படி நிலப்படங்களைத் தயாரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது பற்றிய தகவல்கள் இல்லை. இப்போது நெதர்லாந்திலுள்ள நிலப்படங்களில் ஒல்லாந்த மொழியிலும் குறிப்புகள் உள்ளன. இவை பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டவை. போர்த்துகேயரது நிலப்படங்களை ஒல்லாந்தரும் அவர்களது ஆட்சியின் தொடக்க காலத்தில் பயன்படுத்தியதை இது காட்டுகின்றது எனலாம்.

இந்தத்தொகுப்பிலுள்ள இலங்கையின் நிலப்படத்தை வரைந்தவர் யார் என்பது தெரியவில்லை. இப்படம் கிழக்கு மேல்நோக்கி இருக்குமாறு வரையப்பட்டுள்ளது. (படம்1) இந்தப் படத்திலும் இலங்கையின் வடிவம் உண்மையாக இருப்பதிலும் பெருமளவு வேறுபட்டே காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தலைநிலத்துடன் சேர்த்து வரையப்பட்டுள்ளதுடன் அதன் வடிவமும் அடையாளம் காணத்தக்கதாக இல்லை. இடையிலுள்ள கடல்நீரேரி இந்நிலப்படத்தில் இல்லை. இலங்கையில் வட பகுதியில் யாழ்ப்பாணப் பட்டினம், பருத்தித்துறை, மன்னார் ஆகிய மூன்று இடங்களை மட்டுமே குறித்துள்ளனர். ஏனைய பகுதிகளை வெறுமனே பாலைவனங்களாகவே காட்டியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்துக்கு அண்மையில் சில தீவுகளைக் குறித்துள்ளபோதும் அவற்றின் அளவுகளோ

அமைவிடங்களோ சரியாக இல்லை. மொத்தத்தில் இந்த நிலப்படத்திலிருந்து இலங்கையின் வட பகுதியைப் பற்றிப் பெறக்கூடிய பயனுள்ள தகவல்கள் மிக மிகக் குறைவே. இந்நிலப்படத்தை, யாழ்ப்பாணத்தைப் போர்த்துகேயர் தமது நேரடி ஆட்சிக்குள் கொண்டுவந்த 1619 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே வரைந்திருக்கக்கூடும். கொன்ஸ்டன்டைன் டி சாவின் நிலப்படத் தொகுப்பிலுள்ள யாழ்ப்பாண நிலப்படம்

இந்த நிலப்படத் தொகுப்பிலுள்ள யாழ்ப்பாணப் பகுதியைக் காட்டும் நிலப்படம் அதே தொகுப்பிலுள்ள மேற்காட்டிய இலங்கைப்

கொன்ஸ்டன்டைன் டி சாவின் நிலப்படத் தொகுப்பிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டும் நிலப்படம்.

Image Source : நெதர்லாந்து தேசிய ஆவணக் காப்பகம்

படத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. (படம் 2) இரண்டு படங்களிலும் உள்ள கரையோரப் பகுதிகளினதும் தீவுகளினதும் வடிவங்களும் அவற்றின் அமைவிடங்களும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன. இரண்டும் வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளைச் சேர்ந்தவையாக அல்லது வெவ்வேறு வரைஞர்கள் வரைந்தவையாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டும் நிலப்படம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை முழுமையாகக் காட்டவில்லை. குடாநாட்டின் சிறிய பகுதியும் அதன் கரைக்கு அப்பாலுள்ள சில

தீவுகளும் இப்படத்திலுள்ளன. படத்திலுள்ள குடாநாட்டின் பகுதியில், போர்த்துக்கேய மொழியில் “இராச்சியத்தின் தலை நிலம்” (Terra firme do reino) எனப் பொருள்படும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. பல போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த எழுத்துமூல ஆவணங்களிலும் நிலப்படங்களிலும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டையும் வன்னியில் அதன் வடக்கிலுள்ள சிறு பகுதியையும் குடாநாட்டுக்கு மேற்கிலுள்ள தீவுகளையுமே யாழ்ப்பாண இராச்சியமாகக் காட்டுவது வழக்கம். வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் பெரும்பகுதி தனித்தனிச் சிற்றரசுகளாக யாழ்ப்பாண மன்னனுக்குத் திறை செலுத்தியதாக அவ்வாவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, இங்கு “இராச்சியத்தின் தலை நிலம்” என்பது குடாநாட்டையே குறிக்கிறது என்பது தெளிவு. இப்பகுதியில் கரையோரமாக ஒரு பகுதியைத் தனியாகப் பிரித்துக் காட்டி அதற்கு “நகரத்தின் அமைவிடம்” (Sitio do cidadi) எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இது 1921 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் போர்த்துக்கேயர் உருவாக்கிய யாழ்ப்பாண நகரத்தின் அமைவிடத்தைக் குறிக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

1619 ஆம் ஆண்டில் மூன்றாவது தடவையாக நல்லூரைத் தாக்கி அதைக் கைப்பற்றிய போர்த்துக்கேயத் தளபதி ஒலிவேரா, இரண்டு ஆண்டுகள் நல்லூரையே தலைமையிடமாகக் கொண்டு அங்கே தங்கியிருந்தான். 1621 ஆம் ஆண்டிலேயே தனது தலைமையிடத்தைக் கடற்கரையோரத்தில் இன்றைய கோட்டை இருக்கும் பகுதிக்கு மாற்றினான். ஆனாலும், தலைமையிடத்தை ஊர்காவற்றுறைக்கு மாற்றும் எண்ணம் இருந்ததால், 1624 ஆம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணத்தில் கோட்டை கட்டுவதற்கும் அப்பகுதியில் தலைநகரத்தை உருவாக்குவதற்கும் முடிவு செய்யப்படவில்லை.³ எனினும், அவ்விடத்தில் 1614 ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்ட புதுமை மாதா தேவாலய வளாகத்தைச் சூழ்விருந்த மதிலில் இரண்டு கொத்தளங்களை அமைத்து அதைத் தற்காலிகக் கோட்டையாகப் பயன்படுத்தினார்.⁴ 1624 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயரின் புதிய யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் கட்டுமான வேலைகள் தொடங்கின. இந்த நிலப்படங்கள் தொகுக்கப்பட்ட 1628 ஆம் ஆண்டில் புதிய கோட்டை பெருமளவுக்கு நிறைவடைந்திருக்கும். 1629 ஆம் ஆண்டில் கண்டிப் படைகள் யாழ்ப்பாணத்தின்மீது படையெடுத்தபோது, கோட்டைக்குள்ளிருந்த குறைந்த அளவு போர்த்துக்கேயப் படையினர் கூடுதல் படையுதவி கிடைக்கும்வரை கோட்டையைப் பாதுகாத்தனர்

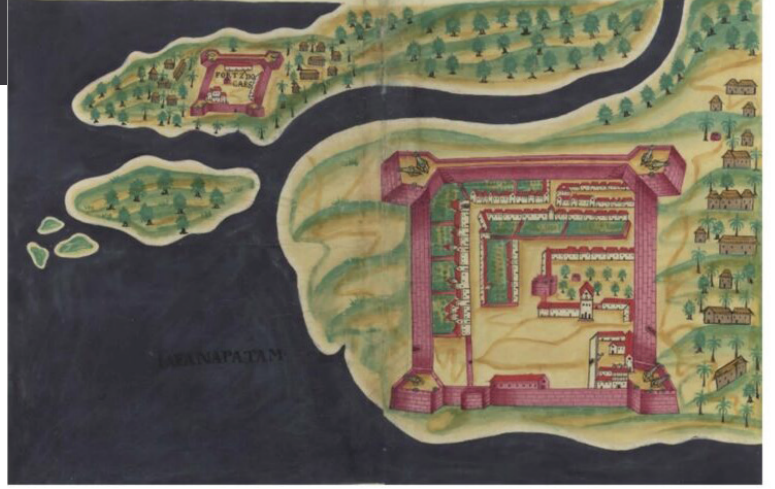
என்பதால், அக்காலத்தில் கோட்டை போதுமான அளவு பலம் வாய்ந்ததாக இருந்தது வெளிப்படை. எனினும், யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டும் இந்த நிலப்படம் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் அமைவிடத்தைத் தனியாகக் காட்டவில்லை. நகரத்தின் அமைவிடம் நிலப்படத்தில் உள்ளதால், கோட்டையும் அதற்குள் அடங்கியதாக இருக்கக்கூடும்.

புதிய கோட்டை கட்டத் தொடங்கிய அதே காலப்பகுதியில் நகரின் கட்டுமான வேலைகளும் தொடங்கியிருக்கும் எனலாம். 1627 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாண இராச்சியப் பகுதியின் கட்டளைத் தளபதியாகவும் அதன் நிர்வாகியாகவும் இருந்த ஒலிவேரா காலமானான்.⁵ போர்த்துக்கேயரின் யாழ்ப்பாண நகரிலிருந்த முக்கியமான சில தேவாலயங்களையும் மிசரிக்கோடியா என்ற கருணை இல்லத்தையும் ஒலிவேராவே கட்டிக் கொடுத்தான் என்ற தகவல்கள் உள்ளதால், அவை 1627 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே நிறைவு பெற்றுவிட்டன எனலாம்.

படத்திலுள்ள தீவுகளில் இன்றைய வேலணைத் தீவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். இதற்குக் “கைஸ் தீவு” (Ilha de Cais) எனப் பெயர் குறித்துள்ளனர். இங்கே “கைஸ்” என்பது “துறை” எனப் பொருள்படும். இத்தீவிலேயே அக்காலத்தில் பெயர் பெற்றிருந்த ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகம் இருந்ததால் இத்தீவுக்கு அப்பெயர் ஏற்பட்டது. “கைஸ்” என்ற இந்தச் சொல்லிலிருந்தே ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஊர்காவற்றுறைக்குக் “கைட்ஸ்” (Kays) என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இத்தீவில் கடற்கரையை அண்டி ஒரு கோட்டையைக் குறித்துக் காட்டியுள்ளனர். இதற்குக் “கைஸ் கோட்டை” என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. போர்த்துக்கேயர் காலத் தொடக்கத்தில் இந்துப் பெருங்கடற் பகுதியிலிருந்து வேலணைத் தீவுக்கும் காரைதீவுக்கும் இடையிலுள்ள ஒருங்கிய நீர்வழியினூடாக யாழ்ப்பாண நகரத்துக்கு வரும் கப்பல்களைக் கண்காணிப்பதற்கு இந்தக் கோட்டை பயன்பட்டது.⁶ சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மேற்படி நீர்வழியின் நுழைவாயிற் பகுதியில் அமைந்திருந்த சிறிய தீவில் கடற்கோட்டையை அமைத்த பின்னர் அக்கோட்டையே குறித்த நீர்வழியூடான கப்பற் போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில் முக்கியமான பங்கு வகித்தது. எனவே, போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியிலிருந்தபோதே 1651 ஆம் ஆண்டில் இக்கோட்டையை இடித்துவிட்டதாகத் தெரிகின்றது.⁷ 1658 ஆம் ஆண்டில் ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டையை ஒல்லாந்தர்

கைப்பற்றியபோது அது அழிவடைந்த நிலையிலேயே இருந்துள்ளது.8 இக்கோட்டையின் அழிபாடுகளை இப்போதும் காணலாம்.9 வேலணைத் தீவைத் தவிர அதற்கு அருகில் அமைந்துள்ள காரைதீவையும் (தற்போது காரைநகர்) நிலப்படத்தில் பெயர் குறித்துக் காட்டியுள்ளனர். ஆனாலும், இதில் வேறெந்த விவரங்களும் தரப்படவில்லை. முன்னர் விளக்கிய சான்செசின் நிலப்படத்தில் காரைதீவில், யானை ஏற்றுமதிக்குப் பயன்பட்ட யானைத்துறை என்னும் துறைமுகம் இருந்தது பற்றிய குறிப்பு இருந்ததைப் பார்த்தோம். இந்த நிலப்படம் காரைதீவில் அத்துறையைக் குறித்துக் காட்டவில்லை. போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைத் தமது நேரடிக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்த பின்னர் காரைதீவிலிருந்து யானைத்துறையைக் கைவிட்டு ஊர்காவற்றுறையையே யானை ஏற்றுமதிக்கும் பயன்படுத்தியிருக்கக்கூடும். ரெசென்டேயின் யாழ்ப்பாண நிலப்படம்

மேலே குறிப்பிட்ட யாழ்ப்பாண நிலப்படத்திலுள்ள, ஏறத்தாழ அதே பகுதியைக் காட்டும் இன்னொரு போர்த்துக்கேயர் கால நிலப்படம் ரெசென்டே என்பவரால் வரையப்பட்டது. (படம்3) இந்தப் படம் அந்தோனியோ பொக்காரோ என்பவர் 1635 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய நூலொன்றில் உள்ளது. இந்நூல் அக்காலத்தில், போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த கீழைத்தேச நாடுகளிலிருந்து கோட்டைகளையும் நகரங்களையும் பற்றிய தகவல்களையும் வரைபடங்களையும் தருகிறது.10 இந்நூலின் உரைப்பகுதியை அக்காலத்தில் போர்த்துக்கேயரின் கீழைத்தேச அரசின் தலைமையிடமான கோவாவில் வரலாற்று எழுத்தராகப் பணியாற்றிய அந்தோனியோ பொக்காரோ எழுதினார். வரைபடங்கள் ஆளுநரின் செயலாளராகப் பணியாற்றிய பெட்ரோ பரேட்டே டி ரெசென்டே வரைந்தவை. இந்த நூலும் போர்த்துக்கலுக்கும் அரசராக இருந்த ஸ்பெயின் நாட்டு அரசர் மூன்றாம் பிலிப் 1633 ஆம் ஆண்டில் விடுத்த உத்தரவுக்கு அமையவே எழுதப்பட்டது.11 இந்நூலிலுள்ள பெரும்பாலான கோட்டைகளையும் நகரங்களையும்

ரெசென்டே வரைந்த யாழ்ப்பாணத்தைக் காட்டும் நிலப்படம்

(பொக்காரோவின் நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

பொக்காரோவோ ரெசென்டேயோ நேரில் பார்த்ததில்லை. ஆனாலும், இவற்றைக் காட்டும் வரைபடங்கள் அல்லது நிலப்படங்கள் கற்பனையாக வரையப்பட்டனவல்ல. அரசரின் உத்தரவுக்கு அமையப் பேரரசின் தேவைக்கானவை என்பதால், இவ்வரைபடங்கள் அந்தந்த இடங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட நம்பகமான தகவல்களையும் பருமட்டான வரைபடங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு வரையப்பட்டவை. இந்நூலில், காணப்படும் “யாஃபனாப்பட்டம்” (Jafanapatam) எனத் தலைப்பிட்ட படமும் இவ்வாறானதே.

இந்தப் படத்தில் காணப்படும் நிலப்பகுதியினதும் தீவுகளினதும் வடிவங்கள் பெருமளவுக்கு முன்னர் குறிப்பிட்ட, கொன்ஸ்டன்டைன் டி சாவின் தொகுப்பிலுள்ள இலங்கைப் படத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. (படம்4) இவ்வடிவங்கள் உண்மையாக இருப்பதிலும் பெருமளவு வேறுபட்டு இருப்பதை அவதானிக்கலாம். (படம்5) இதிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை நேரடி ஆட்சிக்குள் கொண்டுவந்து 16 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினதும் அதை அண்டியிருந்த தீவுகளினதும் சரியான வடிவங்களைக் காட்டும் நிலப்படங்கள் போர்த்துக்கேயரிடம் இருக்கவில்லை என்பதை அறியமுடிகின்றது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள யாழ்ப்பாணக் கோட்டைப் பகுதியும் வேலணைத் தீவும் வேறு சில தீவுகளும் ரெசென்டேயின் படத்தில் உள்ளன. இதில் அக்காலத்து யாழ்ப்பாணக் கோட்டையையும் ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டையையும் கூடிய

விவரங்களுடன் அவர் வரைந்துள்ளார். நிலப்பகுதியின் பரப்பளவுடன் ஒப்பிடும்போது கோட்டைகள் அளவு மீறி மிகவும் பெரிதாக வரையப்பட்டுள்ளன.

இப்படத்திலுள்ள யாழ்ப்பாணக் கோட்டை நான்கு கொத்தளங்களைக் கொண்ட சதுர வடிவானது. உள்ளே தேவாலயம், கட்டளைத் தளபதியின் மாளிகை, பிற படைத்துறை அலுவலர்களுடைய இல்லங்கள் முதலிய கட்டடங்கள் உள்ளன. இவற்றைப் படத்தில் பெயர் குறித்துக் காட்டாவிட்டாலும்,

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு, வேலணைத் தீவு, காரைநகர், யாழ்ப்பாண நகரம், ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டை, கடற்கோட்டை ஆகியவற்றின் சரியான அமைவிடங்கள். (கட்டுரையாசிரியர் வரைந்தது)

பிற ஆவணங்களில் காணப்படும் தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றை அடையாளங்காண முடிகிறது. போர்த்துக்கேயரின் கோட்டையைக் காட்டும் ஒல்லாந்தர்கால வரைபடங்களுடன் ஒப்பிடும்போது சில வேறுபாடுகளை அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பாக, ரெசென்டே நான்கு கொத்தளங்களையும் அம்புத்தலை வடிவில் காட்டியிருக்கப் பிற்காலப் படங்கள் இரண்டு கொத்தளங்கள் வட்டமாக இருப்பதைக் காட்டுகின்றன.¹² அத்துடன் கட்டளைத் தளபதியின் மாளிகையின் அமைவிடமும்

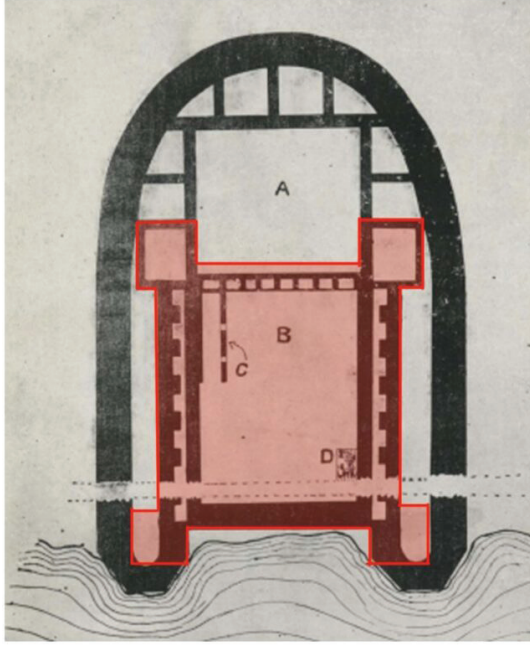
வேறுபடுகின்றது. கோட்டையின் அளவோடு ஒப்பிடும்போது உள்ளேயிருக்கும் கட்டடங்கள் மிகவும் பெரிதாக வரையப்பட்டுள்ளன. இதனால், அக்கட்டடங்களுக்கிடையே இருக்கவேண்டிய வெளியிடங்கள் சுருங்கிக் காணப்படுகின்றன. கோட்டையின் நடுப்பகுதியில் தனியாக இருக்கவேண்டிய தேவாலயம் ஒரு பக்கச் சுவர் வரை விரிந்து அச்சுவருடன் ஒட்டியபடி வரையப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான குறைபாடுகள் இருந்தபோதும், கோட்டையின் மேலோட்டமான வடிவமும் அதற்குள்ளே அமைந்துள்ள பெரும்பாலான கட்டடங்களும் அவற்றின் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பான அமைவிடங்களும் ஏறத்தாழச் சரியாகவே வரையப்பட்டுள்ளன.

கோட்டைக்கு வெளியிலிருந்த போர்த்துக்கேயரின் நகரத்தைப் படம் முழுமையாகக் காட்டவில்லை. அதன் ஒரு பகுதியைக் குறிக்கும் வகையில் சில வீடுகள் மட்டுமே படத்தில் உள்ளன. இந்தப் படம் வரையப்பட்ட 1635 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே பல தேவாலயங்களையும் வீடுகளையும் கொண்ட ஒரு நகரமாக யாழ்ப்பாணம் வளர்ந்துவிட்டிருந்ததை அக்காலத்து விவரங்களைத் தரும் எழுத்துமூலச் சான்றுகளிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. இதைப் பற்றிய விவரமான தகவல்கள் கிடைக்காததால் அதன் முழு அமைப்பை ரெசென்டே வரையாமல் விட்டிருக்கக்கூடும்.

இந்நிலப்படத்தில் உள்ள தீவுகளின் அமைவிடங்கள் தொடர்பில் குளறுபடிகள் உள்ளதாகத் தெரிகின்றது. படம் தீவுகளின் பெயர்களைத் தரவில்லை.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டைக்கு எதிரில் வரையப்பட்டுள்ள நீளமான பெரிய

தீவு வேலணைத் தீவே எனலாம். இத்தீவில் காட்டியுள்ள கோட்டையின் அமைவிடத்தைப் பார்க்கும்போது, அது வேலணைத் தீவுக்கும் அதற்குக் கீழே வரையப்பட்டுள்ள இன்னொரு தீவுக்கும் இடையிலுள்ள நீர்வழியைப் பாதுகாப்பதாகவே தெரிகிறது. உண்மையில் ஊர்காவற்றுறையில் இருந்த கோட்டையால் பாதுகாக்கப்பட்ட நீர்வழி வேலணைத் தீவுக்கும் காரைதீவுக்கும் இடையில் இருந்தது. இதன்படி படத்தில் வேலணைத் தீவுக்கு எதிரில் இருக்கும் தீவு காரைதீவாக இருக்க வேண்டும்.

பியர்சன் வரைந்த இலாட வடிவ ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டை. முன்னர் சதுர வடிவக் கோட்டையாக இருந்திருக்கக்கூடிய பகுதியைச் சிவப்பு நிறத்தில் காட்டியுள்ளேன்.

(மூலப்படம் பியர்சனின் கட்டுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

ஆனால், இவற்றின் அமைவிடங்கள் சரியாக இல்லை. அவை இடம் மாறி அமைந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. உண்மை நிலையை அறியாததால், ரெசென்டே இதைப் பிழையாக வரைந்துள்ளார் எனவே கொள்ளவேண்டும். இந்தக் குழப்பத்தினால் வேலணைத் தீவில் கோட்டையின் அமைவிடமும் பிழையாகவே உள்ளது. தற்கால நிலப்படங்களில் ஊர்காவற்றுறைக் கோட்டையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இதை அறிந்துகொள்ளலாம். (படம்5) டி சாவிள் 1628 ஆம் ஆண்டின் தொகுப்பிலுள்ள யாழ்ப்பாணப் பகுதியைக் காட்டும் நிலப்படத்தில் இவ்விரு தீவுகளுக்குமான அமைவிடத் தொடர்பு சரியாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

ரெசென்டேயின் படத்தில் வேலணைத் தீவில் உள்ள சிறிய கோட்டையும் நான்கு கொத்தளங்களைக் கொண்ட சதுர வடிவம் கொண்டதாகவே காணப்படுகிறது. 1923 ஆம் ஆண்டில் இதுபற்றி ஆய்வு செய்த ஜோசப் பியர்சன் என்பவர் இக்கோட்டை குதிரை இலாட வடிவிலானது என்று எழுதியுள்ளார்.¹³ தற்காலச் செய்மதிப் படங்களும் இதை உறுதிசெய்கின்றன.¹⁴ ஆனாலும், மேற்படி

செய்மதிப் படங்களையும், பியர்சனின் வரைபடத்தையும்

பார்க்கும்போது ஒரு காலத்தில் கோட்டை நான்கு கொத்தளங்களுடன் சதுர வடிவாக இருந்து பின்னர் இலாட வடிவத்துக்கு விரிவாக்கம் பெற்றிருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் தெரிகின்றன. (படம்6) இது குறித்து மேலும் விரிவான ஆய்வுகள் தேவை.

மேற்கோள்கள்

1. Nationaal Archief, No. VEL0928
2. Rob van Diessen and Bert Nelemans, *Comprehensive Atlas of the Dutch United East India Company - IV Ceylon (Voorburg: Asia Maion/ Atlas Maior, 2010), 30.*
3. Tikiri. Abeyasinghe, *Jaffna under the Portuguese (Pannipitiya: Stamford Lake, 2005), 1718.*
4. Paulo Da Trinidade, *Chapters on the Introduction of Christianity to Ceylon Taken from the Conquesta Spiritual Do Oriente of Friar Paulo Da Trinidade, trans. Edmund Peiris and Achilles Meersman (Colombo, 1972), 217.*
5. Fernao De Queyroz, *The Temporal and Spiritual Conquest of Ceylon vol I, trans. S. G. Perera (New Delhi: Asian Educational Services, 1992), 652.*
6. W. A. Nelson, *The Dutch Forts of Sri Lanka, The Military Monuments of Ceylon (with updates by R. K. de Silva) (Colombo: Sri LankaNetherlands Association, 2004), 101b.*
7. Cosme, O. M. Da Silva, *Fidalgos in the Kingdom of Jafanapatam (Sri Lanka 1543 - 1658), (Colombo: Harwoods Publishers, 1994), 108.*
8. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon", trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal, vol. VIII nos. 14 (July 1958April 1959), 302.*
9. Nelson, *The Dutch Forts of Sri Lanka, 101b.*
10. Antonio Bocarro, *O Livro das Plantas de Todas as Fortalezas, Cidades e Povacoes do Estado da India Oriental, 1635.*
11. Santos, Joaquim Rodrigues dos and Mendiratta, Sidh Losa. "Goa, Daman and Diu as seen by Pedro Resende: a comparative analysis of his cityscapes." *In Oriente nr.20 (2011): 51.*
12. Phillipus Baldaeus, "A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon," trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal, vol. VIII nos. 14 (July 1958April 1959) இல் 323 ஆம் பக்கத்துக்கு அடுத்துள்ள படத்தைப் பார்க்கவும்.*
13. Joseph Pearson, "Notes on the Forts of the Jaffna Islands," *The Journal of the Ceylon Branch of Royal Asiatic Society of Great Briton & Ireland 29, No. 76 (1923), 191.*
14. கூகிள் ஏர்த் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி இதைப் பார்க்கலாம். நான் பார்த்த தேதி யூன் 25,

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேரான பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

● விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையில் முதலாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போர்த்தீவுப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

கீழைக்கரைக்கான எழுத்துச் சான்றுகள் : மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம்

அது இருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி. ஈழத்துத் தமிழறிஞர்கள் நாடு, தேசியம், இனம் போன்ற விடயங்களில் உன்னிப்பாக கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருந்த காலகட்டம். வட இலங்கையில் இருநூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே அறிஞர் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை, கைலாயமாலை, வையாபாடல் முதலிய பிராந்திய இலக்கியங்களை வைத்து, அப்போது வட இலங்கை வரலாற்றை எழுதும் முயற்சி கிட்டத்தட்ட இறுதிக்கட்டத்தை அடைந்துகொண்டிருந்தது. திருகோணமலை சார்ந்து கோணேசர் கல்வெட்டு, கைலாசபுராணம், கோணை அந்தாதி முதலிய நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆனால் மட்டக்களப்பின் வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை அத்தகைய நூல்களோ ஏட்டுச்சுவடிகளோ அச்சிலோ

ஏட்டிலோ எங்கும் பயிலவில்லை. அப்படி எச்.ஓ.கனகரெத்தினம் அவர்கள் எழுதிய நூலும் (Canagaratnam 1921) ஆங்கிலத்தில் இருந்ததால் பொதுக்கவனத்தைப் பெறவில்லை. இந்நிலையில், யாழ்ப்பாணம் காரைநகரில் பிறந்தவரும், மட்டுநகரில் வசித்துவந்தவருமான வித்துவான். எஃப்.எக்.சீ. நடராசா அவர்களுக்கு அரிதான ஏட்டுச்சுவடியொன்று கிடைத்தது. மட்டக்களப்பு சார்ந்த சில வரலாற்றுச் செய்திகள் அந்நூலில் பதிவாகியிருப்பதைக் கண்டு புளகாங்கிதமடைந்த அவர் அந்நூலை "மட்டக்களப்பு மான்மியம்" என்ற பெயரில் 1962இல் வெளியிட்டார். அது 1998இல் மட்டக்களப்பு மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவையால் இரண்டாம் பதிப்பும் கண்டது. மட்டக்களப்பு மான்மியம் உரைநடையும் பாடல்களும் கலந்த ஒரு நூல். கலியுக

ஆண்டுத்தொடரில் மட்டக்களப்பை ஆண்ட மன்னர்களின் வரிசை அதில் உரைநடையில் கூறப்பட, அவற்றில் சில விடயங்கள் தொடர்ந்து பிற்பாகத்தில் “கல்வெட்டு” என்ற பெயரில் தனித்தனிப் பாடல்களாகக் காணப்படுகின்றன. கல்வெட்டுப் பாடல்களில் வரலாறு மாத்திரமன்றி, சமூகங்கள், சமூகப்பிரிவுகள், சமூக வழமைகள், கோவில்கள் பற்றிய தகவல்களும் காணப்படுகின்றன.

இப்படி வெளியான மட்டக்களப்பு மான்மியத்தை கிழக்கிலங்கையின் அறுதியும் இறுதியுமான நூலாகக் கொண்டு

கீழைக்கரை அறிஞர்கள் கொண்டாடி வரலாயினர். இந்த மகிழ்ச்சி எதிரொலியை பண்டிதர் வீ.சீ.கந்தையாவின் மட்டக்களப்புத் தமிழகம் நூலில் (1964:22)

காணலாம். தொடர்ந்து அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் சொல்லப்பட்ட தொன்மக் கதைகளை முடிந்தமுடிபான வரலாறாகக் கொண்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் கோவில் இலக்கியங்களும் படைக்கப்படலாயின (கந்தையா 1983, தனபாக்கியம் 1993).

ஆனால் அந்நூலில் குறிப்பிடப்பட்ட

கால வரையறைகளின் மெய்த்தன்மை, அதில் தெரிவிக்கப்பட்ட செய்திகளை உறுதிப்படுத்தும் தொல்லியல் சான்றுகள் கிடையாமை முதலிய காரணிகளைக் கருத்தில் கொண்டு அதன் முழுமுற்றான நம்பகத்தன்மையில் சில அறிஞர்கள் ஐயம் கொள்ளலாயினர். இந்நூலை விரிவாக ஆராய்ந்து “மட்டக்களப்பு மான்மியம்: ஓர் ஆராய்ச்சி” எனும் நூலைப்படைத்த தனபாக்கியம் அவர்களும் தன் நூலில் இந்த சந்தேகத்தை ஆழமாகப் பதிவுசெய்திருக்கிறார் (1993:17). பேரா.சிபத்மநாதன் (2004) மற்றும் க.தங்கேசுவரியின் படைப்புகளிலும் (1993, 1995) இந்த சந்தேகம் சுட்டிக்காட்டப்படுவதைக் காணலாம்.

இந்தப் பின்னணியில் 2005ஆம் ஆண்டு வெளியான இரு நூல்கள், மட்டக்களப்பு மான்மியத்தை

முற்றாக மறுவாசிப்புச் செய்யவேண்டிய தேவையை

நிலைநாட்டியிருந்தன. முதலாவது வித்துவான் கமலநாதன் தம்பதியினரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட “மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம்” எனும் நூல். கிட்டத்தட்ட மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் அதே உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட “மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம்” எனும் பெயர் கொண்ட மூன்று ஏட்டுச்சுவடிகள் தம்வசம் கிடைத்ததையும் மட்டக்களப்பு மான்மியத்தை நான்காவது பிரதியாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அந்த நூலின் திருத்திய பதிப்பை தாங்கள் வெளியிடுவதாக அந்நூலின் பதிப்பாசிரியர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள் (கமலநாதன் & கமலநாதன் 2005:viii).

மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம் (மபூச) மட்டக்களப்பு மான்மியத்தின் விரிவான நூலாகவே இருந்தது. எனினும் மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் இல்லாத சில கல்வெட்டுப்பாடல்கள் இந்நூலில் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் மான்மியத்திலுள்ள சில உரைநடைப்பகுதிகளும் பாடற்பகுதிகளும் மான்மியத்தின் பதிப்பாசிரியரால் அல்லது அதன் மூலப்பிரதியை எழுதியவரால் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருந்ததையும் கமலநாதன் தம்பதியினரின் பதிப்பின் பாடபேத அடிக்குறிப்புகள் வழியே ஊகிக்க முடிகின்றது.

நிலைமை இவ்வாறிருக்க, ஈழத்துப்பூராடனாராலும் கல்கிதாசனாலும் எழுதப்பட்டு அதே ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட

“மட்டக்களப்பு மாநில பண்டைய வரலாற்றுச்சுவடுகள்” என்ற நூல், மட்டக்களப்பு மான்மியம் மற்றும் மபூச. இரண்டு நூல்களினதும் நம்பகத்தன்மையை முற்றாகக் கேள்விக்குள்ளாக்கியது (செல்வராசகோபால் & கனகசபாபதி 2005). ஈழத்துப் பூராடனாரின் கருத்துப்படி, ‘மட்டக்களப்பு மான்மியமானது, தன் பாட்டனாரான செட்டிபாளையம் புலவர் திரு. கணபதிப்பிள்ளை என்பவரால் எழுதப்பட்ட நூல். மபூச எழுதுவதற்காகப் பெறப்பட்டிருந்த பிரதிகள் அவரது ஏட்டைப் படியெடுத்து உருவானவை. எனவே மபூச அல்லது மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்று அறியப்படும் நூல் காலத்தால் பிற்பட்டது. தன் பாட்டனாரின் கற்பனையில் உதித்த நூல். எனவே அந்நூலை ஒரு வரலாற்று நூலாகக் கொள்ளமுடியாது!’

ஈழத்துப் பூராடனார் சிறந்த தமிழறிஞர். மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரத்தை முற்றாகத்

தவிர்ந்து விட்டு, வெவ்வேறு சான்றாதாரங்களைப் பயன்படுத்தி மட்டக்களப்பு வரலாற்றை எழுத முயன்றவர். வரலாற்றெழுத்தியலை முறைப்படி அறிந்தவரல்லர் என்பதால், அப்படி அவர் எழுத முயன்ற நூல், இன்றைய கீழைக்கரை நூல்களில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறவில்லையெனினும் பூர்வ சரித்திரத்திற்கு வெளியே கீழைக்கரையின் வரலாற்றை எழுத என்னென்ன சான்றாதாரங்களைப் பயன்படுத்த இயலும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டிய முதல் நூல்களுள் ஒன்று என்ற விதத்தில் விதந்து போற்றத்தக்கது.

ஆனால் மபூசுவின் நம்பகத்தன்மையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் ஈழத்துப் பூராடனாரின் குரல், கீழைக்கரை அறிஞர் உலகால் அத்தனை பெரிதாகக் கண்டுகொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கண்டுகொள்ளாமல் விடும் அளவுக்கு அவரால் முன்வைக்கப்படும் சான்றுகள் அத்தனை எளிமையானவையும் அல்ல. மபூசு நூலை ஒரு வரலாற்றாதாரமாகப் பயன்படுத்தவேண்டுமெனில், முதலில் ஈழத்துப் பூராடனாரின் ஆதாரபூர்வமான வாதங்களை முறியடிக்கவேண்டும். எனவே அந்நூல் நம்பகத்தன்மை கொண்டதா இல்லையா என்பதை முதலில் பார்ப்போம்.

மபூசு நூலை 2005இல் எழுதிய கமலநாதன் தம்பதியினர் தங்கள் நூல் முன்னுரையில் இப்படிச் சொல்கிறார்கள்:

“....மட்டக்களப்பு வரலாறு சம்பந்தமான இரண்டு சுவடிகளும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் எமக்குக் கிடைத்தன. இவற்றை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தபோது பெரும்பாலும் இரண்டு வழியேடுகளையே இவை ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தமை எமக்கு விளங்கியது. இவற்றுள் கல்முனை, பாண்டிருப்பிலிருந்து கிடைத்த இரண்டு ஓலைச்சுவடிகளும், மகிழடித்தீவில் இருந்து கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதியுமே ஓரளவு பிழைகள் குறைந்தவை ஆகவும், விடயங்கள் கூடியனவாகவும் காணப்பட்டன. ஏனைய கையெழுத்துப் பிரதிகள் யாவும், இவற்றுள் ஒன்றினையே படியெடுத்து இருந்தன. எனவே அவற்றை நீக்கி விட்டோம். ஏற்கனவே அச்சுப்பிரதியாக வெளிவந்துள்ள, இலக்கியகலாநிதி மகாவித்துவான் அமரர் எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா அவர்களின் மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூலும் இவைகளில் ஒன்றையே தழுவி அச்சிடப்பட்டது போலத் தென்பட்டதால், எமது ஒப்பீட்டுப் பணிக்கு இதனையும் சேர்த்துக்

கொண்டோம்.

இந்த நான்கு பிரதிகளில் ஒன்றானதும், சற்று வித்தியாசமானதாகத் தோன்றியதும், பெரிய ஏடு (ஆ) என நாம் பெயர் சூட்டியதுமான [.....] ஏட்டையும், அதிலும் சற்றுச் சிறியதான மற்றைய ஏட்டையும் (அ) எமக்குத் தந்துதவியவர் பாண்டிருப்பைச் சேர்ந்த திருமதி செல்வநாயகம் அவர்கள் ஆவார். மகிழடித்தீவை விலாசமாகக் கொண்ட திரு. க.கனகநாயகத்தின் கையெழுத்துப்பிரதியை [க] எமக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தவர் வங்கி முகாமையாளர், திரு. கே.ஆறுமுகம் அவர்கள். [...] விடய ஒழுங்கைப் பொறுத்தவரையில், சுவடி (அ), பிரதி (க) ஆகியவை, கூடிய பொருத்தப்பாடு உடையனவாக இருக்கின்றன. [.....] மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்ற அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படும் முதலொன்பது பக்கங்களிலுள்ள விடயங்கள் ஏனைய ஏடுகளிலும் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலுமில்லை. [.....] உரைநடைப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், இவை பெரும்பாலும் எல்லாப் பிரதிகளிலும் ஒரே விதமாகச் செல்லுகின்றன. [.....] கல்வெட்டுகளிலுங் கூட சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. பிரதி (அ), (க) ஆகியவை மிகக் கூடுதலான கல்வெட்டுகளை உள்ளடக்கியுள்ளன.

சுவடி (ஆ) [.....] முற்றுப் பெறாத நிலையில் இருக்கிறது. நாம் இவ்வோலைச் சுவடியைப் பார்த்த போது, சில வெற்று ஓலைகள் இறுதியில் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் வீசிய சூறாவளியினால், இவ்வேட்டின் சில ஓலைகள் சிதைவுற்றன எனவும், அமரர் திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள், சில ஓலைகளைப் பிரதி செய்தாலும் அவற்றை முடிக்கமுடியவில்லை எனவும் எங்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.” (கமலநாதன் & கமலநாதன் 2005: viii - ix)

ஆக, கமலநாதன் தம்பதியினரின் பதிப்பு நான்கு பிரதிகளின் பாடபேதங்களை ஆராய்ந்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. பாண்டிருப்பில் கிடைத்த “அ, ஆ” எனப் பெயர் சூட்டப்பட்ட முறையே சிறியதும் பெரியதுமான ஏடுகள் இரண்டு. மூன்றாவது, மகிழடித்தீவில் கிடைத்த, “க” எனப் பெயர்சூட்டப்பட்ட ஒரு கையெழுத்துப்பிரதி. நான்காவது, எஃப்.எக்.சி.நடராசாவில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மட்டக்களப்பு மான்மியம்.

சரி. இந்தப் பிரதிகள் மீதுஈழத்துப் பூராடனார் வைக்கும் குற்றச்சாட்டு என்ன?

“மகிழடித்தீவிற் கிடைத்த பிரதி மட்டக்களப்பு மான்மியம் அச்சுருவாகிய பின்னர் எழுதப்பட்டது

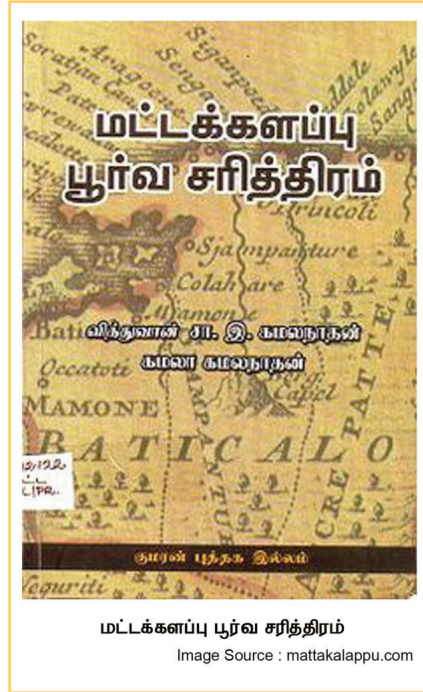
என்றிருப்பதால் அதை ஆதாரமான முக்கிய சுவடியாக எடுத்தாள முடியாது [...] மட்டக்களப்பு மான்மிய உருவாக்கத்திற்கு உபயமீந்த மட்டக்களப்பு வரலாற்று ஏட்டுச்சுவடியைக் கொடுத்தவர் செட்டிபாளையம் இ. வ. கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர் [...] அதை அவர் எங்கிருந்து பெற்றார் என்னும் உண்மையை அறிந்திருந்தவர் அவரே எனலாம். [...] ஏனெனில் [...] இதன் பிரதிகளோ அல்லது ஒத்த பொருள் கூறும் சுவடிகளோ கிடைத்தில என்பது நாம் அறிந்த உண்மை. [...]

‘இது எழுதியது கலிகடந்து 5051 இல் வரும் விரோதி வருடம் கார்த்திகை மாதம் 09ந் திகதி குருவாரம். இந்தச் சுவடி எழுதியவர் இ.ப(வ).க.செ (இ.வ.கணபதிப்பிள்ளை செல்வநாயகம்)1 இந்த ஏட்டின் அன்னை எழுதியிவரிடத்திலிருக்குது’

என்று மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம் இறுதிப்பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சுவடியை எழுதியவர் புலவரின் மகன் என்றாகிறது. [...] இன்னொரு சுவடியை வழங்கியவர் பாண்டிருப்பைச் சேர்ந்த திருமதி செல்வநாயகம் என்பவர் [...]. இவர் புலவரின் மருமகள்! இந்த வரிசையைப் பார்க்கும்போது இவ்விரண்டு சுவடிகளும் புலவரிடம் இருந்த முற்றுப் பெற்ற சுவடியின் தொடக்கப் பிரதிகள் என்றாகிறது.” (செல்வராசகோபால் & கனகசபாபதி 2005: ௫௬ - ௫௭ [56-57]).

ஈழத்துப் பூராடனாரின் வாதம், மட்டக்களப்பு மான்மியம் அச்சாவதற்கான மூலப்பிரதியை எஃப். எக்.சி.நடராசா அவர்கள், செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளைப் புலவரிடம் (வில்லையகொடுத்து!) வாங்கினார் என்பதாகும் (செல்வராசகோபால் & கனகசபாபதி 2005:௪௭ [47]). கல்முனையில் பெறப்பட்ட (அ), (ஆ) என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட இரு சுவடிகளும் புலவரின் மகன் செல்வநாயகத்தால் எழுதப்பட்டவை. அவற்றை புலவரின் மருமகளான திருமதி செல்வநாயகமே தமக்கு வழங்கியதை கமலநாதன் தம்பதியினர் மபூச. நூலிலேயே குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

எஞ்சுகின்ற (க) எனும் மகிழடித்தீவுப் பிரதி, மட்டக்களப்பு மான்மியம் அச்சுருப்பெற்ற பின்னரே கையெழுத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதால், அதன் மூலப்பிரதி சந்தேகிக்கத்தக்கது. இப்படி முடிவுகட்டும் பூராடனார், எனவே கமலநாதன் தம்பதியினர் பாடபேதம் பார்த்த நான்குமே செட்டிபாளையம் புலவரின் ஒரே படைப்பின் நான்கு வெவ்வேறு வடிவங்கள் தான் என்று குண்டைத் தூக்கிப் போடுகிறார்! அத்தோடு விடமாட்டேன் என்று இன்னும் வலுவான மூன்று சான்றுகளை சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

முதலாவது, மபூச. 5ஆம் பக்கத்திலுள்ள ஒரு பந்தி அருட்சகோ. பிலிப்பு எழுதி 1915இல் அச்சில் வெளிவந்த “இலங்கைச் சரித்திரம்” என்ற நூலில் வரிக்கு வரி மாற்றமின்றி உள்ளது என்பதை கமலநாதன் தம்பதியினர் தங்கள் நூலின் அடிக்குறிப்பில் குறிப்பிடுகின்றனர் (2005:5). செட்டிபாளையம் புலவர் கற்றலில் ஆர்வம் கொண்டவர். அவர் அப்போது மட்டக்களப்புப் பள்ளிக்கூடங்களில் பாடநூலாக இருந்த மேற்படி வரிகளால் கவரப்பட்டு அவற்றைத் தன் ஏட்டுச்சுவடியில் எழுதியிருக்கவேண்டும் என்கிறார் பூராடனார். இரண்டு, இப்புலவர் எருவில் போரதிவுப்பற்று வன்னிமையின் அவையில் புலவராக இருந்ததால்,

பல்வேறு ஆலயங்களில் சேமிக்கப்பட்டிருந்த இரகசிய ஆவணங்களை அணுகும் வசதியும் இவருக்கு வாய்த்திருந்தது.

மூன்று, சித்தமருத்துவம் மற்றும் மாந்திரீகத்தில் தேர்ந்திருந்த கணபதிப்பிள்ளை புலவருக்கு பல ஊர்களுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பும், அவ்வூர்களில் நிலவிய கர்ணபரம்பரைக் கதைகளில் நல்ல அறிமுகமும் கிடைத்திருந்தது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று வந்த கணபதிப்பிள்ளை புலவருக்கு தன் பகுதி வரலாறு சொல்வதற்கு நூலொன்று இல்லையே என்ற வருத்தம் இந்நூலை எழுதத் தூண்டியிருக்கும். எனவே தனது பகுதிக் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளை வரலாறாகத் தானே எழுதினார். மரித்தோருக்கு நினைவுமலராக எழுதப்படும் “கல்வெட்டு”ப் பாடல்களை எழுதிக் கொடுப்பதை வழக்கமாக வைத்திருந்த புலவருக்கு

“கல்வெட்டு”களை எழுதும் கவிவன்மை இப்படி வரலாற்றைப் பாட்டாக எழுத உதவியிருக்கின்றது. (செல்வராசகோபால் & கணகசபாபதி 2005: ௩௭ - ௭௨, ௧௨0 - ௧௩௮ [37-72,120-138]).

ஈழத்துப் பூராடனார் சொல்வதில் ஓரளவு உண்மை உள்ளது என்பதற்கு அச்சில் வெளிவந்த இரு நூல்களிலுமே அகச்சான்றுகள் உள்ளன. செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளை புலவரிடமிருந்தே மட்டக்களப்பு மான்மியத்துக்கான மூல நூலைப் பெற்றதை எஃப்.எக் 'சீ.நடராசா மறுக்கவில்லை (நடராசா 1998:iv). அருட்சகோதரர் பிலிப்புவின நூலின் வசனங்கள் அச்சொட்டாக அமைந்திருப்பதால், மட்டக்களப்பு மான்மியம் அல்லது மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரம் என்று விளங்கும் நூலின் இன்றைய வடிவம் நிச்சயமாக 1915இற்குப் பிந்தையது என்பதும், அந்த இறுதிவடிவை உருவாக்கியதில் செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளை புலவருக்கு பங்கு இருந்தது என்பதும் உறுதியாகின்றது.

ஆனால், ஈழத்துப் பூராடனார் வாதாடுவது போல் அந்நூல் முழுக்க முழுக்க செட்டிபாளையம் புலவரின் படைப்பு என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாதுள்ளது. மபூச. இலுள்ள கணக்கற்ற தகவல்களின் தொகையே அந்நூலை ஒரே ஒருவர் யாத்திருக்க முடியாது என்பதற்கான அப்பட்டமான சான்று. மபூச.வின் செய்யுள்களில் பெரும்பாலானவை குலவழக்கங்கள், ஊர்மரபுகளுடன் தொடர்புடையவை. அவை மட்டக்களப்பெங்கணும் பல்வேறு கிராமங்களில் விளங்கிவந்தவை, இன்றும் விளங்கிவருபவை. அவை எங்கிருந்தோ தேடி எடுக்கப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாமே தவிர, ஒருவரால் இயற்றி இணைக்கப்பட்டிருக்க முடியாதவை. தானே போற்றுகின்ற அறிஞரே ஆனாலும், தன் பாட்டனாரால் இத்தகைய ஒரு நூலை முழுவதுமாக இயற்றியிருக்கமுடியுமா என்ற திகைப்பை பூராடனாரும் அடைவதை அவரது நூலில் காணலாம்2.

கடந்த நூற்றாண்டில் மட்டக்களப்புப் புலவரொருவர் இத்தனை பிரமாண்டமான தகவல்களைக் கொண்ட நூலைத் தனியாளாகப் படைத்தாரென்றால், அவர் தன் வாழ்வின் மிகப்பெரும் பகுதியை இதற்கென்றே செலவழித்திருக்க வேண்டும். ஊரூராய் அலைந்து திரிந்திருக்கவேண்டும். மிக்கடுமையாக உழைத்து அப்படி அவர் ஆக்கிய நூல் எத்தகைய தகவற்பிழையுமின்றி மிகக்கோர்வையாக

எழுதப்பட்டிருக்கும். குறைந்தபட்சம் அவற்றில் ஒரு ஒருமையை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியாவது இடம்பெற்றிருக்கும். அத்தகைய ஒழுங்கொன்றை மபூச.இல் காண முடியவில்லை. அதை முதன்முறையாகப் படிக்கும் ஒருவர் அது அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக தேடிக் கோர்க்கப்பட்ட பல விடயங்களைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு நூல் என்ற எண்ணத்தையே வந்தடைவார்.

மபூச. நூலின் 133ஆம் பக்கத்தில்,

“இந்த ஏடு எழுதியது கலிகடந்து நாலாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து ஐம்பதாம் ஆண்டு (பொன்னெழுத்தில்), இடபமாதம் 22ம் திகதி திங்கட்கிழமை இந்தச் சரித்திர ஏடு கலிங்கர் குலத்து மக்களே பாவிக்க வேணும். முதன்மை என்பது இவர்களே. இருபாகை என்பது பிராமணர். இந்த ஏடு எழுதியவன் நான். கோட்டைக்கட்டு வட்டிபுட்டி ஊர் காலிங்கர் குலம். சித்தம்பலம் மாணிக்கம்பிள்ளை.” 3

என்ற வரிகள் காணப்படுகின்றன. கலிகடந்து 4950 என்பது 1849ஆம் ஆண்டு. இவ்வரிகளைப் பின்பற்றியே மபூச.வின் இறுதிப்பக்கத்தில் (ப.138) எழுதியவர் விவரங்கள் பதிவாகியிருப்பதால், இதை வேண்டுமென்றே திணிக்கப்பட்ட வரிகள் என்று கூறமுடியாது. (ஆ) எனும் பெரிய ஏட்டுப்பிரதியில் மட்டும் காணப்பட்ட இவ்வரிகள், கணபதிப்பிள்ளைப் புலவருக்குக் கிடைத்த மூல ஏட்டுச்சுவடியில் இருந்தவை என்பதை ஊகிக்கமுடிகின்றது.

மபூச நூலிலிருந்த தகவல்களை ஒத்த விடயங்கள் அடங்கிய ஏட்டுச்சுவடி கொக்கட்டிச்சோலைக் கோவிலிலிருந்து அம்பலாந்துறை பாலிப்போடி ஆசிரியருடாகத் தனக்குக் கிடைத்ததை எஃப்.எக் 'சீ.நடராசா குறிப்பிட்டுள்ளார் (1998:iv). அவர் மாத்திரமன்றி, கொக்கட்டிச்சோலைக் கோவிலில் பேணப்பட்டுவந்த ஏடொன்று மபூச. விற்கு ஆதாரமாக அமைந்திருக்கக்கூடும் என்பதை மபூச. செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளையின் படைப்பு என உரிமைகோரும் ஈழத்துப்பூராடனாரும் கூட ஏற்றுக்கொள்கிறார். இன்னொரு இடத்தில் பூராடனாரே “.... மட்டக்களப்பு வரலாற்று உபயமீந்த மட்டக்களப்பு சரித்திர ஏட்டுச்சுவடியை [.....] அவர் [கணபதிப்பிள்ளைப்புலவர்] எங்கிருந்து பெற்றார் என்னும் உண்மையை அறிந்திருந்தவர் அவரே” (2005:௫௬ [56]) என்று கூறிக்கடந்து செல்வதால்

புலவருக்கு மபூசு.இற்கான மூல நூல் கிடைத்த இடம் கொக்கட்டிச்சோலைக் கோவில் தான் என்பது உறுதியாகின்றது.

கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீச்சரம், திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவில் முதலிய மட்டக்களப்பின் திருப்படைக்கோவில்களில் அக்கோவில்கள் சார்ந்த வழமைகள், நம்பிக்கைகள், தொன்மைகள் தொடர்பான ஏட்டுச்சுவடிகள் எழுதப்பட்டு “திருப்படைப்பத்தி”யாக பேணப்படுவது வழக்கம். இவை புனிதத்தன்மை மற்றும் பாதுகாப்பு நோக்குக் கருதி ஒரு கோவில் வழமைகள் இன்னொரு கோவிலில் பிரதியெடுக்கப்பட்டுப் பேணப்படுவதும், கோவில் நிர்வாகம் சார்ந்தோரிடம் இரகசியத்தன்மை கருதி பேணப்படுவதும் வழமை. கொக்கட்டிச்சோலையின் திருப்படைப் பத்தியின் பிரதிகள் முதலைக்குடா க.தோ.சீனித்தம்பி அருணாச்சலம் என்பவரிடமும் காரைதீவு சிவசம்பு என்பவரிடமும் இருந்தன (தட்சணாமூர்த்தி 1992). திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி ஆலயம் சார்ந்த ஏட்டுச்சுவடியொன்று அட்டப்பள்ளம் சி.கணபதிப்பிள்ளை எனும் அறிஞருக்குக் கிடைத்திருந்தமையையும் அச்சுவடியில் கிடைத்த அக்கோவில் பற்றிய வரலாற்றுத்தகவல்கள் பலவற்றை அவர் தன் “பூர்வீக சப்த ஸ்தலங்கள்” நூலில் பதிவு செய்திருப்பதையும் காணலாம் (1979: 37 - 42).

அண்மையில் எண்ணிமப்படுத்தப்பட்டு நூலகம் ஆவணத்திட்டத்தின் கீழ் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள “குடிமக்கள் வரவு” எனும் ஏட்டுச்சுவடி (ஆ.இ), மபூசு.வை ஒத்த நடையில், மட்டக்களப்பின் குலங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தருகின்ற நூலாக அமைந்திருக்கிறது. இவை எல்லாமே மபூசு. முழுக்க முழுக்க கணபதிப்பிள்ளைப் புலவரின் படைப்பல்ல; அது ஒரு தொகுப்பு நூல் என்பதற்கான முதன்மையான சான்றுகளாக அமைந்துவிடுகின்றன.

கிழக்கிலங்கையில் உள்ளூர் செவிவழிச் செய்திகளை, கல்வெட்டு, காவியம், அகவல், திருப்படைப்பத்தி என்ற பெயர்களில் செய்யுள்களாக எழுதிக் கோவில்களில் பேணும் வழக்கம் நிலவி வந்திருக்கிறது என்பதை இத்தகவல்களால் உறுதிசெய்யலாம். இப்படி கோவில்களுக்கு வெளியே கிடைத்த, அல்லது இத்தகைய கோவில்களில் சேமிக்கப்பட்டிருந்து

எவ்வாறோ வெளியே சென்றுவிட்ட

களுதேவாலயக் கல்வெட்டு (பத்மநாதன் 1994:166184), துறைநீலாவணை சீர்பாதச் செப்பேடு (செல்வநாயகம் 1982:60 - 65) , குகன்முறை அகவல் (சிவசண்முகம் 2000:13) முதலிய இலக்கியங்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் நூலுருப்பெற்றுப் பதிவாகியிருக்கின்றன. கமலநாதன் தம்பதியினரே, தங்களுக்குக் கிடைத்த பூர்வ சரித்திர ஏட்டுப்பிரதியிலிருந்து அன்பிலாலந்துறைச் சரித்திரம், அயோத்திகாசி பூர்வ சரித்திரம், கலிங்கதேசச் சரித்திரம் முதலியவற்றை “பொருட்பொருத்தம் கருதி தவிர்ந்து விட்டோம்” என்று சொல்கிறார்கள் (2005:135).

ஆக, ஈழத்துப்பூராடனார் கூறுவது போலன்றி, மட்டக்களப்பு மான்மியமோ மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரமோ முழுக்க முழுக்க செட்டிபாளையம் கணபதிப்பிள்ளை புலவரின் படைப்பு அல்ல என்பது தெளிவாகின்றது. கொக்கட்டிச்சோலைக் கோவிலை மையமாக வைத்த ஏடொன்றை ஆதாரமாக வைத்தே அந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அந்நூலை முழுவதும் புலவரின் கற்பனை என்று ஒதுக்கிவிடமுடியாது என்பதும் உறுதியாகின்றது. என்றால் உண்மையிலேயே அந்நூலில் கணபதிப்பிள்ளைப் புலவரின் பிற்சேர்க்கைகள் ஒன்றுமே இல்லையா? ஈழத்துப் பூராடனாரின் வலுவான மறுப்புக்களை அலட்சியமாகப் புறந்தள்ளிவிடலாமா?

(தொடரும்)

அடிகுறிப்பு

1. இ.ப.க.செ என்றுள்ள பெயர்ச்சுருக்கத்தை இ.வ.க.செ என்று பூராடனார் வாசிக்கிறார். ஏட்டைப் படிப்பதிலோ எழுதுவதிலோ சில தவறுகள் நிகழக்கூடும். ஆனால் மூலச்சுவடிகள் இன்று நமக்குக் கிடைக்காத நிலையில், “இ.ப.க.செ என்றிருப்பதை” இ.வ.க.செ என்று வாசித்து அதை இ.வ.கணபதிப்பிள்ளை செல்வநாயகம் என்று பூராடனார் வலிந்து பொருள்கொள்கிறாரா என்பதை உறுதிப்படுத்தமுடியவில்லை.
2. “ஒரு வரலாற்று நூலைப் படைப்பதற்கு இவருக்கு மேலே சொன்னவற்றை விட வேறு ஏதாவது ஞானம் இருந்ததா என்பது நம்மிடையே எழும் ஒரு வினா.. இவருக்குப் பள்ளியில் வரலாறு புவியியல் கற்ற அனுபவங்கிடை யாது. அதுமட்டுமல்ல அவரது காலத்தில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை எனும் ஒரு சில வரலாற்றுப் புத்தகங்களே கிடைத்தற்குரியனவாக இருந்தன. ஆயினும் இவரால் இப்படி ஒரு நூலை எப்படிப் படைத்திருக்க முடியும். முடியவே முடியாது. ஆகவே மட்டக் களப்பு மான்மியம் ஒரு பழைய ஏட்டுச் சுவடிதான் என்று பல அறிஞர்கள் மெச்சுகின்றனர்.

இத்தகைய பொருட்பொதிவுள்ள இந்நதப் படைப்பை புலவர் எப்படி எழுதத் துணிந்தார் அதற்கு அடித்தளமிடல காரணிகள் யாவை. ப. ச்ச [44]

3. கலிகடந்து 4950 என்ற ஆண்டு பொது ஆண்டு 1849இற்குச் சமனானது. இடபமாதம் என்றால் வைகாசி. 1849இல் தமிழ் வைகாசி மாதம் 22ஆம் திகதிக்குச் சமனான யூன் 03ஆம் திகதி வருவது. ஞாயிற்றுக்கிழமை. தமிழ் மாதங்களை ஆங்கில மாதங்களுக்குச் சமனாகச் சொல்லும் வழக்கப்படி வைகாசி 22 என்பதை மே 22 என்று கொண்டால் அது செவ்வாய்க்கிழமை வருகிறது. எனவே திங்கட்கிழமை என்ற கணக்கு தவறானது. இது மேலதிக ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

இந்நதத் தொடரின் ஆசிரியன் பழைய மண்முனைப்பற்று, எருவிற்பற்று, போரதீவுப்பற்று ஆகிய இடங்களில் விசாரித்தவரை, வட்டிபட்டி, கோட்டைக்கட்டு என்ற ஊர் இருந்ததாகத் தகவலில்லை. அவ்வூர் மறைந்துவிட்டதா, அல்லது மட்டக்களப்பின் வேறு பகுதிகளில் இருந்ததா, என்பதைத் தேடவேண்டும். அப்படி ஓர் ஊர் உண்மையில் இருக்கவே இல்லையெனில் நமது மேலுள்ள முடிவுகளை மீள்பரிசீலனை செய்தே ஆகவேண்டும்.

4. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரத்திற்கென தனிப்பட்ட வகையில் திருப்படைப் பத்தியொன்று உண்டு. தனிப்பட்ட ஒரு தொகுப்பு வடிவமே இத்திருப்படைப் பத்தி ஆகும். ஆலயம் உருவாகிய காலந் தொடக்கம் ஒல்லாந்தர் காலம் வரை மட்டக்களப்பு இராச்சியத்தை ஆண்ட அரசர்கள், அவர்கள் காலம் ஆலயத்திற்குச் செய்த சேவைகள் வழங்கிய மானியங்கள், அரணாழியம் செய்வதற்கு மக்களை வகுத்த முறைகள் குடிபெற்றும், குலவிருது என்பவைகளைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இத்திருப்படைப் பத்தியையே திரு. எஃ. எக். சி. நடராசா அவர்கள் மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்ற நூலில் அச்சேற்றியுள்ளார். பத்தியிலுள்ள சில முக்கியமான விடயங்கள் அவர்கள் பதிப்பித்த நூலில் இடம்பெறவில்லை. அவற்றை வைத்திருப்பவர்களும் மண்முனைந்து கொடுத்த உதவுவதற்கு விரும்புவதில்லை, அதனால் ஆலயத்தில் வரன் முறையே ஒழுங்கான முறையில் ஆராய்வதற்கு இடம்கொடுப்பதில்லை. (குடசணாமூர்த்தி 1992:12).

[திருக்கோவில் சித்திரவேலாயுதசுவாமி ஆலயத்திற்குரிய திருப்படைப்பத்தி இருபாதை முதன்மையாயிருந்த (தேசத்து முதன்மை) செல்லையா வன்னியனார் காலத்தின் பின் காணப்படவில்லை. அது வேண்டுமென்று மறைக்கப்பட்டிருந்தால் வேண்டும். அப்பத்தி கிடைக்கப் பெறின் மட்டுமே பல உண்மை நிகழ்ச்சிகள் உலகுக்கு வெளிவரலாம் (குடசணாமூர்த்தி 1992:61).

உசாத்துணைகள்

கணபதிப்பிள்ளை, சி. (1979). பூர்விக சப்த 'ச்தலங்கள், அட்டப்பள்ளம். கந்தையா, வீ.சி. (1964). மட்டக்களப்புத் தமிழகம். குரும்பசிட்டி, யாழ்ப்பாணம்: ஈழகேசரி பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம். .... (1983). மட்டக்களப்பு சைவக்கோவில்கள், பாகம் 1, மட்டக்களப்பு: பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய, இந்து கலாசார, தமிழ் அலுவல்கள் அமைச்சு, கமலநாதன், சா.இ., கமலநாதன், க. (2005). மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம், கொழும்பு - சென்னை: குமரன் புத்தக இல்லம். குடிமக்கள் வரவு. (ஆ.இ). நூலக எண் S0163. நூலகம் வலைத்தளம். <https://noolaham.org> இலிருந்து மீள்விக்கப்பட்டது. சிவசண்முகம், ஞா. (2000). மட்டக்களப்புக் குகன்குல முற்குகர் வரலாறும் மரபுகளும். மட்டக்களப்பு : விபுலம் வெளியீடு. செல்வநாயகம், அ. (1982). சீர்பாத குல வரலாறு. திருவருள் வெளியீடு செல்வராசகோபால், க.தா, கனகசபாபதி, எ'சு.பி. (2005). மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் பண்டை வரலாற்று அடிச்சுவடுகள், பாகம் 02 டொரண்டோ (கனடா): நிழல் வெளியீடு தங்கே'சுவரி, க. (1993). குளக்கோட்டன் தரிசனம், ஆரையம்பதி - காத்தான்குடி : அன்பு வெளியீடு. .... (1994). கலிங்க மாகோன் வரலாறு, ஆரையம்பதி: அன்பு வெளியீடு. தட்சணாமூர்த்தி, சி. (1992). கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரம், காரைதீவு. (குட்டச்சுப்பிரதி). தனபாக்கியம், கு. (1993). மட்டக்களப்பு மான்மியம் ஒரு ஆராய்ச்சி. மட்டக்களப்பு. நடராசா, எஃ. எக் 'சு.சி. (1998). மட்டக்களப்பு மான்மியம், மட்டக்களப்பு: மாவட்ட கலாசார பேரவை. பத்மநாதன், சி. (1994). இலங்கையின் இந்துக் கோயில்கள், கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம். .... (2004). ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும், கொழும்பு - சென்னை : குமரன் புத்தக இல்லம். Canagaratnam, S.O. (1921). The Monograph of Batticaloa District of Eastern Province, Ceylon, Colombo: H.R.Cottle Government Printer.

“யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

● நடராஜா செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ்ப்பாணம் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால நூலகங்கள்

யாழ்ப்பாணத்தில் நூலக வளர்ச்சியில் நாவலரது காலப்பகுதியை கணிசமான கவன ஈரப்புக்கு உட்பட்டதாகக் கொள்ளலாம். நாவலர் வாழ்ந்த காலப் பின்னணியும் சமய இயக்கங்களும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்கு உதவின. இக்காலத்தில் மக்களின் கல்வியை ஓங்கச் செய்வதற்கு சமய நிறுவனங்கள் சிறந்த சாதனங்களாக விளங்கின. பட்டினம் மிஷன் (Baptist Mission) வெஸ்லியன் மிஷன், அமெரிக்கன் மிஷன் ஆகிய சமய நிறுவனங்களின் தொண்டர்கள் இக்காலத்தில் இலங்கைக்கு வந்து சமயப் பணியினை ஆற்றினார்கள். இக்காலத்தில் சமய நிறுவனங்களின் மூலமாகவே கல்வியை வளர்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருந்தது. நாவலரும் அதே அடிப்படையில் ஏனைய சமய நிறுவனங்களைப் போலவே கல்வியைப் பரப்பும் எண்ணம் கொண்டு செயலாற்றினார். மக்களுக்கு ஏற்ற புத்தகங்களை எழுதி அவற்றை வெளியிட்டார். இவற்றைச் சேகரித்து வைப்பதற்காக அவரால் என்ன முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன என்பது திட்டமாகத் தெரியாவிட்டாலும், அதற்கான

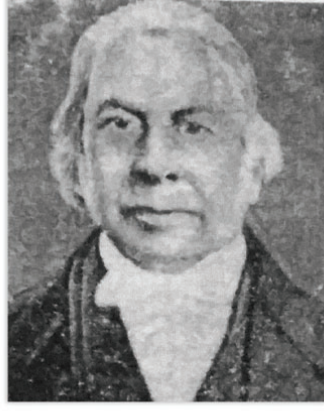
முயற்சிகளில் அவர் ஈடுபட்டார் என்பது அவர் வரலாற்று மூலமாக அறியக் கிடக்கிறது. நாவலரது வரலாற்றை எழுதிய கனகரத்தின உபாத்தியாயர், ‘ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்’ என்ற தனது நூலில் ‘தமது

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்

Image Source : namathu.blogspot.com

வண. டானியல் பூவர் காலத்தில் கல்விசார் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஒரு தொகை நூல்களுடனான நூலகத்தையும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. 1826ஆம் ஆண்டு புதிதாக “Ottley hall” என்ற பெயரில் புதிய கட்டடமொன்று நிறுவப்பட்டபொழுது நூலகத்திற்கென மேல் மாடியில் ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் இந்நூலகத்தில் 600 நூல்கள் வரையில் காணப்பட்டன. இதில் அநேகமானவை அமெரிக்க மிஷன் வழங்கிய நூல்களாகும்.

வட்டுக்கோட்டை குருமடத்தின் முதல்வர் டானியல் பூவர்
Image source - www.slembassusa.org

வித்தியாசாலையிலே கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளுக்குக் கருவி நூல் உணர்ச்சியும், சமய நூல் உணர்ச்சியும் ஆகிய இரண்டையும் ஊட்டத்தக்க புத்தகங்கள் இங்கிலாந்தில் இருந்தமையாயினும் இங்கிருந்த புத்தகங்கள் தானும் எழுத்துப் பிழை, சொற் பிழை, வசனப் பிழைகளே பொதிந்தவைகளாதலானும் அச்சிலும் ஏட்டுப்

பிரதிகளிலும் உள்ளவைகளைத் தாம் பரிசோதித்தலும், புதிதாகச் சில நூல்களைச் செய்தலுமாகிய இரண்டினாலும் அப்பிள்ளைகளுக்குப் பயன் பெரிதும் சித்திக்கப் பண்ணலாமென்று அவைகளை அச்சிலிடுவித்தற்கு ஒரு அச்சியந்திரம் அவசியம் வேண்டுமென்று நினைத்து.....“ என்றவாறு குறிப்பிட்டுச் செல்வது நாவலரது கல்விப் பணியினை எடுத்துக் காட்டுவதுடன் மட்டுமல்லாது நூல்களின் அவசியத்தை அவர் உணர்ந்து எவ்வாறு செயலாற்றினார் என்பதையும் புலப்படுத்தி நிற்கின்றது. (வே.கனகரத்தின உபாத்தியாயர், யாழ்ப்பாணம்: நாவலர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை வெளியீடு, 1968. பக். 10).

யாழ்ப்பாணத்தில் நூலக வளர்ச்சி பற்றி திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் விரிவான கட்டுரையொன்றை எழுதியிருக்கிறார். இது 19.5.1976 அன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகத்தில் நடைபெற்ற தென்னாசியவியல் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்டது. பின்னர் இக்கட்டுரையின் திருத்தப்பட்ட பிரதி “நூலகவியல்” காலாண்டிதழில் 1986/1987 காலகட்டத்தில் மூன்று இதழ்களில் தொடராகவும் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. அக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ள சில விடயங்கள் இக்கட்டுரைத் தொடருக்கு உறுதுணையாக இருந்துள்ளது. (நன்றி: திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்).

ஆறுமுக நாவலரின் காலப் பகுதியில் கிறிஸ்தவ

சமய இயக்கங்களும் இத்தகையதொரு நூற் பாதுகாப்பினைச் செய்ய முற்பட்டிருக்கின்றன என அறிய முடிகின்றது. 1816 ஆம் ஆண்டளவில் அமெரிக்காவிலிருந்து முதன் முதலாக மிஷனரிமார் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தனர். தெல்லிப்பழை, உடுவில், வட்டுக்கோட்டை, மானிப்பாய், பண்டத்தரிப்பு ஆகிய இடங்களில் தமது சமய ஸ்தாபனங்களை அவர்கள் நிறுவினர். 1832 ஆம் ஆண்டில் ‘யாழ்ப்பாணம் சவிசேஷ சங்கம்’ என ஒரு சங்கத்தையும் அவர்கள்

நிறுவி அதன் மூலமாக மிஷன் தாபனங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கிராமங்களிலும் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். யாழ்ப்பாணத் தீவுகளான வேலணை, சரவணை, நெடுந்தீவு போன்ற இடங்களிலே பாடசாலைகளை நிறுவினர். மாணவர்களுக்கு இலவசமாக நூல்களை வழங்கிக் கல்வியைப் பரப்பினர். இந்நூல்களின் பிரதிகள் அவர்களது பாடசாலைகளிலே வைக்கப்பட்டிருந்தன. சங்கானை, உடுத்துறை போன்ற இடங்களிலும் திருச்சபைகள் நிறுவப்பட்டுக் கல்விப் போதனைகளும் மதப் பரம்பலும் நடைபெற்று வந்தன. மேலதிகமாக இவர்கள் தமிழ் இலக்கியத்தையும் இந்து சமயத்தையும் சைவ சித்தாந்தம் முதலானவற்றையும் கற்றுத் தமது ஆராய்ச்சிகளின் பெறுபேற்றை வெளியிட்டும் வந்தனர். தமது தேவாலயங்களிலே மக்களுக்கு மதப் போதனைகளை விரிவுரைகள் மூலம் செய்து வந்தனர். மதம் சம்பந்தமான புத்தகங்கள் பிற மொழியிலே இருந்தமையால் அவற்றினைப் படிப்பது எல்லோருக்கும் சுலபமான காரியமாக இருக்கவில்லை. இதனால் கல்வி கற்றோர் போதனை மூலமே இதனைச் செய்து வந்தனர். மத குருமார் புத்தகங்களைத் தேவாலயங்களிலே வைத்திருந்திருக்கக் கூடும். இதனால் இக்காலத்தில் தேவாலயங்கள் தான் உசாத்துணை நூலகங்கள் போல் விளங்கியிருக்கலாம் என்று ஊகிக்க முடிகின்றது. இதன் பின்புலத்திலேயே பௌத்த மடாலயங்களிலும்,

சைவக் கோவில்களின் கருவூலங்களிலும் ஏடுகள் பாதுகாத்து வந்தமையையும் பொருத்திப் பார்ப்பது சுவாரஸ்யமானது.

பொது மக்களிடையே இதனால் வாசிக்கும் பழக்கம் இருந்திருக்க முடியாது. மத சம்பந்தமான விரிவுரைகளையும் கதாசங்கிதைகளையும் கேட்கும் பழக்கமே அந்நாளில் இருந்திருக்கலாம். இதனால் இக்காலத்தில் நூலகங்கள் தோன்றுவதற்கு ஏற்ற காரணிகள் இருந்தபோதும் பெருகிய நூல்கள் இல்லாமையால் இவற்றின் தேவை ஏற்படவில்லை. இதற்குக் காரணமாக அச்சியந்திரமின்மையையும் குறிப்பிடலாம். நூல்கள் அச்சியந்திரத்தின் வருகையால் நாட்டிலே பெருக்கமடைந்த பின்னர் மக்களிடையே இவ்வாறு கேட்கின்ற பழக்கம் மாறித் தாமே நூல்களை வாசிக்கின்ற பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். நாவலர் கூட ஆரம்பத்தில் தமது சொற்பொழிவுகள், மேடைப் பேச்சுக்கள் மூலமே கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பியதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் சைவ சமயமும் கிறிஸ்தவ சமயமும் தத்தமது வளர்ச்சியிலே முதிர்ந்த நிலை அடைந்தபோது கல்வி நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களாலும் பத்திரிகைத் துறை என்னும் புதிய துறையின் வளர்ச்சியாலும் மக்களிடையே மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. 1841இல் “உதயதாரகை” என்னும் பத்திரிகையும் 1889ல் “இந்துசாதனம்” என்னும் பத்திரிகையும் குறிப்பாக மக்களுக்குப் பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிய அறிவினைச் செய்திகளாக ஊட்டத்தொடங்கின. இவை சமயக் கருத்துக்களையும் பொது விஷயங்களையும் பிரசுரித்தன. இந்தப்பத்திரிகைகளைப் பொதுமக்கள் சென்று படிப்பதற்காகப் படிப்பறைகள் அல்லது புத்தகசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன.

எனினும் குறிப்பாக இந்தக்காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகங்களின் வளர்ச்சி எவ்வாறிருந்ததென்பதை நாம் தெளிவாக ஆதாரங்கள் மூலம் அறிய முடியாமலிருக்கிறது. சமய வரலாற்றினையும் கல்வி வளர்ச்சியினையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அதன் வளர்ச்சியை ஓரளவுக்கு கட்டமைக்க முடிகிறது. தனிப்பட்ட

முறையிலே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வீடுகளில் நூல்களைச்

சேகரித்து வைத்திருந்தனரென்பதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு.

வட்டுக்கோட்டை செமினரி நூலகமும் டானியல் பூவர் நூலகமும்

பாடசாலைகளிலும் கூட முற்காலங்களில் இத்தகைய நூல் நிலையங்கள் இருந்ததாக அறிய முடியவில்லை. முதன் முதலாக யாழ்ப்பாணத்தில் 1823 இல் நிறுவப்பட்ட வட்டுக்கோட்டை செமினரியில் ஒரு சிறு நூலகம், செமினரியின் மாணாக்கர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் பயன்படும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. போதிய அளவில் இந்துக்களை கிறிஸ்தவ மதத்துக்குச் சேர்ப்பதில் வட்டுக்கோட்டை செமினரியினரால் போதிய அக்கறை காட்டப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் வட்டுக்கோட்டை செமினரி 1855 இல் மூடப்பட்டது. இருப்பினும் வட்டுக்கோட்டை

Jaffna College Vaddukodai

Image Source : web.facebook.com/YarlOlai

செமினரியின் பழைய மாணவர்கள் (Alumni) இணைந்து 1871 இல் ‘யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி’ என்ற பெயரில் அதனை மீளக்கட்டி எழுப்பினர். செமினரியிலிருந்து தோற்றம் பெற்ற யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியினால் இந்த செமினரி நூலகமும் 2000 நூல்களுடன் பின்னாளில் 1867இல் உள்ளீர்க்கப்பட்டது.

‘இந்த செமினரி மூடப்பட்டதும் இந்த நூல்கள் புதிதாக ஆரம்பிக்கப் பெற்ற யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு வழங்கப்பட்டன. அமெரிக்க மிஷன் அச்சிட்ட நூல்களில் சில மறைந்துவிட்டன. எனினும் பெரும்பாலான நூல்களை இப்போது உள்ள யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூல்நிலையத்தில்

காணலாம்..... “ (அம்பலவாணன். ‘ஈழத்து இணையற்ற நூல்நிலையம்”. ஸ்ரீலங்கா, மார்ச் 1958: ப.27).

ஆசியாவின் முதலாவது பாடசாலை நூலகமாகக் கருதப்படும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகம், இன்றைய வலிகாமம் மேற்கு சங்காணை பிரதேச செயலர் பிரிவிற்சூட்டப்பட்டதாகும். Undergraduate Library என பரவலாக அறியப்பட்டிருந்த இக் கல்லூரி நூலகமானது 1958 ஆம் ஆண்டில் 25000 நூல்களுடன் காணப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. சிறிய அறையில் காணப்பட்ட நூலகம் படிப்படியாக விரிவடைந்து, கல்லூரியின் கேர்ணல் ஒல்கொட் ஞாபகார்த்த கட்டடத்தினை முழுமையாக ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு விரிவடைந்து சென்றது

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஜோன் பிக்னெல் அவர்களின் காலம் நூலகத்தின் பொற்காலமாகும். இவர் தனது அரிய நூற்சேகரிப்பை நூலகத்திற்கு வழங்கியதுடன் பல்வேறு அறிஞர்களின் தனிப்பட்ட சேகரிப்புகளையும் நூலகத்திற்குப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் முன்நின்று உழைத்தார். (தகவல்: யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி டானியல் பூவர் நூலகம்: யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஒரு நோக்கு, கிருபாமலர் உலகராஜாதொகுப்பாசிரியர், 2023). பின்னாளில் 1974இல் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வளாகத்தின் நுழைவாயிலையொட்டி நவீன நூலகக் கட்டடமொன்றுக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பெற்று, 1980இல் அது கட்டி முடிக்கப்பட்டு ‘டானியல் பூவர் ஞாபகார்த்த நூலகம்” என்ற பெயரும் அக்கட்டடத்துக்கு சூட்டப்பட்டது. இந்த நூலகக் கட்டடம் திரு. ராஜன் கதிர்காமர் அவர்கள் கல்லூரி அதிபராக இருந்த காலத்திலேயே கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கல்லூரியின் முதலாவது அதிபரும் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு அத்திபாரமாக இருந்தவருமான டாக்டர் டானியல் பூவரின் (27.06 1789 - 03.02.1855) நினைவாக North Eastern hill University of India என்ற இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் பத்மஸ்ரீ சந்திரன் தேவநேசன் அவர்களால் 31.05.1980 இல் (யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் எரியூட்டப்படுவதற்கு சரியாக ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னதாக) திறந்து வைக்கப்பட்டது.

இதே பெயரில் தமிழ்நாட்டில் மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியிலும் ஏற்கனவே ஒரு நூலகம் கட்டப்பட்டு 28.6.1915 முதல் இயங்கி வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கான நிதியுதவியை டானியல் பூவரின் பேர்த்தியான

சாமுவேல் ஏ.மோர்மான் அவர்கள் அமெரிக்க மிஷனுக்கு வழங்கியிருந்தார் என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகர்களான அமரர் கே.செல்லையா, அமரர் ஆர்.எஸ்.தம்பையா ஆகியோரின் தீவிர கரிசனையின் காரணமாகவும் அர்ப்பணிப்பு மிக்க சேவைகளின் பெறுபேறாகவும் இந்நூலகம் ஆரம்ப காலங்களில் சிறப்புற வளர்த்துச் செல்லப்பட்டது. 1974இல் நூலகர் ஆர்.எஸ்.தம்பையா அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது பதில் நூலகராகப் பதவியேற்றுச் சென்ற பின்னர் இன்றளவில் தரம் மிக்கதொரு நூலகரை இக்கல்லூரி வளர்த்தெடுக்கத் தவறிவிட்டமை வேதனைக்குரியதாகும்.

ஆரம்பகால யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் நூலக சேவையின் வரலாற்றின் சிறப்பான விளையுயிர்களாக சீ.டபிள்யூ. தாமோதரம்பிள்ளை, ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, நெவினஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, வைமன் கதிர்வேற்பிள்ளை, எட்வேட்ஸ் கனகசபைப் பிள்ளை, T. P.ஹண்ட், கறோல் விசுவநாதபிள்ளை ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். எழுத்துலகில் ஒரு காலத்தில் கோலோச்சியவர்கள் இவர்கள். இவர்களின் அறிவுத்தேட்டத்தின் பின்புலமாக இருந்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்தின் சேவைப்பரப்பின் விஸ்தாரத்தினை இப்பிரமுகர்களின் பல்துறைச் செயற்பாடுகளே நிரூபிக்கப் போதுமானவை.

இலங்கையின் வடபுலத்தில் எழுத்தறிவின்றி இருந்த பலரை எழுத்தறிவுள்ள பிரஜைகளாக மாற்றிய பெருமை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியைச்சார்ந்ததாகும். ஆரம்ப காலத்தில் வண. டானியல் பூவர் இக்கல்லூரியின் அதிபராகவிருந்தார். அவரது காலத்தில் கல்விசார் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஒரு தொகை நூல்களுடனான நூலகத்தையும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது. 1826ஆம் ஆண்டு புதிதாக ‘Ottley hall” என்ற பெயரில் புதிய கட்டடமொன்று நிறுவப்பட்டபொழுது நூலகத்திற்கென மேல் மாடியில் ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் இந்நூலகத்தில் 600 நூல்கள் வரையில் காணப்பட்டன. இதில் அநேகமானவை அமெரிக்க மிஷன் வழங்கிய நூல்களாகும். 1875ஆம் ஆண்டுப் பகுதியில் 4000 நூல்களாக இந்நூற்றொகை வளர்ச்சிகண்டிருந்தது. 1908இல் வண. ஜி.ஜி.பிரவுண் கல்லூரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டதன் பின்னர்

1910ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கானதொரு நிறுவனம் 'ஆசிரியர் நிறுவகம்' (Teacher's Institute) என்ற பெயரில் தென்னிந்தியத் திருச்சபையினரால் நிறுவப்பட்டது. இதே காலத்தில் இந்நிறுவகத்தின் செயற்பாட்டுக்கென இக்கல்லூரிக்கு வருகை தந்த அமெரிக்கப் பேராசிரியரான கலாநிதி எச். சி. யோர்க் அவர்கள் கற்றல் மற்றும் கற்பித்தலுக்கான நல்ல நூல்களை இந்நூலகத்தில் இணைத்ததுடன் இந்நூலகத்தின் நூல்கள் அனைத்தையும் தூவி தசாம்சப் பகுப்பாக்கத் திட்டத்திற்கு (Dewey Decimal Classification) அமைவாக மீளப் பகுப்பாக்கம் செய்து ஒழுங்குபடுத்தினார். இக்காலத்தில் நூலகத்திற்கென பிரித்தானிய கலைக்களஞ்சியம் தொகுதிகள் (Encyclopedia Britannica) மற்றும் The Historians' History of the World என்ற உசாத்துணை நூல்களின் தொகுதிகள் என்பனவும் வந்து சேர்ந்தன.

“அக்காலத்தில் இதற்கு ஒப்பான ஓர் ஆங்கில வித்தியாசாலை யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்ல இந்நியாவிலும் இல்லை. ஆசியாக் கண்டத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட முதலாம் பெரிய ஆங்கில வித்தியாசாலை இதுவாம். இச்சாத்திரச் சாலையிலே மேலைத்தேச வித்தியா கழகங்களிலே கற்பிக்கப் படுகின்ற கணித சாஸ்திரம், தத்துவ சாஸ்திரம், ககோள சாஸ்திரம், பூகோள சாஸ்திரம், இலக்கண நூல்கள், இலக்கிய நூல்கள் ஆகியவற்றுடன் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களும், சம்ஸ்கிருதம், கிரேக்கம், எபிரேய, ஆதியாம் பாஷைகளும், படிப்பிக்கப்பட்டன” என்று மெஸ். க. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தான் எழுதிய “யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி” என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். (யாழ்ப்பாணம்: ஐயசிநீ சாரதாடேந்திரசாலை, 1918. ப. 278).

இதிலிருந்து அக்கல்லூரியின் கல்வித்தரத்தை உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இயற்கை அழிவுகள், போர் அழிவுகள், பாரிய இடப்பெயர்வுகள் ஆகியவற்றால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு நூலகங்கள் பாதிக்கப்பட்ட வேளையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்தின் நூல்களும் பாதுகாப்புக் கரணங்களுக்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, மானிப்பாய் மெமோரியல் வைத்தியசாலையில் சிலகாலம் வைக்கப்பட்டு மீண்டும் சில அரிய நூல்களின் இழப்புகளுடன் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகத்திற்கே மீளவும் எடுத்து வரப்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகம் எதிர்கொண்ட பாரிய சவால்

௭௫௮ 112

1972 இல் இலங்கை

சுதந்திரக் கட்சி வெற்றிபெற்று சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா பிரதமரான பின்னர் 1974 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழக வளாகமொன்றை நிறுவினார். அது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகம் என அழைக்கப்பட்டது. அதற்கெனப் புதிதாகக் கட்டடம் எதனையும் கட்டி பல்கலைக்கழக வளாகத்தை அங்கே உருவாக்காமல், யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்கனவே வெற்றிகரமாக இயங்கிவந்த இரு பாரிய கல்வி நிறுவனங்களை கையகப் படுத்தினார்கள். சிறிமாவின் திட்டத்திற்குப் பலிக்கடாவானவை திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியுமேயாகும்.

வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வளவிலமைந்துள்ள வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புகள் அலகினையும் (Undergraduate Section) 1921 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்து மாதம் சேர். பொன்னம்பலம் இராமநாதனால் திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பரமேசுவராக் கல்லூரியையும் இணைப்பதன் மூலம் 01.08.1974 அன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பாண வளாகம் நிறுவப்பட்டது. கலாநிதி க. கைலாசபதி யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். ஆரம்பத்தில் விஞ்ஞான பீடம், மனிதப் பண்பியற் பீடம் என்பவற்றுடன் மாத்திரம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் முதல் போதனைசார் ஊழியர்களாக 1974 செப்டெம்பர் 01 ஆம் திகதியன்று வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய சில ஆசிரியர்களும் நூலக அலுவலர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வெளிநிலைப் பட்டப்படிப்புகள் அலகின் நூலக வளங்கள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திற்குள் உள்வாங்கப்பட்ட வேளை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் நூலகர் ஆர்.எஸ்.தம்பையாவும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலிருந்து நீங்கி, பல்கலைக்கழக பதில் நூலகர் பதவியை பெற்றுக்கொண்டார். ஆரம்ப காலத்தில், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் தற்காலிகமாக ஒரு கட்டடத்தில் மனிதப் பண்பியல் பீடத்திற்கான நூலகமும், வட்டுக்கோட்டையில் அறிவியல் பீட நூலகமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பல்கலைக்கழக கல்வித் தகுதி அடிப்படையில் அவருக்கு பதில் நூலகர் தரத்திலேயே பணியாற்ற முடிந்தது. அங்கு அவர் 1974-1981 காலகட்டத்தில்

பணியாற்றி பல்கலைக்கழக நூலகமொன்றின் ஆரம்பக்கட்டமைப்பினை வெற்றிகரமாகச் செய்துமுடித்தார்.

இவரது காலத்திலேயே யாழ். பல்கலைக்கழக நூலகம் விஞ்ஞான பீடத்திற்கும் கலைப்பீடத்திற்கும் நடுவில் பார்வதி பரமேஸ்வரன் ஆலயத்திற்கு தென்மேற்கில் இராமநாதன் வீதியை நோக்கி அமைந்த இடத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டில் நூலகத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு 2000 ஆம் ஆண்டளவில் 67,718 சதுர அடிகள் கொண்ட சதுர நிலப்பரப்பில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. நவீன நூலகக் கட்டடத்தில் சேவையாற்றும் வாய்ப்பினை ஆர். எஸ். தம்பையா அவர்கள் பெற்றிராத போதிலும், வரையறுக்கப்பட்ட நிதி, ஊழியர் வசதிகளுடன் ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்கான

டானியல் புவர் ஞாபகார்த்த நூலகம்

அறிவியல் சேர்க்கையை உள்ளடக்கிய ஆரம்பக்கட்ட ,அடிப்படைக் கட்டமைப்பினை அவர் வெற்றிகரமாக ஏற்படுத்தியிருந்தார்.

பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களின் நூலகத்தில் இருந்த அரிய நூல்களையும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூலகம் கொண்டிருந்த 30,000 வரையிலான நூல்களையும் மேலும் பருவ இதழ்கள், அரச ஆவணங்கள், சிறு பிரசுரங்கள் போன்றவற்றையும் கொண்டு யாழ் வளாகம் தன் நூலகச் சேர்க்கைகளைக் கட்டியெழுப்பத் தொடங்கியது. நூலக சேர்க்கையையும் தளபாட வசதியையும் படிப்படியாக வளர்த்துச் சென்று பின்னாளில் பிரதம நூலகராகப் பதவியேற்ற சி.முருகவேள் அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து அவர் விலகிக் கொண்டார். அவர் பல்கலைக்கழகத்தில் இணையும் வேளை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் நூலகச் சேர்க்கைகளின் பெரும்பகுதியை பல்கலைக்கழகம் உள்ளீர்த்துக் கொண்டதால், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நிர்வாகம் அவற்றைத் திரும்பிப் பெற இலங்கை அரசாங்கத்துடன் நீண்டகாலம் போராடி 1980இல் தமது நூற்சேர்க்கையின் ஒரு சிறு பகுதியை மட்டும் மீளப்பெற்றுக்கொண்டது. இக்காலகட்டத்தில் திரு ஆர். எஸ். தம்பையா அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பல நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்து வந்ததை அவரது நூலகவியல்துறைப் பிரிவின் மாணவர்களாகப் பயின்றுவந்த அவ்வேளையில் அவர் எம்மிடம் வருத்தத்துடன் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். ஆக, யாழ்ப்பாணத்தின்

நூலக வரலாற்றில், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் வரலாற்றில், வரலாற்று முக்கியத்துவமான அரிய நூலகச் சேர்க்கையின் சாரத்தை கபளீகரம் செய்து ஒரு பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் உருவாக்கத் திட்டமிட்டு செயற்படுத்தியதன் மூலம் நீண்டதொரு வரலாற்றுப் பின்புலம் கொண்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கும், பரமேஸ்வரா கல்லூரிக்கும் ஈடுசெய்யவியலாத

இழப்பினை சிறிமாவின் அரசு கனகச்சிதமாகச் செய்து முடித்துவிட்டது. இன்று வரை அந்த இழப்பு மீள ஈடுசெய்ய முடியாதவையே.

நூல்களின் பெருக்குக் காலம்

இருபதாம் நூற்றண்டின் ஆரம்பக்கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிற்குள் பெருந்தொகையான நூல்கள் வந்து சேர்வதற்கு அக்காலத்தில் புத்தகங்களை அச்சடிப்பதற்கு தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மிஷனரிமார்களின் மூலம் அச்சியந்திரங்கள் அறிமுகமாகி இருந்ததும் ஒரு காரணமாகும். இம்மிஷனரிமார்கள் தாமே புத்தகங்களை அச்சடித்துப் பரப்பினர். “இவ்விதக் கல்வி விருத்திக்கு உதவியாய் அமெரிக்க மிஷனரிமார்

அச்சியந்திரசாலை ஒன்றை ஸ்தாபிக்க 1820இல் ஓர் அச்சியந்திரத்தை அமெரிக்காவில் இருந்தும் அதற்கு வேண்டிய எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றை கல்கத்தாவிலிருந்தும் வருவித்தனர். இதுவே யாழ்ப்பாணத்தில் தாபிக்கப்பட்ட முதல் அச்சியந்திரமாம்....“ (யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி. பக். 279280) என்று யாழ்ப்பாண கௌமுதியில் கூறப்பட்டிருக்கும் செய்தி இதனை உறுதிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

அச்சியந்திரம் இருந்தமையால் வெளிநாட்டில் இருக்கின்ற நூல்களையும் இங்கு அச்சடிப்பதற்கு உதவியாக இருந்ததினால் நூல்களின் பெருக்கமும் இக் காலத்தில் ஏற்படத் தொடங்கியிருந்தது. அவ்வாறு நூல்கள் பெருகும்போது அவற்றை ஓரிடத்திலே சேகரித்து வைக்கும் முகமாகப் பல புத்தகசாலைகளும் மிஷனரி பாடசாலைகளில் நிறுவப்பட்டன. இதனால் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி நூல் நிலையத்தைப் பின்பற்றி ஏனைய மிஷனரிமார்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கல்லூரிகளிலும் நூல்நிலையங்கள் வளரத் தொடங்கின.

மேலும், இக்காலத்தில் குடாநாட்டின் ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சியும் இதனை உறுதிப்படுத்தி நிற்கிறது. “வட்டுக்கோட்டை செமினரி யாழ்ப்பாணத்திலே ஆங்கிலத் தமிழ்க் கல்வி விருத்திக்கு விஷேட சாதனமாயும் அரசாட்சி உத்தியோகத்தர் பலரைப் பயிற்றிய வித்தியாசாலையாயும், யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செல்வ சம்பத்து, சீர்திருத்தம், சனசங்கத் தேர்ச்சி, முதலியவற்றுக்கு மூலகாரணமாயும் மிஷனரிமாரே ஊழியத்திற்குப் பலரைப் பழக்கி விட்ட விஷேச ஸ்தாபனமாகவும் விளங்கியது” என யாழ்ப்பாண வைபவகௌமுதி (பக். 289) குறிப்பிடுகின்றது. இதனால் இதுவே யாழ்ப்பாணத்தின் நூலக வளர்ச்சியினையும் குறிப்பிட்ட ஒரு படிமுறை வளர்ச்சியில் அமைத்து விட்டதெனலாம். கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்கும் நூல்களைப் பெருக்குவதற்கும் உதவியது போல யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகப் பண்பு ஒன்று மீண்டும் உருவாகுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகின்றது.

1895ஆம் ஆண்டிலும் அதற்குப் பின்னரும் இந்நூலக வளர்ச்சியிலே இன்னொரு முன்னேற்றத்தினைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பள்ளிக்கூடங்களின் பெருக்கத்தினாலும் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினாலும் இது ஏற்பட்டது. பாடசாலைகளிலே புத்தகங்களை ஓரிடத்தில் ஒழுங்காக வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

மாணவர்கள் தமது அறிவினைப் பெருக்குவதற்கு வாசிக்கும் பழக்கத்தினை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். இதுவரை நிலவி வந்த பிரசங்க மரபு மாறி, தாமே விடயங்களை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்துடன் புத்தகங்களை நாடிச் செல்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்தியது. இதனால் பாடசாலைகளிலே படிப்படியாக சிறிய நூலகங்கள் வளரத் தொடங்கின.

9.5.1895 “உதயதாரகை” பத்திரிகையில் பாடசாலை நூலக விருத்தி பற்றிய சுவாரஸ்யமான செய்தியொன்று காணப்படுகின்றது. “கோப்பாய் வித்தியாசாலையார் புத்தகசாலை ஒன்றுக்கு அடியிடக் காண்பது சந்தோட கருமம். பிள்ளைகள் துண்டு கொண்டு பணம் தண்டலிற் திரிகின்றனர். வீட்டுக்கு வீடு ஒவ்வொரு புத்தகசாலை இருந்தாலோ என்றும் ஆசை என் மனதில் நெடுங்காலம் குடி கொண்டது. வாய்ச்சியளி இல்லாத தபதியும், கலப்பை நுகமில்லாத வேளானும் புத்தகமில்லாத ஆசிரியனும் ஒருவருக்கொருவர் சமம். பாடசாலையோட்டம் முடிந்தால் புத்தகங்கள் ஓட்டம் தொடங்கும். வேலை கிடைத்தால் புத்தகம் நஞ்சாகும். ஒரு விஷயத்தின் பேரில் யோசிக்க வேண்டுமானால் கற்றாருமருமை. புத்தகமும்ருமை. பாடசாலைகளோடு புத்தகசாலை இருத்தலவசியம். பிறரும் தெண்டிப்பாராக.” என்று அச்செய்தி விரிகின்றது. இச் செய்தி அக்காலத்துப் பொதுமக்களிடையே புத்தக சாலைகளின் தேவையை எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. மாணவர்கள் பாடசாலையிலிருந்து புத்தகசாலை பற்றிய துண்டுப் பிரசுரங்களுடன் பணம் சேகரித்தமையால் போதுமான நிதி வசதியில்லாதிருந்தமையும் இப்புத்தகசாலைகளின் வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தியிருப்பதும் புலனாகின்றது. இந்நிலை அடுத்த வருடத்தில் இன்னும் தீவிரமடைந்தது.

“இப்படியோர் புத்தகசாலை இருக்கிறதாக அறியாதவர்கள் இருப்பார்களானால் அவர்கள் இதனால் உண்டு பண்ணக் கூடிய நன்மைகள் எத்துணையின என்பதைப் பார்க்கும் படி இதனை ஒரு நாளாயினும் தரிசிப்பார்களாக. அநேக சிறந்த புத்தகங்களும் இலங்கைப் புதினப் பத்திரிகைகளும் ஆங்கிலோ பத்திரங்களில் விசேசித்த சிலருக்கும் இதைச் சேர்ந்தோருக்கும் எல்லையற்ற இலாபத்தை உண்டு பண்ணி வருகின்றன.” என ஒரு செய்தி “உதயதாரகை” பத்திரிகையின் 6.2.1896 ஆம் திகதிப் பதிப்பில் காணப்படுவது, அக்காலத்தில் இருந்த யாழ்ப்பாணப் புத்தகசாலை பற்றிய குறிப்பாகும். (தொடரும்)

திரை கடலோடி திரவியம் தேடியவர்கள் தமிழர்கள். உலக வணிகத்துறையில் மிகமுக்கியமான இடம் தமிழர்களுக்கு இருந்தது. ஆனால் அவையெல்லாம் இன்றோ பழங்கதைகளாகிவிட்டன. வணிகம் என்றாலே, தமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லாதது போலவும், தம்மால் ஒருபோதும் வணிகத்துறையில் சாதிக்கவே முடியாதென்பது போலவும் நம்மவர்கள் ஒதுங்கி, ஒடுங்கிக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் இத்தகைய முற்கற்பிதங்கள் தான் வணிகத்துறையில் அவர்கள் நுழைவதற்கும், சாதிப்பதற்கும் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றன. அவற்றைக் களைந்து, சரியான படிமுறைகளுக்கூடாக, உலகின் எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான வணிகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தால், நம்மாலும் சாதிக்க முடியும். இவை வெறுமனே மேம்போக்கான வார்த்தைகள் அல்ல. ஈழத்தில், புலோலி என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, அமெரிக்காவின் சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் வணிகத்துறையில் சாதித்த பின்னர் வெளிவருகின்ற கட்டுரையாளரது பட்டறிவின் மொழிதலே இது. 'ஈழத்திலிருந்து சிலிக்கன் வலி வரை' என்ற இக்கட்டுரைத்தொடர் உலகில் மிகப்பிரபலமான தொழில் நுட்பதாரிகளைப்பற்றியும் அவர்களது ஆரம்ப நிலை தொழில் நிறுவனங்களை (Startup Companies) அமைக்கும் போது எதிர் கொண்ட சில முக்கியமான நுணுக்கங்களை (Nuances) அடிப்படையாகக் கொண்டும், கட்டுரையாளரின் வணிகரீதியான சாதிப்பு அனுபவங்களைப் பகிர்வதாக அமைகிறது.

● கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

கந்தரூபன் (ரூபன்) கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் யாழ் மாவட்டத்தின் புலோலியைச் சேர்ந்தவர். போர் காரணமாக ஆபிரிக்காவுக்கு இடம்பெயர்ந்து பின் அங்கிருந்து ஐக்கிய அமெரிக்காவிற்கு சென்று இளமாணி, முதுமாணிப் பட்டங்களை இயந்திரவியலில் பெற்றுள்ளார்.

கடந்த மூன்று தசாத்தங்களில் பல புதிய தொழில் நிறுவனங்களை உருவாக்கி பல கோடி டொலருக்கு விற்றுள்ளார். மேலும் இவர் "Accidental Entrepreneur by Ruban" என்ற தலைப்பில் நூற்றிற்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளை தன்னுடைய அனுபவங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

EQ (EQ)
Am kèjYç>
¼\DAJY>KD

“குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயும் காத்தல் அரிது” – திருக்குறள் (29)

விளக்கம்:

குணக்குன்றுகளான பெரியவர்கள் கோபம் கொண்டால் அந்தக் கோபம் அவர்கள் உள்ளத்தில் ஒரு கணம் கூட நிலைத்து நிற்காது.

உலகிலுள்ள அரசியல் தலைவர்களையோ அல்லது வணிகத் தலைவர்களையோ பார்த்தால்

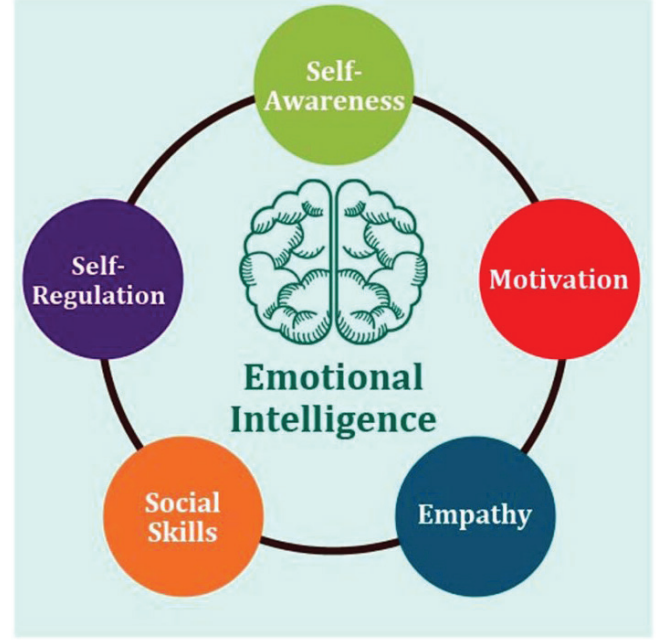
அவர்கள் தத்தம் துறைகளில் சிறப்பான கற்றல் அறிவையும், வாழ்க்கையின் அனுபவங்களையும் இணைப்பதனூடான தொழில் தேர்ச்சியையும், தலைமைத்துவத்தையும் அடைந்திருப்பார்கள். அவர்களின் அறிவுத்திறனின் நுண்ணறிவு (IQ) மிகவும் அதிகமாக இருக்கும்.

அத்தகைய அறிவுத்திறனோடு, உணர்ச்சி நுண்ணறிவும் வாய்க்கப்பெற்றவர்களே அதியுன்னதமான வெற்றிகளை அடைவார்கள். இந்தவிடயம் பற்றி எனது நண்பரான சிவா நடராஜா குறிப்பிட்ட விடயங்கள் முக்கியமானவை. சிவா நடராஜா, இலங்கையில் மலையகத்தில் பிறந்து அங்கே பெரும் சிரமத்தின் மத்தியில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்று, இலங்கையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மின்னணுப் பொறியியல் பட்டம் பெற்றவர். அதன் பின் வட அமெரிக்காவிற்கு இடம்பெயர்ந்து பல தொழில் நிறுவனங்கள் ஆரம்பித்து வெற்றி பெற்றவர்.

“செயற்கை நுண்ணறிவு (AI) பற்றி அதிகம் தெரிந்து வைத்திருக்கும் நாம் உணர்ச்சி நுண்ணறிவு (EQ) பற்றி அறிந்து இருப்பது இல்லை. சொந்த வாழ்க்கை மற்றும் புதுத்தொழில்நுட்ப நிறுவனம் நடத்தும் நான் இதனை செயற்கை நுண்ணறிவை விட முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதுகிறேன்” என்று அவர் சொல்கிறார்.

அவர் சொன்னது போல் உணர்ச்சி நுண்ணறிவானது மனித வரலாற்றின் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்தே தொடர்ச்சியாக இருக்கவே செய்கின்றது. இந்த உணர்ச்சி நுண்ணறிவினைச் சரியான வழியில் ஒரு கருவியாகப் பிரயோகித்தே மிகப்பெரும் சிக்கல்கள், பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்வாகப் பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளை விஞ்ஞானிகள் முன்வைத்தனர். சாதாரண மக்களுக்கும், விஞ்ஞானிகளுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை இந்த உணர்ச்சி நுண்ணறிவே தீர்மானித்தது.

“ஆரம்பகட்ட நிலையிலுள்ள நிறுவனங்களில் (Startup Companies) தினமும் ஏதாவது பிரச்சினை உருவாகிக்கொண்டே இருக்கும். அடுத்த நாள் எப்படி இருக்கும் என்று தெரியாது. எனவே எமது கோபங்களை வெளியே காட்டாது எமது குழுவை நிதானமாக அவதானித்து பணி செய்யவேண்டும். நான் கடைபிடிப்பது ஒரு எளிய விடயம். ஒரு காட்டமான மின்னஞ்சல் அல்லது விடயத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதனை 24 மணி நேரம் தள்ளி போடுவேன். அடுத்த நாள் அந்த விடயத்தைக் கொஞ்சம் நிதானமாக வெளிப்படுத்தக்கூடிய சொற்கள் எனக்கு கிடைக்கும். அதனால் உணர்ச்சிவசப்படுவதைத் தடுக்க முடியும்” என்று சிவா நடராஜா சொல்வதைப் போல் எனக்கும் பல சந்தர்ப்பங்களில் கோபம்

Emotional intelligence| EQ

Image Source : medium.com

வரும் அல்லது விரக்தி வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்நேரங்களில் மனத்தை அடக்கி, சூழலுக்கேற்ப நடத்தையை இயல்பாக்குவதன் மூலம் நிறுவனங்களை வெற்றிப்பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லலாம்.

உணர்ச்சி நுண்ணறிவு பற்றி கீழ்வரும் நான்கு அம்சங்களால் வரையறுக்கப்படுகின்றது.

சுய மேலாண்மை (Selfmanagement): ஒருவர் தனது மனக்கிளர்ச்சி உணர்வுகள் மற்றும் நடத்தைகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆரோக்கியமான வழிகளில் தன் உணர்ச்சிகளை அடக்கி அணுகலாம். மாறிவரும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப தங்களின் செயல்களை மாற்றிக்கொள்ளலாம்.

சுய விழிப்புணர்வு (Self Awareness):

ஒருவர் தன் உணர்ச்சியானது, எண்ணங்களையும், நடத்தைகளையும் எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்று அடையாளம் கண்டு, தன் பலம் மற்றும் பலவீனங்களை உணர்ந்து தன்னம்பிக்கையுடன் இருக்கவேண்டும்.

சமூக விழிப்புணர்வு (Social Awareness):

ஒருவர் தன் உணர்வு மூலம் மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகளையும் அவர்களின் இடர்பாடுகளையும் சரிவர உணர்ந்து செயல்புரிந்தால், அவரைச் சுற்றி இருப்பவர்களுக்கு குழு உணர்வு தோன்றும்.

நிறுவனப் பணிகள் இதன் மூலம் சிக்கலற்றதாக நடைபெறும்.

உறவுநிலை மேலாண்மை (Relationship

Management): ஒருவர் தனது குழுவின் நல்ல உறவுநிலையைப் பேணுவதனுடாக, அசாத்தியமான காரியங்களைக் கூடச் செய்துமுடிக்கலாம். (சிவா நடராஜா இவ்வாறு குழுமட்டம், முதலீட்டாளர் மட்டம் என சகலரிடத்தும் மேன்மையான உறவுநிலையைப் பேணி, நிறுவனத்தைத் திறம்பட நடத்துவதில் வல்லவர்) உணர்ச்சி நுண்ணறிவைப் பற்றி அறிந்து, அதை உணர்ந்து வாழ்க்கையை நடத்துவதன் மூலம் பல இழுபறிகளைக் குறைக்க முடியும். இதை வாழ்க்கையில் பின்பற்றும் ஒருவர், தான்மட்டுமல்லாமல் தன்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களையும் புரிந்து செயற்படுவதன் மூலம் தேவையற்ற பிரச்சினைகள், முரண்பாடுகளைத் முடியும்.

எனது நண்பரொருவர், அப்பிள் நிறுவனத்தின் ஸ்டீவ் ஜொப்ஸ்டன் வேலை செய்தார். அவர் 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் ஸ்டீவ் ஜொப்ஸ்டன் வேலை செய்யும் போது, ஸ்டீவ் ஜொப்ஸின் செயல்களை தெரிந்து அதற்கேற்ப கவனமாக நடந்தார்களாம். எனது நண்பர் விபரிக்கும் போது ஸ்டீவ் ஜொப்ஸ் நல்ல உணர்ச்சி நுண்ணறிவு கொண்டவர் என்று தெரிந்தது. அவரது பிரமண்டமான மற்றும் வித்தியாசமான படைப்புகளுக்கு இந்த உணர்ச்சி நுண்ணறிவும் ஒரு காரணமாகும்.

உணர்ச்சி நுண்ணறிவு வாழ்க்கையின் பல விடயங்களைப் பாதிக்கும். அவற்றில் சில:

பள்ளி மற்றும் வேலை செயல்திறன்:

பள்ளியில் மற்ற மாணவர்களுடன் போட்டி போட்டு வெற்றி பெறுவார்கள். அத்தோடு நண்பர்களைச் சேர்த்து அவர்களுடன் வாழ்நாள் முழுதும் நெருக்கமாக இருப்பார்கள். இதற்கு உணர்ச்சி நுண்ணறிவு ஒரு காரணம். நாங்கள் ஐம்பது வயது கடந்தும் மனம் விட்டு வெளியாக கதைப்பது எங்கள் பாடசாலை நண்பர்களிடம் தான். அதற்கு நாங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்திருக்கும் வட்ஸப் (WhatsApp) குழுக்களே ஆதாரம். வேலை இடங்களைப் பார்த்தால் இயற்கையாகவே தலைவராக வருபவர்களுக்கு நல்ல உணர்ச்சி நுண்ணறிவு இருக்கும். அதன் மூலம் அப்படி இருப்பவர்கள் பணிபுரியும் இடத்தில் எழும் சிக்கல்களை சுலபமாக கையாள்வார்கள். மற்றவர்களின் உணர்ச்சியை அறிந்து

செயல்படுவார்கள். அதோடு எல்லோரையும் ஊக்குவித்து நன்றாக வேலை செய்யவைப்பார்கள். தற்போது, ஒருவரை பணிக்குத் தேர்வு செய்யும் போது, உணர்ச்சி நுண்ணறிவையும் பரீட்சிக்கிறார்கள்.

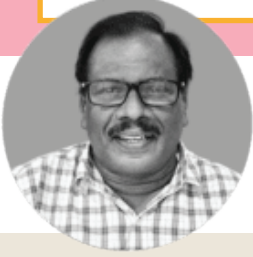
உடல் நலம்: உணர்ச்சி நுண்ணறிவானது அதை அனுசரித்து கவனமாக செயற்படாதுவிட்டால் ஒருவரது உடல் நலத்தை பெரிதாகத் தாக்கலாம். அதனால் உடல் அழுத்தங்கள் வரலாம். அது மட்டுமன்றி இரத்த அழுத்தம், மாரடைப்பு, பக்கவாதம் போல் பலவிதமான நோய்களும் ஒருவரைத் தாக்கலாம். அதனால் உணர்ச்சி நுண்ணறிவில் சீராக வைத்திருக்க, மன அழுத்தங்களை கட்டுப்படுத்த பழக வேண்டும்.

மன நலம்: கட்டுப்பாட்டுக்குள் இல்லாத உணர்வுகளும், அடக்கி வைக்கப்படும் எண்ணங்களும் மன நலத்தை பெரிதாக தாக்கும். அதனால் கவலை, ஏக்கம், மன அழுத்தம் போன்ற விளைவுகள் ஒருவருக்கு வரலாம். இவற்றால் மற்றவர்களுடன் தொடர்புகள் குறையும். அதனால் ஒருவர் தன்னைத் தனிமைப்படுத்தி விடுவார். உடற்பயிற்சி, தியானம் என்பவற்றின் மூலம் அழுத்தங்களைக் குறைக்கலாம். இதற்குத்தான் எம் மூதாதையார் தியானப்பயிற்சியைத் தினமும் செய்து வந்தார்கள்.

சமூக தொடர் அறிவு: ஒருவர் தனது உணர்ச்சிகளைச் சரிவரக் கணித்துச் செயற்படுவதால் அவரால் பிறரது மனங்களில் ஓடும் எண்ணங்களையும் உணர்ந்து அதற்கேற்ப செயற்படக் கூடியவராக இருப்பார். இந்தப் பண்பின் மூலம் நம்பிக்கையானோர், நம்பிக்கையற்றோர் என்போரைப் பிரித்தறிந்து செயற்படுவார்கள். இது வாழ்க்கைக்கும் தொழிலுக்கும் முக்கியமான பண்பு. தொடக்கத்தில் சிவா நடராஜா சொன்னதைப் போன்று, உணர்ச்சி நுண்ணறிவு ஆரம்ப தொழில் நிறுவனங்கள் தொடங்கி அதை அடுத்தகட்டத்துக்கு கொண்டு செல்வதற்கு முக்கியமானதானதாகும். உணர்ச்சி நுண்ணறிவின்படி, எமது மனத்தையும் உடலையும் பயிற்சிமூலம் இசைவாக்கி, அதை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் தொழில் துறையில் மட்டுமல்லாது, குடும்ப வாழ்க்கையிலும் வெற்றிபெற்று மகிழ்வோடு இருக்க முடியும். யோகாசனம், தியானம் என்பவற்றை சிறுவயதில் இருந்தே கடைப்பிடிப்பதனுடாக உணர்ச்சி நுண்ணறிவைப் படிப்படியாக வளர்த்து, அனைவரும் வெற்றியாளர்களாக மாறவும் முடியும்.

(தொடரும்)

இலங்கை பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உட்கட்டமைப்பு, சுகாதாரம், பாடசாலைக்கல்வி போன்றவற்றின் அபிவிருத்திக்கு பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரமே அடித்தளமாக காணப்பட்டது. மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் பற்றி போதுமான கருத்தாடல்கள் இடம்பெற்று வருகின்ற போதும், இம்மக்களின் சமூக கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் பற்றி போதுமான அவதானம் செலுத்தப்படவில்லை. அதுமட்டுமன்றி இலங்கையில் இடம்பெற்றுவந்த இன மோதல்களால் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்ட இந்தியத் தமிழர்கள் தங்களது இன அடையாளத்தையும், பாரம்பரியக் கலாசாரத்தையும், மொழியையும் அர்ப்பணிப்பு செய்யவேண்டியவர்களாக மாறிவருகின்றனர். இவை பற்றி "இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்களின் சமூகக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் என்னும் இக்கட்டுரைத் தொடர் ஆய்வுநோக்கில் பதிவு செய்கின்றது.

● ஏ. எஸ். சந்திரபோஸ்

மலையகத்தில் வாழ்கின்ற இந்திய வம்சாவழித் தமிழரான ஏ. எஸ். சந்திரபோஸ் இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகக் கற்கைகள் துறையில் முப்பது வருடங்களாகக் கற்பித்தல் துறையில் கடமையாற்றிய பின்பு கடந்த 2022 ஆண்டு முதல் ஓய்வு நிலையில் இருக்கும் பேராசிரியராவார். ஆரம்பக்கல்வியை தோட்டப்பாடசாலையிலும், இரண்டாம் நிலைக்கல்வியை ஹட்டன் ஹலைன்டன் கல்லூரியிலும் பெற்றுக்கொண்ட இவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் துறையில் BA (Hons) மற்றும் MA கற்கைநெறிகளை பூர்த்திசெய்து இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்துக்கொண்டார். பின்னர் இந்திய இலங்கை கலாசார திட்டத்தின்கீழ் புலமைப்பரிசில் கிடைக்கப்பெற்று பதுமல்லியில் உள்ள ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் பிரதேசத் திட்டமிடல் துறையில் M.Phil மற்றும் Ph.D ஆகிய கற்கை நெறிகளை பூர்த்திசெய்து கொண்டார்.

இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகக் கற்கைகள் துறைத் தலைவராகவும் கடமையாற்றிய இவர் மேற்கொண்ட 'சமூக நல்லிணக்கம்', 'பட்டப்பின்படிப்பிற்கான ஆய்வு முறைகள்' மற்றும் New York, Colombia University, Mailman School இன் அனுசரணையுடன் 'Care and Protection of Children' போன்ற புதிய கற்கை நெறிகளையும் அறிமுகப்படுத்தினார். இவர் தாம் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் பெரும்பாலானவை பெருந்தோட்ட மக்களின் வாழ்நிலையை மேம்படுத்துவதற்கான கருப்பொருளைக் கொண்டதாகவே காணப்படுகின்றன. கணிசமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ள ஏ. எஸ். சந்திரபோஸ் USAWisconsin, Japan, Sweden, Geneva, German, Malaysia, Nepal, India போன்ற நாடுகளில் இடம்பெற்ற சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளிலும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்துள்ளார். இவர் கடந்த 2018 ஆண்டில் ஐப்பானின் Kyoto மற்றும் Utsunomia பல்கலைக்கழகங்களின் அழைப்பினை ஏற்று பட்டப்பின்படிப்பை மேற்கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு இலங்கையின் பெருந்தோட்டங்கள் தொடர்பாக தொடர் விருரைகள் நடத்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்களின் பாரம்பரியப் பண்பாட்டின் அண்மைக்காலப் போக்கு

இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்களின் பாரம்பரியக் கலாசாரம் என்பது தென் இந்தியத் தமிழ்க் கலாசாரமேயாகும். இது ஒரு வகையில் இலங்கையில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்களின் தனித்துவமிக்க தமிழ் இனமாக அடையாளப்படுத்துவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றது. இவர்கள் பேசுகின்ற மொழி, உறவுமுறைகள், தெய்வ வழிபாடுகள், திருமணம் போன்ற சடங்கு முறைகள் வடக்கு - கிழக்கில் வாழ்கின்ற பூர்வீகக்குடிகளான இலங்கை தமிழர்களில் இருந்து வேறுபட்டே இருக்கின்றன. அவ்வாறு இலங்கைத் தமிழர்களில் இருந்து வேறுபட்டு காணப்பட்டாலும் இந்தியத் தமிழர்களில் ஒருசாரார் மிக வேகமாக மாற்றுக் கலாசாரத்தை உள்வாங்கிக்கொண்டு செல்வதையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது. மாற்றமடைந்துவரும் இந்தியத் தமிழர்களை ஒரு வகைப்படுத்தி அதற்கான பின்புலத்தை தொட்டுக்காட்டுவதே இந்தக்கட்டுரையின் இலக்காகும்.

இந்தியத் தமிழர்களின் பண்பாடுகள் தொடர்பாக பேராசிரியர் க. சிவத்தம்பி அவர்களால் 1990 களில் விரிவான ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டதை யாவரும் அறிவோம். அவரது ஆய்வின் பின்னர் ஆங்காங்கே பல கட்டுரைகள் எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இதைவிட எழுத்தாளர் சாரல்நாடன் அவர்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ள 'மலையகம் வளர்த்த தமிழ் (1997)' என்ற நூலில் மலையகத்தின் பண்பாட்டு மாற்றங்கள் என்ற தலைப்பில்

எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரை மிகப் பயனுள்ள தகவல்களைக் கொண்டதாக உள்ளது.

இந்தியத் தமிழர்கள் பற்றிய வரலாற்றினை எழுதியுள்ள பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் தமது 'இலங்கை இந்தியர் வரலாறு' என்ற நூலில் இவர்களின் வரலாறு பற்றி ஆழமாக

மலையக மக்களின் யைன் குடியிருப்புகள்

Image source - www.nimirvu.org

ஆராய்ந்துள்ளார். இதற்கு அடுத்த நிலையில் Asoka Bandarage எழுதிய 'Colonize in Sri Lanka' என்ற நூலிலும் இவர்களது வரலாற்றின் முக்கிய பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்தியத் தமிழர்களின் பண்பாடுகள் பற்றி ஆராய்ந்த R. Jayaraman தமது நூலான 'Caste Continuity in Ceylon' இல் கணிசமான ஆதாரங்களுடன் தென்னிந்திய சாதி முறைகளும் ஏனைய பண்பாடுகளும் குடிபெயர்ந்து வந்த இந்தியத் தமிழர்களிடம் எவ்வாறு வேரூன்றிக் காணப்பட்டது என்பதைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

இந்தக்கட்டுரையில் எடுத்தாளப்படும் விடயங்கள் கள ஆய்வின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகவல்களைப் பின்னணியாகக் கொண்டதாக இல்லை. மாறாகக் கட்டுரையாளரின் நீண்டகால அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்தக்கட்டுரை வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே இந்த கருத்தாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்கள் பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துக்கள், விமர்சனங்கள் போன்றவற்றை வாசகர்கள் முன்வைக்கும் போது இத்துறைசார்ந்த நேர்த்தியான ஆய்விற்கு இந்தக்கருப்பொருளை இட்டுச்செல்லாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் இலங்கை வாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் தனது தனித்துவமான பண்பாட்டை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் அளவில் வாழ்கின்றவர்களை ஒரு குழுவினராகவும், தவிர்க்கமுடியாதவாறு சிங்களப் பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் வாழவேண்டிய சூழ்நிலை காரணமாக தமது பண்பாட்டினைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள போதுமான கல்வி, வருமானம், வீட்டு வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் வாழ்ந்துக்கொண்டிருப்பவர்களை மற்றுமொரு வகையினராகவும், குடிபெயர்ந்து சென்று வேறு இடங்களில் வாழ்கின்ற இந்தியத்தமிழர்களை இன்னுமொரு பிரிவாகவும் அவதானிக்கும் நிலையில் இவர்களின் பரம்பலை பின்வருமாறு வகைப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரலாம்:

1. மலையகத்திலும் கொழும்பிலும் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள்
2. பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களுடன் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள்
3. இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள்

1. மலையகத்திலும் கொழும்பிலும்

வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள்

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள பெருந்தோட்டங்களிலும் நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்ற பெருந்தோட்டத் தமிழர்களும், கொழும்பு மற்றும் அதனை அண்மித்துள்ள கம்பஹா மாவட்டத்தின் நிர்வாகப்பிரிவுகளான வத்தளை, மாபோல, பேலியகொடை போன்ற இடங்களில் வசித்து வருகின்ற தமிழர்களில் பெரும்பாலானோரும் இந்தியத் தமிழர்கள் என்ற வகைப்பாட்டுக்கு கொண்டு வரலாம்.

மலையகப் பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்களில் பெரும்பாலானோர் தங்களது இன அடையாளம் என்பது 'இந்திய தமிழர்கள்' என்றவாறே கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்ட (1971, 1981, 2001 மற்றும் 2011) குடித்தொகை மதிப்பீடுகளின்போது பதிவு செய்துள்ளனர். அது மட்டுமன்றி தமது அன்றாட வாழ்க்கையிலும் தென்னிந்தியத் தமிழ் மரபுகளையே பின்பற்றுவவர்களாகவும் உள்ளனர். பெருந்தோட்டங்களில் இவ்வாறு வாழ்கின்ற

இந்தியத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கையானது இந்நாட்டில் வாழ்கின்ற மொத்த இந்திய தமிழர்களில் 69.2 வீதத்தினராகும். இவர்களில் அநேகர் தேயிலை மற்றும் றப்பர் தோட்டங்களில் நாளாந்த வேதனத்திற்கு தொழில் புரிபவர்களாவர். இந்நாட்டிலேயே குறைந்த வருமானம் பெறும் மக்களாக மட்டுமன்றி இன்றுவரை தாம் வாழ்கின்ற வீட்டிற்கு உரிமைப்பத்திரம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாகவும், இலங்கையில் ஏனைய கிராம மக்களுக்கு கிடைத்துவரும், அரசாங்கத்தின் எவ்விதமான பொது நிர்வாக சேவைகளையும் நேரடியாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாகவும் இவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனினும் இவர்கள் கொண்டு வந்த தென்னிந்தியப் பண்பாடுகளை விட்டுவிடவில்லை. ஒருவகையில் தென்னிந்தியாவில் அவதானிக்கக்கூடிய கலை அம்சங்கள், ஆடல், பாடல்கள், கோவில் திருவிழாக்கள், உறவுமுறைகள் இன்றுவரையும் மலையகமக்களின் நாளாந்த வாழ்கையில் ஊன்றி இருக்கின்றன. இது அவர்களின் தனித்துவத்தை தக்கவைத்துள்ளதாகவும் கருதலாம். இதைவிட, ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே வர்த்தகம், துறைமுகத்தொழில், புகையிரதம், போக்குவரத்து போன்ற இன்னோரன்ன தொழில்களுக்கு நேரடியாக தென்னிந்தியாவில் இருந்து வருகை தந்த இந்தியத் தமிழர்கள் மேற்குறிப்பிட்டது போல கொழும்பு மற்றும் உபநகரங்களில் குடியேறி, நாளடைவில் நிரந்தரகுடிகளாகினர். இவர்களில் கணிசமானோர் மேல்மட்ட குடிகளாகவும் தங்களை அடையாளப்படுத்திக்கொண்டனர். இது பற்றிய விபரங்களை பேராசிரியர் Michael Roberts (1997) அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட 'Sri Lanka Collective Identities Revisited' என்ற நூலில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள 'Elite Formation and Elite, 1832&1931' என்ற கட்டுரையில் விபரமாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. மலையகப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்றவர்கள் போலவே கொழும்பு மற்றும் உபநகரங்களில் குடியேறிய இந்தியத் தமிழர்கள் இன்று வரையும் தங்களது இந்தியப் பாரம்பரியத்தை தொடர்ச்சியாகப் பின்பற்றுகின்றனர்.

இது இவர்களுடைய இறுக்கமான தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவும் தெரிகின்றது. சுருக்கமாகக் கூறுவோமாயின் இலங்கையில் இந்தியத்தமிழர்கள் என்ற பண்பாட்டினைத் தொடர்ச்சியாக தக்கவைத்துக்கொள்ளக்கூடிய சாதமான சூழல் மலையகத்திலும் கொழும்பு நகர்ப் பகுதியிலும் வாழ்ந்து வருகின்ற இந்தியத் தமிழர்களிடமே காணப்படுவதாகக் கருதலாம்.

2. பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களுடன் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள்

இரண்டாவதாக அடையாளப்படுத்தப்படுபவர்கள்

௭௫௮ 120

பெரும்பான்மைச் சிங்கள மக்கள்

மத்தியில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்களாவர். இவர்கள் பெரும்பாலும் மலைநாட்டின் எல்லைப்புறங்களில் உள்ள தேயிலை, இறப்பர் போன்ற பெருந்தோட்டங்களிலும், தேயிலைச் சிற்றுடைமைகளிலும், நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் வாழ்பவர்களாவர். களுத்துறை (46,252), மாத்தளை (30,512), காலி (20,099), மாத்தளை (20,894), குருநாகல் (20,635), மொனராகல் (13,207) போன்ற மாவட்டங்களில் வாழும் இவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 149,599 ஆகும்.

இந்தப்பிரதேசங்களில் உள்ள தோட்டங்களை காணி சீர்திருத்தத்தின் கீழ் சுவீகரிக்கப்பட்டு சிங்கள விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட போது அவர்கள் நில உரிமையுடன் வாழ்கின்ற விவசாயிகள் என்ற உயரிய அந்தஸ்தினைப் பெற்றுக்கொண்டனர். தோட்டத்தில் வாழ்கின்ற தொழிலாளர்களோ நிலமற்ற விவசாயிகளாக வாழத் தலைப்பட்டனர். இவ்வாறான ஏற்றத்தாழ்வு தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையைப் பெரிதும் பாதித்தது. இங்குள்ள பெருந்தோட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டு அவை சிற்றுடைமையாக்கப்பட்டபோது அங்கு நிரந்தரமாக வேலை செய்த இந்தியத் தமிழ்த் தொழிலாளர்களையும் பங்குபோட்டு கொண்டனர். தமது தோட்டங்களில் சராசரியாக 200 முதல் 300 குடும்பங்களாக வாழ்ந்தவர்கள் சிறுதோட்டங்களாக பிரிந்தபோது 10 முதல் 15 குடும்பங்கள் என்றவாறு பிரிந்து தமது கூட்டுவாழ்க்கையை இழந்தனர். அதுமட்டுமன்றி தேயிலை சிறுதோட்ட உரிமையாளர்களாக உருவாகிய சிங்கள விவசாயிகளின் கீழ் தமது வாழ்வாதாரத்தை நம்பியிருக்கவேண்டியவர்களாகவும் மாறினர்.

பெருந்தோட்டம் என்ற கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபட்ட இவர்கள், தொழிற்சங்க அங்கத்துவத்தையும் அதனுடனான பாதுகாப்பையும் இழந்தனர். அதேவேளை இவர்களுக்கான அரசியல் பிரதிநிதித்துவமும் இல்லாது போனது. பெருந்தோட்டங்களில் காணப்பட்ட தோட்டப் பாடசாலைகளை நிர்வகித்த பெருந்தோட்ட முகாமைத்துவமும் இல்லாத நிலையில் தமிழ் மொழிமூலமான தோட்டப் பாடசாலைகள் செயலிழந்தன. கோவில்களும் அவர்களது பொது நலன்களும் நலிவுற்றுப்போயின. இதற்கு மேலாக அப்போதைய நிலையில் வடக்கு கிழக்கில் இடம்பெற்றுவந்த போரில் சிங்கள இராணுவ வீரர்கள் இறக்கநேரிடும் சந்தர்ப்பங்களின் போது தெற்கே தமிழர்களை பழிவாங்குவது சகஜமான நிகழ்வாக இருந்தது. இதில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிங்கள மக்களுடன் வாழ்ந்து

வந்த இந்தியத்தமிழர்களேயாவர்.

இந்நிலையில் இவர்கள் தாம் தமிழர் என்ற அடையாளத்துடன் வீட்டைவிட்டு வெளியேற முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இவர்களில் பலர் சிங்களவர்களைப் போன்று நடமாடினால்தான் உயிர் வாழலாம் என்ற நிலை உருவாகியது. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இருந்துவந்த இந்த வழக்கத்திலிருந்து மீள முடியாதவாறு பெரும்பாலான நேரங்களில் சிங்கள மொழியிலேயே பேசிக்கொள்பவர்களாகவும், சிங்களப் பாடசாலைகளிலேயே கற்கவேண்டியவர்களாகவும் மாறினர். சிங்களப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற பெரும்பாலானோர் தமிழை பொது இடங்களில் பேசுவதற்கு தயங்கினர். அவ்வாறு தமிழில் பேச முடியாத பல தமிழ் இளைஞர்கள் இங்கு இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

இவ்வாறு சிங்கள மொழியை உள்வாங்கி, சிங்களக் கலாசாரத்தை முதன்மைப்படுத்திக்கொண்ட இளைஞர்கள் பலர் சிங்களப் பெண்களை திருமணமும் செய்துள்ளனர். இதுபோல சிங்களப் பெண்களும் கல்வி கற்ற தமிழ் இளைஞர்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டுள்ளனர். பொதுவாக தென்மாவட்டங்களில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்களில் கணிசமானோர் சிங்கள மக்களுடன் ஒருங்கிணைந்துகொண்ட ஒரு புதிய சமூகமாக இந்தியத் தமிழர் என்ற அடையாளத்தை இழந்து இன்னுமொரு சிங்களச் சமூகமாக மாறுகின்ற நிலைமை வெகுதூரத்தில் இல்லை.

3. வடக்கு - கிழக்கில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள்

மூன்றாவதாக வகைப்படுத்தும் இந்தியத் தமிழர்கள் வடக்கு, கிழக்கு பிரதேசங்களுக்கு

காமன் கூத்து

Image Source : www.vaaramanari.lk

சென்று குடியேறியவர்களாவர். இவ்வாறு குடியேறியவர்களில் கணிசமானோர் மலையகப் பெருந்தோட்டங்களில் இருந்து குடிபெயர்ந்தவர்களாவர். இவர்களின் குடிபெயர்வு மற்றும் அவர்களின் வாழ்வாதாரம் தொடர்பில் பேராசிரியர் M. S மூக்கையா, பேராசிரியர். சூரியநாராயணன் போன்றவர்கள் எழுதியுள்ளனர். அங்கு குடியேறிய பலரும் தங்களின் அனுபவங்கள் பற்றி அண்மைக்காலத்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். ஆனால் இவ்வெளியீடுகள் இலகுவில் கிடைக்கக்கூடியதாக இல்லை. இங்கு குடியேறிய பலர் இறுதிக்கட்டப் போரில் வீர மரணம் அடைந்துள்ள பதிவுகளை கண்டியிலுள்ள சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இவர்கள் பெரும்பாலும் மன்னார் (692), வவுனியா (1979), கிளிநொச்சி (1020), முல்லைத்தீவு (2281) போன்ற மாவட்டங்களில் செறிந்து வாழ்கின்றதை அவதானிக்கலாம். அது மட்டுமன்றி இறுதியாக எடுக்கப்பட்ட குடித்தொகை மதிப்பீட்டின் போது தங்களின் இன அடையாளத்தை தெளிவாக இந்தியத் தமிழர் என்றவாறு இவர்களால் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்கலாம். ஒருபுறம் அங்கு வாழ்கின்ற இலங்கை தமிழரின் கலாசாரத்துடன் ஒருங்கிணைந்து வாழுகின்ற சூழ்நிலை இவர்களிடம் அதிகமாகவே தென்படுகின்றது. இன ரீதியாக இந்தியத் தமிழர் என்றாலும் அவர்களுடைய பேச்சு வழக்கு, பண்பாடு என்பன மிக வேகமாக இலங்கைத் தமிழர் என்ற அடையாளத்துடன் மறைந்து போய் விடலாம். பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கென குடியமர்த்தப்பட்ட இந்தியத் தமிழர்களின் வாழ்வில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. இதற்கு பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பிரதான

காரணங்கள். பல மாற்றங்களிலும் மலையகம் கொழும்பு மற்றும் வடக்கு பிராந்தியங்களில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள் 'தமிழர்'களாக வாழக்கூடியதாக இருப்பினும் பெரும்பாலான சிங்களவர்களின் மத்தியில் வாழ்கின்ற இந்தியத் தமிழர்கள் தமது இன அடையாளத்தை விரைவில் இழக்க நேரிடலாம். அரசியல் ரீதியாக பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் வாழ்கின்ற சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்துவதன் மூலம் இந்தியத் தமிழர்கள் தன் அடையாளத்தை இழக்கும் அபாயத்தைத் தடுக்கலாம்.

(தொடரும்)

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணைமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன் வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

● சிவபாத சுந்தரலிங்கம்
கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொட்களை எழுதி வருகிறார்.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் எதிர்ப்பு நிலை - கால்நடை மருத்துவத்தின் நிலைப்பாடு

அறிமுகம்

மனிதர்களிலும் விலங்குகளிலும் நோய் சிகிச்சைக்கும் நோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் [Antibiotics] பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பல வருடங்களாக ஆபத்தான

நுண்ணுயிர்களால் [Bacteria] ஏற்பட்ட மிகக் கொடிய நோய்களில் இருந்து மனிதர்களையும் விலங்குகளையும் பாதுகாத்த மேற்படி நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் அண்மை நாட்களில் பயனற்றவையாக மாற்றமடைந்து வருகின்றன. குறிப்பாக, நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு நிலை [Antibiotic resistant] பெரும்பாலான நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகளுக்கு தோன்றியுள்ளது.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பான நுண்ணுயிர்களின் அதிகரிப்பு மனித மற்றும் விலங்குகளின் சுகாதாரத்தில் பாரிய சவாலாகும். பல நோய்களுக்கு ஒரே தீர்வாக இருந்த நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பயனற்றுப் போகின்றமை அதிக உயிரிழப்புகளுக்குக் காரணமாக அமைவதாக உலக சுகாதார அமைப்பு [World Health Organization] கூறுகிறது. அதி சக்தி வாய்ந்த முதலாம் தலைமுறை

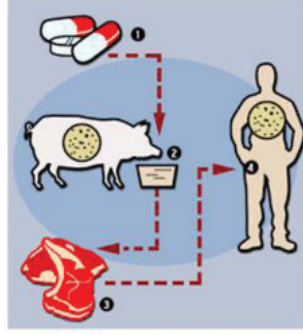
நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் [1st Generation] பயன்படுத்துகை

நிறுத்தப்பட்டு இரண்டாம், மூன்றாம் தலைமுறை [2nd, 3rd Generation] மருந்துகளின் பாவனைக்கு மனித மருத்துவ உலகமும் கால்நடை மருத்துவ உலகமும் தள்ளப்பட்டுள்ளன. நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் உருவாக்கத்துக்கு நீண்ட கால ஆய்வும் அதிக செலவும், அதி உச்ச தொழில் நுட்பமும் தேவைப்படும் அதேவேளை அந்த நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளுக்கு எதிரான எதிர் நுண்ணுயிர்கள் தோன்ற சில நொடிப் பொழுதுகளே தேவைப்படுகின்றன. கடந்த பதினைந்து வருடத்தில் புதிதாக எந்தவித நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது ஆபத்தான விடயமாகும்.

மனிதர் மருத்துவத்தில் முறையற்ற விதத்தில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளை பயன்படுத்துதலே நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் எதிர்ப்புக்கு பிரதான காரணமாக அமைகின்ற அதேவேளை ஆடு, மாடு, கோழி போன்ற உணவு உற்பத்தி விலங்குகளில் முறையற்ற விதத்தில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துதல் மறைமுகமான விதத்தில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பைத் தோற்றுவிக்கும் காரணியாக அமைகிறது. அண்மைக் காலத்தில் நன்னீர் மீன் வளர்ப்பு மற்றும் தாவரப் பயிர்ச் செய்கையிலும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பரவலாகப் பயன்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதிகரித்த மனித உணவுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் விதமாக அண்மைக்காலத்தில் உருவாகியுள்ள கோழி, மாடு மற்றும் பன்றிகளின்

இராட்சதப் பண்ணைகள் [mega Farms] சுகாதாரமாக இருக்க வேண்டிய காரணத்தால் அதிகளவு நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துவதோடு மிக சிறிய பண்ணையாளர்களுக்கும் இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடியதாக சக்திமிக்க நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் காணப்படுவதும் இந்த நிலையை மேலும் தீவிரப்படுத்தியிருக்கிறது. மேற்படி பண்ணைகளின் பால், முட்டை, இறைச்சியை நுகரும் மனிதன் தனக்கு தெரியாமலேயே நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளையும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு நுண்ணுயிர்களையும் தனக்குள் அனுமதித்து விடுகிறான்.

இன்று உலகில் இடம்பெறும் கணிசமான மரணங்களில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லி

Route of Antibiotic from Farm Animals to Humans
Image Source : microbewiki.kenyon.edu

his discovery of penicillin, Alexander

Image Source : www.smithsonianmag.com

எதிர்ப்பினால் நிகழும் மரணங்களும் அமைவது அதிர்ச்சிகரமான விடயமாகும். இன்றைய திகதியில் அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சி அடைந்த மருத்துவத்துறையைக் கொண்ட நாடுகளில் கூட பல ஆயிரக்கணக்கான மரணங்கள் இந்த நுண்ணுயிர்க்கொல்லி எதிர்ப்பால் நிகழ்கின்றன. பல வளர்முக நாடுகள் கடுமையான சட்டதிட்டங்கள் மூலம் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் பாவனையை, குறிப்பாக உணவு விலங்குகளில் கட்டுப்படுத்திய போதும் இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகள் வகைதொகையின்றி விலங்கு வளர்ப்பில் பாவிப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இந்தப் பாரதாரமான விடயத்தை பொதுமக்களுக்கும் பண்ணையாளர்களுக்கும் விழிப்புணர்வைத் தரும் விதமாகவும் சுகாதாரமான விலங்கு உணவு உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கவும் ஒரே சுகாதார எண்ணக்கருவை [One Health Concept] வலுப்படுத்தவும் இந்தக் கட்டுரை எழுதப்படுகிறது. இதனை

வாசிக்கும் பண்ணையாளர்களும் பொதுமக்களும் தாம் சார்ந்த சமூகத்தை விழிப்புணர்வு செய்வதோடு கடைப்பிடிக்கவும் வேண்டும் என அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நுண்ணுயிர்கள் என்பவை யாவை?

நுண்ணுயிரிகள் எனப்படுபவை கண்ணுக்குத் தெரியாத மிகச்சிறிய ஒற்றைக் கல

உயிரினங்களாகும். இவை நிலம், நீர், தாவரம், விலங்கு என உலகில் சகல இடங்களிலும் பரவிக் காணப்படுவதோடு உலகில் அதிகமாகப் பரவி வாழும் உயிரினங்களாகவும் அமைகின்றன. இவை உலகில் முதலில் தோன்றிய உயிரினமாகவும் நம்பப்படுகின்றன.

இவை இறந்த தாவர விலங்குகளை, கடினமான கழிவுகளை சிறு சிறு துண்டுகளாக உடைத்து உக்கச் செய்கின்றன. வளிமண்டல நைதரசனைப் பிரித்து மண்ணை வளப்படுத்துகின்றன. தமது செயற்பாடுகள் மூலம் பல உணவுப் பொருட்களை உருவாக்கவும் செய்கின்றன.

நுண்ணுயிரிகளில் பெரும்பாலானவை நன்மை பயப்பவை. சில நன்மையோ தீமையோ செய்யாதவை. சில, சந்தர்ப்பம் வரும் போது தீமை செய்பவை. மிகச் சிறிய தொகையின் எப்போதும் தீமையே செய்பவை. தீமை விளைவிக்கும் நுண்ணுயிரிகள் உடலின் நோய் எதிர் சக்தி நலிவடையும் போது உடலின் பாதுகாப்பு அரண்களை உடைத்து, மனிதன் மற்றும் விலங்குகளில் நோயை ஏற்படுத்துகின்றன. சில உயிரிகளின் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை [Immune System] தாக்கி நோயை ஏற்படுத்துகின்றன.

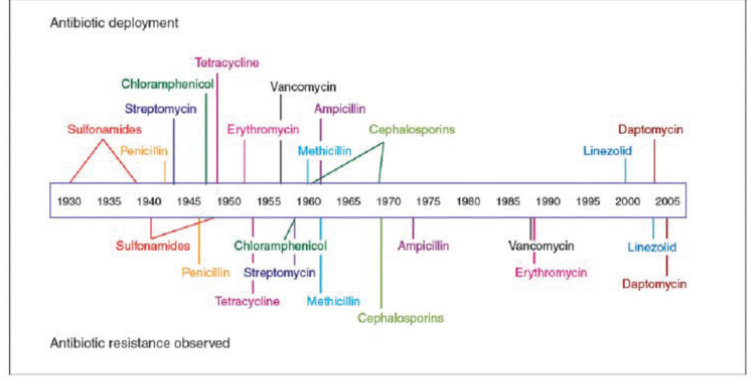
நுண்ணுயிர்க் கொல்லி என்றால் என்ன?

நுண்ணுயிர்களை தமது உயிர் இரசாயன செயல்கள் மூலம் அழிவடையச் செய்யும் அல்லது அவற்றின் வளர்ச்சியைப் பாதிப்பதையச் செய்யும் பதார்த்தங்கள் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் எனப்படும். இவை பக்டீரியோ சைடல், பக்டீரியோ ஸ்டாடிக் என இரண்டு வகைப்படும். பக்டீரியோ சைடல், நுண்ணுயிர்களை முற்று முழுதாக அழிக்கும் அதேவேளை பக்டீரியோ ஸ்டாடிக், நுண்ணுயிர்களின் வளர்ச்சியைப் பாதிப்பதையச் செய்கின்றன.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் சுவையான வரலாறு

அலெக்ஸாண்டர் பிளமிங் என்னும் உயிரியலாளர் 1928 ஆம் ஆண்டில் staphylococci மற்றும் streptococci நுண்ணுயிர்கள் தொடர்பான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த சமயம் நடுவே

அவசர விடுமுறையில் செல்ல வேண்டி ஏற்பட்டதால் பரிசோதனைத் தட்டினை மூடாமல் சென்று விட்டார். விடுமுறை முடிந்து வந்த போது *penicillium notatum* என்னும் மதுவத்தால் மாசுபட்ட நிலையில் அந்தத் தட்டு காணப்பட்டது. அதிசயமாக அந்த மதுவ வகை உயிரினம் காணப்பட்ட பகுதியில் மேற்படி நுண்ணுயிர்களின் வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சம்பவம் தான் பென்சிலின் நுண்ணுயிர்க் கொல்லியின் கண்டுபிடிப்பின் அடிப்படையாகும்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் காயப்பட்ட பல இராணுவ வீரர்களின் கடவுளாக இந்த பென்சிலின் நுண்ணுயிர் விளங்கியது. பென்சிலின் மட்டும் இல்லாது இருந்திருந்தால் அவர்கள் மரணித்து இருப்பார்கள். பென்சிலினின் அதிசயத்தால் மருத்துவத்துக்கான நோபல் பரிசினையும் அலெக்ஸாண்டர் பிளமிங் பெற்றுக் கொண்டார்.

ஒவ்வொரு நுண்ணுயிர்க்கொல்லிகளும் உருவாகிய காலப்பகுதி கடந்த பதினைந்து வருட காலத்தில் புதிதாக எந்தவித நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு

[Antibiotic resistant] என்றால் என்ன?

நுண்ணுயிரிகள், நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள எதிர்ப்பு சக்தியை உருவாக்குதல் ஆகும். தமது மூலக்கூற்று அதாவது மரபணு மட்டத்தில் எதிர்ப்பை உருவாக்கி விடுவதோடு மிக விரைவாகவும் அடுத்த சந்ததிக்கு கடத்தியும் விடுகின்றன. இந்த நிலையை நவீன மருத்துவத்தின் சாவு மணி [End of modern medicine] என அழைக்கின்றனர். மிகச் சிறிய முள்ளு குத்தினால் கூட நீங்கள் மரணிக்கக் கூடும் எனக் கூறப்படுகிறது. சத்திர சிகிச்சைகள், புற்றுநோய் சிகிச்சைகள் போன்ற நவீன மருத்துவ சிகிச்சைகள் நடைபெறாது பல உயிரிழப்புகள் மனித மற்றும் விலங்குகளில் இடம்பெறக் கூடும். இன்றைய திகதியில் அமெரிக்கா போன்ற வளர்ந்த நாடுகளில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்புக் காரணமாக பல உயிரிழப்புகள் மற்றும் அதிக மருத்துவச் செலவுகளும் ஏற்படுகின்றன.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு நிலைக்கு

காரணங்கள் எவை?

1. சுய மருத்துவம்.
2. ஒழுங்கற்ற கண்காணிப்பு முறை மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்படாத கண்காணிக்கும் அமைப்புகள்
3. நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் மற்றும் அவற்றின் எதிர்ப்புத்

Antibiotic Deployment

Image Source : www.researchgate.net

4. தொடர்பான போதிய விழிப்புணர்வு இன்மை.
4. சர்வதேசப் பயணம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் அதிகரிப்பு.
5. மருத்துவர் பரிந்துரைத்த அளவு மற்றும் சரியான கால அளவில் மருந்துகளை உட்கொள்ளாமை.
6. கால்நடைத் துறை, மீன் வளத்துறை மற்றும் வேளாண்மையில் பயன்படும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மருந்துகளின் முறையற்ற பாவனை.
7. புதிய நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் கண்டுபிடிக்கப்படாமை மற்றும் மிக விரைவாக நுண்ணுயிர்கள், நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளுக்கு எதிர்ப்பைப் பெறுதல். [விரைவான மரபணு மாற்றம் செய்வது மூலம்]
8. பொதுச் சுகாதாரமின்மை.

கால்நடைகளில் நுண்ணுயிர்க்

கொல்லி எதிர்ப்பு நிலை

கால்நடை மருத்துவத்தில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் பாவனை அதிகளவில் காணப்படுவதால் அங்கு நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு உயிரிகளின் அளவும் அதிகமாக உள்ளது. உலக அளவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் கால்நடை வளர்ப்பில்தான் பாவிக்கப்படுகின்றன. விலங்குகளில் நோய்களுக்குச் சிகிச்சை அளிக்கவும் நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பயன்படுத்தப்படும் அதேவேளை வளர்ச்சி ஊக்கிகளாகவும் பாவிக்கப்படுகின்றன.

பெரும்பாலும் மிகக்குறைந்த வலுவில் தொடர்ச்சியாக மேற்படி நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பயன்படுவதால் பல நோய் விளைவிக்கும் நுண்ணுயிரிகள் இலகுவாக எதிர்ப்பு சக்தியைப் பெறுவதோடு தமது சந்ததிகளை எதிர்ப்புமிக்கவையாக உருவாக்கி விடுகின்றன. மனிதர்களைப் பாதிக்கும் சிலவகை சல்மோனெல்லா [salmonella], கம்பெய்லோபக்டர் [campylobacter], என்ரிநோகொக்கஸ் மற்றும் ஈ-கோலை [E.coli] நுண்ணுயிர்களின் மூலமாக கால்நடைகளே காணப்படுகின்றன. பல நாடுகளில் மேற்படி நுண்ணுயிர்களுக்குப் பாவிக்கப்படும்

நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளுக்கு எதிருயிர்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் விலங்குகளில் பாவிக்கப்பட்ட முறையற்ற நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் பாவனைதான் காரணமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

உலக சுகாதார அமைப்பு மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் பல நாடுகளில் மனித சுகாதாரத்தில் சவால் விடும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் பாவனை தடை செய்யப்பட்டுள்ள போதும் இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் இன்றும் ஆபத்தான மனித சுகாதாரத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் விலங்கு மருத்துவத்தில் பாவிக்கப்படுவதை பரவலாக அவதானிக்க முடிகிறது.

விலங்குகளில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்புக்குரிய காரணிகள்

1. பெரிய பண்ணைகளில் [mega farms] நோய் சிகிச்சை மட்டுமின்றி வளர்ச்சி ஊக்கியாகவும் நோய்த் தடுப்பாகவும் காணப்படும் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் பாவனை.
2. பண்ணையாளர்கள் தமது அனுமானத்தின் அடிப்படையில் தமது விலங்குகளுக்கு நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளை கால்நடை மருத்துவரின் ஆலோசனையின்றிப் பாவித்தல்.
3. சக்திமிக்க நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் சகல இடங்களிலும் கிடைத்தல். [விலங்கு உணவுக் கடைகள் தாராளமாக தமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு கடுமையான நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளை விற்பது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.]
4. சட்ட விரோதச் சிகிச்சையாளர்களின் செயற்பாடு. [கால்நடை மருத்துவர் தவிர்ந்த இதர கால்நடை மருத்துவ அலுவலக ஊழியர்கள், செயற்கை முறை சினைப்படுத்துநர்கள் சிகிச்சை செய்வது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.]
5. சில மருந்து நிறுவனங்கள் பண்ணையாளர்களுக்கு நேரடியாக மருந்துகளை வழங்குதல்.
6. மீள் பெறுகைக் காலம் [withdrawal period] சரியாக கடைப்பிடிக்கப்படாமல் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்ட விலங்குகளின் முட்டை, பால், இறைச்சி பொதுமக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படல்.
7. நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் கலப்படத்தை கொண்ட பண்ணைகளின் கழிவுகள், குடிநீர் மற்றும் காய்கறித் தோட்டங்களை மாசுபடுத்தல்.
8. இலங்கை போன்ற நாடுகளில் கால்நடைத் துறையில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளின் பாவனையை, விற்பனையைத் தடுப்பது தொடர்பான நடைமுறைச் சாத்தியமான இறுக்கமான சட்ட நடைமுறைகள் இல்லாமை.

கால்நடைகளில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லி எதிர்ப்பு தடுப்பது எவ்வாறு?

முடிந்தவரை பண்ணைகளைச் சுத்தமாகவும் சுகாதாரமாகவும் வைத்திருத்தல்.

நோய் நிலைகளுக்கு சட்ட விரோதச் சிகிச்சையாளரை நாடாமல் கால்நடை மருத்துவரை அணுகுதல். சுய மருத்துவத்தைத் தவிர்ந்தல்.

நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் பாவிக்கப்பட்ட விலங்குகளின் உற்பத்திகளை அவற்றின் மீள்பெறுகைக் காலத்தின் பின்னரே விற்பனை மற்றும் பாவனைக்குப் பயன்படுத்தல்.

விலங்குணவு கடைகள் மற்றும் இதர கடைகளில் கிடைக்கும் சக்திமிக்க ஆபத்தான நுண்ணுயிர்க்கொல்லிகளின் பாவனையை ஒழுங்குபடுத்தல். வைத்தியரின் பரிந்துரையின்றி விற்பதைத் தடுத்தல், மீறுபவர்களுக்குத் தண்டனை அளித்தல், விற்பனை உரிமங்களை இரத்துச் செய்தல். பாடசாலை மட்டம் முதல் சகல பொதுமக்களுக்கும் இது தொடர்பாக விழிப்புணர்வு அளித்தல்.

விலங்குகளுக்கு நோய் ஏற்படும் போது கால்நடை மருத்துவர் மூலம் முறையான ஆய்வு, பரிசோதனைச் செய்து சரியான மருந்தை, சரியான அளவில் சரியான கால அளவுக்கு முழுமையாக வழங்குவதோடு தேவையற்ற மருந்துகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். பல நோய்கள் சிகிச்சை அளிக்கத் தேவையற்றவை. விலங்குகளின் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி மூலம் தானாகவே சரியாகிவிடும். அவ்வாறான நோய்களுக்கு நுண்ணுயிர்க் கொல்லி மூலம் சிகிச்சை செய்யத் தேவை இல்லை. சில நோய்களுக்கு இயற்கை மூலிகைகள் மற்றும் பொருட்கள் மூலம் சிகிச்சை அளிக்கலாம். அவற்றுக்கு ஆரம்ப நிலையில் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் தேவைப்படாது. [உதாரணம்: வயிறு ஊதுதலின் ஆரம்ப நிலை] எனினும் கால்நடை வைத்தியரின் பரிந்துரையுடன் இவற்றைச் செய்தல் சிறப்பானது. பல நோய்கள் ஒரே மாதிரி அறிகுறிகளைக் காட்டுவதால் தன்னிச்சையாக வழமை யான மருந்துகள் மூலம் சிகிச்சையாளிக்காது கால்நடை மருத்துவரின் மூலம் சிகிச்சை செய்வது பொருத்தமானது.

உசாத்துணை

Antibiotic use in food animals; Indian over view, ReAct Asiapacific, Christian medical college, vellore, tamil nadhu, india. 2018

Antibiotic - growth promoters in feed animals. Peter hughes and John heritage, division of microbiology, school of biochemistry and bio chemistry, university of leeds Antimicrobial resistance [AMR]; current situation and practical problems, srilanka medical association newsletter November 2016. Dr. kushali jeyathilake, consultant microbiologist sri. jeyawardanapura, GH, Nugegoda. Drivers, dynamics and epidemiology of antimicrobial resistance in animal production FAO publication, B.A. Wal l, A. Matous, L. Marshal and D. U. Pieffer 2011

உழவர் வாழ்வியலில் கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் பன்னாட்டு கருத்தரங்கு மலர். 2019

கால்நடை கதிர் - தமிழ் நாடு கால்நடை மருத்துவ அறிவியல் பல்கலைக்கழக

மாதாந்த சஞ்சிகை

கோழி நண்பன் - சஞ்சிகை

நம்மிடையே உள்ள பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைமைகளில் நவீன நுட்பங்களை புகுத்தி, இலங்கையில் ஒரு விவசாயப் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான நவீன விவசாயக் கொள்கைகளை உருவாக்கும் சாத்தியங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி முடிவுகளுடன் தர்க்கித்து, மக்களுக்கும், விவசாயத்துறை சார்ந்தவர்களுக்கும் மற்றும் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் ஒரு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாது ஆராய்ச்சித் துறை மாணவர்களுக்கு உசாத்துணை ஆதாரமாகவும் 'இலங்கையின் வேளாண்முறைமையில் நவீன நுட்பங்கள்' என்ற இந்தக்கட்டுரைத்தொடர் அமைகிறது. இலங்கையின் பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைமையில் உள்ள சாதக - பாதகங்கள், அதிலுள்ள போதாமைகளை நிவர்த்திக்கும் வகையில் நவீன நுட்பங்களைப் புகுத்துதல், நவீன நுட்பங்களால் உண்டாகக்கூடிய விளைவுகள், இலங்கையில் பசுமைப்புரட்சிக்காக முன்வைக்கப்படவேண்டிய விவசாயக் கொள்கைகள் என்பன பற்றி விரிவாகவும், ஆய்வுத்தளத்திலும் இந்தக்கட்டுரைத்தொடர் விபரிக்கின்றது.

● கந்தையா பகீரதன்

கந்தையா பகீரதன் அவர்கள் 2009ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய பீடத்தில் விவசாய விஞ்ஞான இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்று, அதே பல்கலைக்கழகத்தில் 2011ஆம் ஆண்டுமுதல் விரிவுரையாளராகப் பணிபுரிகின்றார்.

இவர் 2012ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான விவசாய நிறுவகத்தில் தாவர பாதுகாப்புத் தொழில்நுட்பத்தில் தனது முதுமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் இவரின் ஆராய்ச்சித் திறமைகளுக்காக 2014ஆம் ஆண்டு அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் பட்டப்பின் ஆராய்ச்சிக்கான புலமைப்பரிசில் மற்றும் அவுஸ்திரேலியன் முதுகலை விருதையும் (IPRS&APA) பெற்று அவுஸ்திரேலியாவின் சிடனி பல்கலைக்கழகத்தில் மூலக்கூற்றியல் தாவர பாதுகாப்புப் பிரிவில் கலாநிதிப் பட்டத்தை 2017 ஆம் ஆண்டு பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் மற்றும் விவசாய உயிரியல் துறையின் தலைவராகவும் பதவி வகிக்கின்றார். இவர் தனது ஆராய்ச்சி முடிவுகளை 30இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆராய்ச்சி மாநாடுகளில் முன்னிலைப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாது, உலகளாவிய ரீதியில் புகழ்பெற்ற சஞ்சிகைகளிலும் தனது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை பிரசுரித்துள்ளார். இவர் எழுதிய 'அந்நியக்களை பாதினியம்: அடங்க மறுப்பது ஏன்? அறியாததும் புரியாததும்' என்ற நூல் வெளிவரவுள்ளது.

வலுவற்ற இலங்கையின் விவசாயக் கொள்கை

யாழ்ப்பாணம் பலாவி - விவசாய பண்ணை

Image Source : globaltamilnews.net

அறிமுகம்

இலங்கை போன்ற இயற்கை வளங்களையும், பொருத்தப்பாடான காலநிலையையும் செழிப்பாகக் கொண்ட ஒரு வளர்ந்துவரும் சிறிய தீவு நாட்டுக்கு விவசாயம் சமூகபொருளாதாரத்தின் நிலைத்திருப்புக்கும், வேலைவாய்ப்பு, உணவு மற்றும் போசாக்கை வழங்குகிற ஒரு "முழுமையான" வகிபாகத்தையும் கொண்ட துறையாகும். மேலும் விவசாயத்துறை தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தும் முதுகெலும்பாகவும் மற்றும் நாட்டின் இயற்கை வளங்களின் நிலையான பயன்பாட்டை உறுதி செய்து பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் ஏற்றுமதி வருவாய் ஆகியவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்குகின்ற பிரதான துறையாகவும் பரிணமித்திருக்கிறது. இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், விவசாயத்துறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 7.0% யும் மற்றும் வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி வருவாயில் 21.7% யும் பங்களிப்புச் செய்வதோடு

தேசிய தொழிலாளர் படையில் 23.73% வேலைவாய்ப்பை வழங்கி தற்போதைய இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் கிட்டத்தட்ட 45% ஐ ஆக்கிரமித்துள்ளது. இருப்பினும், நாட்டின் சமூகபொருளாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களுக்கு மத்தியில் விவசாயத் துறையின் பங்களிப்பை மதிப்பிடுவது கடினம். இருந்தும் கடந்த சில ஆண்டுகளாக இலங்கையின் விவசாயத்துறை வீழ்ச்சி அடையும் போக்கையே காட்டுகின்றது. குறைந்த விவசாய உற்பத்தித்திறன் மற்றும் நிலம், நீர் மற்றும் மண் போன்ற வளங்களின் மோசமான மேலாண்மை, குறைந்த பண்ணை வருமானம், பலவீனமான பண்ணை - சந்தை இணைப்புகள் மற்றும் அறிவு, தொழில்நுட்பம் மீதான முதலீடுகள் இல்லாமை, அரசு நிதியுதவி மற்றும் அதிகப்படியான மானியம், மற்றும் தனியாட்களின் பாரிய முதலீடுகள் இன்மை உட்பட பல காரணங்களைக் குறிப்பிட்டாலும், இதற்கு மிகப் பிரதானமான காரணிகளாக இலங்கையின் விவசாயக் கொள்கையில் காணப்படுகிற குறைபாடுகளும், வெளிநாட்டு அரசியல் கொள்கைகள், இனமுரண்பாடுகள் மற்றும் முறையற்ற தாராள இறக்குமதிக் கொள்கைகளுமே காரணமாகும். இவ் அத்தியாயம் இலங்கையின் விவசாயக் கொள்கைகள் ஏன் வலுவற்றதாகக் காணப் படுகின்றது என்பதை தர்க்கித்து விரிவாக விளக்க முற்படுகிறது.

இலங்கையின் தேசியவிவசாயக் கொள்கை (Sri Lankan National Agriculture Policy)

தேசிய விவசாயக் கொள்கை (A National Policy on Agriculture (NAP)) என்பது, விவசாயத்துறை இப்போது அல்லது எப்போதும் எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்களில் எதிர்கொள்ளும் சாத்தியமான அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் பலவீனங்களை அகற்றுவதற்கு ஆதார அடிப்படையிலான கண்காணிப்பு அல்லது சான்றுமையக் கண்காணிப்பு மற்றும் மதிப்பீட்டின் (evidencebased monitoring and evaluation) பின்பற்றப்படும் முடிவுகள் அடிப்படையிலான செயலாக்கத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எனவேதான் அமைச்சரவை அமைச்சர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேசத்தை வளமாக்குவதற்கான நிலையான உணவுப்பாதுகாப்பு என்ற தூர நோக்குச் சிந்தனையுடன் “செழிப்பு மற்றும் சிறப்பு: Vistas of Prosperity and Splendor” என்ற தேசிய கொள்கைக் கட்டமைப்பில் அடையாளம் காணப்பட்ட கூறுகளை பிரதானமாக வெளிப்படையான முறையில் கருத்தில் கொண்டு விவசாய அமைச்சகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு வெளிப்படையான மற்றும் நன்கு

ஒருங்கிணைந்த பொறிமுறையின் மூலம் விரிவான மற்றும் முறையான செயல்முறையைப் பின்பற்றி நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்கள் குழுவினால் உருவாக்கம் பெறும் இலங்கையின் தேசியவிவசாயக் கொள்கை வரைபு, விவசாயிகள் மற்றும் விவசாய உணவு அமைப்பில் உள்ள பிற முக்கியமான பங்குதாரர்கள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் (சயாதீனமான மற்றும் நியமிக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள்), சிவில் சமூகம், வளர்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் தனியார் துறை மற்றும் ஊடகங்கள் ஆகியவற்றுடனான கொள்கை விளக்கக் கலந்துரையாடல்கள் மூலம் அவர்களின் கருத்துக்களை உள்வாங்கி விவசாயத் திணைக்களத்தினால் அமுல்படுத்தப்படுகிறது.

இலங்கையின் தேசிய விவசாயக் கொள்கை இரண்டு முக்கியமான பிரிவுகளைக் கவனத்தில் கொண்டே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நெற் செய்கை

Image Source : www.bbc.com

அவையாவன :

1. உணவு மற்றும் தீவனப் பயிர்கள்
2. தரத்தில் உயர்ந்த உணவு மற்றும் நிலையான உணவுப் பாதுகாப்பு

இவ்வாறு 2021 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட விவசாயக்கொள்கையானது பின்வரும் 8 விவசாயப் பரப்புக்களில் காணப்படும் இடர்பாடுகளை அல்லது குறைபாடுகளைச் சீர்செய்து நிலைபேறான விவசாய உற்பத்தியை 2030 இல் எட்டுவதற்கு எதிர்பார்த்துள்ளது, அவையாவன:

1. பயிர் உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி மேம்பாடு
2. அடிப்படை உணவு மற்றும் தீவனத் தேவைகளில் தன்னிறைவு மற்றும் தாராளத்தன்மை
3. திட்டமிட்ட வளப்பயன்பாடு

4. சந்தைப் போட்டித்திறன்
5. காலநிலை நெகிழ்தன்மை
6. அனைத்து அபாயங்களையும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளையும் குறைத்தல்
7. விவசாயத்தில் பாலினம் மற்றும் இளைஞர்களை இணைத்தல்
8. கேந்திர சுற்றுவட்டார உறவுகளை வலுப்படுத்தல் மற்றும் மேம்படுத்தல்

இலங்கையின் விவசாயக் கொள்கையை வலுவற்றதாக்கும் காரண காரணிகள்

இவ்வாறு அடையாளம் காணப்பட்ட இடர்பாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் கீழ் விபரிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயக் குறிக்கோள்கள் மூலம் முனைந்தாலும் பல காரண காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தி, விவசாயக் கொள்கையை வலுவற்றதாக்கி வருகிறது.

குறிக்கோள் 1 - நிலையான மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நேய விவசாய நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடித்து வள உற்பத்தித்திறனை (2020 மதிப்பீடுகளுடன் ஒப்பிடுமபோது) இரட்டிப்பாக்கல்: மூல வளங்களின் பாவனை எவ்வாறு நடைமுறையில் இருக்கின்றது என்பதனைக் கணக்கிடும் மற்றும் தரவுகளைச் சேமிக்கும் முறை மற்றும் திட்டங்கள் தற்போதைய நடைமுறையில் வினைத்திறனாக இல்லை. அதுமட்டுமன்றி, சூழல் நேய விவசாய நடைமுறையான “Good Agricultural Practices (GAP)” இணை எல்லா விவசாயிகளும் நடைமுறைப்படுத்துவதும் இல்லை மற்றும் சிபார்சு செய்யப்பட்ட அளவிலான உர மற்றும் பீடைநாசினிகள் விவசாய நிலங்களுக்கு இடப்படுகின்றன என்பதும் வினைத்திறனாகக் கண்காணிக்கப்படுவதில்லை.

குறிக்கோள் 2 - விவசாயிகள்/விவசாய உற்பத்தியாளர்களின் பொருளாதார இலாபத்தை இரட்டிப்பாக்குதல் (2020ன் மதிப்பீடுகளுடன் ஒப்பிடுமபோது):

விவசாயிகளின் இலாபத்தை இரட்டிப்பாக்க வேண்டுமானால் உற்பத்தி பன்மடங்கு அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதோடு விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி கணிசமான அளவு நிகழ்வதோடு இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களை இறக்குமதி செய்தல் தடுக்கப்படவேண்டும் அல்லது இறக்குமதித் தீர்வை அதிகரிக்கப்படவேண்டும். ஆனால், நடைமுறையில் அவ்வாறு இல்லை. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் காய்கறிகள், பழங்கள் மற்றும் தானியங்கள் அறுவடை செய்யப்படும் காலத்தில் குறைந்த விலையில் கணிசமான அளவு இறக்குமதி நடைபெறுவதால், உள்நாட்டுச் சந்தைவாய்ப்புக் குறைவு மற்றும் விலைத்தளம்பல் ஏற்பட்டு விவசாயிகள் அதிகளவோடு நட்டமடைகின்றதோடு விவசாயத்தையும் கைவிடுகின்றனர்.

குறிக்கோள் 3 - விவசாய உணவு முறையின் பங்களிப்பை தேசிய பொருளாதாரத்தில் 15% வரை உயர்த்துதல்:

இதனை அடைய வேண்டுமானால் நாடு முழுவதும் காணப்படும் விவசாய நிலங்களில் வினைத்திறனாக உற்பத்தி தொடர்ச்சியாக நடைபெறவேண்டும். இதனை அடைவதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே, நிலையான இறக்குமதிக்க கட்டுப்பாடு மற்றும் உள்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு சந்தைப்படுத்தல், நிலையான விலை நிர்ணயம் மற்றும் களஞ்சியப்படுத்தல் தேவைகளை சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகள் உற்பத்தியாளர்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

குறிக்கோள் 4 - வேளாண்உணவு மதிப்பு சங்கிலியுடன் உள்நாட்டில் உருவாக்கப்படாதொழில்நுட்பத்தை

ஏற்றுக்கொள்வதை தற்போதைய நிலையில் இருந்து குறைந்தபட்சம் 50% அதிகரிக்கவும்: உள்நாட்டுத் தொழில்நுட்பங்களுக்கு கடந்த அரசுகள் பெரியளவில் மதிப்பளிக்கவில்லை. அதுமட்டுமன்றி உள்நாட்டுத் தொழில்நுட்ப முடிவுப் பொருட்களின் விலை இறக்குமதி செய்யப்படும் தொழினுட்பத்தை விட மிக அதிகம், காரணம், பெரும்பாலும் பாரிய முதலீடுகள் இல்லாமல் அவற்றைப் பாரியளவில் உற்பத்தி செய்ய முடியாது. அதுமட்டுமன்றி திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை காரணமாக அதிநவீன தொழில்நுட்பங்கள் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் இருந்து இலகுவாகவும் மலிவாகவும் கிடைப்பதால் பண்ணையாளர்கள் உள்நாட்டில் உருவாக்கப்பட்ட தொழில்நுட்பத்தை பெரியளவில் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இன்று இருக்கும் பொருளாதார வீழ்ச்சி மற்றும் இறக்குமதித்தடை உள்நாட்டுத் தொழில் துறையை மேம்படுத்த ஒரு சிறந்த காலமாகும். இதனைத் தொடர்ந்தும் நடைமுறைப்படுத்தினால் கொள்கைக் குறிக்கோளை அடையமுடியும்.

குறிக்கோள் 5 - உயர்தர மற்றும் உயர் விளைச்சல் தரக்கூடிய விதை மற்றும் நடவுப் பொருட்களின் உற்பத்தியை உள்நாட்டில் தேசியத் தேவையில் 50% அதிகரித்தல்:

அரசு விவசாய ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் மற்றும் விதை உற்பத்திப் பண்ணைகளில் உயர் விளைச்சல் தரக்கூடிய உள்நாட்டு இனங்களின் மேம்பாடு குறிப்பிடக்கூடிய அளவில் இல்லை. பல பயிர்களின் குறிப்பாக சிறுதானியங்கள், குளிர் காலநிலையில் நன்கு வளரும் மரக்கறிப் பயிர்களான கரட், பீற்றூட், லீக்ஸ், கோவா மற்றும் உருளைக் கிழங்கின் விதைகள் வேறு நாடுகளில் இருந்தே பெருமளவு இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. மேலும் விவசாயத் திணைக்களத்தினால் ஊக்குவிக்கப்படும் பல ஏற்றுமதி நோக்கம் கொண்ட பழப்பயிர்களான Red lady பப்பாசி மற்றும் கவிண்டிஸ் (Cavendish) ரக வாழைப்பழம் போன்றவற்றின் விதைகள் மற்றும் நடுகைப் பொருட்கள் வெளிநாட்டில் இருந்தே இறக்குமதி செய்யப்படுவதோடு அவற்றின்

உற்பத்தியும் ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. மேல் விளக்கப்பட்ட செயற்பாடுகள் மூலம் இக் குறிக்கோளை அடைய முடியாமல் விவசாயக் கொள்கை வலுவற்றதாக்கப்படும் நிலையே காணப்படுகிறது.

குறிக்கோள் 6 - பயிர் உற்பத்தியில் சுற்றுச்சூழல் நட்பு உள்ளீடுகளின் பயன்பாட்டை தேவையின் 100% வரை அதிகரித்தல்: சுற்றாடல் நேய விவசாய உள்ளீடுகளின் பாவனையை 100% வரை அதிகரித்தல் எனும்போது, இது முற்றுமுழுதான சேதன விவசாயத்தையே வலியுறுத்துகிறது. கடந்த வருடங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட முற்றுமுழுதான சேதன விவசாய மாற்றத்தின் விளைவை நாம் அனைவரும் தற்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் உணவுத்தட்டுப்பாட்டின் மூலம் உணர்ந்திருப்போம். எனவே இந்தக் குறிக்கோளை அடைவது சாத்தியமற்றது.

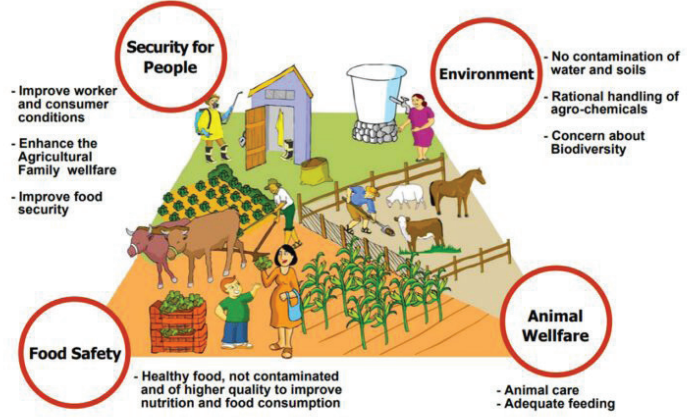
குறிக்கோள் 7 - நாட்டின் உணவு மற்றும் தீவனக் கட்டுப்பாட்டு விதிமுறைகளுக்கு இணங்க பாதுகாப்பான மற்றும் தரமான உணவு மற்றும் தீவனத்தை வழங்குதல்: இந்தக் குறிக்கோளை அடைய உயர் வினைத்திறன் வாய்ந்த கண்காணிப்புப் பொறிமுறை அவசியம். ஆனால் நடைமுறையில் உணவு மற்றும் தீவனக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளின் உயர் கண்காணிப்பு நடைமுறையில் இல்லை என்றே கூறலாம்.

குறிக்கோள் 8 - சான்றிதழ், தரப்படுத்தல் மற்றும் ஏனைய பொருட்கள் சேவைகள் நீமித்தம் அரசாங்கத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட உணவு மற்றும் தீவனக் கட்டுப்பாட்டு அமைப்பை நிறுவுதல்: உணவு மற்றும் தீவனக் கட்டுப்பாட்டு அமைப்புகள் இருந்தாலும் தீவனப் பொருட்களின் தர நிர்ணயம் மற்றும் சான்றிதழ் வழங்கல் சேவைகளை சிறு உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் விநியோகஸ்தர்கள் கடைப்பிடிப்பதில்லை.

குறிக்கோள் 9 - திறமையான சந்தை அமைப்புகளுடன் இணைந்து, தொழில் வாண்மை ஆற்றலுடைய கமக்கார/விவசாய உற்பத்தியாளர் குழுக்களை நிறுவுதல்:

இந்தக் குறிக்கோள் பெயரளவில் மாத்திரமே இருக்கிறது. இதனாலேதான் பல உற்பத்தியாளர்களால் உற்பத்தி அதிகரித்த நேரத்தில் சந்தைப்படுத்த முடியாமல் உற்பத்திப் பொருட்களை குப்பையில் வீசுகிறார்கள் மற்றும் விவசாயத்தைக் கைவிடுகிறார்கள். தொழில் வாண்மை ஆற்றலுடைய கமக்கார/விவசாய உற்பத்தியாளர் குழுக்கள் வினைத்திறனாகச் செயற்படுமாயின் ஒரே பயிரை அனைத்து விவசாயிகளும் செய்யாமல் எந்த விவசாயி எந்தப் பயிரை இந்த வருடத்தில் எந்த அளவில் செய்ய

What do the GAPs foster?

சிறந்த விவசாய நடைமுறைகள் (Good Agricultural Practices)

Image Source : www.bbc.com

வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து பயிர் செய்து மற்றும் அறுவடையின் போது விற்பனை விலையையும் தீர்மானித்தல் நல்ல விலை கிடைப்பதோடு இலகுவாகச் சந்தைப்படுத்தவும் முடியும்.

குறிக்கோள் 10 - முடிவெடுக்கும் செயற்பாட்டில் விவசாயிகள்/விவசாய உற்பத்தியாளர்களின் உறுதியான பங்கையும் கட்டாயப் பங்கேற்பையும் நிறுவுதல்: இந்தக் குறிக்கோளும் பெயரளவிலேதான் இருக்கிறது. காரணம் இன்றுவரை விவசாய உற்பத்தியாளன் ஒருவன் சந்தைப்படுத்தும்போது இடைத்தரகர்களே விலையை நிர்ணயிப்பவர்களாகவும் அதிக லாபம் பெறுபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி கிலோவுக்கு 5% அல்லது 10% கழிவும் சந்தைக் குத்தகைக்காரர்களால் விதிக்கப்படுகிறது, இதன்மூலமும் விவசாயி ஒருவரின் இலாபம் பறிக்கப்படுகிறது. இந்தச் செயற்பாடுகள் இடம்பெறக்கூடாது என்றால் குறிக்கோள் 9 ஐ இறுக்கமாகப் பின்பற்றினால் மாத்திரமே சாத்தியம்

இது தவிர நவீன தொழில்நுட்ப விவசாயம், படித்த இளைஞர் மற்றும் யுவதிகளை விவசாயத் தொழில்வல்லுநர்களாக உள்ளிழுத்தல் போன்றன விவசாயக் கொள்கையினால் ஊக்குவிக்கப்படாதது விவசாயக் கொள்கையின் மிகப் பெரிய குறைபாடாகும். மேல் விவாதிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களை அடைவதற்கு சிறந்த தந்திரோபாயங்களுடன் கூடிய திட்டமிடலை மேற்கொண்டு அவற்றை வினைத்திறனாக நடைமுறைப்படுத்தும் போது விவசாயக் கொள்கையின் வலுவற்ற தன்மையை நீங்கி

ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம் தனக்கென சிறப்பான உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் மருத்துவத்தில் சில விசேட முறைகளையும் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அந்நியர் ஆட்சி, பூகோளமயமாதல், வர்த்த நோக்கிலான வாழ்வியல், நாகரிகமோகம் என்பன அந்த உணவுப்பழக்கவழக்கத்தைக் குலைத்துப்போட்டது. அதன் விளைவாக, ஆரோக்கியக் குறைபாடுகள், தொற்றா நோய்கள் என பலவீனமான சமுதாயம் ஒன்று நம்மிடையே உருவெடுத்துள்ளது. இந்த நிலையை மாற்றியமைத்து, மீண்டும் ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப எமது பாரம்பரிய உணவுமுறைமையை மீட்டெடுக்க வேண்டும். ஈழத்தமிழர்களின் உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள், உணவுகள் என்பன தொடர்பாக சித்தமருத்துவம், தற்கால உணவு விஞ்ஞான ஆய்வு என்பவற்றின் நோக்குநிலையில் விளக்குகின்றது 'மாறுபாடில்லா உண்டி' என்ற இந்தக்கட்டுரைத்தொடர்.

● தியாகராஜா சுதர்மன்

தியாகராஜா சுதர்மன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் சித்தமருத்துவ பட்டதாரியும், பேராசனப் பல்கலைக்கழகத்தின் உணவு விஞ்ஞானத்தில் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டதாரியும், தேசிய சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் உளவளத்துணை டிப்ளோமா பட்டதாரியும் ஆவார்.

அரசு சித்த மருத்துவ உத்தியோகத்தராகப் பணிபுரியும் இவர் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளருமாவார். இவர் 'ஆகாரமே ஆதாரம்' எனும் நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

அசைவ உணவுகளின் சாதகங்களும் பாதகங்களும்

பன்றி

“ஊர்ப்பன்றி நினைநெய் யுண்ணி லுறுந்திரி தோசம் புண்ணே தீர்க்கருங் கர்ப்பன் வெட்டை தினவொடு மற்று முண்டாம் ஈர்த்தநீடும் வரட்சி மூல மினைப்பும்போ மதுர மாசும் கார்க்காட்டுப் பன்றி தன்னின் கடுநிணங் கர்ப்பன் வாயு”

- பக்.86, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

ஊர்ப்பன்றி இறைச்சி மற்றும் அதன் கொழுப்பு என்பனவறைத் தொடர்ந்து உண்டுவந்தால், திரிதோசங்களும் தோசமடையும். இதனால் பலவிதமான தொற்றா நோய்களும் ஏற்படும். எனினும் தீர்க்கமுடியாத புண்ணுடன்

கூடிய கர்ப்பன் என்னும் தோல் நோயானது, தோல் எரிவு, சொறிவு என்பனவற்றுடன் உண்டாகும். அதேவேளை உடலில் வரட்சி, மூலம், மூச்சுக்கஸ்டம் என்பனவும் ஏற்படக்கூடும்.

மதுரச் சுவையுடைய கறுத்த காட்டுப்பன்றி இறைச்சிக்கு தசையைப் பற்றிய கடுமீ கர்ப்பன் என்னும் தோல் தொடர்பான நோய் உருவாகும். உடலில் வாயு அதிகரிக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ச்சியாக பன்றி இறைச்சி உண்பது பொதுவாகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. எனினும் முஸ்லிம் மக்கள் தவிர்த்து மேலைநாடுகளில் பன்றி இறைச்சி

பொதுவானதொன்றாகக் காணப்படுவதுடன் நாளாந்த உணவிலும் அடங்குகின்றது.

பன்றி இறைச்சியானது அதிகளவான புரதம், கொழுப்பு, இரும்பு, நாகச்சத்து, பொஸ்பரஸ், செலனியம் என்பவற்றுடன் B வகை உயிர்ச்சத்துக்களையும் கொண்டது. செலனியம் ஆனது தைரோயிட் சுரப்பியின் தொழிற்பாட்டுக்கு அத்தியாவசியமானது. நாளொன்றுக்கு உடலுக்குத் தேவையான செலனியம் சராசரியாக 200 கிராம் ஆகும். இது பன்றி இறைச்சியில் இருந்து கிடைக்கும்.

அதேபோல் உடலுக்குத் தேவையான அதிகளவிலான புரதவகைகளைக்

(அமினோஅமிலங்கள்) கொண்டது பன்றி இறைச்சியாகும். 100 கிராம் இறைச்சியில் குறைந்தது 25 கிராம் புரதம் காணப்படுகின்றது.

பன்றி இறைச்சியில் நாடாப்புழு (*Taenia solium*), வட்டப்புழு (*Trichinella*) என்பன

காணப்படுவதற்கான சாத்தியம் அதிகம். எனவே இறைச்சியை நன்றாக வேகவைத்து உட்கொள்ள வேண்டும்.

மரை (கடமான்), மான் இறைச்சி

“உட்டண மதனி னோடே யுதரத்தில் வலியுண் டாக்கும் தட்டிலா மரையி றைச்சி தவிர்விவா மந்த மாக்கும் பெட்டின் பெலனு முண்டாம் பெருமைசேர் மானி றைச்சி திட்டமாய்ப் பெலனுண் டாக்குஞ் சேர்த்திடு மந்தந் தன்னை”

- பக்.8687, அமிந்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

மரை இறைச்சிக்கு வயிற்றில் சூடு உண்டாவதுடன் வயிற்றில் வலி ஏற்படும். அதிகமாக உண்ணும்போது உடல் பருமனடைந்து பலமுண்டாவதுடன் சோம்பலும் அடையும். இங்கு அதிகமாக உண்ணும்போது ஏனைய இறைச்சி வகைகளுடன் ஒப்பிடும்போது தீங்கின்றியதாக இருக்கும் என்பதையே “பெட்டின்” (பாதுகாப்பான) பலன் உண்டாகும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏனெனில் ஏனைய இறைச்சிகளுடன் ஒப்பிடும்போது விலங்குக் கொழுப்பும், கலோரியும் மரை, மான் இறைச்சிகளில் மிகக்குறைவாகவே உள்ளது.

மான் இறைச்சியும் உடலைப் பலமுள்ளதாக்கும் அதேவேளை அதிகமாகும்போது சோம்பலையும் ஏற்படுத்தும்.

முயல் இறைச்சி

பாரம்பரியமாக முயல் ஆண்டு முழுவதும் வேட்டையாடப்பட்டு உணவாகக் கொள்ளப்படுவதாகும். சாதாரண வளர்ப்பு முயல் இறைச்சியை விட காட்டு முயல் இறைச்சி சிறந்தது.

சமைக்கப்பட்ட 75 கிராம் முயல் இறைச்சியில் இருந்து நாளொன்றுக்குத் தேவையான புரதச்சத்து, இரும்புச்சத்து, B வகை உயிர்ச்சத்துக்களில் 25% இற்கும் அதிகமாகக் கிடைக்கும். ஏனைய சத்துக்கள் 15 - 24% வரை கிடைக்கும். 5 - 14% ஒமேகா 3 கொழுப்பமிலங்கள் (Omegas 3 fatty acids) கிடைக்கும்.

முயல் இறைச்சியில் உள்ள நிறைபுரதத்தினால் உடற் தசைகள், தோல், இரத்தம் என்பனவற்றின் ஆரோக்கியமும், சிதைவுகளும் சீராக்கப்படுகின்றன. தேவையான அளவு காணப்படும் இரும்புச்சத்தினால் இரத்தவிருத்தி நன்றாக இருக்கும். தேவையான அளவு B வகை உயிர்ச்சத்துக்களினால் உணவுகளின் அகத்துறிஞ்சலுக்கும், உடல் வளர்ச்சி, ஆரோக்கியமான தோல், நரம்பு, தசை, தலைமயிர் வளர்ச்சிக்கும் உதவுகின்றன.

“முயலின மிரும ஸ்ரே மொழிந்திடு கவாச காசம் கயமலக் கட்டுப் பித்தங் கருதரும் வரட்சி யோட்டும் நயனுறு நடைபுண் டாக்கு நல்லன்னுஞ் செரிக்கப் பண்ணும் சயமுறு கொழுப்பி னோடு சார்ந்திடும் பெலனு மன்றே”

- பக். 87, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

முயல் இறைச்சிக்கு இருமல், இரைப்பு (Asthma), சுவாசப் பாதை ஒவ்வாமை, மலக்கட்டு, பித்தத்தினால் ஏற்படும் உடல் வரட்சி என்பவற்றைப் போக்கும். சுறுசுறுப்பான நடை ஏற்படும். சமிபாட்டைச் சீராக்கும். உடலில் உள்ள கொழுப்பினைக் குறைத்து உடலுக்கு பலத்தைக் கொடுத்திடும்.

உடம்பு இறைச்சி

“உடம்புதன் கறிக்கு ணங்கே ளுண்மூலங் கடுப்புச் சோகை கடுமவாத பித்தந் தாகங் காசம்புண் சேட மாற்றும் வடுவுடல் கொழுப்பி னோடு வண்மையர் பெலனுண் டாக்கும் படுமிவ்வு னுடம்பு னெங்கும் பரிவொடு சேரு மாமே”

- பக்.89, அமிர்தசாகரம், பதார்த்த சூடாமணி

“கிட்டும் உடும்பிறைச்சி கேள்விநோய் மூலமுனை வெட்டைசிர நோய்சோபை மேகம்புண் - குட்டுகபஞ் சீதமிரத் தக்கடுப்பு தீராத குடல் வாதம் பேதியிவை போக்குமெனப் பேசு”

“சொல்லாத பித்தமொடு தோல்வறட்சி யும்போம் பலமிலாத் தூர்ப்பலர்க்கும் பாரில் - பலம் வந் திடுந்துவர்ப்பி னிப்பும் இயற்கையிலே உள்ள உடும்பின் இறைச்சிதனை உண்”

- பக்.445, தாது சீவ வகுப்பு, குணபாடம்

துவர்ப்பு இனிப்பு சுவைகளை உடையது. இதன் இறைச்சியினால் காதில் ஏற்படும் நோய்கள், உள்மூலம் / எருவாய்முளை, உடல்வரட்சி சூடு, தலையில் ஏற்படும் நோய்கள், குருதிச்சோகையால் ஏற்பட்ட உடல் வீக்கம், நீரிழிவு, புண்கள், குட்டநோய்கள் (தீவிர தோல் நோய்கள்), கப மாறுபாடு, அதி இரத்த அழுத்தம், குடல்வலி, கழிச்சல் என்பவற்றுக்குச் சிறந்தது.

பித்ததோச அதிகரிப்பு அதனால் ஏற்படும் தோல்வரட்சி என்பன குறையும். பலவீனமானவர்க்கும் பலத்தினை அளித்திடும் இயற்கையில் வளர்ந்த உடும்பின் இறைச்சி.

கோழி இறைச்சி - முட்டை - எள்பு

பொதுவாக இன்றைய காலகட்டத்தில் அசைவ உணவு உண்பவர்கள், கூடுதலாக நகரத்தில் வசிப்பவர்கள் அதிகமாக உண்பது கோழி இறைச்சி ஆகும். யாழ்ப்பாணத்தில் ஊர்க்கோழி, கானாங்கோழி, கருங்கோழி, வெள்ளடியன், வான்கோழி எனப்படும் இனங்கள் காணப்படுகின்றன. எனினும் இன்று ஊர்க்கோழி, புறொயிலர் கோழி, முட்டைக் கோழி என்னும் வகைகள் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றன.

புறொயிலர் போன்ற வளர்ப்புக்கோழிகளே இறைச்சிக்கு இப்பொது அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதேபோல் முட்டைக்கான கோழிகளில் இருந்து முட்டை உற்பத்தி அதிகளவில் பெறப்படுகின்றது. இவ்வினங்கள் இறைச்சிக்காகவும், அதிகளவிலான முட்டைகளை பெறும் நோக்கத்துக்காகவும் பல இனக் கோழிகளையும் கலந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனக் கோழிகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவை இயற்கையுடன் இசைந்து வாழ முடியாதனவாகவும் அல்லது குறிப்பிட்ட சத்துக்கள் செறிந்த தீவனங்கள் இல்லாமல் குறிப்பிட்ட விளைவைத் தரமுடியாதனவாகவும் காணப்படுகின்றன. இன்று ஊர்க்கோழிகளுக்கும் கூடுகளுக்கும் தீவனங்கள் போடப்பட்டே முட்டைகள் பெறப்படுகின்றன. இத்தீவனங்கள் உயர்செறிவான புரதங்களைக் கொண்டனவாகவும், தேவையான உயிர்ச்சத்துக்கள், கல்சியம் போன்ற கனிமங்களையும் செறிவாகக் கொண்டனவாகவும் காணப்படுகின்றன. முட்டையிடும் கோழியின் தீவனத்தில் வளர்ச்சிக்கு இடப்படும் தீவனத்திலும் பார்க்க அண்ணளவாக 4 மடங்கு கல்சியம் காணப்படுகின்றது. இதனால் கோழி தொடர்ந்து முட்டையிடும் தன்மையும் அதிகரிக்கின்றது. அதாவது இத்தீவனங்கள் குறைவான அளவில் அதிக வளர்ச்சியைக் கொடுக்கக்கூடியவை. இதனை Feed conversion rate (தீவனம் இறைச்சியாக அல்லது முட்டையாக மாறும் விகிதம்) என்பார்கள். இவை வர்த்தக நோக்கிலும், அதிகரித்து

வரும் சனத்தொகைக்கும் ஏற்புடையதாக இருப்பினும், ஆரோக்கியத்துக்கு உகந்தனவா என்பது பெரியதொரு கேள்வியாகவே காணப்பட்டபோதிலும் அறிவியல் ரீதியாக புறோயிலரால் பாதிப்புக்கள் இல்லை என்றே ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. சிறுவர்களில் ஏற்படும் அதிஉடற்பருமன் மற்றும் பெண்கள் விரைவாக வயதுக்கு வருதலுக்கும் இது ஒரு விசேட காரணமாகாது. ஆனால் பல பாதகமான காரணங்களில் இவற்றின் அகீத பாவனையும் ஒன்று.

இவற்றுக்கு வழங்கப்படும் தடுப்பு மருந்துகள் அல்லது நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளால் ஆபத்துகள் அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன. கோழிகளுக்குத் தொற்றுநோய்கள் ஏற்படுவதால் உண்டாகும் நட்டத்தினைத் தவிர்த்துக்கொள்ள , முற்பாதுகாப்பாகவே ஒரு கால இடைவெளியில் தொற்று நோய்களால் கோழிக்கு பாதிப்பு ஏற்படும் முன்னரே, குறித்த தொற்று நோய்களுக்கான மருந்துகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றுக்கு வழங்கப்படும் நுண்ணுயிர்க்கொல்லி (Antibiotics) மருந்துகள் வழங்குவதற்கு அளவுகள், வழங்கப்படும் கால இடைவெளிகள், வழங்கப்பட்ட பின் எத்தனை நாட்களில் உட்கொள்ளலாம் என்பதற்கான விதிமுறைகள் பண்ணையாளர்களால் சரியான முறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மேற்படி மருந்துகள் கால்நடை மருத்துவர்களின் ஆலோசனை இன்றி வியாபார நோக்கிலேயே இந்தத்தொழில்துறை காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு முறையற்றவகையில் இவை பயன்படுத்தப்படுவதால் மனிதர்கள் பாரதூரமான பின்விளைவுகளைச் சந்திக்கவேண்டிய நிலையேற்படலாம். முறையற்ற வகையில் மருந்துகளை உட்கொண்ட கோழிகளின் இறைச்சி மூலம் நுண்ணுயிர்க்கொல்லிச் செறிவை நமது உடலில் அதிகரிக்கும். இதனால் மனிதர்களுக்கு நுண்ணுயிர்த் தொற்றுகள் ஏற்படும்போது, படிப்படியாக அவை நுண்ணுயிர்கொல்லிகளுக்கான எதிர்ப்பு சக்தியைப் பெற்றுவிடுகின்றன. இந்த நிலையானது எதிர்காலத்தில் ஏதேனும் தொற்றுநோய் ஏற்படும் போது பாதகமான விளைவை மனிதர்களுக்கு ஏற்படுத்திவிடும்.

உளர்க்கோழி இறைச்சிக்கும் புறோயிலர் கோழி இறைச்சிக்கும் கிடையிலான வேறுபாடுகள்:

“கோழியின் கறிக்கு வாதங் குடி போருங் குளம் நீங்கும் வாழ்பெய னனலி னோடு வன்பி யுண்டா முட்டை பாழ்செயுங் கிரந்தி யல்லாற் பகருங் கரப்பன் சேர்க்கும் காழறு மிதனெ லும்பு கண்ணுரோ கங்கட் காமே”

- பக்.89, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

பொதுவாக உளர்க்கோழி இறைச்சி வாதரோகங்கள், குன்மம் (வயிற்றுப்புண்) என்பனவற்றுக்குச் சிறந்தது. பித்தத்தினை அதிகரிப்பதன் மூலம் உடற்கூட்டினையும், நிறைந்த பசியையும் உண்டாக்கும். கோழி முட்டையானது கிரந்தி (ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்தும்) அல்லது தோல் நோய்கள் உள்ளவர்களுக்கு அவற்றை தூண்டும். கோழியின் எலும்பானது கண்கள் தொடர்பான நோய்களுக்கு சிறந்ததொன்றாகும்.

“வாதபித்தஞ் சேர்ப்பிக்கும் வன்றோடம் புண்போக்குந் தாதுவை மெத்த தழைப்பிக்கு - மோது கபத்தை யடக்குங் கரப்பானுண்டாக்கு மிபத்தையறுங் கோழிமுட்டை யென்”

- பக். 479, தாதுவே வகுப்பு, குணபாடம்

வாத பித்த தோசங்களைச் சேரவைக்கும். இதனால் சில ஒவ்வாமைகளையும் ஏற்படுத்தும். உயிர்த்தாதுக்களில் ஏற்பட்ட கடுமையான தோசங்கள், புண்களைப் போக்கும். உடலை பலமடையச் செய்யும். கப நோய்கள் அதிகரிக்காது தடுக்கும். கரப்பன் எனப்படும் ஒவ்வாமையுடன் கூடிய தோல் நோய்களை உண்டாக்கும்.

முட்டை மஞ்சள் கருவில், இறைச்சியில் காணப்படும் Alpha livetin எனப்படும் புரதம் ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்தக்கூடியது. ஒவ்வாமைத் தாக்கம் உடையவர்கள் ஒவ்வாமையுடன் கூடிய தோல் நோய்கள், சுவாசநோய்கள் ஏற்படும்போது உணவில் இவற்றினைக் கவனத்தில் கொள்வது சிறந்தது.

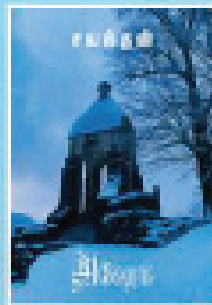
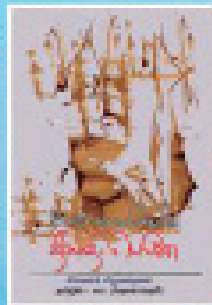
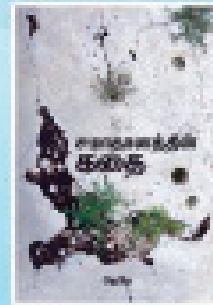
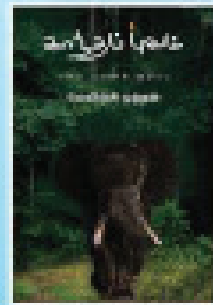
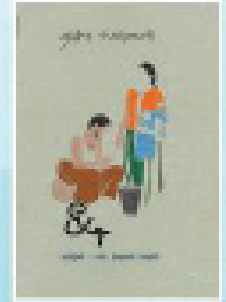
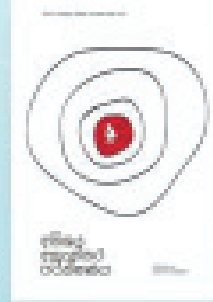
இதனால் இதனைத் தவிர்ப்பதற்காக பொதுவாக பத்தியக்கறிகளில் “விறாத்துக்குஞ்சு” எனப்படும் இளம் கோழி (அண்ணளவாக 2 மாத வளர்ச்சியுடைய) இறைச்சி பயன்படுத்தப்படுகின்றது. முதிர்ந்தகோழி பயன்படுத்துவதில்லை.

முட்டை சிந்ததொரு நிறை உணவாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. முட்டைகளை சமைத்து உண்பதால் சமிபாடு அடைவதை இலகுவாக்குவதுடன் கிருமித் தொற்றில் (Salmonella) இருந்தும் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம்.

கொலஸ்திரோல், இதய நோய்கள் உடையவர்கள் முட்டை வெள்ளைக் கருவை பயன்படுத்தலாம். முட்டை முழுவதுமாயின் கிழமையில் 2 - 3 முட்டைகள் உண்ணலாம். ஆனால் நோயின் தீவிரத்தைப் பொறுத்து மருத்துவரின் ஆலோசனை அவசியம்.

ஆதிரை
வெளியீடு

ஆதிரை வெளியீடுகள்

கனடாவில் கிடைக்கின்றன.

தொடர்புகளுக்கு

+1 647 972 3619

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Partnership with

Cash Pickup at any

get **5%** Discount*
on Purchases

0207 341 7300

www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

RE/MAX COMMUNITY THE MOST TRUSTED REAL ESTATE AGENTS IN CANADA

- » We are building a family of elite agent, become a part of the family
- » We are voted as most trusted realtor by consumers
- » Our Services

Real Estate
Networking

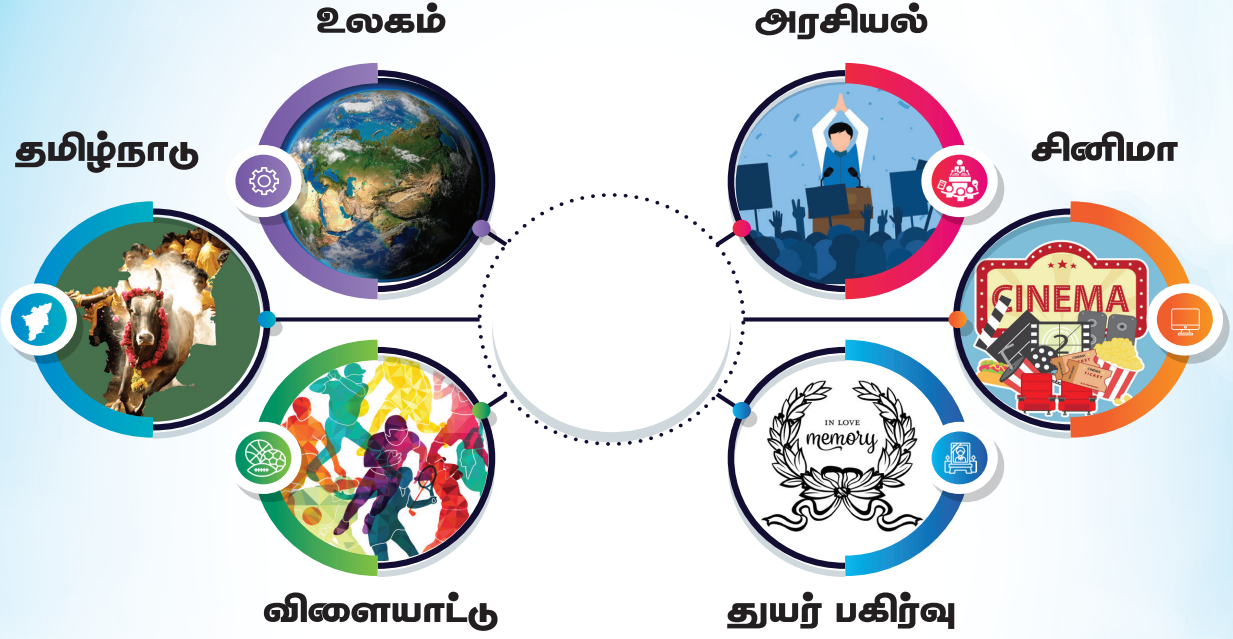

Real Estate
Investment

Real Estate
Buying and Selling

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

 vanakkamlondon.com

 [/vanakkam.london](https://www.facebook.com/vanakkam.london)

 [/vanakkamlondon](https://www.instagram.com/vanakkamlondon)

 [/Vanakkam_London](https://twitter.com/Vanakkam_London)

 [/TheVanakkamLondon](https://www.youtube.com/TheVanakkamLondon)

OPEN 24 HOURS
(416) 876-3349

TRUCK & TRAILER REPAIR IN GTA

**TRUCK REPAIR EXPERT IN TORONTO,
25 NANABERRY ST, SCARBOROUGH, ON M1X 1Y5**

**MAP OF HIGHWAY FLEET SERVICES - PROFESSIONAL MOBILE
TRUCK & TRAILER REPAIR IN GTA**

highwayfleetservices.com

হাইওয়ে

Protection For You & Your Family

Our services

Life Insurance «
Critical Illness Protection «
Mortgage Protection «
Travel/Super Visa Insurance «
Dental & Medical Benefits «
Disability Benefits «
Long Term Care «
Employee Benefits «
RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Life100

INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Simple Solution in a Critical Situation

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com